

Kaitsekate gooria	Punase nimestiku kategooria	Eritunnused	Elupaik	Täpsustatud elupaik/kasvukoht	substraat/pesa/vastsete asukoht	Parim määramisperiood	Sarnased liigid	Märkused	Leikukohtade arv EELISE andmetel
	Ohulähedane	Iseloomulik poollähipaistev keha. Selg hallikas-salatroheline, külgedel hõbejas vööt, kõht tuhnult hõbevalge, uimed läbipaistvad.	rannik, veekogu	Hoidub rannikuveetesse, lahtedesse ja jõesuudme piirkonda.		Koelmupiirkonda liigutakse juba jaanuaris-veebruaris, kudumine ise keskmiselt aprillis.		Tähtsamad esinemisalad: Pärnu laht, Matsalu laht, Haapsalu laht ning Narva jõe alamjooks ja laherannik.	
	Ohulähedane	Keha pisut jässakam ja sabavars jämedam kui lõhel. Seljaum tähniline. Sabauime serv tavaliselt sirge või kumer. Suu ulatub silmast tahapoole. Kummalgi küljel 15-16 sinakashalli laiku ja rohkesti punaseid täppe.	veekogu, rannik	Meri. Jõgi ja oja kudumiseks		Jõkketõus algab augusti lõpul-septembris. Kudumine oktoobri teisest poolest novembrini.	Lõhe	Merest jõkke või oja kudema tulev siirdkala.	
	Ohulähedane	Keha külgedel lisaks mustadele ja pruunidele täppidele ka punased. Täpid ja laigud piiratud enamasti heledate rõngastega. Piki külgejoont karmipunased täpid sirge reana.	veekogu	jõgi, oja (selge, jahe, hapnikurikas vest). Elupaigaks valib jõelõigu, kus on võimalik varjuda puutüvede või kivide läheduses. Kudumiseks vaja kruusase põhjaga piirkonda.		koevad novembrist veebruarini (olenevalt temperatuurist)	Meriforell - tema pole eriti värvikrev.	Forelli paiksest vooluvetes elav vorm. Piir meriforelli ja jõeforelli vahel on ebamäärane: meriforell võib jääda pärast kudumist jõkke elama, jõforell aga minna pärast kudumist merre, st nad võivad muutuda siirdekalast paikseks kalaks ja vastupidi	
	Äärmiselt ohustatud	Selg oliivroheline või tumedam sinakasroheline, küljed heilgivad hõbedaselt. Rinna ja kõhuuimed punakad, tipus tumedamad. Rasvauim (saba ja seljaume vahel).	veekogu	järv, eelistab jahedat hapnikurikast vett, ent talub ka kehvemaid elutingimusi.		koeb tavaliselt oktoobri lõpust-novembri algusest 3-4 nädala jooksul, mõnikord isegi jää all	Noortele peipsi sigadele on sarnased räibised, aga nende uimedel pole punakat värvust, uimed on kas rohekashallid või värvusetud.	Kujunes välja Peipsi järves pärast viimast jääaega. Asustab Peipsi järvega seotud veekogusid. Asustamise järele püsima jäänud ka Saadjärve ja Vagula järve.	
	Äärmiselt ohustatud	Sale, üsna läbipaistev keha (5-11 cm pikk), süü suu. Selg kollakashall, küljed hõbedased.	veekogu	järv		koeb pärast jää minekut		Peipsi-Pihkva järvi, Võrtsjärvi, Vagula järvi. Reeglina koeb vaid kord elus.	
	Äärmiselt ohustatud	Rasvauim. Keha külgedel tähnid, mis asuvad enamuses ülalpool külgejoont. Sabauim suure sälguga.	veekogu, rannik	meri, jõgi		kolemutele siirdub oktoobris-novembris	Meriforell	Põhja-Eesti jõed	
	Ohualdis	Tumepruun pea ja kael eristuvad heledamast rinnast. Nokk pikk, musta-oranžikirju.	põld, niit	Rändel toitumas kõrre- ja orasepõldudel, heinamaadel.		Läbirändel märtsis-aprillis ja septembrist novembrini.	Hallhani - temal aga jämedam kael ja suurem pea. Värvuselt ühtlasemalt hall. Lühinokk-hani - temal aga ümar pea ja lühike nokk, jalad roosad. Selg helehall, peenikese valge vöödistusega. Suur-laukhani - kõhul on korrapäratud mustad ristitriibud. Valge lauk ja roosakas-oranžikas nokk.	Rändab varem kui tundra-rabahani A.f. rossicus	
	Ohualdis	Kirju sulestik, valge pärani-puula. Kaks valget vööti tiival. Isaslinnul on kevadel ja suvel pea ja eesselg must, kurgualune ja puguala ruugjas. Emaslinnul on sulestik kollakaspruun, alapoolel hele ja pugualal kreemjas.	mets, muu	Rändel sageli avamaastikus ja selle servades. Pesitseb soistes kaasikutes ja segametsades.		Esineb aprillist kuni oktoobrini. Elavad rändeajad aprillis ja mai alguses ning septembri lõpul ja oktoobri alguses.	Metsvint. Põhjaviindi pugualune on oranžikas, metsvindi punane. Põhjaviindi tiibadel on samuti näha oranži.	Pesa teeb ta kuusele, kasele või levale (pigem kõrgele, ~6 m maapinnast). Väga haruldane pesitseja Eestis.	
	Ohualdis	Äratuntav valkja kulmutriibu ja roostepunase laiuga järgi sabatõviku külgedel. Isaslinnu kurgualune ja puguala on puhasinised, mille allervas kitsas mustvalge ja laiem roostepunane vööt. Sügisel muutub osa puhasinistest puguala sulgedest kollakasvalgeteks. Emaslinnu puguala enamasti hallikasvalge mustade tähnidega. Peenikesed pikad jalad.	niit, võsa, rannik	Avarad maastikud nagu puisniidud, põõsastega rannaniidud, rannik ja luhad.		Aprilli lõpp, mai algus, augusti lõpp, september.	Emaslinnu võib segamini ajada paljude teiste samamõõtu värvulistega.	Laulmiseks sobib mõni põõsalat või aiapost.	
	Ohulähedane	Lusikataoline lai nokk. Isalinnu puguala ja eesselg on laialt valge, pea ja kael roheka läikega mustjaspruunid, kaelalt seljale kulgeb mustjaspruun triip. Selg on tumepruun, kõht kastanpruun. Emalind on pruun ookerja üldtooniga.	rannik, veekogu, kallas	Rannik (taimestikurikkad merelehed), harvemini sisseveekogud. Juunist alates kogunevad isaslinnud sulgima roostikurikastele aladele.		Läbirändaja. Saabub aprillis ja lahku oktoobris.	Esmapilgul sarnane enamuse partidega.	Väikeearvuline haudelind.	
	Ohulähedane	Pesitsusrüü. Isaslinnul lagipea lillakaspruun, valge poolkuukujuline vööt üle silma ja kuktakülje. Rind tumepruun, kehaküljed helehallid, õlasuled must-valged ja teravatipulised. Emaslind piilpartid pisut kogukam, üleni hall nokk suurem ja tugevam, vähemärgatav tume triip põsel ja hele vajajalaik noka eel, mis tõttu pea näit triibulisena; sabaküljel pole heledat laiku.	veekogu, niit	Pesitseb madalatel rohkevõkudel, samuti ranna- ja lamminiitudel.		Saabub aprillis ja lahku septembris-oktoobris.	Piilpart. Rägapart on suurem kui piilpart, pikema ja tugevama noka ning pikema sabaga.	Haudelind ja läbirändaja.	
	Ohulähedane	Sulestik peaaegu ühtlaselt pruunikashall, pea ja kael üsna heledad. Lennul on näha nii pealt kui alt kontrastselt helehall tiiva eesserv. Üleni roosakas nokk ja tuhmroosad jalad.	rannik, kallas, veekogu, saared	Pesitus: rannikuäärseid roostikud, tiheda taimeistikuga rannikujärved ja väikesaared. Läbiränne: pesivad suurte parvedena merelähedastel põldudel ja rohumaadel, harva sisemaal.		Esimesed võivad saabuda veebruari lõpus. Enamik saabuvad märtsis ja ja lahkuvad oktoobris-novembris.	Suur-laukhani - kõhul on korrapäratud mustad ristitriibud. Valge lauk ja roosakas-oranžikas nokk. Rabahani - pea ja kael pruunid, eristuvad hallist rinnast. Lühinokk-hani - temal aga ümar pea ja lühike nokk. Selg helehall, peenikese valge vöödistusega.	Haudelind ja läbirändaja.	
	Ohulähedane	Helepruuni sulestikuga lind. Selg ja küljed kollase, pruuni ning mustaga kribumustriliner. Kõhualune hele. Pea tumedam ja pealalt jooksevad kuklasse helekollased triibud. Kukele on nokaalune must ja musta-valgetriibuline kurk. Kanadel ja noorlindudel on muster väiksemate täppidega ja üle põse jooksevad kaks musta triipu.	muu, põld	Lagedad kultuurmaastikud, enamasti teravilja- ja heinapõldud (taimestik mitte väga madal ega väga kõrge).		Esimesed saabuvad aprillis, enamus siiski mai teises pooles. Lahkuvad augustis.	Sulestiku värvus on sarnane mõnede teiste põllulindudele. Aga suuresti ja häällitsusest ei sarnane keegi.	Kaitsevärvus - näha on võimalik ainult siis, kui lind ehmunut lendu tõuseb. Õhku tõuseb aeglaselt ja lendab aeglaselt. Soovib esimesel võimalusel maanduda.	
	Ohulähedane	Jässakas, ümmargune kere ja pea. Peamiselt hallikaspruun sulestik, "nägu" ja kurgualune oranžpunased, tiibadel kastanpruunid ristvööd, rind tuhkhall ja peenevriuline, kõhul suur hobuserauakujuline mustjaspruun laik. Emaslinnu kõhualune laik on tunduvalt väiksem ja ahmasem. Noorlind on kollakas- ja hallikaspruun.	põld, niit, mets, aed, asula	Põldud ja niidud, samuti ka kultuurmaastiku lähedusse jäävad metsahiid, metsalagendikud ja aiad. Paksu lumikatte korral tulevad niimaaalused ja teede lähedusse.		Talvel, varakevadel kuulda häämas mänguhäälitusi.	Põldvutt - tema on hoopis väiksem ja heleda kõhuga. Rukkirääk - tema keha pole nii jässakas kui nurmkanal.	Enamasti liiguvad joostes, lendu tõusevad peamiselt siis, kui oht ähvardab või on vaja liikuda kaugemale. Lendab madalalt ja kiirelt, tiibadega veheldes või väheles. Talvel sageli salkades.	

	Ohulähedane	Hall pea, must mask (emalinnul vähem intensiivne), punakaspruun selg. Koonusjas nokk. Tiival tume roostepunane laik, kõht kollakas.	kallas, rannik	Kinnikasvanud ja roostunud luhad, jõe- ja järvekaldad ning mereranniku lahesopid.		Saabub aprillis (vahel varajasematel kevadatel juba märtsi viimastel päevadel). Sügisel lahkub septembri lõpu, oktoobri alguses.	Punaselg-õgija - temal on pigem lai must silmatriip. Emalinnul silmatriip pruun. Roohabekas - tema üldvärvus pigem oranžikas-kollakaspruun. Astmeliselt lühenev valge servaga saba. Isaslinnu eritunnuseks on efektsed pikad musta värvi sulgedest vuntsid.	Pesa: peente okste tipus rippuv hele piklik-kerajas kinnine kukkur, mille ühel küljel on torukujuline ripats - sissepääsutunnel. See on valmistatud taimekiududest ja -villast ning võib säilida mitu aastat.		
	Ohulähedane	Suur ja jässaka kehaehitusega sukelpart. Laup läheb sujuvalt üle heledaks nokaks. Isaslinn on pesitsetes valge seljaga, musta kõhualuse, külgede ja tagaosaga. Valge pea on musta kiiru ja roheliste kuklakülgedega. Emalinn on pruun, tumedate võõrtidega, heleda nokaga. Isaslinn siirdetüüp (rände ajal) väga tume, võõrtidetä. Noorlinn sarnaneb emalinnuga, kuid tumedal tiivaküüduisel pole valget serva ning pea ja ülapiil on ühtoonilised.	saared	Väikesed meresaaed, vahel harva ka suurte saarte pikad merre ulatuvad neemed. Üldiselt eelistab siiski rannast kaugemal olevaid ja kivisemaid saari. Metsastunud saartel asustab hahk vaid selle rannikut, kadakasse kasvanud osa hülgab aga alles siis, kui enam kuidagi läbi ei mahu.		Saabub kevadel märtsi lõpul (varajase jäämehku või jäätumata mere korral ka varem). Põhjapoolsete pesitsejate läbiränne kestab mai keskpaigani. Sügisene läbiränne algab juulis-augustis isaslinnude sulgima tulemisega, oktoobris-novembris rändavad läbi ja lahkuvad ka emas- ja noorlinnud.	Kirjuhahk.	Lennul jätab raskepärase mulje - tiivad laiad ja suhteliselt lühikesed, tiivalõõgid aeglased, pead hoiab pisut allapoole.		
	Ohulähedane	Külgskaelal kitsa valge äärisega must võit. Sulestik üraa ühtlaseline hele kreemikashall. Lennul eristub õõnetuvist pisut aeglasemate tiivalõõkide, suuruse ja oluliselt pikema saba poolest.	asula, park	Enamasti linnades ja alevites, parkides		Paigalind	Kodutuvi, õõnetuvi. Suurem kui kodutuvi ja suhteliselt pikema saba ja väiksema peaga, rinnakam, kuid siiski pikema kerega.			
	Ohustatud	Seljalt varieeruvalt roostepruun. Pea hallikam, rinn võõdiline. Kõht kontrastselt must. Pikk sale kergelt kaardus nokk. Nokk ja halsad mustad.	rannik, veekogu	Sooritud pesitseb rannikuäärses tundra. Talvitumise ajal võib kohata ka luhtadel, soodes ja siseveekogude randades. Eestis pesitseb peamiselt sooritud alamliik niidurüdi.		Läbirändel aprillist juuni alguseni ja juulist oktoobrini.		Toitu otsivad nad kõndides kas väga madalast veest või vee pinna, nokkides toidupalsid.		
	Äärmiselt ohustatud	Hallikaspruun ja pika terava kiirutuga, mis on nähtav ka siis, kui see on lüüses tõmmatud. Rinnal on pisut ahmased triibud. Ülatib ühetooniline, alatiib roostjas, nokk pikk ja teravatipuline, alanokk sirge.	asula, muu	Avakultuurmaastik, jäätmaad.		aprillist septembrini	Põldlõoke - temal aga tiibadel heledam tagaserv ja valged äärmised sabasuled. Nõmmelõoke - temal aga pikad heledad kulmstriibud. Suletut peal on märgatav, aga mitte terav.	Eksiküaline, (ebaregulaarne haudelind).		
	Ohualdis	Tallus lehtjas, kuni 10 cm läbimõõdus, tihedalt substraadile liubuv, pruun; alakül valkjas kuni pruun; hõlmad kergelt kumerad, kohati üksteist osaliselt katvad, kuni 0,5 mm laiad. Viljakehad sagedased; pruunika kettaga.	muu	Kasvab mereäärsetel graniitkividel.			Harilik rippssamblik (<i>Anaptychia ciliaris</i>) ja selle varietet, meri-rippssamblik (<i>A. ciliaris</i> var. <i>melanosticta</i>) erinevad ripsmete esinemise poolest hõlmaservades.	Väga haruldane, teada ainult Osmussaarel.		
	Ohualdis	Tallus koorikjas, sile kuni näseline, hallikas- kuni oliivroheline. Viljakehad ümmargused kuni ebakorrapärsed, lamedad kuni kumerad, mustad, läbimõõduga kuni 0,4 mm. Eosed 2-rakulised.	mets	Kasvab metsades.		Puukoorel ja puidul. Eesti vähesed teadaolevad leiud pärinevad erinevatelt substraadidelt, nii lehtpuudelt, okaspuudelt kui puidult.	Väga sarnane liigiga <i>Arthonia muscigena</i> (Eestis väga haruldane). Eristamistunnused on mikroskoopilised – <i>A. muscigena</i> viljakeha ristlõigul on hüpoteetsium punakaspruun (K+) oliivpruun), <i>A. apatetica</i> hüpoteetsium aga värvusetu kuni kollakaspruun (K-).	Hajusalt üle Eesti. Määramisel on olulised mikroskoopilised tunnused.		
	Ohualdis	Tallus koorikjas, õhuke, teraline või näseline, helehall kuni oliivpruun. Viljakehad ümarad kuni nurgelised, tumepruunid kuni mustad, taluse sees või sellele liubuvad.	muu	Kasvab lubjakivil; ka kivikibul.			Kividel on Eesti tähnsemblikest leitud veel vaid liiki <i>Arthonia muscigena</i> , kuid tema kasvab silikaatsetel kivimitel ning liigist <i>A. lapidicola</i> erineb talluse pinnal paiknevate, alusel ahenevate viljakehade poolest.	Üksikutes kohtades üle Eesti (Vormsi, Pakri).		
	Ohualdis	Tallus koorikjas, sile, valkjas, tavaliselt piiritletud pruuni joonega. Viljakehad ebakorrapärselt hulknurksed või kergelt piklikud, läbimõõduga (pikkusega) kuni 1,2 (2) mm, mustad. Eosed mitmerakulised, muraalsed, 26-36 x 12-15 µm.	muu	Kasvab lehtpuude siledal koorel. Eestis leitud hallilt lepatl, pihikalt ja jalakalt.			Sarnasel liigil <i>Arthothelium ruuum</i> on vähem nurgelised, ebakorrapärselt ümarad viljakehad-ning väiksemad eosed (17-24 x 7-10 µm). <i>A. ruuum</i> on Eestis sage ning kasvab samuti lehtpuude siledal koorel.	Üksikutes kohtades Eesti erinevais paigus. Määramisel on olulised mikroskoopilised tunnused.		
	Ohualdis	Tallus näsajas-soomusjas; soomused väikesed, kuni 1 mm laiused, tihedalt paiknevad, valkjad kuni helehallid või -pruunid, tihti servast heledamad, ilma härmakihita. Viljakehad ümarad, tugevalt kumerad, kuni 0,6 mm läbimõõdus, mustad, tihti kogumikena.	muu	Kasvab õhukestel loomuldadel või pakivil, peamiselt seal olevatel sammaldel.			Mõnevõrra sarnane on Eestis sagedasem liiki <i>Bilimbia sabuletorum</i> , mille tallus on aga koorikjas, mitte soomusjas.	Lääne-Eesti saartel.		
	Ohualdis	Tallus põõsasjas, substraadil lamav või osaliselt rippuv, tüme oliivpruun kuni peaaegu must, läikiv; talluse harud niitjad; peaharud suhteliselt jämedad (läbimõõd 0,5-2 mm), võivad olla lamendunud; harudel võib esineda soraale; pseudotsüfelliid puuduvad. Talluse koorkiht P-.	muu	Kasvab peamiselt graniitrahnuudel, kuid leitud ka maapinnal.			Enamasti puudel, kuid vahel ka kividel kasvav pruunikas narmassamblik (<i>Bryoria fuscescens</i>) on tuhm (mitte läikiva) tallusega, peenikeste (läbimõõdus kuni 0,5 mm) peaharudega ning tema P värvusreaktsioon koorkihil on enamasti positiivne.	Saaremaal Harilaial ja Harjumaal Aegna ja Mohnil. Varem iseseisva liigina eristatud lamav narmassamblik (<i>B. intricans</i>) kuulub tänapäevase käsitluse järgi pundar-narmassambliku alla.		
	Ohualdis	Tallus poollehtjas, keskosas koorikjas, servades väikeste hõlmadega; oranž kuni pruunikaspruune. Viljakehad talluse keskosas. Eosed kitsa vaheseinaga (kuni 1/4 eose pikkusest).	muu	Kasvab lubjakivil.			Väliselt on väga sarnane müüri-kuldsamblik (<i>C. saxicola</i> ; Eestis sage), mis erineb lõuna-kuldsamblikust veidi lühemate, laiemate ja lamedamate hõlmade ning eoste paksu vaheseina poolest (kuni 1/3 kuni 1/2 eose pikkusest).	Väga haruldane, teada ainult Läänemaal, Kirbilas. Määramisel on olulised mikroskoopilised tunnused.		
	Ohualdis	Tallus koorikjas, areoleeritud, krobeline-näseline, võrdlemisi paks; oranž; osadest näsatest kujunevad kerajad või ka harunevad isiidid. Viljakehad oranžid; vähesimatorkava servaga; algul lamedad, hiljem kergelt kumerad.	rannik	Eestis leitud mereäärseil plaatilool.		Kasvab lubjakivil.		Vilsandi saarel.		

	Ohualdis	Tallus poollehtjas, rosetjas, kuni 5 cm läbimõõdus, ereoranž, kohati laikiv, alati ilma härmakihita; tallus keskosas koorikjas, servades väikeste hõlmadega (kuni 4 mm pikad). Viljakehad arvukad; talluse keskosas. Eosed sidrunikujulised, paksu vaheseinaga, mis moodustab eose pikkusest 1/2.	rannik	Enamasti merevee pritsmete vööndis.	Kasvab mereäärsetel graniit- ja lubjakividel (Eestis seni leitud ainult lubjakivilt).		Väliselt sarnane ja samas kasvukohas esinev, kuid tunduvalt sagedasem randkuldamblik (<i>C. scopularis</i>) on väiksema (läbimõõdus kuni 2 cm) ja enamasti kollase tallusega, ka servmised hõlmad on sel liigil lühemad (kuni 2 mm); kahtluste korral on abi kotteoste vastlemisest mikroskoobis – need on elliptilised (mitte sidrunikujulised) ning vahesein moodustab umbes 1/3 eose pikkusest.	Saaremaal ja Vilsandi RP saartel. Määramisel on olulised mikroskoopilised tunnused.	
	Ohualdis	Tallus koorikjas, valkjashall kirmne, K-. Soraalid valkjad, piiritletud, kuni 0,3 mm läbimõõdus, kraaterjad, K-. Viljakehad ümarad, kuni 0,6 mm läbimõõdus, ereoranžid, K+ punased; valkja talluseservaga, mis võib ka kaduda.	muu	Võrdlemisi valgusrikastes kasvukohtades.	Kasvab peamiselt laialehiste puude toitmiste rikkal koorel. Eestis leitud vahtralt ja saartel.		Sarnaste viljakehadega on väga sage liik <i>Caloploca holocarpa</i> , kuid viimasel puuduval soraalid. Tallus ja valkjad soraalid on sarnased liigiga <i>Caloploca obscura</i> (Eestis haruldane), millel on aga tumepruunid ning K- reaktsiooniga viljakehad.	Saaremaal, Kihelkonnas.	
	Ohualdis	Tallus lehtjas, kuni 10 cm läbimõõdus, hallikas, hõlmad ümarad ja servades tihedad, valkjate servasoraalidega; üle- kui alaküljel punktikujulised valged pseudotsüfelligid.	mets	Kasvab vanemates leht- ja segametsades.	Peamiselt lehtpuudel. Harilikku heksamblikku on leitud erinevatelt puuliikidelt: haavalt, saartel, remmelgalt, sanglepalt, vahtralt, aga ka kaselt ja hallilt lepat. Üks leid on teada ka kuuselt.		Väliselt samasugusest olivihelsamblikust (<i>Cetrelia olivetorum</i>) saab harilikku heksamblikku eristada C reaktsiooni puudumise järgi (olivihelsambliku südamikukhit on C+ roosa). Mõnevõrra sarnane on ka Eestis väga sageli nii okas- kui lehtpuudel kasvav hall hõlmasamblik (<i>Platismatia glauca</i>), kuid viimasel puuduval punktikujulised pseudotsüfelligid, hõlmad on rohkem väljavenitatud, ebakorrapärasemad, ning talluse pinnal leidub nii soraale kui tsidde.	Hajusalt Eesti erinevates osades.	
	Ohualdis	Esitalluse soomused moodustavad tihedaid mättakesi; ülakülj hallikas-või pruunikasroheline, alakülj valge; tugevasti lõhestunud serva. Põdeetsiumid tühikesed, kuni 0,3 cm pikkused, lihtsad, koorkhita ja sooreedideta. Viljakehad põdeetsiumite tipus või esitalluse soomustel; pruunid. Tallus K-.	mets	Üksikud leitud metsast.	Eesti üksikud teadaolevad leid on erinevatest metsadest puidult; kirjanduse andmeil kasvab ka maapinnal ning sammaldunud puujalamitel ja kividel.		Sarnaneb mõnevõrra tamme-porosamblikule (<i>Cladonia parositica</i>), millel on aga esitalluse soomuste servades teralised sooreedid ning põdeetsiumid kõrgemad (0,5-2 cm). Ülsaks on liikelid erinev keemia – tamme-porosamblik sisaldab tamnoolhapet (K+ kollane).	Saaremaal, Tartumaal.	
	Ohualdis	Esitalluse soomused väikesed; ülakülj hallikasroheline, alakülj valge; kaavad võrdlemisi ruttu. Põdeetsiumid kuni 3 cm pikkused, karikateta, lihtsad või ülaoasas veidi harunenud; valkjashallid, hallikasroheliste fülloklaadide ja väheste koorkihi külmudega; teralistes sooredidega. Viljakehad põdeetsiumite tipus; tumepruunid. Tallus K-, P-.	mets, nõmm	Kasvab valgusrikastes männikutes ja nõmmedel.	Peamiselt liivasel maapinnal. Üks Eesti leid on ka puidult (kännult).		Sarnase alpi porosambliku (<i>Cladonia macrophylla</i>) tallus on P+ kollane ning põdeetsiumid praolised.	Üksikutes kohtades Eesti erinevates piirkondades.	
	Ohualdis	Esitallus soomusjas; ülakülj rohekas; alakülj hele. Põdeetsiumid karika-kujulised, kuni ca 3 cm kõrgused, rohekad; südamikukhit mustjas (eriti jalami osas); karikate väliskülgedel piskesed plaadjad soomused ja koorkihi terad; sooreedid puuduavad. Viljakehad karikate servades; erepunased. Tallus K-, P-; sisaldab usniin-, didüüm- ja skvamaathapet.	kivi, loodudel	Eesti ainuke leiukoht on kibuloot.	Kasvab maapinnal.		Väliselt väga sarnastest liikidest (põhja-porosamblik <i>Cladonia borealis</i> , krobeline porosamblik <i>Cladonia pleurota</i> ja punapea-porosamblik <i>Cladonia coccifera</i>) eristamiseks on kõige kindlam määra samblikuainete sisaldus TLC analüüsi abil. Teistel karikjate põdeetsiumite ja punaste viljakehadega porosamblikel on karikad üleni või vähemalt ülaoasas kaetud jahujate (või terajate) sooredidega.	Harilaul.	
	Ohualdis	Esitallus väikesesoomuseline, kaob kiiresti. Põdeetsiumid pikad, 3-10 cm, hõredalt harunevad, rohekashallid, väikeste soomusjate moodustiste ja hajuste terajate sooredidega, koorkiht puudub osaliselt (eelkõige põdeetsiumite tipuosas). Tallus P+ punane.	mets, nõmm, niit, soo	Sagedamini leitud liivaselt pinnalt valgusrikastes männikutes ja nõmmedel, harva loopealselt ja rabast.	Kasvab peamiselt maapinnal, sagedamini liivasel pinnal.		Väga sarnane on harkjas porosamblik (<i>Cladonia furcata</i>), mille põdeetsiumid on aga ka tipuosas koorkihiga kaetud.	Põhja- ja Lääne-Eestis, saartel.	
	Ohualdis	Tallus lehtjas, rosetjas, väike (läbimõõdus kuni 2 cm), tume oliivroheline, pruun või mustjas; niiskena tallus paisub ja muutub sültjaks (fotobiondik on tsüanobakter); hõlmad liubuvad, väga kitsad (0,2–0,3 mm) ning tipmiselt sageli kaheks jagunenud; talluse pinnal väikesed isiidid.	kivi	Eesti ainuke leid on lubjakivilt plaatlool.	Lubjakivil.		Sarnane pisi-tardsamblik (<i>Leptogium diffractum</i>) on Eestis samuti väga haruldane; sel liigil on hõlmad laikivad ja isiidid puuduavad.	Väga haruldane, teada ainult Saaremaal, Lõul.	
	Ohualdis	Tallus lehtjas, tume oliivroheline kuni mustjas, kuni 6 cm läbimõõdus, ümara või ebakorrapärase kujuga, laineliste servadega, sügavalt hõlmine, hõlmakesed 2-4 mm laiused; võivad esineda terajad isiidid. Viljakehad tavaliselt arvukad, kuni 2 mm läbimõõdus.	loodudel	Eesti paar teadaolevat leidu on loodudelt.	Kasvab paljandunud lubjakivil.			Saaremaal.	
	Ohualdis	Tallus koorikjas või poollehtjas, hall. Viljakehade ketas must, sinaka karmega; talluseserva ja ketta vahel must päriserv (vanemal viljakehadel võib kaduda). Tallus K+ kollane; viljakehade kettal kirmne C+ kollakasoranž.	kivi		Kasvab graniitkividel.		Kivil kasvavatel mõnedel liudsamblikel (nt <i>L. rupicola</i> ja <i>L. swartzii</i>) esineb ka kirmega viljakehti. <i>L. bicincta</i> erineb viimastest selle poolest, et tema viljakehadel on talluseserva ja ketta vahel nähtav must päriserv, teistel liikidel see puudub.	Hiiumaal Vohilaiul.	
	Ohualdis	Tallus koorikjas, valkjas kuni hall või pruunikas; esinevad ümmargused, kumerad soraalid, mis tallusest heledamad, läbimõõdus ca 1-2 mm; minikord katavad sooreedid kogu talluse. Viljakehad esinevad harva. Tallus ja sooreedid K+ kollane.	kivi	Eesti ainuke leid on kiviaalt.	Kasvab graniitkividel.		Kivil kasvav <i>L. caesiolora</i> on kergesti äratuntav soraalide esinemise järgi - teistel sama perekonna kiviilikeid soraale ei leidu. Viljakehade puudumisel on määratav ainult TLC analüüsi abil.	Hiiumaal Saarnaki laiul.	

	Ohualdis	Tallus koorikjas, pidev, sile kuni näseline; valkjas või helehall. Soraalid algul ümarad ja piiritletud, hiljem kokkusulavad; lamedad kuni kumerad; valkjad või heterohekad. Viljakehad esinevad harva; kastanpruuni ketta ja tallusega sama tooni servaga, 0,5-1 mm läbimõõdus. Tallus K+ kollane.	muu	Kasvab peamiselt võrdlemisi avatud kasvukohtades.	Sagedamini lehtpuudel, näiteks tammel, pärnal ja saarel.		Sarnaneb lepa-liudsambliku (<i>Lecanora allophana</i>) soredidega vormiga (Eestis harv). Sellel liigil on aga veidike suuremad (0,6-3 mm läbimõõdus), ketta kohale väändunud lainelise servaga viljakehad. Viljakehade puudumisel saab liike eristada erinevate triterpenoidide sisalduse alusel (vajalik TLC analüüs).	Saaremaal, Lääne-Virumaal (varasemast ajast teada ka Tartumaa!l).	
	Ohualdis	Tallus koorikjas, sile või praguline, valkjas kuni helehall. Viljakehad 1-2 mm läbimõõdus; ketas oranžikas- kuni tumepruun, noorena õhukesed valkjashalli kirmega (C-); serv tallusega sama tooni, paks, sile, ühtlane või looklev; koorikhita.	mets, park	Metsades ja parkides.	Leitud peamiselt laialehistel puudel, näiteks saarel, pärnal ja vahtral, kuid ka teistel liikidel nagu pihlakal ja remmelgal.		Teistest sarnase värvitooniga talluse ja viljakehadega liudsamblikest on liiki kõige kindlam eristada psoroomhappe sisalduse põhjal (P+ tumekollane värvusreaktsioon või TLC analüüs).	Hajusalt Eesti erinevates osades.	
	Ohualdis	Tallus koorikjas kuni poollehtjas, pragunenud, valkjas kuni hall, sageli ümbristatud valge joonega- Viljakehad alusel tugevalt ahenenud, läbimõõdus 0,3–1(2) mm; ketas tiheda valkjas- või sinakashalli kirmega. Tallus K+ kollane, C+ kollakasoranž.	kivi		Kasvab graniitkividel.		Kivil kasvavatest liudsamblikest mõnedel esineb ka kirmega viljakehi. Neist <i>L. bicincta</i> erineb selle poolest, et tema viljakehadel on talluseserva ja ketta vahel nähtav must päriserv, teistel liikidel see puudub. Eestis sagedase, samuti graniitkividel kasvava kalju-liudsambliku (<i>Lecanora rupicola</i>) tallus on aga C–.	Mohni saarel.	
	Ohualdis	Tallus poollehtjas või soomusjas, must, läbimõõdus kuni 3 mm; koosneb väikestest soomustest või madalatest padjanditest, mis servades tõusevad; enamasti ilma viljakehadeta. Fotobiondiks tsüanobakter, niiskudes muutub tallus poolläbipaistvaks ja sültjaks.	niit	Eesti paar leidu on loopealsetelt.	Lubjarikkal maapinnal ja lubjakivil.			Saaremaal.	
	Ohualdis	Tallus pisipõõsasjas, kuni 5 mm kõrgune, moodustab väikesed püstist tütte; tume oliivpruun kuni punakasmust, kerge laikega; hõlmad kuni 1 mm laiused, harunevad, kuivana kortsiulised ja vasolid. Võivad esineda viljakehad; ketas kuni 2 mm läbimõõdus.	niit	Kasvab loopealsetel.	Lubjarikkal mullal ning paepaljanditel; samuti sealsetel maapinnasammaldel.			Enamik leiukohti Saaremaal, ka Läänemaal ja Harjumaal.	
	Ohualdis	Tallus pisilehtjas või -soomusjas, hall kuni pruunikas, moodustab väikesed padjandid; hõlmad tõusvad, kuni 0,1 mm laiused, sileda pinnaga, ilma väljakasvudeta. Viljakehi tavaliselt õhtralt; need kumerad, oranžikaspruuni kettaga, läbimõõdus kuni 0,8 mm.	muu		Kasvab peamiselt lubjarikkal maapinnal ja kividel, seejuures sageli sammaldel. Kirjanduse andmeid ka vanade lehtpuude sammaldunud jalamil.		Sarnasel sõrmjal tardsamblikul (<i>Leptogium teretisculum</i>) esinevad viljakehad harva ning hõlmaservades on isiiditaolised väljakasved. Õrna tardsambliku (<i>Leptogium tenuissimum</i>) viljakehad on nõgusad kuni lamedad ning hõlmad kuni 2 mm laiused.	Leiukohad Eesti lääneosas.	
	Ohualdis	Tallus lehtjas, kuni 10 cm läbimõõdus, ülakülj tumepruun, läikiv, alakülj vähemalt keskosas must; hõlmad kuni 2 mm laiad, kergelt kumerad; hõlmade pinnal pseudotsüfelliid (valkjad, sageli nõgusad, täpid) ja sakilise servaga viljakehad; isiidid ja soredid puuduvad.	kivi		Kasvab graniitkividel.		Teistest kivil kasvavatest viljakehadega pruunsamblikest (<i>M. commixta</i> ja <i>M. hepatizon</i>) erineb kumerate hõlmade poolest.	Harjumaal, Lääne-Virumaa, Põlvamaa.	
	Ohualdis	Tallus tumeroheheline, õhuke, kilejas, niiskena limane, kuivana koorikjas. Viljakehad püstised, kuni 1,5 cm kõrgused, lihtsad või kergelt harunevad, noorena üleni valkjad või helelads kreemikad, hiljem pruunikad (eriti tipuosas).	mets	Kasvab metsades.	Peamiselt kõduneval puidul, näiteks lamatüvedel. Sagedamini kuusel ja haaval.			Hajusalt Eesti erinevates osades.	
	Ohualdis	Tallus koorikjas, vähemärgatav, hallikas. Viljakehad pikiliikud, kõverdunud või harunenud, harva tähtjad; kuni 1,2 mm pikkused; mustad, tavaliselt oranži härmakihiga, mis K+ roosakaspruunane. Eosed 4-rakulised, 14-16 x 3-5 µm. Viljakeha ristõigul ekstsipulum pruunikas (K+ roosakaspruunane).	mets	Kasvab peamiselt lehtmetsades laialehistel puudel.	Sagedamini saarel ja jalakal, aga leidub ka teistel liikidel.		Oranži härmakihil puudumisel sarnaneb liikidega <i>Opegrapha atra</i> ja <i>O. herbarum</i> . Liikide eristamiseks tuleb kasutada mikroskoopiilis tunnuiseid – <i>O. atra</i> ekstsipulum on rohekas (K+ oliivroheheline), liigil <i>O. herbarum</i> on aga suuremad eosed (16-26 x 5-7 µm).	Vähestes kohtades Eesti erinevates kohtades.	
	Ohualdis	Iseseisev fotobiont ja tallus puuduvad, kasvab lihenikoole seenena lubjakivil olevatel kirmesamblikel (<i>Verrucaria</i>). Viljakehad väga väikesed (läbimõõdus u 0,2 x 0,3 mm), enam-vähem ümmargused, mustad.	muu		Kasvab lihenikoole seenena lubjakivil olevatel kirmesamblikel (<i>Verrucaria</i>).			Esinemine Eestis ebaselge. Liigi <i>Opegrapha rupestris</i> kaasaegse käsitluse puhul on tegemist lihenikoole seenega, mis kasvab lubjakivil olevatel kirmesamblikel (<i>Verrucaria</i>). Selle nime all Eestis varem kogutud materjali puhul on aga tegemist lubjakivil kasvava samblikuga, ning praeguses tähenduses seega valemääranguga. Seoses nende muutustega tuleks <i>O. rupestris</i> Punase Raamatu ohukategooriatest välja arvata.	
	Ohualdis	Tallus koorikjas, õhuke, pruunikas, vahel vähemärgatav; esinevad kollakasoranžid soraalid (C+ roosakaspruunane) läbimõõdus kuni 1,2 mm, need mõnikord omavahel kokkusulavad. Viljakehad esinevad kohati; osaliselt talluse sees või pindmised; mustad, pikiliikud, harunemata.	mets, niit	Metsades ja ka avatumates kasvukohtades, nagu puisniitudel.	Kasvab mitmesugustel lehtpuudel (seni leitud tammelt, saarelt ja kaselt).		Liik on teistest Eesti kiirkamblikest eristatav oranžikate soraalide järgi.	Üksikutes kohtades, peamiselt Eesti lääneosas. Kiirkamblikud on määratud vääriselupaikade indikaatoriks perekonna tasemel.	
	Ohualdis	Tallus koorikjas, vähemärgatav, tuhm oliivroheheline või pruun, tavaliselt väikeste laikudena, kuni 4 cm läbimõõdus. Viljakehad pikiliikud ja lühikesed või ümarad, mustad, 0,4-0,8 x 0,1-0,4 mm; ketas piljujas. Eosed 12-16-rakulised.	mets	Kasvab lehtmetsades.	Peamiselt saarel, jalakal ja teistel laialehistel puudel.		Sarnaste viljakehade ja eostega on <i>Opegrapha soredifera</i> , mille heaks eristamistunnuseks on tallusel olevad oranžikad soraalid. Teistel kiirkamblikel on eosed 4-9-rakulised.	Võrdlemisi vähestes kohtades üle Eesti. Kiirkamblikud on määratud vääriselupaikade indikaatoriks perekonna tasemel.	

	Ohualdis	Tallus lehtjas, kuni 10 cm läbimõõdus; ülakülg sinakas- või rohekashall, harva pruun; läikiv, ilma vildikihita; alaküljel kitsad, valkjad kuni kollakad, reljeefsed sooned ning valdavalt harunenemata ritsiinid; fotobiondiks tsianobakter. Viljakehad tõusvatel hõlmattippudel, (punakas)pruuni kettaga.	mets	Kasvab peamiselt metsades.	Maapinnal ja sammaldunud kividel, ka sammaldunud puujalgameli ja lamatüvedel.		Teistest vildikihita kilpsamblikest eristamiseks tuleb kindlasti vaadata ka talluse alakülge – Degeni kilpsamblikul on kitsad heledad reljeefsed sooned ning lihtsad ritsiinid.	Vähestes kohtades Põhja- ja Lääne-Eestis.	
	Ohualdis	Tallus lehtjas, kuni 4 cm läbimõõdus, valkjashall, valgetäpliline; hõlmaservades silmapaistvad ripsmed; sooredid ja isiidid puuduvad. Viljakehad sagedased; mustad, tihti halli kirmega.	mets, niit	Võrdlemisi valgusrikastes kasvukohtades metsades ja puisniitudel.	Kasvab peamiselt lehtpuudel, näiteks haavale, sanglepale ja õunapuule; paar leidu on teada ka puidult.		Sarnaneb väga sageli esinevatele tõusvale ja rips-rosettsamblikule (<i>Physcia adscendens</i> , <i>P. tenella</i>), kuid neil on hõlmattippude alaküljel soraalid.	Vähestes kohtades Eesti erinevates piirkondades.	
	Ohualdis	Tallus lehtjas, rosetjas, kuni 8 cm läbimõõdus; hall, sageli pruunika varjundiga, valge härmakihiga; hõlmad kuni 3 mm laiused; sooredid puuduvad. Viljakehad tavaliselt arvukad; läbimõõdus kuni 3 mm; ketas must, enamasti kaetud valge härmakihiga.	kivi		Kasvab graniitkividel.			Väga haruldane, teada 1 leid Lääne-Virumaal.	
	Ohualdis	Tallus lehtjas, moodustab padjanditaolisi kohevaid rosette, kuni 10 cm läbimõõdus, hallikasroheline või kahvatukollane; alakülj valkjas; hõlmad nõrgalt substraadile kinnitunud. Viljakehad arvukad; pruuni kettaga.	muu, kivi	Valgusrikkad, avatud kasvukohad.	Kasvab graniitkividel.			Väga haruldane, 1960-ndatel leitud ühel korral Saaremaal.	
	Ohualdis	Tallus põõsajas, kuni 8 cm pikk, võrdlemisi jäik, kollakas- või hallikasroheline, läikiv; harud kuni 3(10) mm laiused, lamedad, sileda pinnaga, vähemalt alusel renjalt üleskändunud servadega; harudel kriipsukujulised valjad pseudotsüfelid. Viljakehad peamiselt tipmised või tipulähedased, kannusega.	mets, niit, park	Kasvab eelkõige valgusrikastes metsades, parkides ja puisniitudel, ka üksikutele puudel.	Liiki on leitud erinevatel lehtpuudel, näiteks tammel, saarel, kasel, pihlakal, paaril korral ka okaspuudel.		Sarnaneb saare-rihmsambliku (<i>Ramalina fraxinea</i>) kitsahõlmaliste vormidega, kuid selle liigi harude piind on alati sooneiline ja kortsuline ning koorikhi silmatorkava läiketa. Mõnevõrra sarnane on ka tipmiste viljakehadega kimp-rihmsamblik (<i>Ramalina fastigiata</i>), kuid tema talluse harud on enam-vähem ümarad või ebahühtlaselt nurgelised, mitte renjad.	Lääne-Eestis.	
	Ohualdis	Tallus põõsajas, kuni 10(20) cm pikk, kollakas- või hallikasroheline, enam-vähem püstine; harud lamedad kuni peaaegu ümarad, külgharude tipud kõverdunud, rohkete näsajate mügaratega; soraalid puuduvad. Viljakehad esinevad sageli; harudel külmiselt.	rannik	Mere ääres.	Kasvab mereäärsetel graniitkividel.			Väikesaartel: Mohnil, Papilalul, Kesselalul. Ainus kividel kasvav rihmsamblik, millel esinevad viljakehad.	
	Ohualdis	Tallus lehtjas, kuni 1 cm läbimõõdus; ülakülj hallikas kuni pruunikas, sageli valkja härmakihiga; fotobiont rohevetikas, tsianobakterit sisaldavad tselaalid on talluse sees. Viljakehad hõlmade keskel, tallusesse süüvithunud lohkudes, läbimõõduga kuni 5 mm; eeskotis 2 eost.	kivi		Kasvab lubjakivil.		Hariliku lohksambliku (<i>Solorina saccata</i>) tallus on suurem (2-6 cm läbimõõdus) ning eeskotid sisaldavad 4 eost.	Väga haruldane, teada 1 leid Muhumaal.	
	Ohualdis	Tallus koosneb kumeratest kuni lamenduvatest soomustest (läbimõõdus kuni 3 mm), hall kuni oliivpruun, tavaliselt valkja või sinaka härmakihiga. Viljakehad kuni 4 mm läbimõõdus, mustad, samuti sageli härmakihiga.	niit, kivi	Kasvukohad asuvad peamiselt loopealsetel, aga leitud ka näiteks vanas paekarjääris.	Kasvab lubjarikkal maapinnal, harvem ka sealsetel maapinnasammaldel.		Väga sarnane sagedamini esineva liigiga <i>Taninia physaroides</i> , mille soomused on aga tihti sammajad ega pole üldse lamendunud ning mille tallusel on väikesed valged pseudotsüfelid (võivad olla raskesti märgatavad). Nende kahe liigi kindlaks eristamiseks on vaja vaadata viljakeha siseehitust mikroskoobis (sinakal nappsamblikul on hüpoteetium pruun, talle sarnasel liigil aga värvusetu). Kolmanda Eestis leiduva nappsambliku, pruunika nappsambliku (<i>Taninia verrucarioides</i>) soomused on väiksemad, läbimõõdus kuni 1 mm, enam-vähem lamedad ja ilma härmakihita.	Lääne-Eestis, enim leide Saaremaal.	
	Ohualdis	Tallus lehtjas, sileda pinnaga, läbimõõduga kuni 8 cm, servaosas tumepruun, keskosas helepruun; hõlmad talluse keskosas tõusvad, servaosas substraadile liubvad; alakülj must, ilma ritsiinideta, kinnitub substraadile nabaga (keskse jämeda hüüfidekimbuga).	kivi		Kasvab graniitkividel.			Naissaarel, Mohnil.	
	Ohualdis	Tallus lehtjas, kuni 9 cm läbimõõdus; talluse keskosas tugevate kurdudega, servaosa sageli võrkjalt voldiline, hõlmaservad tõusvad; ülakülj hall kuni mustjashall, kirmeta; alakülj must, sile; kinnitub substraadile nabaga, ritsiinid puuduvad; viljakehad puuduvad.	kivi		Kasvab graniitkividel.		Sarnase võrkjalt voldilise ja keskosas kurrulise tallusega on ka Nylanderi kõrvsamblik (<i>U. nylanderiana</i>), kuid sellel liigil on ülakülj pruunikas, mitte hall, ning keskosas kurrud madalamad. Kurd-kõrvsamblikul (<i>U. proboscidea</i>) on samuti tugevalt kurruline tallus, aga tavaliselt paljude viljakehadega.	Aegnal, Mohnil.	
	Ohualdis	Tallus lehtjas, kuni 7(10) cm läbimõõdus; pind kõbruline, ülakülje kõprudele vastavad süvendid alaküljel; ülakülj pruunikas, alakülj tumepruun kuni must; kinnitub substraadile nabaga, ritsiinid puuduvad. Tallusel ohtralt silmatorkavate kurdudega musti viljakehi.	kivi		Kasvab graniitkividel.			Naissaarel, Mohnil.	
	Ohualdis	Tallus lehtjas, kuni 5 cm läbimõõdus; talluse keskosas tugevate kurdudega, servaosa sageli võrkjalt voldiline; ülakülj pruunikas, kirmeta; alakülj must; kinnitub substraadile nabaga, ritsiinid puuduvad; viljakehad puuduvad.	kivi		Kasvab graniitkividel.		Sarnase võrkjalt voldilise ja keskosas kurrulise tallusega on ka võrk-kõrvsamblik (<i>U. decussata</i>), kuid sellel liigil on ülakülj hall kuni mustjashall, mitte pruunikas, ning keskosas kurrud tugevamad. Kurd-kõrvsamblikul (<i>U. proboscidea</i>) on samuti tugevalt kurruline tallus, aga tavaliselt paljude viljakehadega.	Aegnal, Mohnil.	

	Ohualdis	Tallus lehtjas, kuni 10 cm läbimõõdus, erekollane kuni kollakasoranž; hõlmad laiad (kuni 6 mm); talluse keskosas jämedad nääsajad; isiidid, soredid puuduvad; viljakehi esineb harva.	kivi		Kasvab peamiselt lubjakivil, kuid võib kasvada ka tsemendil jms. substraatidel.		Mõnevõrra sarnane väga sageli esinevale harilikule korpsamblikule e. harilikule seinakorvale (<i>Xanthoria parietina</i>), mis kasvab nii puudel kui kividel; sellel liigil aga nääsad puuduvad ning tavaliselt leidub talluse keskosas arvukalt viljakehi.	Vähestes kohtades Eesti lääheosas.	
	Ohualdis	Tallus lehtjas, rosetjas, ei moodusta padjandeid, kuni 3 cm läbimõõdus, kollane; hõlmad kuni 2 mm laised; tallusel pindnised ümmargused kraaterjad soraalid.	park, asula	Kõik teadaolevad kasvukohad asuvad võrdlemisi valgusrikastes kohtades, nagu linnaparkides.	Kasvab lehtpuudel; enim leide on vahtralt, kuid leitud ka teistelt liikidelt (näiteks saarelt ja paplilt).		Sarnaneb soomusja korpsamblikuga (<i>Xanthoria fulva</i>). Erineb viimastest rosetja ja suurema talluse, laiemate hõlmade ning kraaterja kujuga soraalide poolest (soomusja korpsambliku soraalid on huuljad ja paiknevad hõlmaservades ning tippudes).	Vähestes kohtades erinevais Eesti paigus.	
	Ohualdis	Tallus lehtjas, kuni 6 cm läbimõõdus, oranž kuni punakasoranž, ilma valkja hämmakihita; hõlmad kuni 1 mm laiad, kumerad; talluse pinnal (peamiselt keskosas) peajad või nääsajad isiidid, mis soredistuvad (lagunedes moodustavad väikesi lahtisi terakesi).	kivi		Kasvab lubjakivil.		Võib segi minna lubja-korpsamblikuga (<i>X. calcicola</i>), mille tallusel leidub samuti isideid, kuid sellel liigil isiidid ei soredistu.	Väga haruldane, teada 1 leid Harjumaal.	
	Ohulähedane	Tallus vähemärgatav, substraadi sees, kahvatupruun, noorelt sageli roosakas (fotobiondiks rohevetikas <i>Trentepohlia</i>). Viljakehad talluse sees, ümmargused või kergelt harunenud, väikesed (kuni 0,5 mm), punakaspruunid kuni mustad. Eosed 2-rakulised, algul värvusetud, hiljem pruunid, 14-18 x 5-7 µm.	muu		Kasvab lehtpuude ja -põõsaste (eriti sarapuu) siledal koorel.		Samuti lehtpuude koorel kasvav liik <i>Arthonia podpicea</i> erineb väiksemate eoste poolest, mis ka vananedes jäävad värvusetuteks.	Vähestes kohtades erinevais Eesti paigus. Liigi määramiseks tuleb kasutada mikroskoopiilisid tunnuseid (fotobiondi tüüp, eoste rakulisus ja värv).	
	Ohulähedane	Tallus koorikjas, substraadi sees või pindmise õhukese halli kilena; talluse peal kahvatuoranžid või kollakaspruunid arvukad soraalid, mis algul väikesed (0,2-0,3 mm), kraaterjad kuni lamedad, hiljem võivad kokku sulada ja muutuda kumerateks. Tallus K-, soraalid K+ punane.	muu		Kasvab vanade lehtpuude (eriti tamme) krobiselisel koorel.			Vähestes kohtades erinevais Eesti paigus.	
	Ohulähedane	Tallus põõsasjas, püstine, moodustab 5-10 cm kõrgusi põõsakesi; hallikasroheline või -kollane. Tipmisel harud peened, püstised või igakülgselt allapoole paindunud. Tallus K-, P; sisaldab usniinhapet.	soo, nõmm, rannik, mets	Avatud kasvukohtades (rabades, nõmmedel, luidetel, hõredates männikutel).	Kasvab maapinnal.		Sarnastes kasvukohtades kasvav mahe põdrasamblik (<i>Cladonia mitis</i>) erineb selle poolest, et tema tipmisel harud on sageli ühesuunaliselt allapoole paindunud.	Peamiselt Eesti läänepoolsetes piirkondades.	
	Ohulähedane	Tallus suurte (kuni 2 cm) soomustena, nende ülalpool kollakasroheline ja alalpool valkjaskollane.	niit, muu	Avatud kasvukohtades, peamiselt loopealsetel.	Kasvab lubjarikkal ja liivasel maapinnal.		Vask-porosasamblik (<i>Cladonia convoluta</i>) kasvab samuti loopealsetel ja on väga sarnane, erinedes veelgi suuremate (kuni 4 cm pikkuste) soomuste poolest, mille ülalpool võib olla tumedam, pronksja tooniga.	Erinevais Eesti paigus, sagedamini läänesaartel.	
	Ohulähedane	Esitalluse soomused väikesed; podeetsiumid kuni 1-3 cm pikkused, karikateta, lihtsad või ülaosas veidi jämenenud-harunenud; hallikasrohelised või -rohelised; nääsaja koorikuga. Viljakehad podeetsiumite tipus; punased.	soo, nõmm, mets	Avatud kasvukohtades (rabades, nõmmedel, hõredates männikutel).	Kasvab maapinnal, harva kõdunenud puidul.			Erinevais Eesti paigus.	
	Ohulähedane	Esitalluse soomused väikesed; podeetsiumid 3-10(15) cm pikkused, enamasti karikateta, lihtsad või mõneks haruks jagunenud; pruunikad või rohekad, alaosas tumedamad, mustjad; kaetud koorikuga. Tallus P+ punane.	niit, muu	Avatud kasvukohtades, peamiselt loopealsetel.	Kasvab maapinnal.			Eesti lääne- ja loodepoolsetes piirkondades.	
	Ohulähedane	Esitalluse soomused väikesed; podeetsiumid lühikesed (kuni 1 cm), enamasti karikateta, lihtsad; koorikhiita, kaetud terakeste või väga väikeste soomustega. Tallus K+ kollane, P+kollane/oranž (sisaldab tannoolhapet).	mets, raiesmik	Palumetsades ja raieistikel.	Kasvab puidul - peamiselt mändide lamativedel, kändudel ja puutüügastel.			Erinevais Eesti paigus.	
	Ohulähedane	Esitalluse soomused pakud, tihedalt substraadile liituvad, sageli moodustavad rosette, pruunikad või rohekad; podeetsiumid lühikesed (kuni 2 cm), korrapäraste karikatega; kaetud koorikuga. Tallus P+ punane.	niit, muu	Avatud kasvukohtades, peamiselt loopealsetel.	Kasvab lubjarikkal maapinnal.		Väga sage peeker-porosasamblik (<i>Cladonia pyxidata</i>) erineb esitalluse soomuste poolest - need on eraldiseisvad ja tõusvad, ei liibu substraadile ega moodusta rosette.	Peamiselt peamiselt Lääne-Eesti saartel.	
	Ohulähedane	Tallus lehtjas, kuni 6(10) cm läbimõõdus, tumerohteline või -pruun kuni mustjas; märgudes muutub sültjaks; hõlmad ümarad, kurrulised; isiidid puuduvad. Viljakehad sagedased; ümarad, ca 1-2 mm läbimõõdus, lamedad, punakas- või tumepruuni kettaga.	mets, muu	Nii metsades kui avatuntes kasvukohtades.	Kasvab lehtpuude tüvel, peamiselt haaval, leitud ka tammele.		Väliselt väga raskesti eristatav lähedastest liigist mustast limasamblikust (<i>Callemia nigrescens</i>). Mustjal limasamblikul ei leidu kunagi isideid, samas kui mustal limasamblikul võivad need esineda või puududa. Kahe liigi kindlad eristamistunnused on mikroskoopiilisid (musta limasambliku eosed on 6-13-rakulised ja 3-5 µm laiad ning mustja limasambliku eosed on 4-6-rakulised ja 6-7 µm laiad).	Enamik leiukohti asub Kirde-Eestis.	
	Ohulähedane	Tallus kaheosaline - esitallus koorikjas, kohati teraline, valkjas, rohekas või hallikas; esitallusest väljakasvavad viljakehad koos seda kandva jalakesega meenutavad väikesi seeni; viljakeha jalake kuni 6 mm kõrge, viljakehad roosad.	mets, nõmm	Nõmmemetsades ja liivikutel.	Kasvab liivasel maapinnal.		Seensamblikud (<i>Baeomyces</i>) on sarnase väliskujuga - esitallusest väljakasvavad jalakesed koos viljakehadega meenutavad väikesi seeni, kuid nende viljakehad on pruuni, mitte roosad.	Kagu-Eestis.	
	Ohulähedane	Tallus põõsasjas, kahar, kuni 10 cm pikkune, rohekaskollane; harud enam-vähem ümmargused või nurgelised (kuid mitte lapilised); harudel nõelakujulised väljakasved ja terakesed.	mets, soo	Peamiselt metsades, sagedamini võrdlemisi valgusrikastes kohtades (nt raba- või nõmmemännikutel).	Kasvab okaspuude (nii männi kui kuuse) tüvel ja okstel, ka kasel.		Väga sagedase liigi kollase lõhnasambliku (<i>Evernia prunastri</i>) talluse harud on lamedad ning heleda alaküljega; lisaks puuduvad sel liigil nõelakujulised väljakasved.	Peamiselt Eesti idaosas.	

	Ohulähedane	Tallus põõsasjas, püstine, ca 4-7 cm kõrgune, kollane, alaosas tumekollane; hõlmad enam-vähem lamedad (mitte kokkukäänudud), kergelt võrkja pinnaga; südamikukihit valge.	niit, nõmm, muu	Avatud kasvukohtades, peamiselt loopealsetel ja liivikutel.	Kasvab lubjarikkal ja liivasel maapinnal.		Sama perekonna teine liik, harilik tundrasamblik (<i>Floecetraria cucullata</i>), erineb kokkukäänudud ja sileda pinnaga hõlmade poolest; talluse alaosas ei ole sel liigil tumekollane, vaid punane.	Peamiselt läänesaartel ning Lääne- ja Põhja-Eesti rannikualadel.	
	Ohulähedane	Tallus poollehtjas, rosetjas, väikeste servmist hõlmade ja koorikja keskosaga, hall kuni tumehall, servades sageli valkja kirmega. Talluse keskosas tumepruuni kuni musta keskosaga viljakahad. Tallus K+ punane, P+ oranž (sisaldab norstikthapet).	kivi		Kasvab lubjakivil, harva graniitkivil.		Et eristada teistest sarnaste viljakahadega kivi kasvavatest pisisamblikest, tuleks teha värvusreaktsioonid K ja P-ga.	Peamiselt Eesti lääne- ja loodeosas.	
	Ohulähedane	Tallus lehtjas, kuni 5 cm läbimõõdus, pruun, läikiv ja sile; viljakahad kogu talluse pinnal; valged täpikesed (pseudotsüfelliidid) peaaegu puuduvad.	muu		Kasvab lehtpuude tüvedel ja okstel (kasel, pajul, lepal), harvem puidul või oksapudel.		Sarnane kase-pruunsamblikuga (<i>M. olivacea</i>), kuid põhja-pruunsamblikul on väiksem ja peaaegu sile tallus, vaid üksikud pseudotsüfelliidid, ning viljakahad paiknevad kogu talluse pinnal (mitte ainult keskosas).	Eesti mandriosas.	
	Ohulähedane	Tallus koorikjas, õhuke, sageli substraadil sees, tihti sellelt piiritletud laikudena; viljakahad arvukad, pindmised, sageli tihedate mustade kogumikena; ketas pilujas; eosed 4-rakulised, 13–18 × 2,5–5 µm.	muu		Kasvab lehtpuude (eriti sarapuu ja saare) siledal koorel, harvem puidul.			Ligi määramiseks tuleb kasutada mikroskoopilisi tunnuseid (eoste rakulisuus ja mõõtmel). Peamiselt Eesti põhja- ja läänesaartel ning läänesaartel.	
	Ohulähedane	Tallus lehtjas, kuni 10 cm läbimõõdus, pruunikashall kuni mustjas; hõlmad kandilised, servades valgete kriipsukestega (pseudotsüfelliididega); isiidid ja sooreedid puuduvad; viljakahad esinevad vahel.	kivi		Kasvab graniitkividel.		Kividel leidub samast perekonnast veel kaks liiki - petlik lapiksamblik (<i>Parmelia fraudans</i>) ja kivi-lapiksamblik (<i>P. saxatilis</i>), kuid nende tallus on heledam hall ning neil esinevad alati isiidid.	Põhja- ja Loode-Eestis ning saartel.	
	Ohulähedane	Tallus lehtjas, 10–15 cm läbimõõdus, hall; hõlmad ümardunud, ilma valgete täpikete või kriipsukesteta (pseudotsüfelliideta); talluse pinnal tumedamad isiidid.	asula, park, mets	Linnaparkides, kalmistutel jm inimkultuuriga seotud puistutes.	Kasvab laialehiste lehtpuude koorel, harvem puidul ja graniitkividel.			Eesti erinevais paigus.	
	Ohulähedane	Tallus lehtjas, kuni 20 cm läbimõõdus, hall kuni pruun; ülakülj vilidikhita, läikiv; alaküljel selge soontevõrk; sooned keskosas suunas tumenevad; ritsiinid eraldiseisvad või kimpudena; viljakahad laiad ja lühikesed, kastanpruunid, paiknevad tõusvatel hõlmaitappudel; fotobiondikis tsüanobakter.	mets	Niisketes varjulistes metsades.	Kasvab maapinnal, kõduneval puidul, sammaldunud kividel, puude jalamil.		Sarnane sõrmjale kilpsamblikule (<i>Peltigera polydactylon</i>), mis erineb antud liigist pikkade ja kitsaste (kokkukäänud servadega) viljakahade ning ritsiinide poolest – sõrmjal kilpsamblikul moodustavad ritsiinid sageli tihedaid kogumikke.	Peamiselt Põhja- ja Loode-Eestis ning saartel.	
	Ohulähedane	Tallus lehtjas, kuni 20 cm läbimõõdus, hall või pruunikas; ülakülj vilidikhita, läiketa; alaküljel servaosas laialt hele, kollakas, keskosas pruun, sooned laiad ja hajusad, soontevahed nähtavad kui valged piklikud lohud; viljakehi, mis paiknevad tõusvatel hõlmaitappudel, esineb tihti; fotobiondik on tsüanobakter.	muu, mets	Eelistab avatud kasvukohti, kuid leidub ka metsades.	Kasvab maapinnal, puude jalamil, sammaldunud kividel.		Sarnaneb läikiva (<i>Peltigera horizontalis</i>) ja sõrmja kilpsamblikuga (<i>P. polydactylon</i>), kuid viimastel on talluse ülaküljel läikiv ja alaküljel selge soontevõrk; Neckeri kilpsamblikul (<i>P. neckeri</i>) on sooned samuti laiad ja hajusad, kuid muutuvad keskosas suunas järsult tumedaks.	Eesti erinevais paigus.	
	Ohulähedane	Tallus lehtjas, kuni 6 cm läbimõõdus, läikivpruun, sinaka härmakihiga; alapool must, arvukate harunevate, pudeliharjakujuliste ritsiinidega; hõlmasevni ääristavad pikitud, sinaka varjundiga servasoraalid; südamikukihit valge.	niit, park	Puisniitudel, parkides, kalmistutel.	Kasvab lehtpuude koorel ja sambial.		Samas perekonnas on mitmeid soraalidega liike: kollane härmasamblik (<i>Physconia enteroxantha</i>) erineb soraalide ja südamikukihil värvuse poolest (see on kollakas); hall härmasamblik (<i>P. prinea</i>) - valkja alaküljel poolest; kare härmasamblik (<i>P. perisidiosa</i>) - soraalide kuju poolest (need on huuljad).	Eesti erinevais paigus.	
	Ohulähedane	Tallus lehtjas, kuni 8 cm läbimõõdus, pruunikas, valkja härmakihiga; alapool valkjas, ritsiinid valdavalt lihtsad; hõlmasevates ja talluse pinnal terajad sooreedid ja isiidid; südamikukihit valge.	asula, park, mets	Linnaparkides, kalmistutel jm inimkultuuriga seotud puistutes.	Kasvab peamiselt laialehiste puuliikide (tamme, pärna, vahtra, saare) koorel.		Teistel sama perekonna soraalidega liikidel on must alakülj.	Eesti erinevais paigus.	
	Ohulähedane	Tallus poollehtjas, rosetja kujuga, kuni 10(20) cm läbimõõdus, pruunikasroheline või -kollakas; tallus võrdlemisi paks, keskosas substraadile libunud, servmised hõlmad lamedad kuni kumerad, pruunika kettaga viljakehi leidub vähe.	muu	Valgusrikastes kasvukohtades.	Kasvab graniitkividel.		Laialt levinud rant-sõrsamblikul (<i>Protaparmeliopsis muralis</i>) on tallus väiksem, õhem ja heledam, hõlmad lamedad kuni nõgusad ning viljakehi on talluse keskosas ohtralt.	Põhja- ja Lääne-Eestis ning saartel.	
	Ohulähedane	Tallus lehtjas, kuni 10 cm läbimõõdus; ülaküljel enam-vähem sile, hele- kuni vaskpruun, kohati ümarate aukudega, millest tungivad talluse pinnale mustade ritsiinide kimbud; alaküljel must, nii naba kui pikkade mustade ritsiinidega, mis võivad ääristada ka hõlmade servi; viljakahad puuduvad.	muu	Valgusrikastes kasvukohtades.	Kasvab graniitkividel.		Sarnane väga haruldasele rips-kõrsamblikule (<i>Umbilicaria cylindrica</i>), millel on samuti arvukad mustad ritsiinid talluse alaküljel; see liik erineb harjas-kõrsamblikust halli talluse ja hõlmade servas esinevate pikkade mustade harunevate ripsmete poolest.	Põhja- ja Loode-Eestis (praeguseks on enamik leikukohti Tallinnas ja selle lähimbruses hävinud).	
	Ohulähedane	Tallus lehtjas, kuni 5 cm läbimõõdus; talluse keskosas tugevate kurdudega, servaosas sageli võrkjalt voldiline; ülaküljel tumehall kuni mustjas, keskosas hallika kirmega; alaküljel hele; kinnitub substraadile nabaga, ritsiinid puuduvad või esinevad vähearvukalt; viljakahad mustad, esinevad sageli.	muu	Valgusrikastes kasvukohtades.	Kasvab graniitkividel.		Sarnase võrkjalt voldilise ja keskosas kurrulise tallusega on ka võrk kõrsamblik (<i>Umbilicaria decussata</i>) ja Nylanderi kõrsamblik (<i>U. nylanderiana</i>), kuid neil liikidel ei esine tavaliselt viljakehi.	Põhjaosaartel.	
	Ohulähedane	Tallus põõsasjas, kahar kuni poolrippuv, kuni 5 cm läbimõõdus, kollakasroheline; niitjad harud sisaldavad valget keskjuhet; harud ebaühtlase läbimõõduga, ebakorrapäraselt puhetunud, tipuosaid tihti väändunud; soraalid punktikujulised ja tavaliselt mitte laienevad, suhteliselt pikkade isiididega; sooreedid jahuvad.	mets	Metsades.	Kasvab okas- ja lehtpuudel, eriti kuusel ja kasel.		Raskesti määratav; teistest kahara kasvuvormiga ja isiididega habesamblikest, nt vars-habesamblikust (<i>Usnea subfloridana</i>), erineb kohati puhetunud harude ja suhteliselt pikkade isiidide poolest.	Eesti erinevais paigus.	

	Ohualdis	Vaid paari mm kõrgune sammal. Lehed laikeeljad. Leheroo ülemisel pinnal on narmakujulised väljakasved. Püstiseid eoskupraid esineb sageli, harjas punakaspruun, kuni 2 cm kõrge.	paljak/paljand, joonobjektid	Paljakutel, teepervedel ja varemetel.	lubjarikas substraat		Eristub teistest pisisamblastest (<i>Pottiaceae</i>) leheroo ülemisel pinnal esinevate narmakujuliste väljakasvete poolest.	Lääne-Eesti saartel, Harjumaa, Lääne-Virumaa.	
	Ohualdis	Väike kohevalt lehistunud võsudega lubjakividel kasvav roheline sammal. Varrelehed 0,3 mm pikad. Leherood puudub. Eoskupa asetseb kõverdunult ja on peaaegu kaldu.	muu		lubjakivil		Sarnaselt lubi-tõmpkaanikule võib lubjakividel kohata teist väga peent ja puuduva roo ja lühikeste rakkudega kivikääbikut (<i>Platydictya jungermannioides</i>), kuid erinevalt lubi-tõmpkaanikust on kivikääbikul leheservad saagiad ja lehtede kaenaldes leidub tihti mitmerakulisi pikergusi sigikehi. Lubi-kuldsammal (<i>Campylium calcareum</i>) erineb lubi-tõmpkaanikust suurema kasvu (leht 0,4-0,7mm, lubi-tõmpkaanikul kuni 0,3 mm), renja tipuga alla käärdunud lehtede ja lineaalsete rakkude poolest.	Saare-, Rapla-, Hiiv-, Harjumaa.	
	Ohualdis	Roheline või kollakasroheline. Varrelehed 1-1,5 mm pikad, laiuvad. Lehealus pikalt laskuv. Harjas loogeline, eoskupa kõverdunud.	muu	Varjulistes niisketes kohtades.	metsakõdul		Sarnaneb pisut harilikule tõmpkaanikule (<i>A. serpens</i>). Erineb sellest suuremate ja selgelt laskuvate varrelehtede poolest. Kõdu-tõmpkaaniku lehed on järsult aheneva tipuosaga.	Saaremaa, Raplamaa, Ida-Virumaa, Põlvamaa, Võrumaa.	
	Ohualdis	Püstised või tõusvad võsud, roheline või kollane-pruunikas. Lehed kahe terava kolmnurkse hõlmaga, renjas-nõgusad, varrest eemaldunud või laiuvad, selgmine hõlm pisut väiksem. Ahenenud võsude tippudes punaste sigikehade kogumikud.	muu		maapinnal, turvas- ja mineraalmullal, kividel ning kõdupuudil		Sarnasest Helleri ebatahtlehihikut (<i>A. hellerianum</i>) suurem.	Võrumaa, Pärnumaa, Järvamaa.	
	Ohualdis	Madala, hõreda või tiheda muruna kasvav heteroheline sammal. Vars 1-2 cm kõrgune, hõredalt lehistunud, alaosas risoidilvidga. Lehed järsult ahenenud lühikeseks peeneks tipuks. Harjas väga peenike, värvusetu. Vanadel eoskupaardel um ja hüpofüüs tumepruunid. Rood lõpeb enne lehe peenikest tippu.	soo	Rabades	korjustel ja kõdunvatel väljaheidetel		Võib väliselt sarnaneda punasele tetraploodonile (<i>Tetraplodon mnioides</i>), eristub sellest värvusetu harjase ja tumepruuni eoskupa poolest. Ka lõpeb põhja lihtamba lehtedes rood enne peenikest tippu, punase tetraploodoni leherood ulatub tipuni.	Raplamaa, uuemad leiud Pärnумаalt.	
	Ohualdis	Kollakasroheline või punakaspruun tumepunase varrega sammal. Varred kuni 2 (5) cm kõrgused. Lehed kogu ulatuses enam-vähem ühelaiused. Leheservad lainelised, kahekordsed hambad lehe servas ulatuvad kuni lehe keskosani. Üistakuid 5-10. Rakud väikesed, 6-15 µm läbimõõdus.	kallas, niit, mets	Kasvab kraavikallastel, karjamaadel savikal või liivasele mullal, laialehistes ja segametsades.			Sarnasest madalakasvulisest õrnast kadrissamblast (<i>A. tenellum</i>) eristub väiksemate lantsetjate tõmbitipuliste lehtede, väiksemate leherakkude ja rohkemaarvuliste listakute poolest.	Harjumaa, Ida-Virumaa, Jõgevamaa, Valgamaa, Võrumaa.	
	Ohualdis	Varrelehed lai-munaja alaosa ja järsult aheneva peene tipuosaga. Oksalehed sarnanevad varrelehtedele, leheservad peensaaigjad. Rood ulatub lehe keskele, oksalehtedel lõpeb rood nokakesega.	muu		Kasvab soostunud maapinnal, kividel, tüvealustel.		Väliselt võib pisut meenutada kivi-lühikupart (<i>Brachythecium populeum</i>), kuid erineb sellest munajate lehtede ja lehe keskel lõppeva roo poolest. Ka kasvukohad on valdavalt erinevad. Sulgisas lühikupar kasvab eellõige niiskel maapinnal, kivi-lühikupar tüvealustel või kõduga kaetud kividel. Starke lühikuprast (<i>B. starkei</i>) erineb mittelaskuva lehealuse poolest.		
	Ohualdis	Moodustab punaka tiheda muru. Lehed koondunud varre tipuossa. Leherood tugev, pruunikas. Eoskuprad longus kuni rippuvad, hele- kuni tumepruunid, pika kaelaosaaga. Harjas punakas, pikk ja keerdunud.	kivi, nõmm, rannik		paeklibustel rannavallidel, klibidil		Väliselt võib sarnaneda soo-pungsamblale (<i>B. uliginosum</i>), mille eoskuprad on pikemad (4-5 mm, arktika pungsamblal 2,5-3 mm). Ka on soo-pungsambla varred üldiselt pikemad (kuni 2 cm, arktika pungsamblal enamasti kuni 0,5 cm).	Põhja-Eesti saared.	
	Ohualdis	0,5-1,0 cm kõrgune kahvatu roheline sammal. Varre alusel esineb pruunikas risoidilvit. Lehed munajad, nõgusad. Lehed asetsevad varrel tihedalt, lehealus ei lasku. Leherood tugev, väljub lehetipust teravikuna. Harjas punane, lühike (ca 1 cm).	joonobjektid, kallas, paljak/paljand	Kasvab avatud kasvukohtades madala muruna või üksikute võsudega teiste sammalde vahel, liivastel või savikatel teeäärtes, kraavikallastel, paljakutel.			Väga sarnaseid liike samal kasvukohal pole. Mõnest teistest ühevärvilistele lehtedega pungsamblast erineb lisaks mitmetele lehetunnustele nt lühema (u. 1 cm) harjase poolest - kallas-pungsamblal (<i>B. Warneum</i>) 3-6 cm, kahvatu pungsamblal (<i>B. Pallens</i>) 1-4 cm.	Harjumaa, Ida-Virumaa, Põlvamaa.	
	Ohualdis	Valkjasroheline, alusel pruunikas, 0,5-1,0 cm kõrguse muruna või üksikute võsudega kasvav sammal. Vegetatiivne vars lühike, pungakujuliselt lehistunud. Lehed lai-ovaalsed, nõgusad, tugeva lühidalt tipust väljaulatava rooga.	loodudel	Loodudel.	lubjakividel, kiviaeadel		Lai-ovaalsete nõgusate lehtede ja tugeva, lehetipust pisut väljaulatava roo tõttu eristub teistest pungsambladest kergesti. Võib vahel sarnaneda muru-pungsamblale (<i>B. caespiticium</i>), millega kasvab sageli koos. Muru-pungsamblal on leheservad peaaegu kogu ulatuses allapoole käärdunud, kuid funktsii pungsamblal on leheservad lamedad.	Kesk- ja Lääne-Eestis.	
	Ohualdis	Roheline, 0,2-0,5 cm kõrgune hõreda või tiheda muruna kasvav sammal. Vars alusel kollakaspruunide, enamasti siledade risoididega. Lehed munajad või lantsetjad, pikalt teritunud tipuga.	joonobjektid, põld, paljak/paljand, rannik, niit	Kasvab teede ääres, põldudel, paljakutel, niiskel savikal mullal ka ranna- ja madalooniitudel.			Sarnaneb pisut mugul-pungsamblale (<i>B. subapiculatum</i>), millel on aga vars pruunide näsalist risoididega.	Lääne- ja Põhja-Eestis.	
	Ohualdis	0,2-1,5 cm kõrgune rohekas või punakas sammal. Risoidid pruunikad või oranžid, näsalsed. Lehed lantsetjad, teritunud tipuga. Lehed varrel kohevalt, kitsalt ja lühidalt laskuvad. Leherood peenike, väljub lühidalt lehetipust. Ümarad säravpunased sigikehad võsude ümber mullapinnal on sageli märgatavad juba lubiga.	paljak/paljand	Paljakutel lubjarikastes või nõrgalt happelistes, hääringutega kasvukohtades.			Sarnaneb mugul-pungsamblale (<i>B. subapiculatum</i>), eristub sellest punakamate risoidide ja sigikehakeste suuremate mõõtmetega (250-280 µm), nende tugevamalt punase värvuse ning tugevamalt puhutunud rakkude poolest.	Lääne-Eesti saared. Kasvab hõreda muruna või üksikute võsudega teiste sammalde vahel.	

	Ohualdis	Roheline või pruunikas, alusel mustjas, tiheda madala muruna kasvav sammal. Vars risoidilidiga. Rood lõpeb enamasti lehe tipus, lehealus punakas. Eoskupa suuäärise välisammaste alusel esinevad üksikud ümmargused avad.	niit, rannik, nõmm	Rannaniitudel ja luidetel.	liival, enamasti soolase merevee mõju piirkonnas		Teistest merevee mõjupiirkonna niitudel esinevatest pungsammaldest erineb lantsetjate teritunud tipuosa lehtede ja punaka lehealuse poolest. Leherood lõpeb tipus või väljub lühikeste teravikuna.	Lääne- ja Põhja-Eestis. Väga varieeruv liik. Varjulistes kohtades kasvavatel taimedel võivad varred olla kõrgemad, lehed suuremad ja eoskuprad pikemad.	
	Ohualdis	Kollakas- või pruunikasroheline, tiheda madala muruna kasvav sammal, kuni 2 cm kõrge. Lehed munajad, teritunud tipu ja tugeva kollaka rooga, lehed on koondunud varre tipuossa. Eoskupa rippuv, pinnjas, kuni 4 mm pikk.	rannik, kallas	Kasvab mererannas, veekogude kallastel, niiskel liival.			Sarnaneb näsa-pungsamblaga (<i>B. mamillatum</i>), kuid erineb sellest lehe tipus olevate rohkemate hammaste, pikema lehetipu ja koonusja sileda eoskupra kaane poolest (näsa-pungsambial on eoskupra kaas lame ja näseline).	Peamiselt Saare, Hiiumaa ja Harju maakonna rannikupiirkondades.	
	Ohualdis	Kahvatu- või kollakasroheline kuni 0,3 mm laiuste väheharunevate võsudega sammal. Turbasammalde vahel vaeu nähtavad väga peened võsud. Kaheks hõlmaks lõhestunud lehed, lehehõlmade servas 1-2 hambakest.	soo	Kasvab rabades turbasammalde vahel ja peal.			Enamusest teistest niidiksammaldest erineb lehehõlmade sügava lõhestatuse poolest, mis ulatub vähemalt kolmveerandini lehe pikkusest. Sarnasest kannus-niidiksamblast (<i>C. spinigera</i>) erineb kitsaste lehehõlmade poolest (hõlma laius 2-4 rakku), siledade ja pikemate leherakkude (>12 µm) poolest, tihti esinevate tagasikäändunud perifeetsilehe hammaste ja suuremate eoste (>9 µm) poolest. Liikide eristamine väliingimustes keeruline.	Harjumaa, Läänemaa, Tartumaa, Võrumaa.	
	Ohualdis	Väga väike (5 mm) kahehõlmaliste lehtedega roheline sammal. Sigikehad nurgelised. Perifeetsilehed peaaegu kogu pikkuses kokku kasvanud.	muu		Kasvab maapinnal, peamiselt liivmullal.		Eristub teistest niidiksammaldest nurgeliste sigikehad poolest.	Põhja- ja Lõuna-Eesti	
	Ohualdis	Roheline või pruunikaspunane kuni 0,2 mm laiuste väheharunevate võsudega sammal. Turbasammalde vahel kasvav väga peenikeste võsudega ja sügavalt kahehõlmaliste lehtedega sammal. Lehehõlmade servas 1-2 hambakest.	soo	Rabades	turbasammalde vahel ja peal		Enamusest teistest niidiksammaldest erineb lehehõlmade sügava lõhestatuse poolest, mis ulatub vähemalt kolmveerandini lehe pikkusest. Sarnasest õrnast niidiksamblast (<i>C. elachista</i>) erineb punaka värvuse, veidi laiemate lehehõlmade (hõlma laius 4-5 rakku), näsaliste ja lühemate leherakkude (<12 µm), sirgete perifeetsilehe hammaste ja väiksemate eoste (<9 µm) poolest.	Harjumaa, Raplamaa, Võrumaa, Tartumaa	
	Ohualdis	Kollakas- või määrdunudroheline, 1-2 cm kõrguste vartega sammal. Lehed kuival vastu vart liibunud, nõgusad. Rood ulatub pikalt tipust välja. Eoskupa püsti, sirge, puguta. Suuäärise hambad väga kitsa heleda äärisega või ilma.	paljak/paljand, kivi		Kasvab lubjarikastel paljakutel ja kividel.		Harilikust punaharjakust (<i>C. purpureus</i>) erineb alati siledast lehetipust väljaulatava roo ja püstise eoskupra poolest. Pugu püst-punaharjaku eoskupra alusel ei esine. Hariliku punaharjaku lehetipp hambuline, harvem sile, rood ulatub harva tipust välja, eoskupa kaldu ja puguga.	Pillatult üle Eesti.	
	Ohualdis	Kollakasroheline või roheline, 0,5-1,5 cm kõrguste punakate vartega muruna kasvav sammal. Kasvab väikeste madalate tuttidena. Leherood tugev, leheserv sile või tipus ebaselgelt saagjas. Eoskupa valdavalt püsti, puguta.	paljak/paljand		Kasvab niisketil savikatel või liivastel paljakutel.		Suurest kaksikhambakesest (<i>D. heteromalla</i>) erineb peaaegu sileda leheserva poolest, pugu-kaksikhambakesest (<i>D. cerviculata</i>) aga kitsama leheroo ja spooriidi ehituse alusel. Naaskel-kaksikhambakese harjas on punane ja eoskupa on puguta, pugu-kaksikhambakese harjas on aga kollane ja eoskupa puguga.	Eesti erinevates paikades.	
	Ohualdis	Punakas- või pruunikasroheline, kuni 3 cm kõrguste padjanditena kasvav sammal. Vars harunenud. Lehed suurenevad märgatavalt varre tipu suunas. Leheservad ainult lehe alaosas allapoole käändunud, siledad, rakud tihedalt näsälised. Kasvab kividel ja lubjarikastes avatud kasvukohtades.	muu		Kasvab rändrahnudel, harvem niiskel liival, savikal või lubjarikkal mullal.		Sarnaneb müür-niithambale (<i>D. vinealis</i>) ja on käsitletud vanemas kirjanduses ka selle liigi varieteedina, kuid kivi-niithambal paiknevad võsu tipuosa märgatavalt suuremad lehed kui võsu alaosas. Tema lehed on ka kitsamad ning pikemalt ja peenemalt teritunud tipuosa. Erinevalt müür-niithambast on kivi-niithamba leheservad käändunud vaid alaosas. Kivi-niithambas kasvab sagedamini rändrahnudel kui maapinnal, müür-niithambas ei kasva rändrahnudel.	Lääne-, Põhja-, Kesk-Eestis	
	Ohualdis	Punakas- või rohekaspruun, hõreda või tiheda muruna kasvav sammal. Vars 1-2 cm kõrgune, ühtlaselt lehistunud. Lehed kogu varre ulatuses enam-vähem ühesuursed. Leheservad tavaliselt lehe alusest kuni tipuni allapoole käändunud.	muu		Kasvab savikal, liivastel või lubjarikkal mullal.		Sarnasest kivi-niithambast (<i>D. muscivorus</i>) erineb kogu võsu ulatuses enam-vähem ühesuursuste ning tipuni allapoole käändunud leheservadega lehtede poolest. Kivi-niithambas kasvab sagedamini rändrahnudel kui maapinnal, müür-niithambas ei kasva rändrahnudel.	Lääne- ja Põhja-Eestis.	
	Ohualdis	Väikesed, mõne mm kõrgused, tumedad, mustjasrohelistes samblad. Harjas peaaegu puudub, perifeetsilehed pikalt lehetipust väljaulatava rooga. Eoskupa meenutab suuruselt ja kujult nisutera.	paljak/paljand, mets, joonobjektid, kallas, põld	Kasvab paljakutel, hõredates metsades teeservadel, kraavikallastel, põldudel	savi- ja turvasmullal, ka kividel		Eoskupardeta võib munakupa meenutada tanukate (<i>g. Encolpota</i>) perekonna liike või liike sugukonnast piisambalised (<i>g. Pottiocoe</i>). Munakupa ei moodusta tihedaid padjandeid, tema lehed on vähem läbipaistvad, vähem kitsenevad, luitundrohelisest värv.	Üks vana leiukoht Saaremaal	
	Ohualdis	Lehed varrel 3-realiselt (varre ristliik kolmekandiline), kuival liibunud, enamasti tõmbis tipuga. Rood lai, tipuni enam-vähem ühesuurse laiusega. Suuääris kollane, hambad madalate näsadege või siledad. Perifeetsilehtede tipuosa pool lehe pikkusest. Eoskupa püstine, ca 1,5 cm pikkuse harjasega, mis on alt punakaspruun, ülalt kollakas.	muu		Eelistatult kasvab niiskel liivasel pinnasel.		Sarnasel pisi-õhvsambial (<i>D. pusillum</i>) on lehed varrel igakülgselt (varre ristliik ümar), terava, kuival püstiselt eemaldunud tipuga, eoskupra suuääris punakaspruun.	Üks leiukoht Saaremaal	

	Ohualdis	Kuni 1 cm kõrgune koheva muruna kasvav sammal. Lehed käändunud, tipus hambulised, leheserv lame. Harjas pikk (kuni 2 cm), kollane. Eosed näsälised.	mets	Peamiselt poolvarjulistes lehtmetsades.	Pioneerlik avatud kasvukohtades.		Teistest jõhvsammaldest eristatav kollase harjase ja kollaste risoidide poolest. Liik on ainsana perekonnas ühekojaline ning tema eosed on selgelt näsälised.	Ida-Virumaa	
	Ohualdis	Lehed varrel igakülgselt (varre ristlõik ümar), terava, kuivalt püstiselt eemaldunud tipuga. Rood aheneb tipu suunas. Suuääris punakaspruun, hambad kaetud tihedalt kõrgete näsadega. Harjas punakas, kuni 1,3 cm pikk, eoskupaar püstine.	paljand/paljak		Kasvab liivastel paljanditel.		Sarnasel süstlehelisel jõhvsambal (<i>D. lineare</i>) on lehed varrel 3-realiselt (varre ristlõik kolmekandiline), kuivalt liibunud, enamasti tõmbi tipuga, eoskupaar suuääris on kollane.	Põhja- ja Lõuna-Eesti	
	Ohualdis	Kollakasroheline, 2-4 mm pikkuste lehtedega sammal. Lehed on sirpjad ning rood ulatub lehe tipust välja.	soo, veekogu	Kasvab soodes, ajutistes veekogudes, järvedes.			Hästi eristuv oma jämeda, lehe tipust välja ulatuva roo tõttu. Ka pintsel-vesisirbikul (<i>Warnstorfia trichophylla</i>) on leherood lehetipust väljaulatuv, kuid sellel liigil on pikad ja peened, lantsetjad, 6-7 mm pikkused lehed, lehed moodustavad varre ja okste tipus pintslitaolise tuti.	Paiguti üle Eesti.	
	Ohualdis	Väga väike, 1-2 mm kõrgune. Harjas väga lühike ja jäme. Eoskupaar väike, kerajas.	paljak/paljand, kallas, põld	Kasvab paljakutel liiv-, savi- või turvasmullal, kraavikallastel, põldudel.			Sarnased liigid, millel on eoskuprad väga väikese harjasega lehtede vahel peidus, on laiuv müthellikuke (<i>Aphanorhynchia patens</i>) ja teravalehine ümarkupaar (<i>Phoscum cuspidatum</i>), kuid nendel on lehed selge rooga ilma roota lehtedega kuni 1 mm kõrgune sammal on paljas punglehik (<i>Discelium nudum</i>), kuid sellel liigil paikneb eoskupaar jälgal, kuni 2 cm pikkusel punakal harjasel.	Eesti erinevates piirkondades. Oma väikeste mõõtmete tõttu raskesti märgatav.	
	Ohualdis	Lehed on piklik-südajad, pikivõrdised. Oksa- ja varrelehed on kujult sarnased.	mets	Kasvab niisketes sega- ja salumetsades.	Maapinnal ja humusega kaetud kividel.		Kõige enam sarnaneb kõhara salusambaga (<i>E. angustirete</i>), kellest erineb lehekujude poolest: kurd-salusambla lehed on piklik-südajad (tipuosa moodustab kuni 45° nurga), kõhara salusambla lehed on lai-südajad (tipuosa moodustab 45°-80° nurga).	Eesti erinevates piirkondades.	
	Ohualdis	Lehe servas kuni 4-realine rohelistest kitsastest rakkudest palistus. Tiivakrad hüalinsed.	veekogu	Kasvab oligotroofsetes järvedes kinnitunult.			Sarnasel ulmik-vesisambal (<i>F. hypnoides</i>) puudub leheservas palistus, st lehelaba koosneb ühtaolistest rakkudest.	Kagu-Eestis.	
	Ohualdis	Õrn, kuni 20 cm pikkuste harunevate vartega pruunikas-või helerooheline sammal. Lehed valdavalt lamedad. Lehelaba koosneb ühesugustest rakkudest.	veekogu	Kasvab väheliikva või seisva veega veekogudes.	Kinnitunult kividele või kõdupuidule		Teisel Eesti seisuveekogus kasvaval vesisambal (<i>F. dalecarlica</i>) on lehtede servades kitsamatest rakkudest palistus, ulmik-vesisambal palistus puudub.	Lõuna- ja Põhja-Eestis.	
	Ohualdis	Helerooheline kõhara polstrina kasvav, värskest tugevasti lõhnav sammal. Vars lamav, violetjate risoididega.	kallas, soo	Järvekallastel, soodes.	Kasvab ajuti liigniiskel liival, mudal või turbal.		Pisikese kõhara salati taolise ilme poolest eristub hästi teistest helviksammalde perekondadest. Wondraczecki proonikust (<i>F. wondraczeckii</i>) eristavad teda vaid eosed, mille pind on kaetud korrapäraselt võrgustiku moodustavate paksenditega.	Hiiumaa, Pärnumaa, Valgamaa.	
	Ohualdis	Kasvab umbes 1 cm läbimõõduga tiheda, kuivalt rohekas-halli padjandina. Ca 3 mm pikkusel lehel on tipus umbes lehelaba pikkune püstine jääk hüalinne karv. Lehed on munajas-kolmnurksed ja pisut nõgusad, kuivalt varrele liibunud, märjalt laiuvad. Eoskuprad ovaalsed ja siledad, neid esineb harva.	muu	Kasvab valgusküllastes kasvukohtades.	Graniitkividel		Sarnasel harilikul rahnikul (<i>G. ovalis</i>) on lehetipu hüalinne karv lühem kui lehelaba ja leht on kujult kitsas-südajas, tipus pikalt ahenev. Väga pika hüalinnse karvaga hallist rahnikust (<i>G. pulvinato</i>) erineb ümaralt nõgusa lehe poolest, halli rahniku leht on kitsam ja tipuosa kiiljas.	Hiiumaal.	
	Ohualdis	Kollakasroheline lamavate kuni tõusvate väheharunevate kuni 5 cm pikkuste võsudega sammal. Õige pisut sämpunud või kuni kolmandikuni lehe pikkusest kahehõlmaliste lehtedega. Kõhtlehed lantsetjad.	kallas, soo	Kasvab märgades ja soostunud kasvukohtades, ojade ja kraavide kallastel.			Flotovi harpantus on kilpjast harpantusest (<i>H. scutatus</i>) suurem ning leherakkude nurgapaksendid on väga väikesed. Kilpja harpantuse võsu pikkus ei ületa 1,5 cm ning nurgapaksendid on puhetunud. Peekersammaldest (<i>g. Chiloscyphus</i>) ja kammtupikust (<i>g. Lophocolea</i>) erineb lõhestumata kõhtlehtede poolest. Peekersammalde ja kammtupikute kõhtlehed on selgelt kahehõlmalised.	Pärnumaa, Järvamaa.	
	Ohualdis	Roheline või kollakasroheline, koheva tiheda polstrina kasvav sammal. Oksad lühikesed, tipus koolitud. Tiivakradud selgelt eristunud, puhetunud, värvusetud, laskuvad varre suure grupina.	kivi, muu		Kasvab niiskel pinnasel, turvasmullal, humusega kaetud varjukatel kividel.		Koheve ebaulmik (<i>H. seligeri</i>) on sarnane, kuid suurem sammal. Selle liigi lehed on 1,3-2,5 mm pikad, tiivakradud on väikesed, ebaselgelt eristunud, lehed ei lasku või laskuvad varrele väga lühidalt. Koheve ebaulmik kasvab enamasti kõdupuidul, harvem maapinnal. Teised sarnased küljkupralised sambad (näit. lühikuprad, <i>g. Brachythecium</i>) on tavaliselt pikema ja selgemini eristuva leherooga. Väikesel ulmikul on leherood lühike ja kaheharuline.	Lääne- ja Põhja-Eestis.	
	Ohualdis	Väike, kuni 2 cm pikkuste helerooheliste võsudega küljkupraline sammal. Võsud lamedalt lehitud. Lehed tipuosa tagasikäändunud, alus ei lasku. Leheserv saagias kogu ulatuses. Risoidid selgelt näsälised. Eoskupaar lühi-silinderjas, asetseb rõhtsalt. Kuivalt pikivaoline.	mets	Kasvab niisketes kuuse-segametsades.	Kõdunenud niisketel lamativedel ja käändudel, märjal turbamullal		Väliselt väga sarnane koheva ebaulmikuga (<i>H. seligeri</i>). Erineb sellest lamedamalt lehitud võsude ja lühemate lehtede poolest. Leherakud on lamedal ebaulmikul kitsamad, ning lehealusel esineb vähem hüalinsed rakke, tema risoidid on selgelt näsälised, kuid koheval ebaulmikul siledad. Samuti on lamedal ebaulmik eoskupaar lühem ja kuivalt selgelt pikivaoline. Väikesed ebaulmikust (<i>H. striatello</i>) eristavad teda väiksemad ja vähempiiritletud tiivakradud, väikesel ebaulmikul on puhetunud rakkudest varrele laskuvad tiivakud.	Edela-, Lõuna- ja Ida-Eestis.	

	Ohualdis	Tumeroheline lai-munajate lehtedega ja roomavate võsudega (1-3 cm pikad). Periant poole kuni kolmveerandi pikkuselt kattelehtedest välja ulatuv.	kallas	Allikate ja ojade ääres.	Kasvab lubjakividel ja lubjaseel substraadil.		Sarnaseid tervete lehtedega lehtmaksasamblaid lubjarikkal kasvukohal pole.	Saaremaal.	
	Ohualdis	Tõusvate või roomavate võsude ja ümarate lehtedega. Varre kõhtmine külg võib olla punakas. Periant kõige rohkem poolis ulatuses kattelehtedest välja ulatuv. Risoidid tihti punased.	kallas	Ojade ja kraavide kallastel.	Kasvab savisel ja liivasel pinnal.		Teistest kulbikutest eristavad teda varre kõhtmisel poolel sageli esinev punane värvus ning punased risoidid. Kerajast kulbikut (<i>J. sphaerocarpa</i>) erineb valdavalt roomavate varte ja ilma nokata periantide poolest.	Uuemad leiud Põhja- ja Ida-Eestis.	
	Ohualdis	0,5-4 cm pikkuste ja 1-3 mm laiuste tõusvate kuni püstiste vartega roheliste või pruunikasroheliste võsudega sammal. Ümarad lehed. Leherakkudel keskmise suurusega nurgapaksendid. Periant kuni pooleni kattelehtedest välja ulatuv, munajas, suudmes voldiline ja järsult nokaks ahenev.	muu		Kasvab niiskel maapinnal ja liivakividel.		Erineb tihedast kulbikut (<i>J. confertissima</i>) väiksemate leherakkude, ainult varrel arenevate risoidide, perigüüni puudumise ning kattelehtedest vähem väljaulatava perianti poolest. Õrnast kulbikut (<i>J. gracillima</i>) erineb lehe servas palistuse puudumise poolest.	Harjumaa, Lääne-Virumaa, Tartumaa.	
	Ohualdis	Väga väike kõdupuudul kasvav püstiste vartega sammal. Võsud kahvatu- või kollakasrohelised, vanemad ja valgemate kasvukohtade võsud võivad värvuda punakaspruunideks. Varre tipus esineb ohtralt kollakasrohelisi sigikehi. Lehed kahe suhteliselt kitsa hõlmaga.	mets	Kasvab niisketes okasmetsades.	Suurtel koorest vabanenud lamatüvedel.		Pisi-lõhksammal erineb sarnasest hambah-lõhksamblast (<i>L. longidens</i>) eelkõige kollakasroheliste sigikehade poolest. Kõdu-lõhksamblast (<i>L. longiflora</i>) erineb ta püstisemate ja väiksemate võsude poolest ning selle poolest, et varre kõhtmine külg ning lehealused pole kunagi punased.	Raplamaal, Ida-Virumaa	
	Ohualdis	Roheliste või pruunide, enamasti 2-2,5 mm laiuste ja kuni 1,5 cm pikkuste võsudega sammal. Väikesed kahehõlmalised, tihti tõmbitipuliste lehtedega roomav sammal. Peaegu alati esinevad flagelliitaolised, pruune sigikehi kandvad võsud.	muu		Kasvab liivasel ja lubjaseel substraadil.		Erineb teistest samal kasvukohal kasvavatest lõhksammaldest küllalt hästi nähtavate kõhtlehtede poolest.	Lääne-Eesti saared, Võrumaa	
	Ohualdis	Kahe- kuni neljahõlmaliste lehtedega rabades üksikute võsudena teiste sammalde vahel kasvav taim. Varre kõhtmine pool lillakaspunane. Sigikehad on rohelised ja ümarad.	soo	Kasvab rabades.	Turbasammalde ja teiste sammalde vahel.		Eristub teistest rabades leiduvatest lõhksammaldest (<i>L. longiflora</i> ja <i>L. incisa</i>) varieeruva lehehõlmade arvu, varre kõhtmise külje lillakaspunase värvuse ja ümarate sigikehade poolest.	Harjumaa, Võrumaa.	
	Ohualdis	Lehed kinnituvad varrele peaegu paralleelselt. Lehehõlmad väga ümarad ja tõmbid. Rakkude nurgapaksendid väikesed. Kõhtlehed mõnikord raskesti märgatavad.	muu	Kasvab varjulistes kohtades.	Maapinnal või kividel ning üksikuna teiste sammalde vahel		Teistest väiksematest lõhksammaldest eristab teda kõhtlehtede olemasolu ja samal ajal ümarad lehehõlmad.	Hiiumaa, Järvamaa	
	Ohualdis	Talluse selgmisel poolel olevad epidermi rakud on õhukesekestalised või üsna vähe paksenenud.	muu		Kasvab lubjarikkal maapinnal.		Eristub teistest tallusjatest helviksammaldest valkja talluse ning peaegu keraja arhegoonikandja lava poolest. Vanematel talluse osadel on osaliselt lagunenud pealmine epidermis. Paasrebuulia (<i>Reboulia hemisphaerica</i>) vegetatiivsed tallused on laiemad ning õhulisel talluses on ümbritsetud rohkema arvu rakuringidega kui karvasel mannial (<i>M. sibirica</i>) on mõhusoomustes arvukalt õlirakke, karvasel mannial need enamasti puuduvad. Siberi mannial on arhegoonikandja jalg ilma soomusteta, karvasel mannial katavad soomused hõredalt ka jalga.	Harjumaa, Hiiumaa, Saaremaa.	
	Ohualdis	Väikeste (1 cm pikad) ja kitsaste harkjalt harunevate nahkjate tallustega sammal. Talluse selgmisel poolel olevad epidermi rakud on paksude pruunide kestadega, väikeste nurgapaksenditega. Mõhusoomustes ohtralt õlirakke. Arhegoonikandja lavaosa poolkerajas, jalg ilma soomusteta, kuid jala ja lavaosa alusel hüaliinsed lintjad soomused.	niit	Loopealsetel.	Kasvab lubjakividel avatud kasvukohtades.		Siberi mannial on arhegoonikandja jalg ilma soomusteta, karvasel mannial (<i>M. pilosa</i>) katavad soomused hõredalt ka jalga. Siberi mannial on mõhusoomustes arvukalt õlirakke, karvasel mannial need enamasti puuduvad. Siberi mannial talluse selgmisel poolel olevad epidermi rakud on paksude pruunide kestadega, väikeste nurgapaksenditega, kuid karvasel mannial on vastavad rakud õhukesekestalised või üsna vähe paksenenud.	Harjumaa, Läänemaa.	
	Ohualdis	Kahvaturoheliste roomavate või tõusvate võsudega. Vars võib olla punakas. Lehed laiad, enamasti kahe tõmbi hõlmaga. Kõhtlehed lantsetjad.	paljak/paljand	Kasvab paljakutel.	Liivmullal ja liivakividel.		Sarnane liik on harilik nardia (<i>N. geocypoph</i>), kuid viimase lehed on ümarad ja tipus mõnikord vaid pisut sämpunud.	Harjumaa, Põlvamaa, Võrumaa.	
	Ohualdis	Moodustab tumerohelisi kuni 5 cm kõrguseid hõredaid tutte. Võsud hoiudavad kaarjalt ülespoole. Lehed on lantsetjad ja teravatipulised. Lehtedel leidub ohtralt pruune pikergusi sigikehasid.	muu		Kasvab lehtpuude tüvedel.		Lyelli tutik on teistest teravatipuliste lehtedega tutikutest hästi eristuv pruunide sigikehadega kaetud lehtede poolest. Kuivalt on lehed vartele liibunud ja varred hoiudavad ülespoole, meenutades samuti puudel kasvavat küllalt sagedast hiissammalt (<i>Leucodon sciuroides</i>), kuid viimasesl puuduvad lehtedel sigikehad, lehed on pikivoldilised ning ilma roota.	Läänemaa, Saaremaa, Tartumaa	

	Ohualdis	Väikesekasvuline tutik, moodustab umbes 1 cm kõrgusi tütte. Eoskuprad ulatuvad suuremas osas lehtede vahelt välja ning on kuivalt suudmes voldilised. Suuäärise sise- ja välishambaid on 8.	muu		Kasvab lehtpuude tüvedel.		Väliselt sarnaneb laiuv tutik teiste väikesekasvuliste tutikutega. Kahkjast tutikust (<i>O. pallens</i>) eristab teda see, et viimasel on kupra sukelunud õhulõhed laia avaga ning suuäärise sisehambaid on 16. Kääbustutiku (<i>O. pumilum</i>) eoskupa on suuremas osas lehtedest varjutud, tupp on paljas ning mõnikord võivad esineda lehtedel ovaalsed sigikehad. Kollaka tutiku (<i>O. stramineum</i>) eoskupa pikitribud on laiava tutiku omadest pikemad, ulatudes peaaegu kupra aluseni ja ka laiemad, 4-5 rakku laiad. Lisaks on kollaka tutiku suuäärise sisehambad siledad ja neid on tihti 16.	Valgamaa.	
	Ohualdis	Hele- või olivroheline kuni 2 cm kõrguste tuttadena kasvav sammal. Eoskuprad on lehtede vahelt väljaulatuvad, pika ja kurrulise (voldilis-kortsulise) kaelaotsaga. Eoskupa õhulõhed on pindmised. Suuääris koosneb 16 välishambast ja 8 sisehambast.	rannik, kivi		Kasvab nii lubja- kui graniitkividel, ka mererannas.		Kurdkael-tutik eristub teistest tutikutest hästi pika ja kurrulise kupra kaelaosa poolest. Samuti kividel kasvav ning pindmiste õhulõhedega kaljututikut (<i>O. rapestre</i>) eristab lisaks see, et viimasel on suuäärise välishambaid 8 ning need on kuivalt püstised.	Põhja-Eesti saartel.	
	Ohualdis	Roheline või kollakasroheline 1-2 cm kõrguste padjanditena kasvav sammal. Tanu või tupp või mõlemad selgelt karvased. Eoskupa õhulõhed enamasti kitsa avaga. Suuäärise hambad 8 paarina. Tanu tumepruuni tipuga.	muu		Kasvab lehtpuude tüvedel.		Sarnaneb laiuvale tutikule (<i>O. potens</i>), kuid laiava tutiku eoskupral on kaheksa lühikest paksukestalistest rakkudest moodustunud pikitripu, mis on kaks, harvem kuni neli rakku laiad, kollakal tutikul aga pikemad, ulatudes peaaegu kupra aluseni ja ka laiemad, 4-5 rakku laiad. Lisaks on laiava tutiku suuäärise sisehambad pisut näsälised, mitte siledad ja neid on 8.	Põhja- ja Lääne- ja Keski-Eesti.	
	Ohualdis	0,5-2 cm kõrguste väheharunevate võsudega hele- kuni tumeroheleise muruna kasvav tippkupraline sammal. Leheservad lainelised, täkilised. Lehetipud sageli murdunud.	metts, kallas	Kasvab niisketel ajuti üleujutatavatel kividel ja puujuurtel neutraalses või nõrgalt happelises kasvukohas, varjulistel jõgedes ja ojades kallastel salumetsades.	Kividel, puujuurtel.		Varem juussammalde perekonda kuulunud kräusammal eristub teistest juussammaldest (<i>g. Trichostomum</i>) nii happelisema kasvukoha kui ka lokkivate leheservade poolest.	Edela-Eesti.	
	Ohualdis	Moodustab kuni 3 cm läbimõõduga tumeroheleisi sõrjaid taluseid, millede servad on ülespoole käärdunud ja pisut hõlmised. Eosed kollased, kaetud näsädaga. Talluses limakoopad puuduvad.	põld, kallas, joonobjektid	Lühiealine. Savikatel muldadel põldudel, kraavide kallastel, teede servades.			Sarnane liik on põld-kõdersammal (<i>Anthoceros agrestis</i>), mille eosed on mustjad, kollase nõelambla eosed on aga kollased. Valmivate eoskuparde servadel on eoste värvus hästi märgatav.	Tartumaa.	
	Ohualdis	Väike, kuni 0,8 mm kõrguse varrega sammal. Lehed munajad, talbjad või lantsetjad, kogu ulatuses takilise või kuni aluseni terasvargaste servadega. Leherood lõpeb lehe tipus või ulatub välja. Eoskupa kerajas, harvem lühipirnjass. Suue peale avanemist lai. Suuäärisel 4-6 rida lühikesi kandilisi rakke.	muu		Kasvab niiskel huumusrikkal mullal.		Sarnane pirnjale mütsellilikule (<i>P. pyriforme</i>), kuid sellel liigil on eoskupa pirnjass, eoskupa suue on peale avanemist kokku tõmbunud, samuti lõpeb leherood enne lehe tippu.	Põhja- ja Lõuna-Eesti, Vormsi.	
	Ohualdis	Tume- või pruunikasroheline, kõrge tiheda või hõreda muruna või padjanditena kasvav sammal. Vars kolmekandiline, kuni 6 cm pikk. Lehelaba rakud siledad. Eoskupa kerajas.	paljak/paljand		Kasvab varjulistel paepaljanditel.		Sarnaneb lehe mikrotunnuste poolest pisut harilikku punaharjaku (<i>Ceratodon purpureus</i>) ja lood-õhysamblaga (<i>Ditrichum flexicaule</i>), kuid nendest liikidest eristab teda kahekordsed teravad hambad lehe ülaosas ja lai-munajas kuni peaaegu kerajas eoskupa.	Lääne- ja Põhja-Eesti, Raplamaa.	
	Ohualdis	Roheline või kollakasroheline, veidi läikiv, hõreda, pehme, 0,4-3 cm kõrguse muruna kasvav sammal. Sigikehad suured (nähtavad selgelt luubiga või isegi luubit), 1-3 kaupa lehtede kaenlaiss, kollased, munajad või äraspidimunajad, 2-3 tõmbi lehekesega, mille tipud on üksteise poole pööratud.	kallas	Kasvab veekogude kallastel.	Märjal liiv- või savimullal, harva soostunud mullal.		Eristub hästi teistest pirniku perekonna liikidest suurte, 1-3 kaupa lehtede kaenlaiss olevate kollaste, munaja või äraspidimunaja kujuga sigikehad poolest, mis on selgelt nähtavad isegi ilma luubit. Sigikehad asuvad varrelehtede kaenlaiss ka värtenspirnikul (<i>Pohlia prolifera</i>) ning terapirnikul (<i>Pohlia campotrochele</i>), kuid nende sigikehad on palju väiksemad, mis on nähtavad ainult mikroskoobis ning need on teistsuguse kujuga.	Eesti erinevates piirkondades.	
	Ohualdis	Roheline või kollakasroheline, veidi läikiv, hõreda madala muruna või väikeste kogumikena kasvav sammal. Harjas 1-4 cm kõrgune. Eoskuprad kaldu või rõhtsalt, väga pika kaelaotsaga.	paljak/paljand	Kasvab paljanditel ja paljakutel.			Sarnasest longus pirnikust (<i>Pohlia nutans</i>) eristub kaldu või rõhtsalt asetseva ning väga pika kaelaotsaga eoskupa poolest.	Lääne- Edela- ja Ida-Eesti.	
	Ohualdis	Hõreda muruna kasvav sinakasroheline sammal. Liistakute tipmised rakud ristlõikele ellipsoidsed, kumera, lameda või nõrgalt pügaldundu ülemise pinnaga, erinevad ülejäänutest. Harjas alaosas oranž, ülaosas kollakas. Apofüüs kettakujuline. Kaas urni pikkuse nokaga.	muu		Kasvab tüvealustel, kõdupidul, mullaga kaetud kividel.		Üldiselt sarnasest nõtkest ja kaunist karusamblast (<i>P. longisetum</i> ja <i>P. formosum</i>) eristab teda eoskupa kettakujuline apofüüs ja liistakute tipurakkude (nähtav lehe ristlõikele) erinemine ülejäänutest.	Eesti erinevates piirkondades.	
	Ohualdis	Roheline või pruunikas, kuni 6 mm kõrguse hõreda muruna, rühmiti või üksikult kasvav sammal. Harjased väga lühikesed, mistõttu eoskuprad väljuvad vaevalt lehtede varjust. Eoskuprad kaanega, mis eoste valmides ei eraldu.	paljak/paljand, loodudel	Kasvab paljanditel, loodudel.			Erineb pisisammaldest (<i>g. Pottia</i>) väga lühikese harjase poolest, mistõttu eoskuprad väljuvad vaevalt lehtede varjust. Samuti ei eraldu eoste valmimisel pung-pisisambla eoskupa kaas, vaid rebeneb hoopis eoskupa sein.	Lääne-Eesti saared.	
	Ohualdis	Tume- või mustjasroheline, kergesti lagunevate padjanditena kasvav sammal. Lehed laia ümarat tipuga. Leheserv tipus hambuline.	kallas, kivi	Kasvab märgadel, periooditi üleujutatavatel kividel jõgedes ja ojades kallastel.	Märgadel, periooditi üleujutatavatel kividel.		Teistest härmitest (<i>g. Racomitrium</i>) eristub hästi selle poolest, et tema lehetipp ei ole hüallinne. Ka haruhärmikul (<i>Racomitrium fusciculare</i>) pole hüallinest lehetippu, kuid temast eristub laialehine härmik laia ümarat tipuga lehtede kuju poolest.	Viljandimaa.	

	Ohualdis	Kollakas- või pruunikasroheline, 2-6 cm pikkuste põõsajalt harunenud vartega sammal. Lehed pikalt aheneva tõmbi või terava tipuga. Leheserv tipus sile. Eoskarp püsti, ellipsoidne kuni silinderjas, sile. Kaas pika sirge nokaga.	muu		Kasvab niisketel, maast veidi väljaulatuvatel kividel, harva maapinnal.		Teistest härmikutest (g. <i>Racomitrium</i>) eristub hästi selle pooldest, et tema lehetipp ei ole hüaoline. Ka lalalehisel härmiku (<i>Racomitrium aciculare</i>) puudub selline lehetipp, kuid temast eristub haruhärmik pikalt aheneva tõmbi või terava tipuga lehe kuju pooldest.	Harjumaa, Raplamaa, Pärnumaa, Ida-Virumaa.	
	Ohualdis	Oliiv- või mustjasroheline, 2-4 cm pikkuste ebakorrapärasele harunevate võsudega, enamasti ilma lühikeste külgharudega tippkupraalne sammal. Rood kitsas, 2-4 rakku lai, selgelt eenduv lehe selgimisel küljel. Lehelabarad siledad.	muu	Kasvab poolvarjulistes või avatud aeg-ajalt liigniisketes happelisemates kasvukohtades.	Kividel		Iseloomulikuks tunnuseks on siledad leherakud. Samuti siledade leherakkudega kivihärmikut (<i>R. heterostichum</i>) eristub kitsama leheroa (2-4 rakku lai) ning lühema ja jäiga hüaoline tipukarva pooldest.	Kesk- ja Põhja-Eesti.	
	Ohualdis	Kuni 7 mm laiuse harkjalt haruneva lameda nahkja tallusega sammal. Tallus kahvaturoheline, punase servaga. Anteriidid arenevad talluse pinnal sessiilselatel lavadel, arheoonid jalaga ja koonilise, 3-7 ümara hõlmalise lavaosaga kandjatel.	kivi		Kasvab lubjakividel ning maapinnal paelõhnedes.		Sarnaneb pisut manniale (<i>Monnia sibirica</i>), kuid on sellest suurem (laiem kui 2 mm, mannial on enamasti kitsam kui 2 mm), Paasrebuulial on epidermi rakud õhukesekestalsed ja perihets kahehõlmaline, mannial paksukestalsed ja perihets kellukjas.	Saaremaa, Harjumaa.	
	Ohualdis	Suur püstiste võsude ja hõredalt lehistunud vartega tippkupraalne sammal. Lehed ligikaudu 1 cm pikad, laiusest pikemad, tipp ümarlunud.	metts, kallas, soo	Märgades metsades allikate ja vooluveekogude kallastel, ka allikasoodes.			Sarnasest kõrgest viltvarrest (<i>R. pseudopunctatum</i>) erineb pikemate võsude ning pikemate ja kitsamate lehtede pooldest, samuti eelistab ta kasvada vooluveekogude ääres, samas kui kõrge viltvars esineb valdavalt siirde- ja madalsoodes.	Kirde-Eesti. Kasvab võrreldes teiste viltvartega kõige määrmajates kasvukohades.	
	Ohualdis	Suur, hõredalt sulgjalt harunenud ja kähara lehtede asetusega kõlupkraalne sammal. Vars punakas või pruun. Lehed pisut sirjad, pikivõltsitud, pikalt teritunud tipuosa, hoiduvad ühte suunda. Leheserv peensaagias.	metts	Kasvab niisketes kuuse- ja segametsades.	Maapinnal ja humusega kaetud kividel.		Väliselt võib meenutada petliku käharikku (<i>R. subpinnatus</i>) taimi. Erineb sellest pikemalt ahenevate lehtede pooldest, mille tipud kaarduvad ühte suunda.	Lääne-Eesti saared.	
	Ohualdis	Tallus heleroheheline ja väheharunev, 1-2 cm pikkune, renjas, ristõikes poolkujus, harude tipud suunatud ülespoole. Tihti esinevad talluseharude tipudes sigikehad.	muu		Kasvab niiskel liiv- või turvasmullal.		Erineb teistest rikardia liikidest renja, ristõikele poolkujua talluse pooldest ning sigikehade esinemise pooldest. Teistel rikardiatel ning pisut sarnasel soo-rasvasamblal (<i>Aneura pinguis</i>) on tallused lamedad, ristõikele läätsekujulised ning sigikehad esinevad üliharva.	Pärnumaa, Lääne-Virumaa, Jõgevamaa, Tartumaa.	
	Ohualdis	Väga lühikeste ja kitsaste (kuni 1 mm) harkjalt harunevate ja rosette moodustavate tallustega, mille keskosas kulgeb madal vagu. Tallused läbiõikele enamvähem sama kõrged kui laiad.	asula	Kultuuristatud ning tallatavatel aladel.	Kasvab avatud liivasel või ka lubjasel mullal.		Eristub väga kitsaste, kuni 1 mm laiuste talluseharude pooldest. Kui väikestel tõmmu riktis (<i>R. sorocarpa</i>) tallustel on kitsas teravapõhjane vagu, siis <i>R. warnstorffii</i> l on vagu tipuosa laienev ja ümarapõhjane. Kaheharuist riktis (<i>R. bifurca</i>) eristub sellega, et vanemad talluseosad lagunevad kiiresti ning eosed on kõikidel külgedel selge ja tugeva võrkustriga.	Saaremaa, Viljandimaa, Tartumaa.	
	Ohualdis	Väga väike 0.5-1.5 cm pikkuste võsudega roheline või pruunikas sammal. Lehed kahehõlmalsed, küljalt kokkumurtud. Kõhtmine lehehõlm on selgimisest 3-4 korda suurem. Rakkudes on enamasti 1, harva 2 suurt ning kausaliivat õikeha.	muu		Kasvab niisketel lubjakividel või niiskel lubjarikkal mullal.		Eristub enamikust teistest mittelaskuvate lehtedega skapaania liikidest oma väikuse ning kausaliivate õikehade pooldest. Lood-skapaania (<i>S. calcicola</i>) kasvab samuti lubjarikkal substraadil, kuid selle liigi selgmine lehehõlm on suurem, moodustades ligi poole kõhtmise hõlma suuruselst ning rakkudes on kaks ja enam õikeha.	Saaremaa, Raplamaa, Harjumaa.	
	Ohualdis	Suur kahehõlmaliste lehtedega sammal. Lehehõlmad on küljalt kokku murtud, kõhtmine hõlm on selgimisest suurem. Lehehõlmad on piki vart laskuvad. Leheservad on hambulised.	metts, kallas	Kasvab varjulistes niisketes metsades ja ojade kallastel paiknevatel kividel.	kividel		Laskuva kõhtmise lehehõlmaga skapaaniatest erineb saluskapaania üharukuliste sigikehade pooldest. Lisaks on sarnase varjuskapaania (<i>S. umbrosa</i>) kõhtmise lehehõlma laius pikkusest märgatavalt lühem ning lehehõlmad on tipus pikkamööda ahenevad. Sarnase lainja skapaania (<i>S. undulata</i>) lehtede servades on aga 3-5-realine paksenenud rakukestadega rakkudest palistus ning selgmine lehehõlm ei lasku.	Raplamaa, Lääne-Virumaa.	
	Ohualdis	Roheline või veidi punakas. Mitme raku pikkuselt laskuva kõhtmise lehehõlmaga suhteliselt väike sammal. Lehehõlmad tipuosa pikkamis ahenevad, terava tipuga.	muu	Varjukates niisketes kohtades.	Kasvab kõdupuidul, kividel ja maapinnal.		Sarnasest lainjast skapaaniast (<i>S. undulata</i>) eristub väiksemate mõõtmetega ja pikkamis ahenevate teravatipuliste lehehõlmade pooldest. Lehehõlmad on teravahambulised vähemalt lehe tipuosa.	Pärnumaa, Lääne-Virumaa.	
	Ohualdis	Mustjaspunaste varte ning roheliste või punakate lehtedega sammal. Lehehõlmad tipus lai-ümarad, kõhtmine hõlm laskub pikalt. Sigikehad rohekad. Rakkudes väikesed vähemäärgatavad õikehad.	veekogu, kallas		Kasvab peamiselt voolavas vees ning ojade kallastel kividel või kõdupuidul.		Varieeruv liik. Võib segi minna lodu- ja varjuskapaaniaga (<i>S. irrigua</i> ja <i>S. umbrosa</i>). Esimesest eristub laskuva kõhtmise lehehõlma pooldest ja viimasest suuremate mõõtmetega ja ümaramate lehehõlmade pooldest.	Pärnumaa, Lääne-Virumaa, Ida-Virumaa.	
	Ohualdis	Oliivroheline, alusel mustjasroheline või mustjas, tihedate, kuni 2 cm kõrguste parjandite ja kuttidena kasvav sammal. Rood ulatub pikka pruuni naaskelasse lehetippu, täidab tipu või väljub.	rannik, kivi	Kasvab rannäärsetel, aeg-ajalt soolase mereveega üleujutatavatel kividel.	kividel		Hästi eristuv liik tänu spetsiifilisele kasvukohale.	Põhja-Eesti rannikuala.	

	Ohualdis	Oliivrohelist kuni tumepruuni värvi tuttudena kasvav liik. Varrel (alla 2 cm pikk) selgelt eristatav algsoon. Väga lühike peenhambuline hüaliinne lehetipp esineb vaid üksikute lehtedega.	muu	Kasvab avatud kasvukohtades.	Kuivadel või niisketel lubjakividel.		Sale lõhistanukas (<i>S. trichodon</i>) eristub kõnt-lõhistanukast hambulise lehetipu poolest. Ka harilikul lõhistanukal (<i>S. apocarpum</i>) on tihti lehetipp hambuline, lisaks on harilikul lõhistanuka leht pikemalt ahenev ning varres puudub algsoon, mis kõnt-lõhistanukal on selgelt eristatav.	Lääne- ja Põhja-Eesti.		
	Ohualdis	Määrdund- või oliivroheline, kuni ühe mm kõrguse muruna kasvav sammal. Rood lehe tipus kaks korda laiem kui alusel, täidab lehe tipu. Eoskupaar püsti, ümar-piirnas kuni kerajas, pruun. Rakud harjase pinnal ruutjad.	muu	Kasvab varjulistes kohtades.	Paekividel ja kiindri paljanditel.		Lubi-seligeria erineb teistest seligeriaidest tõmbi lehetipu poolest ja roo poolest, mis on lehe tipus kaks korda laiem kui alusel ning täidab lehe tipu.	Paekivi paljandumisaladel.		
	Ohualdis	Pruunikas- või tumeroheline, üksikult või gruppiti kasvav, 1-3(5) mm kõrguste vartega sammal. Varred harunevad. Lehed pikalt aheneva nõelja tipuga. Rood täidab lehe tipu ja väljub.	muu	Kasvab varjulistes kohtades.	Paerahnuudel ja -paljanditel, ka liivakivil.		Käänseligeria erineb teistest seligeriaidest pikalt nõeljaks tipuks ahenevate lehtede poolest, kus lehe rood täidab lehe tipu ning väljub sellest.	Lääne- ja Põhja-Eesti.		
	Ohualdis	Tihe ja jässakas keskmise suurusega hallikas- või kollakasroheline sammal. Vars valjas või kollane. Varreleht kõige laiem lehe keskosas. Oksalehed servavaoga.	soo, mets	Kasvab madalal soodes ja soostunud metsades.			Väliselt väga sarnane liik on tihe turbasammal (<i>Sph. compactum</i>). Pehme turbasammal erineb sellest kahatu varre ning suurte varrelehtede poolest.	Hiiumaa, Tartumaa.		
	Ohualdis	Hõredate pruunikasrohelistega või punakate padjanditena kasvav sammal. Karp peaaegu kogu ulatuses punane, ainult tipus värvusteta, kõredalt hambuline. Lehed teritunud tipuga.	muu		Kasvab lubjarikkal mullal, paekividel, katustel.			Lääne- Virumaa, Ida-Virumaa.		
	Ohualdis	1-4 cm kõrguste võsudega, tihedate padjandite või hõrenemurvalt kasvav tippkupraline sammal. Lehed lantsetjad, järsult aheneva tipusaga, leherood ulatub pisut tipust välja, leheserv lame. Eoskupaar püstine, piklik-ovaalne.	muu	Kasvab suhteliselt valgusküllastes lubjankastes kasvukohtades.			Sarnastes kasvukohtades kasvavast kähärast juussamblast (<i>T. crispulum</i>) eristub lameda leheserva poolest. Suure juussambla lehetipp ei ole tanuvas nagu kähärast juussambal.	Lääne- ja Lõuna-Eesti.		
	Ohualdis	Kuni 1,5 cm kõrguste padjanditena puudel ja põõsastel. Lantsetjad lehed kuival krässul. Kupaar piirnas, sile või vaoline ainult suudme juurest.	kallas	Kasvab peamiselt jõgedel kallastel.	Madalatel puudel ja põõsastel.		Eristub teistest säbrikutest oma piirja eoskupaar poolest, mis on sile või vaoline ainult suudme juurest. Ilma valminud eoskupardeta on keeruline siledat säbrikut teistest selle perekonna liikidest eristada.	Lääne- ja Lõuna-Eesti.		
	Ohualdis	Moodustab kollakaspruune või pruune, harva rohelsi, alusel musti padjandeid. Vars 1-2 cm, tõusev. Lehed 1,5-2 mm pikad, kuival veidi krässul, märjalt kõverdunud, eemaldunud või laiuvad, munaja alusega, lantsetjad, terava või tõmbi tipuga. Rakud kõrgete silinderjate või harunenud näsade.	kivi		Kasvab graniitkividel.		Eristub teistest säbriku liikidest kõrgete ja harunenud näsade poolest leherakkude.	Põhja- ja Lääne-Eesti.		
	Ohualdis	Moodustab tugevaid, kollakasrohelsi või punakaid padjandeid. Võsud 1-2,5 cm kõrgused. Lehed kuival pisut kõverdunud või sirjad. Suuääril valkjas, lühike või rudimenteerunud sisehammastega. Välisshambad kuival kupral ebakorrapäraselt kõverdunud või võnklevad.	mets	Kasvab soistes metsades.	Lehtpuude ja kuuskede okstel, ka põõsastel.		Eristub teistest säbriku liikidest oma kuival sirgelt hoiduvate lehtede poolest. Kuival sirgelt hoidvate lehtede tõttu sarnaneb Drummondil säbriku ka tutikutega, kuid viimastel on eoskuprad rohkem või vähem lehtede varjus.	Lääne- ja Põhja-Eesti.		
	Ohualdis	Kuni 2 cm kõrguste mustjate tuttudena peamiselt kividel kasvav liik. Lehed märjalt varrest eemaldunud, kuival varrele liibunud ja peaaegu sirged. Eoskuprad ovaalsed, harjase suunas pikalt ahenevad.	muu		Kasvab nii lubja- kui graniitkividel, harva lehtpuutüvedel.		Erineb kõrgist teistest säbrikutest kuivas olekus sirgelt hoiduvate lehtede poolest. Sarnaneb seetõttu tutikutega, kuid viimastel on eoskuprad rohkem või vähem lehtede varjus, vaid kivitudikul (<i>Orthotrichum anomalum</i>) on eoskuprad pisut enam lehtedest väljaulatuvad. Viimastest eristub Hutchinsi säbriku pikemate kuparde ja lehe alaosa servades olevate hüaliinsete rakkude poolest.			
	Ohulähedane	Roheline kuni pruun 2-4 cm pikkuste ja 1 mm laiuste roomavate ning tõusvate võsudega sammal. Enamus lehti 2 terava hõlmaga. Lehed varrele pöksi või peaaegu ristkünnitunud. Lehe kõhtmise hõlma alusel esineb väike hammas või narmas. Kõhtlehed kaheks lõhestunud, alusel hambakesega, harvem lantsetjad.	mets, soo	Niisketes metsades või soodes.	Turvamullal, ka kõdul ning kividel.		Erineb teistest parbikutest lehtede väiksema lehehõlmade arvu poolest (2-hõlmalised, üksikud lehed 3-hõlmalised). Kune parbikutega samas suuruses (1mm laius, paar cm pikkus) olevatest lõhikammaldest (g. Lophozia) erineb kõhtlehtede olemasolu poolest.	Edela-, Põhja- ja Kesk-Eesti		
	Ohulähedane	Hele- või kollakasroheline kohaeva polstrina kasvav sammal. Varred roomavad, tihedalt lehistunud, oksatipud ahenenud, sageli pisut koolunud. Lehed pisut üle 2 mm pikad, nõrgalt voldilised. Rood lõpeb lehe keskel või ülalpool.	mets, niit, võsa	Hõredates metsades, niitudel, põõsastikes.	maapinnal, ka kõdupuudel		Sarnaneb saldeda lõhikupraga (<i>B. sofobrozum</i>), kuid on sellest kohevam, lehed järsemalt ahenenud. Saldeda lõhikupra harjas on sile, aru-lõhikupral ülalosas nätsaline.	Lääne-, Põhja-, Kirde- ja Edela-Eesti, saared.		
	Ohulähedane	Kollakas- või pruunikasroheline, ebakorrapäraselt sulgalt harunenud keskmiselt 10-20 cm pikkuste vartega sammal. Lehed varrest eemaldunud kuni laiuvad, munajad, keskmiselt 2-2,5 m pikkused. Rood ulatub kuni kolmveerandini lehe pikkusest ning on enamasti ülalosas harunenud.	soo, kallas	Kasvab madalal soodes, veekogude kallastel			Teistest tõmptippudest eristub haruneva roo poolest.	Põhja- ja Kirde-Eesti, Tartumaa (sh Piirisaare), vanad leiud Viljandi- ja Pärnumaalt		
	Ohulähedane	Nõojate võsudega harunenud või üksikute harudega kuni 15 cm pikkuste vartega sammal. Lehed nõrgusad, ümar-ovaalsed, tipus lai-ümarad, 1-2 mm pikkused, mittelaskuva alusega. Tiivakud lehe keskosas rakkudest laiemad, vananedes paksuseinalised ja pruunikad.	muu				Erineb kollakast tõmptipust (<i>C. stramineum</i>) lehtede ümarana kuju, suurema nõgususe ja paksuseinaliste tiivakute poolest.	Lääne-Eesti ja saared, Harju-, Pärnu- ja Valgamaa.		

	Ohulähedane	Väike, 1-3 cm pikkuste vartega sammal. Varrelehed 0,4-1mm pikad, ümar-ovaalsest alaosaast järsult lühikeseks renjaks, allakäändunud tipuks ahenevad. Leheservad kogu pikkuses tugevalt saagjad. Rood lühike, kahearuline või puudub.	muu	Niisketes lubjarikastes kasvukohtades.			Sarnaneb pisut lubi-kuldsambaga (<i>C. calcareum</i>), kellel on pikem ahenenud tipuosa (rohkem kui pool lehe pikkusest) ja leheservad madalalt saagjad (Halleri kuldsambal on leheservad tugevalt saagjad).	Ida-Virumaa, Raplamaa, Tartumaa.	
	Ohulähedane	Tumeroheline või kollakas, tuhm, 1-7 cm kõrguste padjandite või muruna kasvav sammal. Vars väheharunenud, kolmekandiline, alusel risoidivildiga. Lehed 1,5-3 mm pikad, varieeruvad, munajad või lantsetjad, terava kuni keelja tipuga.	kivi, kallas		Huumusega kaetud graniitkividel, lubja- ja liivakividel varjulistes kohtades või veekogude ääres.		Sarnaneb vegetatiivsel kujul pisut sinisambaga (<i>Sorionia glaucescens</i>), kuid erineb sellest roheka värvuse poolest (sinisammal on hallikas või sinikas). Örn harkhamba vars on väheharunenud, sinisambal harkjalt harunenud. Örn harkhamba eoskuper on kohrselgne, sinihambal piklik-munajas püstine.	Eelkõige Kirde-, Edela- ja Lõuna-Eestis.	
	Ohulähedane	Roheline või kollakasroheline muruna kasvav 0,5-1,5 cm kõrguste vartega sammal. Lehed eristunud tupeosaga, kuni 2 mm pikkused, tipuosa renjad, kuivalt krässus, märjalt laiuvad. Rakud kogu lehe ulatuses pikad ja kitsad. Eoskupraid esineb sageli - need on püsti ja sirged, kuivalt vaolised.	paljak/paljand		Lagedatel liivastel ja huumusrikatel paljakutel.		Erineb enamuse teistest kaksikhambakestest selgelt eristunud tupeosa poolest ja Schreberi kaksikhambakesest (<i>D. Schreberiano</i>) sileda leheserva (vahel ebaselged hambad vaid tipus), kesk- ja ülaosas olevate prosenhüümsete rakkude ning püstise, sirge ja kuivalt vaolise eoskupra poolest. Schreberi kaksikhambakesel on leheserv (v.a tupeosa) saagias, rakud lehe kesk- ja ülaosas parenhüümised ning eoskuper kaldu, kõverdunud ja kuivalt sile.	Eesti erinevates piirkondades.	
	Ohulähedane	Kollakasroheline kõrge ja hõreda muruna kasvav sammal. Varred harunemata, väheste risoidivildiga. U. 6 mm pikad lehed nii kuivalt kui märjalt kogu varre ulatuses ühekülgiselt sirgjad. Rakud lehelaba ülaosas lühikesed, kesk- ja alaosa pikemad.	mets	Liivastes palumetsades.	Maapiinal		Sarnaneb madala kaksikhambaga (<i>D. Fuscens</i>). Erineb viimasest kõrge harunemata varre, laiemal lehetipu, tipuosa ebakorrapärase kuju ja paiknemisega rakkude poolest.	Eesti erinevates piirkondades.	
	Ohulähedane	Läikiva, kollakas- või heleroheise kuni 10 cm kõrguse muruna kasvav sammal. Varred lihtsad. Lehed munaja või ovaalse alaosa, tõmbiks tipuks ahenenud, nii kuivalt kui ka märjalt püstised.	soo	Rabades.			Sarnaneb pisut raba-kaksikhambaga (<i>D. bergeri</i>). Erinevalt ümaralehisest kaksikhambast on raba-kaksikhambal lehed ristilainelised ja rakud lehe ülaosas parenhüümised. Ümaralehisel kaksikhambal on varre tipus sageli tõmbid rüldad sigioksad (flagellid).	Eesti erinevates piirkondades v.a Lõuna-Eesti.	
	Ohulähedane	Oliiv- või pruunikasroheline, sageli nõrgklubjast läbi imbunud padjanditena kasvav sammal. Vars 1-5 cm kõrgune, enamasti lihtne, kollaste kuni punakaspruunide risoididega. Lehed suurenevad varre tipu suunas (kuni 2 mm), kujult väga varieeruvad: varre alaosa lai-munajad kuni kitsadantsetjad, ülaosas enamvähem keeljad, ümara või tõmbi tipuga.	paljak/paljand, kivi		Allikalistel paepaljanditel, kividel.		Erineb teistest niithammastest väga varieeruvate lehtede poolest, mis on enamasti ümara või tõmbi tipuga.	Põhiliselt Lääne-Eesti saared, Lääne- ja Põhja-Eesti.	
	Ohulähedane	Tume rohekaspruun 1-2 cm võõsudega sammal. Lehed kuni 2,5 mm pikad, pruunika tupeosaga, lehetipud suhteliselt sirged. Eoskuprad kaldu kuni rõhtsalt, munajad, esinevad üsna harva.	paljak/paljand, kivi		Paljakutel ja kividel.		Sarnaneb läikiva lapiksambaga - erinevalt tumedast lapiksambast on ta võõs 2-6 cm pikk, lehed kuni 4 mm pikad, heleda läbipaistva tupeosaga, tipud võivad olla kõverdunud ja keerduvad, eoskuprad püstised ja esinevad küllalt sageli.	Põhiliselt Lääne-Eesti saared, Lääne- ja Põhja-Eesti.	
	Ohulähedane	Väga väike 1-2 mm kõrguste vartega hõredalt kasvav rohekas sammal. Varrel 3-4 paari lehti. Ülemised lehed alumistest palju suuremad, kuni 2 mm pikad. Leheserv enamvähem ühtlaselt täkiline, täkili-hambuline või peaaegu sile, palistus puudub.	mets	Metsas ja mujal varjulistes paikades.	Niisketel savikatel paljakutel.		Mitmed teised tiivikud on ahtalehisest tiivikust tunduvalt suuremad (1-15 cm) või esineb neil palistus. Ilma palistuseeta väikesest tõmbitipulisest tiivikust (<i>F. arnoldii</i>) erineb <i>F. exilis</i> veel väiksema kasvu, väheema arvu lehepaaride ja teritunud tipu poolest. <i>F. arnoldii</i> vegetatiivsed võõd on kuni 10 ja generatiivsed 2-3 mm pikad ja lehepaare on 4-6.	Eesti erinevates piirkondades.	
	Ohulähedane	Kahvaturoheline kähär ja pisut aromaatselt lõhnava väikeste kogumikena kasvav sammal. Taimed keskmiselt 3-7 mm pikkuse lamava varrega peaaegu risti kinnitunud lainjashõlmaliste lehtedega osadega.	põld, asula, joonobjektid	Niisketes lubjaveses kasvukohtades, savikatel põldudel, jäätmaadel, metsateedel.			Väga sarnane kollaspruunikuga (<i>F. foveolato</i>). Head eristamistunnused on eostel - kollaspruonikul moodustavad eoste paksendid korrapärase võrgustiku, serval ulatuvad välja 15-20 madala hambakesena. Wondraczei pruoniku eosed on korrapärase mustriga, paksendid sageli paralleelsed, moodustavad serval ligikaudu 30 kõrget hambakest. Kollaspruonik lõhnab värskest tugevasti, Wondraczei pruonik õrnalt.	Lõuna-Eesti ja Saaremaa	
	Ohulähedane	Kollakasroheline, lihtsate või väheharunenud lamavate varte ning peaaegu piki vart kinnitunud kahehõlmaliste lehtedega sammal. Värskest tugevasti lõhnav. Võõd 1-2 mm laiad ja 1-2 cm pikad. Lehehõlmad teravtipulised. Risoidid pillatuna kogu varre alumisel pinnal, kuid arvukamalt kaheharuliste kõhtlehtede aluste juures.	mets, soo	Metsades ja soodes	Niiskel maapiinal ja kõdupiivil.		Sarnaneb erilise kammutipiku (<i>Lophocolea heterophylla</i>) ja kilpja harpantusega (<i>Harpanthus scutatus</i>). Erilisel kammutipikul on risoidid kimpuena või kõhtlehtede aluste juures ja kahehõlmalsed kõhtlehed on väliskülgedel hambaga. Kilpjal harpantusel on kõhtlehed süstjad ja lehed varrele põiki kinnitunud. Lõhnaval maakarikal on lehed piki vart ja kõhtlehed kahehõlmalsed.	Eesti erinevates piirkondades.	
	Ohulähedane	Hõredaid padjandeid moodustav 1-3(8) cm kõrgune tumeroheline sammal. Risoidid punakaspruunid. Lehed eemaldunud, lineaals-lantsetjad, lühidalt ahenenud tõmbi tipuga, 0,7-1,5 mm pikad.	paljak/paljand	Klindid märgadel paepaljanditel.			Sarnasest lubi-silekuprast (<i>G. calcareum</i>) erineb laiemal roo, kahe steriilide kimbu (lubi siekupral üks) ja hõredaid padjandeid moodustava kasvuvormi poolest (lubi-silekuper moodustab väga tihedaid padjandeid).	Põhja- ja Lääne-Eesti (sh saared).	

	Ohulähedane	Tiheda madala muruna või padjanditena kasvav kuni 0,3 cm kõrgune sammal. Lehed kitsaskeeiljad või lantsetjad, ümara- või tõmbitipulised, kuni 1 mm pikad. Vegetatiivne paljunemine risoididel arenevate pruunide ellipsoidsete või nuikujulistest sigikehadega.	paljak/paljand		Pae- ja liivakivipaljanditel.		Pisut sarnane silekupardega (g. Gymnostomum), mis on üldjuhul kõrgemad (1-3(8) cm). Örn piskrääsik erineb neist ka risoididel arenevate pruunide ellipsoidsete või nuikujulistest sigikehade poolest.	Eesti erinevates piirkondades.	
	Ohulähedane	Jäikade vartega katkestunult kahelisulgialt harunenud sammal. Mõnikord esineb flagellitaolisisi harusid. Varrelehed 1-2 mm pikkused, tugevalt pikivõltsilised ja hambulise servaga. Rood ulatub enamasti lehe keskpäigani ning on kaheli.	mets	Metsades.	Maapinnal või kividel.		Sarnaneb hariliku laanikuga (<i>H. splenden</i> s.) erineb sellest tugevalt pikivõltsiliste ja hambuliste järsult ahenevate väiksemate lehtede poolest. Hariliku laaniku lehed on vähevõltsilised, aegamööda teravaks tipuks ahenevad ja saagia servaga. Hariikul laanikul on varred korrapäraselt kaheli- ja kolmelisulgialt harunenud, varjulaanikul katkestunult kahelisulgialt.	Eesti erinevates piirkondades, rohkem Eesti lääneosas.	
	Ohulähedane	Kahvatu- või pruunikasroheline tiheda polstrina kasvav sammal. Teisivarred tõusvad või püstised, puukujuliselt harunenud. Oksad peened.	muu	Varjulistes paikades.	Maapinnal, liivakivipaljanditel, graniitkividel, ka tüvealustel.		Hariikust hännikust (<i>I. alopecuroides</i>) erineb pikalt teritunud tipu ja saagiaste leheservade poolest. Hariikul hännikul on leheservad siledad või ainult ülaosas nõrgalt saagiad.	Eesti erinevates piirkondades, rohkem Eesti lääneosas.	
	Ohulähedane	Väike hele- või kollakasroheline kuni 1 mm laiuste ja 6 mm pikkuste tõusvate võsudega sammal. Lehed ümarad või neerjad. Sigikehad moodustuvad endogeenselt erilistelt paisunud võsude tippudes.	kallas	Liisasel ja savisel mullal, kraavide ja ojade kallastel.			Teistest kulbikutest tunduvalt väiksem, erineb neist suurte leherakkude, ainult 1-2 õlikeha esinemise ja sigikehade moodustumisviisi poolest (endogeenselt paisunud võsude tippudes).	Leitud Põhja-, Ida- ja Kagu-Eestist.	
	Ohulähedane	3-4 mm laiuste ja 2-8 cm pikkuste roheliste tõusvate võsudega sammal. Lehed lõhestunud sageli tõmbivõitu selgmiselt laskuvaks hõlmaks. Kõhtlehed väikesed, lantsetjad või kaheks lõhestunud, alaosas tihti 1-2 hambaga.	soo	Soodes, allikate läheduses.			Sarnaneb Ruthe lõhiksambaga (<i>L. rutheana</i>), mille kõhtlehed on suured, enamasti lõhestunud kaheks või kolmeks hõlmaks, mille külgedel ohtralt narmaid.	Eesti erinevates piirkondades.	
	Ohulähedane	Tõusvate või püstiste, 3-4 mm laiuste ja 2-8 cm pikkuste võsudega roheline või punakaspruun sammal. Lehed enamasti pikkusest laiemad, enamasti nõgusad, lõhestunud kaheks teravtipuliseks hõlmaks. Kõhtlehed suured, enamasti lõhestunud kaheks või kolmeks hõlmaks, mille külgedel ohtralt narmaid.	soo	Soodes.			Sarnaneb bantri lõhiksambaga (<i>L. bantriensis</i>), erineb sellest suuremate kõhtlehtede poolest, mis on lõhestunud rohkemateks hõlmadeks ja mille külgedel ohtralt narmaid. Bantri lõhiksambal on kõhtlehed väikesed, lantsetjad või kaheks lõhestunud, alaosas tihti 1-2 hambaga.	Eesti erinevates piirkondades.	
	Ohulähedane	Suur, kuni 10 cm kõrguste tugevate vartega kollakas- kuni tumerohteline sammal. Vars kolmerealiselt lehistunud, alusel pruuni risoidivildiga. Lehed kuni 3,5 cm pikkused, sageli allapoole käärdunud tipuga, laskuvad, teravahambulised.	mets, soo	Raba- ja madalsoometsades, siirde- ja allikasoodes.			Erineb harjakast tahuksamblast (<i>M. longiseta</i>) suurema kasvu, lehtede 3-realise paigutuse, laiuvate lehtede ja hambulise leheserva poolest.	Eesti erinevates piirkondades.	
	Ohulähedane	Kuni 1,5 cm kõrguste padjanditena tüvedel kasvav sammal. Lehed tõmbitipulised, leheserv terves ülespoole rullunud. Sigikehad suhteliselt pikad (sageli üle 10 raku), vahel harunenud. Eoskupraid harva, enamasti täielikult periheetslehtede varjus, suuääris puudub.	muu		Eelistatult vanade haabade ja paplite tüvedel.		Paljudest tutikutest eristab teda ohtrate sigikehade esinemine. Tõmbilehisel tutikul (<i>O. obtusifolium</i>) on leheserv lame või ainult keskosas ülespoole käärdunud ja eoskupra suuääris olemas. Kälbustutikul (<i>O. pumilum</i>) on eoskupra õhulõhed sukeldunud ja laia avaga, hambutul tutikul on eoskupra seinaga õhulõhed pindmised.	Eesti erinevates piirkondades, sagedamini Kirde-Eestis.	
	Ohulähedane	Pehme, hele- või kollakasroheline muruna kasvav sammal. Varred kuni 10 cm kõrgused, enamasti lihtsad. Vars kaetud pruuni tiheda risoidivildiga. Lehed varrel viierealiselt, ovaalsed, teritunud tipud järsult alla käärdunud, servad veidi saagiad.	soo	Allika-, madal-, ja siirdesoodes.			Kergesti äratuntav, sarnaseid liike pole.	Mandri-Eesti.	
	Ohulähedane	Kollakasroheline muruna kasvav peenikese kuni 7 cm kõrguste vartega sammal. Lehed veidi kõverdunud, munajad, pikkamööda aheneva terava tipuga, kuni 1,3 mm pikad. Lehed lamedad, ülaosas teravalt hambulised, rood lõpeb lehe tipus või väljub lühikese hambulise teravikuna	soo	Soodes, allikalistes kohtades.			Teistest allikasammaldest erineb lamedate leheservade ja enamjaolt ühekordsete hammaste poolest.	Üle Eesti, peamiselt Eesti põhja- ja läänepoolses osas.	
	Ohulähedane	Rohekas kuivalt läikiv korrapäratult harunevate vartega sammal. Varred kuni 1 cm pikad, pened, ümberingi või ebaselgelt kahekülgselt lehistunud. Lehed kuni 1 mm pikad, enam-vähem sümmeetrilised, kitsalt varrele laskuvad.	mets	Metsas.	Okas- ja lehtpuude, eriti leppade tüvealustel, kändudel, ka pae.		Väliselt sarnaneb tõmpkaanikutele (g. <i>Amblystegium</i>), kuid erineb nendest üksikute lamedate võsude poolest.	Üle Eesti.	
	Ohulähedane	Väga väike, mõne mm kõrguse väga hõõreda muruna või rünniti kasvav sammal. Ülemised pärisehded pikemad, kuni 1,2 mm pikad, leheservad laialt allapoole käärdunud, rakud lehelaba ülaosas tihedalt nälalised. Eoskupa ümar, avanenult laia suudmuga.	loodudel, paljak/paljand	Loodudel, paljanditel.			On teistest pisisammaldest märksa väiksem (ühe või mõne mm kõrgune), teised 0,5-1,5 cm kõrgused. Samuti on tal rakud lehelaba ülaosas kõrgete näladega, teistel pisisammaldest siledad või madalate näladega.	Peamiselt Lääne-Eesti saartelt, ka Ida-Virumaalt ja Pärnumaalt.	
	Ohulähedane	Roheline või pruunikasroheline 1-1,5 cm pikkuste vartega sammal. Leheservad allapoole rullunud, eriti laialt lehe tipus, kus rullunud leheserv ulatub peaaegu rooni.	muu		Savikal ja lubjarikkal mullal.		Väliselt sarnaneb mõnede niithamba (g. <i>Didymodon</i>) liikidega - müü- niithambast (<i>D. vineolis</i>) ja pude niithambas (<i>D. follex</i>), kuid erineb neist laialt allapoole rullunud leheserva poolest, mis ulatub rooni. Võrreldavatel niithamba liikidel on leheserv kitsalt allapoole käärdunud.	Lääne-Eesti saared.	

	Ohulähedane	Tumeroheline kuni pruun, niiskelt varrest eemaldunud, kuivalt liibunud lehtedega sulgalt harunenud ja roomava varrega sammal. Lehed 0,4-0,7 mm pikad, munajad, suhteliselt lühidalt teritunud. Leherood lai, lõpeb lehe keskosas või veidi kõrgemal.	kivi		Lubjakividel.		Erineb sarnasest rood-lesiskamblast (<i>P. nervosa</i>) lehe keskosas lõppeva roo poolest, rood-lesiskamblal ulatub rood tipuni.	Peamiselt Raplamaalt, ka Harju- ja Ida-Virumaalt.	
	Ohulähedane	Väike, 1,5-3 mm laiuste ja 1-2 cm pikkuste roheliste või pruunide võsudega sammal. Lehtede kõhtmised hõlmad keeljad, tipus ahenevad või ümarad ning 1-2-rakulise ogatipuga.	loodudel, kivi	Loodudel ja paekividel.			Sarnaneb kaljuskapaaniale (<i>S. gymnostomophila</i>) - erineb sellest suurema lehe selgmise hõlma poolest, mis on kuni pool kõhtmise hõlma suuruselt, kaljuskapaania lehe selgmine hõlm on vaid kolmandik kõhtmise hõlma suuruselt.	Peamiselt Saaremaal, ka teistel saartel.	
	Ohulähedane	Väike, 1,5-3 mm laiuste ja 1-1,5 cm pikkuste roheliste või pruunide võsudega sammal. Lehtede kõhtmine hõlm ovaalne, tipus ümar ning mõnikord 1-rakulise ogatipuga.	muu		Maapinnal ja kividel.		Väga sarnasest liivskapaaniast (<i>S. mucronata</i>) erineb alati keeljate ja tipus ümardunud kõhtmist lehehõlmade poolest. Kiviskapaaniel esineb sigikehi ja hambakesi kogu leheserva ulatuses, liivskapaaniel ainult lehe tipuosas.	Lõuna- ja Põhja-Eestis.	
	Ohulähedane	Väike, 1-2,5 mm laiuste ja 0,5-1 cm pikkuste roheliste või pruunide lehehõlm tipus teravneev, harvem ümar ning 1-3 rakulise ogatipuga. Leht enamasti siledaservaline, harva tipus veidi hambuline.	muu		Peamiselt liivmullal ja liivakividel.		Erinevalt kiviskapaaniast (<i>S. lingulata</i>) on tal alati keeljad ja tipus ümardunud kõhtmised lehehõlmad. Kiviskapaaniel esineb sigikehi ja hambakesi kogu leheserva ulatuses, liivskapaaniel ainult lehe tipuosas.		
	Ohulähedane	Üksikult, kogumikena või hõrenusalt kuni 1 mm kõrguste lihtsate vartega sammal. Lehed pikalt aheneva tõmbi tipuga. Rood lõpeb enne lehe tippu. Harjas märjalt kooldunud, eoskupaar äraspidimunajas kuni pirnjas.	kivi	Varjulistes kohtades paekividel.	paekividel		Enamus teistest selgiegeriast erineb märjalt selgeit kooldunud harjase poolest, käändselgiegeriast (<i>S. recurvata</i>) erineb lihtsate varte, lehe tõmbi tipu ja enne tippu lõppeva leheroo poolest.	Lääne-Eesti ja saared.	
	Ohulähedane	Kuni 1 mm kõrguste vartega tumeroheline läikiv sammal. Lehed püstised, kaardunud tippudega, lineaalsed, kitsa alusega. Leheservad ülaosas väljaulatavatest rakunurkadest peensaagjad. Rood kitsas, lõpeb enamasti enne lehe tippu.	paljak/paljand	Varjulistes kohtades paepaljanditel.	paepaljandil		Sarnaneb mitmete teiste selgiegeria liikidega. Liikidest <i>S. recurvata</i> ja <i>S. campylopoda</i> erineb ka kuivalt sirge harjase poolest. Ülejäänud selgiegeria liikidest on tal alusel kitsam leht (kitsas munajas või lantsetjas), mis aheneb pikkamööda.	Lääne-, Põhja-, Ida-Eesti.	
	Ohulähedane	Kollakas- kuni pruunikasroheline 0,5-2 cm kõrguste padjanditena kasvav sammal. Vars harunenud, theda risoidiividega. Lehed 1,5-2 mm pikkused, lineaal-lantsetjad, kuivalt liibunud, keerdunud või krässus, märjalt allapoole käärdunud.	muu		Kividel ja lehtpuude tüvedel.		Väliselt sarnaneb tutikutega (<i>g. Orthotrichum</i>), kuid erineb neist eeskupra kapuutsja tanu (tutikutel kellukjas), puuduva suuäärise poolest (v.a hambutu tutik - <i>O. gymnostomum</i>) ja sigikehade esinemise poolest lehtede kaenaldes. Osa tutikutel esinevad ka sigikehad, kuid need paiknevad lehtedel.	Eesti erinevates piirkondades, rohkem Eesti lääne- ja lõunaosas.	
	Ohulähedane	Kuni 8 cm kõrgune, tavaliselt harunenud vartega sammal. Lehed kuni 8 mm pikad, lantsetjad, tujalt laienuvad alusega.	paljak/paljand, kivi, muu	Klindi varjulistel paepaljanditel, paksu tsemenditõlmu kihiga kaetud varjulistel tüvedel (Kunda tööstuspiirkonnas), kividel ja maapinnal.	paepaljandil, kividel, maapinnal, tüvedel		Mecklenburgi timmiast (<i>T. megapolitana</i>) erineb kogu varre ulatuses enamavähem ühepikkuste lehtede, sileda leheroo ja väiksemate rakkude poolest. Mecklenburgi timmiast on kasvult väiksem ja tavaliselt varred ei harune.	Peamiselt Põhja-Eestis, ka Lõuna-Eestis.	
	Ohulähedane	Kollakasroheline muruna kasvav kuni 1 cm kõrguste vartega sammal. Vars alusel risoididega. Tipu- ja perifeetsed lehed ahenevad järsult peeneks tipuosaks. Eoskupraid esineb sageli, kupar helepruun, kaelaosa urnist pikem. Harjas kuni 2,5 cm kõrgune, kollane.	muu		Paljanduvall savi- või liivsavimullal.		Erineb teistest võimalikest mõne tunnuse poolest sarnastest liikidest urnist pikema kaelaosa poolest.	Kirde- ja Põhja-Eesti, Lõuna-Eesti.	
	Ohulähedane	Kuni 3 cm pikkuse varrega padjanditena kasvav sammal. Lehed märjalt püstised, kuivalt tugevasti krässus, 1-1,5 (3) cm pikad, lineaal-lantsetjad, lehe tipus ülespoole käärdunud servad moodustavad tanuja tipu, alusel leheservad lamedad.	muu	Lubjarikastes kasvukohtades.			Sarnaneb punasambliale (<i>Bryoxythyrophyllum recurvirostre</i>), mille leheservad on kogu ulatuses allapoole käärdunud ja tipus on üksikud hambad. Punasambla rood lõpeb enne lehe tippu, käharal juussamblal väljub lehe tipust sileda ohtena. Punasamblal on vars punakaspruun, käharal juussamblal tumepruun kuni must.	Peamiselt Lääne-Eestis (sh saared), ka Lääne-Virumaal.	
	Ohulähedane	Roheline või pruunikas, tõusvate või vees ujuvate vartega sammal. Veevormid enamasti suuremad ja tugevamad, pikkade varte ning sirgete lantsetjate, väga pikkade lehtedega. Kaldavormid õrnemad ning sirpate lehtedega. Varre ja okste tippudes moodustavad lehed pintsilaalse tuti. Leherood ulatub lehe tipust välja.	veekogu	Eestis peamiselt järvedes.			Erineb teistest vesisirbikutest tipust väljaulatava roo ja okste tippude poolest.	Peamiselt Põhja- ja Lõuna-Eestis.	
	Ohulähedane	Tumeroheline, hõreda muruna kasvav sammal. Vars kuni 0,6 cm kõrgune harunenud, alusel tõusev või püstine. Leheservad lamedad või ainult kohati ülespoole käärdunud. Lehed laiuvad, tipuosas allapoole kaardunud Eoskupaar ellipsoidne, oliivroheline..	loodudel, paljak/paljand	Loodudel, paljakutel.			Erineb tistest krässikutest tipuosas allapoole kaardunud lehtede ja enamajolt lamedate leheservade poolest ja lehetipp pole tanujas.	Lääne-Eesti ja saared.	
	Ohustatud	Kahvaturoheline madala muruna kasvav sammal. Vars 1,5 cm kõrge, harunenud, alusel risoididega. Lehed lantsetjad kuni piklik-munajad, rood tugev, lõpeb enne lehe tippu. Eoskupaar kaldu, ebasümmeetriline, pirnjas, pika sirge kaelaosa.	soo	Lubjarikastes madal- ja allikasoodes maapinnal, harvem kõdunudud puidul.	maapind, kõdupuut		Vegetatiivsed taimed sarnanevad helikulistega, eristatavad eoskupaarde järgi. Hariliku heliliku (<i>Funaria hygrometrica</i>) eoskuprast erineb pika kaelaosa poolest, teistel helikulistel on eoskuprad püstised ja ümaramad.	Üksikud leiud siin-seal Eestis, nt Harju-, Järva- ja Saaremaa.	

	Ohustatud	Kollakas- kuni tumeroheline 2-5 cm pikkuste ning 2-4 mm laiuste võsudega sammal. Lehed neljandiku kuni kolmandiku ulatuses lõhestunud kolmeks tõmbivõitu tipuga hõlmaks. Kõhtrmise hõlma alusel 1-6 lühikest, alusel 2-5 raku laiust narmast.	mets	Niisketes metsades.	Maas või kivil.		Erineb mitmetest parbikutest (B. lycopodioides, B. Hatcheri, B. barbata, enamasti ka B. kunzeana) kolme tõmbitipulise hõlmaga lehtede poolst. Ahneval parbikul (B. attenuata) on küll kolmehõlmalised lehed, kuid ta on väiksem ja tal puuduvad lehehõlmade alusel narmad.	Üksikud leiud, nt Saaremaalt ja Ruhnu.	
	Ohustatud	Kollakasroheline või punakas, tiheda muruna kasvav sammal. Vars 0,5 cm kõrgune, harunenud. Lehed munajad või piklikmunajad, lühikese terava tipuga, kuni 3 mm pikad.	rannik	Mererannas.	Liival.		Sarnase kollas-pungsambla (B. worneum) lehe tipus on rohkem hambaid, lehetipp on pikem ja eoskupra kaan on koonusjas ja sile (näsa-pungsamblal on eoskupra kaas lame ja näseline).	Üksikud leiud, nt Hiiumaalt, Pakritelt.	
	Ohustatud	Hele- või kollakasroheline roomavate või tõusvate varte ning enamasti püstiste harudega samma. Varrelehed varrest eemaldunud, munajad ja pikalt teritunud, tipuosas mõnikord renjad. Rood ulatub lehe tipuosasse ja sellel võib leiduda risoide. Lehe tipuosas esineb tihti nuakujulisi, üherakurealisi, näsalisi sigikehi.	muu		Niiskel lubjarikkal muljal ning lubjakivil.		Väiselt sarnaneb mõne kuldsambla või tõmpkaaniku liigiga, kuid erineb neist sageli lehe tipuosas esinevate nuakujuliste sigikehade poolst. Samuti võib konardial leiduda rool risoide.	Üksikud leiud, nt Harju- ja Pärnumaalt.	
	Ohustatud	Hõreda madala muruna kasvav sinakas- või pruunikasroheline sammal. Vars 1-3 cm kõrgune, alusel risoididega. Leheservad alusest kuni lehe keskosani kitsalt allapoole käärdunud. Tanu serv pikkade narmasjate hõlmadega.	muu, kivi	Varjulistes kohtades.	kivil.		Erineb mitmetest teistest tanukatest tanu servas olevate pikkade narmasjate hõlmade poolst. Teistel tanu servas hõlmad puuduvad või on lühikesed.	Üksikud leiud, nt Saaremaalt.	
	Ohustatud	Läikiv, pruunikasroheline, kuni 40 cm pikkuste vartega veesammal. Varte ja okste tipud ligistunud lehtede tõttu teravad. Lehed varrel püstiselt või liibunud, renjad kuni nõgusad, ovaalse alaosa ja lühidalt teritunud tipuga.	veekogu, kivi	Vooluvees kivilde kinnitunult.	kivil		Erineb hariilikust vesisamblast (F. antipyretica) ja selle varieteedist (F. antipyretica var gracilis) ümberlinnig lehistunud okste ja renjate kuni nõgusate lehtede poolst. Hariikul vesisamblal on oksad selgelt kolmerealiselt lehistunud.	Üksikud leiud.	
	Ohustatud	Kollakasroheline, enamasti tiheda madala läikiva polstina kasvav sammal. Varred roomavad, paiguti stoolonjad, tihedalt harunenud, oksad sirged või kõverdunud, ebaselgelt lamedalt lehistunud. Lehed kuni 1 mm pikad pikalt teritunud tipuga. Leherood peen ja lühike, puudub või vaevu märgatav.	mets, kivi	Metsades.	Maapinnal, kõdupidul, varjulistel kivil.		Erinevalt liibuvast lamesarmikust (Taxiphyllum wisgrillii) pole kauni sarmiku lehed saagjad ega ka lühidalt teritunud või tõmbid.	Erinevatest Eesti piirkondadest.	
	Ohustatud	Roheline või pruunikasroheline 0,5-2 cm pikkune ja 1-2 mm laiune tõusvate kuni püstiste vartega sammal. Lehed ümarad või veidi neerjad, nõgusad ja varrele ligistunud. Risoide ohtralt, arenevad peale varre alumise pinna ka lehtede ja periaidi rakkudest.	muu		Niiskel mineraalmuljal.		Sarnaneb teiste tõusvate vartega kulbikutega. Kerajal kulbikul (J. sphaerocarpo) arenevad risoidid ainult varre alumisel pinnal (mitte lehtede alumisest osast) ja rakud on märgatavalt väiksemad. Murajal kulbikul (J. coespiticia) esineb tihti sigikehi (tihedal kulbikul mitte) ja õrn kulbik (J. gracilimo) erineb tihedast kulbikust lehe servas olevate pakukestalistest suurtest rakkudest moodustuva palistuse poolst.	Üksikud leiud, nt Ida-Virumaalt ja Põlvamaalt.	
	Ohustatud	Varred kuni 4 cm kõrgused, veidi läikivad. Lehed eemaldunud kuni laiuvad, kitsas-lantsetjad, tipp tõmp. Leheserv peaaegu tipuni allapoole käärdunud. Rood tugev, alusel pool kuni kolmveerand lehealuse laisusest, lõpeb veidi enne tippu. Eoskupar piklik-pirnjas, hästi eristatava kaelaosa.	soo, kallas	Lubjarikkas madalal soodes ojade kallastel.			Oma pinnia eoskupra poolst sarnaneb õige pisut tõmphambaga (Amblyodon deorbatus), mille kupra kaelaosa on märgatavalt pikem ja kupar on enamasti kaldu. Lehed ei ole sarnased.	Üksikud leiud, nt Harju- ja Lääne-Virumaalt.	
	Ohustatud	Tumeroheline tiheda tuhmi polstrina kasvav 2-3 cm pikkuste vartega ja arvukate lühikeste tõusvate varreharudega sammal. Lehed ovaalsed, kuivalt varrele liibunud, märjalt eemaldunud, tõmbitipulised. Rood peenike ja lühike, kuni 1/3 lehelaba pikkusest. Eoskupar püsti ja silinderjas.	kallas	Veekogude kallastel kasvavate puude tüvealustel ja juurtel.	puude tüvealustel ja juurtel		Võib väliselt sarnaneda (nii võsude üldilme kui ka kuparde poolst) liikidega nagu tüve-karesammal (Leskea polycarpa) ja niitjas tiibsammal (Pterigynandrum filiforme). Tüve-karesamblal on leherood pikk (lõpeb enne lehe tippu) ja lehelaba rakud näsalsed, niitjas tiibsambla lehed on rohkem liibunud (märjalt pisut eemaldunud mitte laiuvad) ja tipus saagjad.	Üksikud leiud, nt Pärnumaalt.	
	Ohustatud	Varred kuni 2 cm pikad, ei harune. Lehed pika (kuni 1/2 lehelaba pikkusest) tupja alusega, liistakutega, terava- kuni tõmbitipulised, kuni 7 mm pikad. Leheservad kuni tupja aluseni teravate mitmerakuliste hammastega. Eoskuprad munajad.	paljak/paljand	Paljakutel.			Sarnasest kääbus-karvsamblast (P. nanum) erineb suurema kasvu, lehe teravamaga tipu ja kuni tupja aluseni leheservades olevate mitmerakuliste hammaste poolst.	Üksikud leiud, nt Lõuna-Eestist.	
	Ohustatud	Varred kuni 1 cm pikad, ei harune. Lehed pika (kuni 1/2 lehelaba pikkusest) tupja alusega, liistakutega, terava- kuni tõmbitipulised, kuni 4 mm pikad. Leheservad lehe tipuosas üksikute madalate hammastega. Eoskuprad kerajad.	paljak/paljand	Paljakutel.			Sarnane aloe-karvsammal (P. aloides) on suurema kasvuga, lehed teravamaga tipuga ja leheservades on kuni tupja aluseni mitmerakulised hambad.	Üksikud leiud, nt Pärnumaalt.	
	Ohustatud	Heleroheline 0,75-1 cm pikkuste vartega sammal. Võsude ülemises osas on lehtede kaenlais palju (tavaliselt 3 kuni 20) heleroheisi sigikehi, mis on väga erineva kujuga (võib olla nt munajas, pikernune, kõverdunud) ja paljukesi koos ka palja silmaga nähtavad. Lehed on 1-1,25 mm pikad. Eoskupraid väga harva.	karjäär, kivi	Niiske mullaga endistes vooluveekogudes, kruusakarjäärides ja niisketil kivil.			Sarnaneb mugulpiimikuga (P. bulbifera), kelle sigikehad on kollased, kerajad või äraspidimunajad 2-3 (4-5) tõmbitipulise lehekesega.	Üksikud leiud, nt Ida-Viru-, Harju- ja Jõgevamaalt.	
	Ohustatud	Hele- kuni tumeroheline kuni 1 mm kõrguste vartega sammal. Lehed jäigalt sirged, ovaalse alaosa ja naaskelja tipuga. Eoskupar äraspidi-munajas kuni pirnjas ilma suuääriristeta.	paljak/paljand	Klindil varjulistel paepaljanditel.			Erinevalt teistest selgieeria liikidest puudub tal eoskupral suuääris ja leheservad on kuni aluseni väljaulatuvatest rakunurkadest saagjad.	Üksikud leiud, nt Põhja-Eestist.	

	Ohustatud	Muruna kasvav pruunikat värvi ja pruuni varrega sammal. Varrelehed on keeljas-kolmnurksed.	soo	Rabade ja siirdesoode madalamates ja niiskemates kohtades.			Sarnane liik on sulgjas turbasammal (<i>S. subnitens</i>), mis on tihti punakat värvi, põhja-turbasammal pole aga kunagi punakas. Põhja-turbasambla varrelehtedel puudub sulgia turbasambla varrelehele iseloomulik nõbitipp. Pruunist turbasamblast (<i>S. fuscum</i>) on põhja-turbasammal suurem, heledam ning tema varrelehtede tipuosa on järsemalt teritunud.	Üksikud leiud, nt Ida-Virumaalt ja Pärnumaalt.	
	Ohustatud	Helerohtleine hõreda muruna kasvav 2-4 cm kõrguste vartega sammal. Eoskupra harjas 14 cm pikkune, purpurpunane. Ürn silinderjas, kollakaspruun, hüpofüüs kuppeljas või avatud vihmavarju kujuline, tumepurpurpunane.	soo	Peamiselt rabades.	rohusööjate kõdunevatel ekskrementidel		Erineb teistst põisikutest hüpofüüsi poolest, mis on kupli või avatud vihmavarju kujuline, purpurpunane.	Eesti erinevatest piirkondadest.	
	Ohustatud	Vars kuni 3 cm pikk, alusel näsalistel risoididega. Lehed talbjad, lühikesed terava hambulise tipuga. Eoskupra pisti, munajas-kerajas, hüpofüüs urnist peenem, pikkamööda harjase suunas ahenev	muu		Niiskel kõdupidul, huumusrikkal mullal.		Vegetatiivsel kujul võib sarnaneda punglehikulistega (<i>Discoleoecoe</i>), kuid erineb neist eoskupra poolest - iseloomulik harjase suunas pikkamööda ahenev hüpofüüs.	Üksikud leiud, nt Harjumaalt.	
	Äärmiselt ohustatud	Hele- või kollakasroheline madala muruna, kogumikena või üksikult kasvav üheaastane sammal (vars 2-5(7) mm kõrgune). Lehed koondunud varre ülaosas rosetiks. Eoskupra võib kaasa olla eristunud, kuid ei avane. Harjas väga lühike, mistõttu jääb eoskupra lehtede varju.	kallas	Põhiliselt tiikide ja kraavide kallastel.	Kasvab määral mudasel mullal.		Vegetatiivsed taimed võivad segi minna pirnja mütselliikuga (<i>Physcomitrium pyrifforme</i>). Eoskupra harja (mida mõlemal esineb sageli) taimi on kerge eristada: laiuvall mütselliikukesel on harjas väga lühike ning eoskupra kerajas, ei avane kaanega. Pirnja mütselliiku harjas on pikem ning eoskupra pirnjas, avaneb kaanega.	Saaremaa, Tartumaa.	
	Äärmiselt ohustatud	Varreharud sageli väiksemate lehtedega kui peavõsul. Lehed võsu tipuosa tihedamalt, tõmbitipulised ja nõgusad. Leherood kollakas. Sigikehad pungakujulised, asuvad lehekaenlas. Eoskupra ja harjas punakaspruunid, kaelaosa väga jäme, peaaegu urni laiune. Lubjalembene.	muu		Kasvab lubjarikkal substraadil, savimullal.		Teistest pungsammaldest eristatav oma punakate jämeda kaelaosaga eoskupra ning tõmbitipuliste, kollase roo ja pikkade leherakkudega lehtede poolest.	Lääne-Virumaa, Tartumaa, Saaremaa.	
	Äärmiselt ohustatud	Roheline või punakasroheline, 0,5-1,5 cm kõrguse hõreda muruna kasvav sammal. Lehed lühikesed terava tipuga, lehealus punane. Lühike pirnjas pruun longus eoskupra paikneb pika pruunikaspunase harjase otsas.	kallas	Kasvab veekogude kallastel.	Niiskel liival.		Teistest punaka lehealuse ja nõgusate lehtedega pungsammaldest eristub suurte rombja leherakkude poolest. Sageli esinevad ka iseloomulikud pruunikad ümarpirnjad eoskupra, mis ripuvad pikkade peenikeste harjaste otsas.	Lääne-Eesti.	
	Äärmiselt ohustatud	Tumeroheline kuni punakaspruun, 0,4-1,0 cm kõrguse hõreda muruna kasvav sammal. Vars pruunide näsalistel risoididega. Leherood tugev, punane, väljub lehe tipust lühikesel hambulise teravikuna. Sigikehad siledad, kerajad, 190-260 µm läbimõõdus, asuvad pruunidel näsalistel risoididel.	paljak/paljand	Kasvab paljanditel, liiv- ja turvasmullal.			Suured punased sigikehakesed risoididel on ka puna-pungsammal (<i>B. rubens</i>), kuid erinevalt puna-pungsambla oranžikaspunastest risoididest on mugul-pungsambla risoidid kahvatud või pruunikad.	Kesk- ja Lääne-Eesti.	
	Äärmiselt ohustatud	Kahvaturoheliste, kuni 0,6 mm laiuste ja 2-10 mm pikkuste võsudega väike sammal. Väga peente kõdupidul roomavate võsudega. Ümarad kahehõlmalsed lehed ja väga väikesed leherakud, mille pikkus vähem kui 30 µm ja laius vähem kui 25 µm.	muu	Kasvab varjulistes niisketes kohtades.	Kõdupidul ning turvasmullal.		Teistest meil esinevatest ümarlehestest niitsammaldest eristub väikeste leherakkude poolest. Eristamisel olulisel mikroskoopilisel tunnused.	Raplamaa, Pärnumaa.	
	Äärmiselt ohustatud	Hele- kuni kollakasroheline madala siidiläikelise polstrina kasvav sammal. Varred roomavad, pöösajalt või ebakorrapäraselt sulgalt harunenud, risoidid kimpudena. Vars pöösajalt või ebakorrapäraselt sulgalt harunenud. Lehed enamasti üna sujuvalt ahenevad pikaks peeneks tipuks.	kivi, muu		Kasvab varjukatel lubjakividel, harvem graniidil.		Lühikupardest (g. <i>Brachytecium</i>) eristub järsult aheneva tipuga ja munaja alaosa lehtede poolest.	Pärnumaa, Ida-Virumaa.	
	Äärmiselt ohustatud	Roheline, määrdunud- või kollakasroheline, veidi läikiv, 0,5-1 cm kõrguse hõreda muruna või kogumikena kasvav sammal. Eoskupra peaaegu kerajad. Harjas 1-1,5 cm pikk, ülaosas jämedad ja kõverduvad, punakaspruun. Leherood tugev, noortel lehtedel roheline, vanematel mustjas. Kerajad sigikehad risoididel.	kallas	Kasvab veekogude kallastel.	Liivasel või savikal mullal.		Sarnasest kiintipmikust (<i>Pohlia melanodon</i>) eristub peaaegu kerajate eoskupra ning risoididel asuvate kerajate sigikehade poolest.	Ida-Eesti.	
	Äärmiselt ohustatud	Kasvab kuni 1,5 cm kõrguse muruna. Lehed lantsetjad. Rood väljub lehe tipust tervikuna. Harjas kuni 1 cm pikk, punane. Eoskupra ellipsoidne kuni silinderjas, punakaspruun.	loodudel, paljak/paljand	Kasvab loodudel, paljanditel.	Lubjarikkal pinnasel.		Pisisammaldest (g. <i>Pottia</i>) eristub normaalselt arenenud suuäärise olemasolu poolest, teistel liikidel suuääris puudub.	Lääne- ja Põhja-Eesti.	
	Äärmiselt ohustatud	Pruunikas või mustjaspruun, harva tumeroheline, määral väga pehme, kuivalt jäik, tihedate tuttidena kasvav sammal. Vars kuni 5 cm pikk, vähe harunenud. Leheservad lamedad, üherakukihilised.	veekogu	Kasvab voolavas vees.	Kividele kinnitunud.		Sarnasest oja-õhistanukast (<i>Schistidium rivulare</i>) erineb lamedate üherakukihiliste leheservade poolest.	Põhja-Eesti.	
	Ohualdis	Kübar ookerkollane, oliivkollane kuni oliivpruun; jälg kollane, peene-ebemeline; eoslehed kollased, hiljem kollakaspruunid.	niit, asula	Rohumadel, kompostihunnikutel.	Puidujäätmel.	mai - oktoober	Sarnane kollane torujalg (<i>Bolbitis tritubos</i>) kasvab sõnnikul, kõduneval rohul, väetatud pinnasel. Kübar on kahvatu kollane.		
	Ohualdis	Madalalt liudjas või kaldune, kuni 1,5 cm lai, nabaga, radiaalselt kiirjate voltidega; eoslava oliivroheline või pruunikas; jälg lühike, ekstsentriline.	mets	Vanad lehtpuudega segametsad.	Väga kõdunenud lehtpuudel.	august - oktoober			
	Ohualdis	Viljakoha kõrgus 1-2 cm, noore sambla tippude, algul tilgakujuline, hiljem nuijas või tõlvjas, pooltäbipaiste, valge, vahel kollaka tipuga.	muu		Sammaldunud puudel ja lamapidul (kask, tamm).	juuni - oktoober			

	Ohualdis	Kilu-või riulikujuline, kõva; ülapind algul pruun, hiljem must; torukestest pind lillakas-või roosakas-punane.	mets	Palu-, laane- ja salumetsad.	Kõdunevad lamatüved, veel koorega kuused.	mai - november		Põlismetsade indikaatorliik.	
	Ohualdis	Viljakeha kerajas, ø 15-30 mm, hiljem 7-12 teravatipulise hõlmaga; eeskera märgatava jala ja ripmselise suudmega, jahukas; hõlmade alumine pind halli; siseipind hele- kahvatukollane või pruunikas.	mets	Lubjarikkal liivmullal laialehistes metsades (saar, jalakas).		august - oktoober			
	Ohualdis	Viljakeha kerajas, ø 20-60 mm, hiljem 8-10 ebavõrdselt teravatipulise hõlmaga; valge või ookerjas, kuivanult helepruun, nahkjass; eeskera pinnas, valge, hiljem kastanpruun või must; eeskera tipmine ava koonuseline, sügavalt vaoline; jalg valkjas või pruunikas.	park, aed	Parkides, aedades põõsaste all.		mai - september		Iseloomulikuks tunnuseks on eeskera alumises osas selgelt piiritletud rõngakujuline apofüüs ja kõrge koonusjas, sügavalt vaoline eeskera tipmine ava.	
	Ohualdis	Madalalt leterjas, serv korrapäratu; ülapind matt, lillakashall või pruunikasillia; alapinnal lilla värvusega võrgusarnased liistakud.	mets, soo	Lehtpuudega kuusikud madalalt soostunud märgaladel.		august - september		Eelistab lubjarikast pinnast.	
	Ohualdis	Kübar kumer, vanalt mõnikord lehterjas; ülapind peenviltjas-sametne, kollakaspruun või kaneelpruun; torukesed noorelt valged, hiljem kahvatu-kuni õlgkollased.	mets	Lehtmetsades, meelsasti tamme all.		juuli - oktoober			
	Ohualdis	Kübar nõgus; ülapind muhklik, lainelise servaga; kübara keskosa oranžkollane, serv kreemikas-valkjas; jalg läbilõikes oranž; narmad algud valkjad, hiljem oranžpruunid.	mets	Nõmmemännikutes.		august - oktoober			
	Ohualdis	Kübara ülapind valge, niiskena limane, kuivana läikiv; eoslehekesed valged; jalg kleepuv, kuid mitte limane, valge, ülaosas tiilukesed soomused.	mets	Okasmetsades (niisked samblased kuuse ülekaaluga).		september - oktoober	Sarnane valge limanutt (<i>Hygrophorus eburneus</i>) kasvab lehtmetsades.		
	Ohualdis	Kübar kumer, keskel kõhmuga, ookerkollane kuni kahvatukollane, keskel kollakaspruun; eoslehed tiilakas-hallid; jalg kuiv, ookerjas-kollane, alusel kollakas-pruun.	mets, soo	Rabametsades.		september - oktoober			
	Ohualdis	Strooma rosetjas, kortsuline koorik; ülapind kollakas- kuni punakaspruun, matt; alumine pind kahvatu-kollakaspruun.	võsa	Vee kohal rippuvatel puudel ja niisketes põõsastikes (paju, kask).	Surnud pajude, kaskede okstel ja lõngus tüvedel.	mai - november			
	Ohualdis	Viljakeha 5 - 7 cm lai, kuni 3 cm kõrge, kobaras, kõrvakujuline kuni lõhenenud tassikujuline, rebitud servaga; siseipind must; välisipind must kastanpruun.	muu		Kogumikena kõdunevatel sanglepa tüvedel.	august - oktoober			
	Ohualdis	Viljakeha algul kerajas, roosakas-punane, seejärel laieneb liudjas; juu siseipind erkpunane, serv tähekujuiliselt lõhine; pika juurduva jalaga.	võsa, park, aed, mets	Põõsastikes, parkides, koiduadades ja lehtmetsades.	Maapinda mattunud kõdunevatel lehtpuutüvedel.	mai - juuni			
	Ohualdis	Viljakehad noorelt valkjas nahksed munad, ø 2 - 4 cm, maa-alused, risomorfidega; muna kesta rebenedes kasvab 8-12 cm kõrgune viljakeha; ülaosa koonusjas, madalkärgja pinnaga, oranžpunane, kaetud tume-oliivroheline nõrgalt lõhnava limaga; jalg käsna, õhnes, valkjas-kuni kahvatu-kollakaspruun.	mets, aed, võsa	Metsades, aedades, põõsastikes.	Kõdul.	august - september	Raveneli peniseen (<i>Mutinus ravenelii</i>) erineb limase karminpunase ülaosaga ja tugevama ebameeldiva lõhna poolest.	Teadagi ainult Aburakalt leid.	
	Ohualdis	Viljakeha koosneb ø 1 - 5 mm kerajast peaosast ja jalast; algul valge, hiljem pruun kuni must; noorena paindlik. Viljakeha 2-10 mm kõrgune.	mets, võsa	Lammimetsades ja põõsastikes.	Surnud puudel (kask, paju, pöök).	august - oktoober			
	Ohualdis	Strooma vurri- kuni lame-kausjas, ø 0,5-1,5 cm; siseipind mustade täppidega, valkjas kuni kreemikaskollane; välisipind valkjas, halli servaga; jalg pikk, must.	muu		Hobusesõnnikul.	juuli - august			
	Ohualdis	Liibuv, kogupaksus 1-2 mm, hallikasvalge; serv hele; torukestekiht piimaga kakao värvi, muljumiskohad muutuvad kiiresti pruuniks; aktiivse kasvu ajal immitseb viljakehast õllevärvi tilkasi.	mets, niit, park	Naadi-salumetsad, puisniidud, pargid.	Haava, sookase ja mitme teise lehtpuu kõdunevad lamatüved ja kändud.	juuli - november		Määramist hõlbustab torukeste sismuse šokolaadivärvus.	
	Ohualdis	Kübar noorelt koonusjas, hiljem kellukjas, veripunane, keskosas kollakas-punaseks pleekinud; eoslehekesed noorelt kahvatukollased, hiljem oranžpunased; jalg punane kuni oranžpunane, alus kollakas.	joonobjektid, niit	Rohustes metsa- ja teeservades, looduslikel niitudel.		august - oktoober	Noored viljakehad võib kuhik-vesinutiga (<i>Hygrocybe conica</i>) segamini ajada. Hiid-vesinuti eoslehed ja jalg ei muutu katsumisel mustaks.		
	Ohualdis	Kasvupinnale liibuv; serv valge või nahavärvi, vanalt taanduv; torukestest pind algul oranžikasvalge, kasvu lõppedes ookerkollane või hele-nahkpruun; noore viljakeha muljumiskohad värvuvad roostepunaseks.	mets, soo	Põlised lammi- ja madalsoometsad.	Sanglepa, sookase ja kuuse kõdunevad lamatüved. Hava teistel lehtpuudel (hall lepp, arukask, haab, jalakas).	juuli - oktoober	Sarnane on liibuv vahttratarjak (<i>Rigidoporus populinus</i>), aga valge.	Määramise tunnuseks on noorte poorede punaseks värvumine hõõrumisel ja viljakeha selge mitmeastatus.	
	Ohualdis	Kübar hallikas- kuni purpurvioleetne, peenviltjas; eoslehekesed valged kuni kreemid; jalg kübara värvi, vatjas-kiuline.	mets	Laialehised metsad.		juuli - oktoober	Põld-ebaheinik (<i>Lepista sordida</i>).		
	Ohualdis	Lehterjas, jalaga, kübar mõnikord kihliselt rosetjas; pealisipind tumepruun, purpuse varjundiga, matt, veidi vöödiline; serv väga õhuke, mõnikord ripsmeline; alapind šokolaadipruun, sile.	mets, veekogu	Männikutes teeradel, kraavides või madalal sambalal.		juuli - september		Viljakeha tähelepandamatult väike ja näapsuke, tumepruun ja lehterjas.	
	Ohualdis	Viljakeha koosneb kerajast peaosast, ø 0,6-1,5 cm, välimine kiht tumepruun, sismine kiht hallikasvalge või kahvatupruun; suue veidi koonusjas, ripsmeline; jalg kuni 6 cm kõrge, õhnes, kastanpruun.	rannik	Liivased kasvukohad, mererannal.		august - oktoober	Hiine luiteseen (<i>Tulostoma brumale</i>), tema suue on torajas, terveservane.		
	Ohualdis	Strooma ebakorrapäraselt nuijas; ülapind kurruline-kõrbruline, algul hallpruun, hiljem ühtlaselt must ja periteetsümiavast peenetäpiline.	muu		Lehtpuude surnud kändudel. Eelistab pöki ja saart.	aasta ringi	Sarnane liik <i>Xylaria longipes</i> , saleda nuiakujulise stroomaga, must.		

	Ohualdis	Liibuv, lamedad, mosaiikjalt pragunev, koosneb 0,5 - 2 mm suurustest tükikestest; ülapiind sile, hallvalge-hallookerjas, alakülg pruunikasmust.	muu		Lõikekohtadel, tüvede lõnsustes, tammedel.	mai - oktoober			
	Ohulähedane	Viljakehad pööningukujulised, liibuvad; kübara ülapiind viiltäskarvane, laineline, hallikaspruunikate võõtudega, kinnituskoht vetikatest tihti roheliseks värvunud; alumine pind ebakorrapäraselt sooline, purpurpruun.	mets, park	Lehtmetsades ja parkides viljakal liiv- ja savimullal.	Lehtpuudel, eelistades jalaka tüvesi ja kände.	aasta ringi			
	Ohulähedane	Kübar kumer, kahvatuhall, vatjas-viljas; torukeseid oliivkollased; poorid karminpunased; jälg jämenuljas, võõndina ere-karminpunane, osalt kollane, ülal peene punase võrguga; viljakeha värvub vajutamisel ja murdel kiiresti kahvatusiniseks.	mets, niit	Laialehistes metsades, puisniitudel.		august - november	Tamme-kivipuraviku (<i>Boletus luridus</i>) kübar oliiv-kollakaspruun, nuija jalaga.		
	Ohulähedane	Viljakehad algul kerajad, hiljem ebakorrapäraselt kausikujulised, muljumiskohad värvuvad siniseks; liua sisepind kollakasanõrgalt kortusline või sile; välispind heledam, sinaka varjundiga, peenevilja kirmega; jälg lühike või puudub.	mets	Lehtpuusaludes, kuusikutes.	Okka- ja lehevarisisel.	märts - mai			
	Ohulähedane	Viljakeha kuni 10 cm kõrge, ümara peaosaga; peaosaga pruun kuni oliiv-must; jälg tugev, kollane, sile või kortusline.	mets	Leht- ja segametsades.	Parasiteerib maa all kasvavatel hirvepähkidel (<i>Elaphomyces spp.</i>).	september - november	<i>Cordyceps canadensis</i> peaosaga on kollakaspruun, ovaalne või kerajas.		
	Ohulähedane	Kasvupinnale liibuv, ringjalt, moodustades väikseid, ümaraid, punakaspruune laike; tarretjas, niiskena paisunud, pool läbipaistev.	muu		Tamme peenikestel okstel.	aprill - september			
	Ohulähedane	Neeru - kuni pööringukujulised viljakehad; ülapiind krobeline, läikiva oranžikaspruunega; serv kreemikasvalge; torukestest valge kuni hägusalt pruun; jälg külmine, läikiv, kübarast tumedam.	mets	Lehtpuu- ja okasmetsades.	Lehtpuudel, harvem okaspuudel.	juuli - oktoober			
	Ohulähedane	Viljakeha kerajas, hiljem jaguneb 7 - 10 hõlmaks, ø 1,2 - 2,5 cm, hõlmade pealmine pind ookerjas; eoskera lühikese jalaga, valge või pruunikas, kaetud väikeste valgete kristallikestega; suue ripseline või udemeline.	mets, nõmm	Okasmetsades, nõmmedel.		august - oktoober			
	Ohulähedane	Viljakeha jaguneb 5 - 10 hõlmaks, ø 5-12 cm, punakasroosa, habras, vanana pruun, pragunenud; eoskera kerajas, jalata või lühikese jalaga, kahvatu- või helepruun; suue kiudjas või ripseline.	mets, park, joonobjektid	Leht- ja okasmetsades, parkides, puisteedel (tamm, jalakas).		september - november			
	Ohulähedane	Viljakeha jaguneb 5 - 8 hõlmaks, ø 1,5-3,5 cm; eoskera ovaalne või kerajas, ploomi värvi, mõnikord kaetud väikeste valkiate kristallikestega, lühikese peene jalaga; suue viirulise terava nokaga, nokk ümbritsetud kahvatubeeži rõngaga.	nõmm, rannik	Liivaluidetel.		juuni - november	Väike maataht (<i>Geostrium minimum</i>) on sarnase suuruse ja kujuga ning kasvab samuti liivaluidetel.		
	Ohulähedane	Suletud sibulakujulise viljakehaga, ø 3 - 5 cm, lõhenemisel tekib 5 - 7 lihakat, noorelt kreemjat, hiljem punakaspruunikat hõlma; sisemisest kihist tekib keske avaga kera, mis ümbritsetud ülespööratud kraega; hõlmade alumine pool pragunenud, kollakaspruun; eoskera jalata, kahvatupruun, ripsmelise avaga.	mets, park, joonobjektid, võsa,	Leht- ja okasmetsades, parkides, puisteedel, lütepööstistikes ja -karjamaadel.		august - oktoober			
	Ohulähedane	Kübar katsudes värvub punakaks, kumer; ülapiind algul valge, hiljem hallikaspruun või valkjalt punakaspruun, kaetud pakku liimkihiga; esisehekesed hallikasvalged, vanemal seenel mustjad; jälg valge, tumedate punktidega, alusel valkjaskollane, ülaosas punakad piisad.	mets, park, aed	Lehisenoorendikes, parkides, kodaedades.		august - september	Lehise mükiorisaseen.		
	Ohulähedane	Kübar kumer, valkjas kuni sinepikollane, topiline; torukestekiht noorelt seenel valkjas, hiljem kirkalt kollane, vajutamisel värvub siniseks; jälg tihke, topiliste soomustega. Kübaraga ühte värvi, vanemal seenel tekivad sees lõnsused.	mets	Lehtpuusaludes, niisketes või kuivades palumetsades koos kase, sarapu, kuuse või männiga.		august - september	Vigastuskohad värvuvad kohe siniseks.		
	Ohulähedane	Viljakeha kerajas, korallitaolisel harunev, valge, vanemalt valkjalt kollakaspruun; narmad pikad, peened, teravad, kammisarnaselt harude otstel.	mets, park	Lehtmetsades ja parkides.	Lamapuidul ja seisvatel surnud puudel. Kasel, haaval ning harva teistel lehtpuudel.	august - oktoober	Eelistab musta pääsku (<i>Inonotus obliquus</i>) poolt esmalt mädandanud puid, ilmub puule alles pärast viimase hukkumist.		
	Ohulähedane	Seene viljakeha ø 2-15 mm, üksikult või kobaras, kausikujulised, lühikese jalaga; välispind viiljas, must.	muu		Maha langenud pärna surnud tüvedel.	august - oktoober	Crinula calyciformis (anamorf) kasvab samas üksikult või kobaras, jälg 2 - 5 mm kõrge, silindrjas, must, sültjas, peaosaga; peaosaga hall, mis sisaldab koniide.		
	Ohulähedane	Kübar vurrrikujuline; ülapiind noorelt sametjas, valkjalt punakaspruun, hiljem tume roostepunane, eritab pohlamahla värvi pisaraid; alapind roostese varjundiga kreemikas, narmastega; jälg viiltalt karvane, tume roostepruun.	mets	Palumännikutes, kuivades kuusikutes.		august - oktoober	Pecki kübarnarmik (<i>Hydnellum peckii</i>) sihvakam ja väga kibeda maitsega.		
	Ohulähedane	Kasvupinnale liibuv, ebakorrapärane, serv substraadilt enduv kuni 1 cm; pind ebakorraselt sile, pruun kuni dattelpuun.	muu		Vana puu (jalaka) krobeline koor.	september - november			
	Ohulähedane	Kübar noorelt kumer, hiljem lamendunud; ülapiind algul valkjas, kuiv, sile, varnalt kollakaspruunika keskosaga; serv noorelt kuliste loorijäänustega; eoslehed tihedad, määrdunud-valkjad, hiljem hallpruunid; jälg üleval valkjas, selle all soomus-vöödliline, alusel roostepuun, kuni 15 cm juurduv.	mets	Leht- ja okasmetsades.	Okaspuude juurtel ja kändudel, harva lehtpuudel.	august - september			

	Ohulähedane	Kübara ülapiind alguses ühtlaselt kaneelpruun või kollakaspruun, varsti luitunud kollane; eoslehed kollakad, hiljem roostepruunid; jalg pleekinud tume hallpruun, alusel valge viiltjas, kaduva rõngaga.	muu		Kõdunevad okaspuude (enamasti kuuse) tüved ja kannud, puidujäänustel.	mai - august			
	Ohulähedane	Kübar sile, pruunikapunane, serv nõrgalt triibuline; eoslehed pruunikaspunased; jalg kübaraga sama värvi.	nõmm, rannik	Liivaluidetel.		august -oktoober			
	Ohulähedane	Viljakeha valge, kuivana nahkpruun, korrapäraselt harunev, 1-4 cm lai; harud pikad, püstised, otsad teravad või nürid; jalg lühike.	mets	Okas - ja segametsades.	Pehkinud puudel, raiejäätmetel.	august -oktoober			
	Ohulähedane	Viljakeha kerajas kuni pirnjas, välispind kaetud tihedalt kuni 5 mm pikkuste teravatipuliste hele- kuni tumepruunide ogadega; peale ogade pudenemist tekib pinnale võrgumuster.	mets	Laialehistes ja segametsades.	Kõdul.	august - oktoober	Hallikas murumuna (<i>Lycoperdon caudatum</i>) välispind lähemate ogadega (kuni 2 mm).		
	Ohulähedane	Viljakeha munakujuline, ø 3 - 4,5 cm; välispind kaetud kuni 2 mm pikkuste ogadega; vanemal viljakehal ülemises osas ogade ära langemisel jääb pinnale võrkjas struktuur, alumised ogad püsivad.	muu		Pinnasel või kõdunenud puidu.	august - oktoober	Siljas murumunal (<i>Lycoperdon echinatum</i>) pruunid pikemad ogad (kuni 5 mm).		
	Ohulähedane	Viljakehad algul kreeka pähkli suurused, munajad, maa-alused, risomorfidega, valged või hallikad; kesta rebenedes kasvab 6-12 cm kõrgune viljakeha; ülaosa koosusjas, limane, karminiapunane, ebameeldiva lõhnaga; jalg käsijas, õõnes, roosakas.	aed, park, asula	Aedades, parkides, inimtekkelistes paikades, prahipaikades.		august - oktoober	Tava-peniseen (<i>Mutinus caninus</i>)		
	Ohulähedane	Viljakeha kerajas, ø 3-10 cm; väliskülj algul valge, hiljem määrdunud valge; väliskülj eraldub vanemal seenel munakoore moodi suurteks tükkideks ja paljastab sisekihi; sisekiht paks, lihakas, pruunikas, tähtjalt lagunev.	mets	Kuivades liivastes metsades.		juuni - oktoober			
	Ohulähedane	Viljakeha tassikujuline, ø 1-2 mm; sisepind oranžikaskollane; välispind oranžikaskollane, kaetud heledate karvadega.	muu		Kasvab põlenud pinnasel.	august - september			
	Ohulähedane	Viljakeha kübaraga või poolliibuv, tõntsilt eenduv; ülapiind ebatasane, hele-sigaripruun, noorena täis väikesteid lõhesid ja süvendeid, vanana kaetud sümblilaga; serv alguses kuldpruun ja ümar, hiljem üsna terav; torukestestepind kuld- või tumepruun, vettiv.	mets	Laane - ja salumetsades.	Kuuse kõdunenud lamatüved.	mai - november		Põlismetsa indikaatorliik.	
	Ohulähedane	Poolringjas, neerukujuline, enamasti külgmiselt substraadile kinnitunud; ülapiind vatjas-viltjas, oranžikollane; serv pikalt sisse rullunud; eoslehed oranžid kuni ookerpruunid.	mets, raiesmik	Metsades, raiesmikel.	Peamiselt lehtpuukändudel, lamavatel tüvedel ja okstel.	august - november	Sarnane liik <i>Tapinella panuoides</i> , kuid eelistab kasvada okaspuudel.		
	Ohulähedane	Kübar neerukujuline, sile, veidi kleepuv, pruunikashall, serv noorelt sisse rullunud; eoslehed valkjad - kahvatukollased, alguses kaetud paksu kileja looriga, mis jääb kübara serva; jalg peaaegu puudu, keske.	muu		Haabade (<i>Populus tremula</i> , <i>Populus alba</i>) surnud ja elavatel tüvedel, kändudel ja okstel.	mai - oktoober			
	Ohulähedane	Viljakeha jalaga, ümara kübaraga, kumer; ülapiind algul sile, kuid lõheneb kasvamise ajal korrapäraseks mosaiikiks, määrdunud helepruun, roosaka varjundiga; alapind narmastega, ookerpruun; jalg ülaosas roosaka varjundiga, alaosas pikalt sinakasrohelisteks värvunud.	mets	Nõmmemännikus koos samblikega.		august - september		Jalg kauapüüv valkjalt sinakashali või roheka varjundiga.	
	Ohulähedane	Kasvupinnale liibuv, pehme, habras; serv võrkjas, valge; pind algul madalate näalist narmastega, hiljem ookerpruunid, koosusjad, teravad.	mets	Ürgmetsades.	Kase ja haava pehkinud puidul, harvem kuusel.	august - oktoober			
	Ohulähedane	Liibuv, kõva, murdub painutamisel, kuivalt puitkõva; serv vallitaoline, valge, servavall ümbritseb viljakehast läbi kasvavaid oksid; vana viljakeha puupinnaga piirnev serv mustjaspruun; torukestestepind kreemikasvalge, nõrga lõhepunase varjundiga.	mets, soo	Palu -, laane-, salu- ja lodumetsades.	Kuuse kõdunenud lamatüvedel.	august - oktoober	Sitka korgik (<i>Antradia sitchensis</i>).		
	Ohulähedane	Viljakehad kausikujulised, 1-4 cm laiad; kausi sisepind sidrunkollane kuni ookerkollane; vanemalt välispind heledam, savija kirmega; serv sile; jalg kuni 4 cm pikk, kändunud, õrn, juurduva alusega, alus valge-karvane; seeneliha kreemkollakas.	mets	Okasmetsades.		september - november	Kuldsoverbielli (<i>Sowerbyella imperialis</i>) seeneliha valkjas.		
	Ohulähedane	Viljakehad tassikujulised, 1-2 cm laiad; tassi sisepind ereoranž kuni kollakasoranž; noorena välispind valkjas - ebemeline, vanemana oranž, sile; jalg 1-3 cm pikk, kaetud silmapaistvalt valkja müitseelega	mets	Okasmetsades.		august - oktoober			
	Ohulähedane	Noorelt keelekujulised, hiljem lehterjad, ühepoolselt lõigatud, oranž - kuni lõheorsas; sisepind matt, sile, mõnikord kerge kirmega; välispind vanalt kurruline - sooneiline.	mets, joonobjektid	Okasmetsades, metsateedel.	Pinnasesse mattunud puidul (kuusk).	juuli - oktoober		Seeneliha sültjas, elastne.	
	Ohulähedane	Viljakeha kerajas, ø 6 - 15 mm, hele-ookerpruun kuni valkjas; kõhn kergelt välja ulatava avaga, mis on ümbritsetud kollase kuni pruuni ringikujuline võõndiga; jalg pikk, sitke, ookerjas, alusel pruun, mugulja alusega.	nõmm, rannik, karjäär, niit	Luidetel, liivakarjäärides, kuivadel rohumadel, poolkuivadel niitudel.		juuli - oktoober		Vanu viljakehi leiab veel järgmisel kevadel.	
	Ohulähedane	Kübar 2-3 cm, sõrmkübarjas, ooker-pruun, servi ei kinnitu jalale; jalg väga habras, õõnes, ebemeline, kahvatuokerjas.	mets, niit	Lehtmetsades, niitudel, niisketel aladel.		mai - juuni	Sarnane hariilik sõrmkübaraseen (<i>Verpa conica</i>), tema välispind on pruun või oliivpruun, jalg valge.		
	Ohulähedane	Tallus must, läikiv, niiskelt sültjas, moodustab väikesteid plaate; sulgeosla 0,2-0,3 mm toru, poolenisti talluses, must.	muu		Maapinnal olevatel väikestel kividel.	juuni - september			

	Ohulähedane	Kübar elevandiluu-kollakas , munajas või kellukas, pealt peenviltjas- kuni peenesoomuseline, kuiv; eoslehed roosad; jälg valkja kuni pruunika kotja tupega, rõngata, peenviltjas.	aed, park	Aedades, parkides.	Kõdunenud lehtpuupuidul, elusatel lehtpuudel.	mai - september	Sarnane suur tupplehik (Volvariella gloiocephala) kasvab rohtunud kohtades, prahi paikadel.		
	Ohulähedane	Kübar lamendunud, nõrgalt kühmuga; ülapind matt, sametjas, punakaspruun kuni mustpruun, serv heledam; eoslehed kreemikas-valged, erineva pikkusega; jälg sitke, kübaraga sama värvi, tipp oranžpruun, alus paksenenud, keerdunud, juurdub.	mets	Lehtmetsades.		juuli - oktoober			
	Ohustatud	Viljakeha valkjas kuni kahvatupruun; ülaosa pehme, kiuline; allpool tihe korkjas; keske või külgmise jalaga.	muu		Lehtpuude maasse peitunud juurtele.	august - oktoober			
	Ohustatud	Kübar kiukujuline, sileda pinnaga, keskest ja katsumiskohad nõrgalt kollaka varjundiga; torukesed valged, vananedes ja katsudes muutuvad kollakaks; jälg sageli harunev, piind pehme, sametine, valge, kollaste täppidega.	mets	Kuuse-segametsades koos sarapuudega.		august - september	Harilik lambaseenik (Albatrellus ovinus) puhtamalt valge, pehmem.		
	Ohustatud	Kübar noorelt poolkerajas, hiljem kumer, hallikas-vatjas, looriebemetega; serv loorijäänustega; eoslehed valged kuni kreemjad; jälg valge, jahajas-ebemeline; kaduva rõngaga, ülakõlg tribuline, rippuv; jala alus paksenenud, soomuskeerdudega mugul.	mets, park	Lehtmetsades, parkides lubjarikastel muldadel.		juuni - september	Amanita solitaria eoslehed valkjaskreemjad rohelise tooniga.		
	Ohustatud	Viljakeha liibuv, habras, kergelt substraatist eemaldatav; serv valkjas, õhuke, kuni 2 mm lai, sageli ebaselge; pind luitunud oliivkollane, kollakasroheline kuni hele oliivroheline; peenenäoline.	muu		Kasvab nulu, kuuse, männi, elupuu ja tamme lamapuidul.	august - september			
	Ohustatud	Liibuv või kasvab trepjal, nahkjalt tugev, kuivanult rabe; ebakübarate ülapind tuhm-õlgpruun, vett imav; liibunud osa serv torukestest heledam; torukestest noorelt kollakasvalge, vanalt meevaha värvi, vigastus kohtades merevaigu värvi; poorid laiad, labirintjad.	mets	Põlislaanemetsades, lammihaavikutest.	Haava kõdunenud lamatüvedel.	august - oktoober	Lähedane liik labirintjas korgik (Antradia heteromorpha) moodustab kübaraid, ülapind valge või hall, kasvab kuusel.		
	Ohustatud	Kübar kumer, kleepuv, punakaspruun, roosa kuni peaaegu punane; torukesed ja poorid kuld-kollased, lõpuks oliivse varjundiga; jälg ülaosas kollane, allosas rooste laiguline või pruun.	mets	Lehtmetsades koos tamme ja pöögiga.		juuli - august			
	Ohustatud	Kübar lihakas, kumer; ülapind tumepruun, kastanpruun, oliivkarva varjundiga, kaetud peente udemetega; torukekilt kollane rohekaskollane, poorid veripunased; vajutamisel värvuvad kohe siniseks; jälg kollane, kogu pikkuses kaetud tihedate punakate soomustega.	mets	Laialehistes metsades, lehtpuudega palumetsades, parkmetsades, metsaservades.		juuli - september	Härjapurviku (Boletus queletii) jälg peasegu sile, ilma punaste soomusteta.	Härjapurviku pole veel Eestist leitud.	
	Ohustatud	Liibuv, pehme ja valge, nõlpesti irdub substraadilt; narmad teravad, väga pehmed, tihedad.	mets	Lehtmetsades, segametsades.	Haabade, kaskede, sangleppade lamapuidul, aga ka teistel lehtpuudel.	august - oktoober		Paremad tundemärgid on puhasvalge värv ja pehme tekstuur.	
	Ohustatud	Riulikujuuline, kübarjas, tugev-korkjas; ülapind karvane, algul kreemid ja hiljem pruunide tippudega; serv terav ja karvane; alapind algul kreem, hiljem pruunikas.	raiesmik, joonobjektid	Raiesmik ja teeäärsetel jäänud pakkudel.	Lehtpuu lamatüvedel (haab, jalakas, kask, vaher).	juuni - oktoober	Vilttagel (Trametes hirsuta) on sarnane, kuid tema seeneliha ja karvakihiti eristab selge piirjoon.		
	Ohustatud	Tõmbiservalise kübaraga, sitke, harva kasvupinnale liibuv; ülapind helepruun, vanemal mustjaspruun, karvane; alapind helepruun, hiljem tuhikall, narmad nõbetteravad.	mets	Segametsades.	Haava lamapuidul, elava puu vigastatud kohtades või õõnsustes.	august - oktoober		Määramist hõlbustab seene tumed ja karvane ülapind.	
	Ohustatud	Kübar tumepruun, niiskena kleepuv, kaetud väikeste valkjate kiuliste soomustega; eoslehed kahvatuhallid, hiljem muutuvad tume hallikas-pruuniks, kuid püsivalt valge servaga; noorelt eolehe serv eritab valged tilkasisid; jälg ülaosas kahvatu, rõngast allapool tumedam ja soomuseline.	mets	Leht- ja segametsades.	Eriti haava elusatel tüvedel, aga ka teistel lehtpuudel või kuusel.	august - september			
	Ohustatud	Kübar korrapäraselt lehterjas; ülapind matt, üsna sile, oranžikas-punane, vanemal telliskivipunane; alapind narmastega, alusel pruunid ja tipus heleoranžid; jälg oranžikapruun, matt.	mets	Kuusemetsades lubjarikkal pinnasel.		august - september	Meenuta kuld-kübararmikut (Hydrellium aurantiacum), kübara ülapind noorena kreemikasvalge ja korrapärasema kujuga.		
	Ohustatud	Kübar noorelt poolkerajas, hiljem kumer; ülapind määrdunud - purpurpunasel põhjal sama värvi peenesoomuseline; serv valge, pikalt alla käärdunud; eoslehed algul valged, varsti veinipunaste täppidega; jälg valge, purpurpunaste laikudega.	mets	Leht- ja segametsades, lubjalembene.		september - oktoober	Punetat limanutt (Hygrophorus erubescens) viljakad vanemalt kõigis osades punase- ja kollaselaigulised.		
	Ohustatud	Kasvupinnale liibuv, väga õhuke ja habras, pehme; serv valge, servas näha lehvikalt peeneid seenevääte; narmad pehmed, õhukesed ja väga teravad, valged, hiljem oliivrohelistes.	mets	Okas- ja lehtpuumetsades.	Väga pehkinud okas - ja lehtpuudel ja nende õõnsustes.	august - oktoober		Määramist hõlbustab peened rohelised ogad, mis painduvad seene kuivades lokkis kiharateks.	
	Ohustatud	Kübar algul poolkerajas, varsti lamendunud; ülapind paljas, valkjas kuni kahvatupruuniks, enamasti violetse tooniga; eoslehed valkjad, kreemjad kuni hall-lillad; jälg elastne, õõnes, ülaosa kreem, allpool punakaspruun.	mets	Lehtmetsades.	Lehekõdul ja kõduneval puidul.	juuni - november			
	Ohustatud	Viljakeha nõõpnõeljas, lubjakarva või valkajspruun, näoline; jälg valge, soomuseline.	muu		Kõdunevatel loomasarvedel ja luudel.	aastarsingelt	Loomakarvadel, sulgedel ja villal kasvab sarnane liiki sule - keratiinseen (Onygena corvina).		

	Ohustatud	Liibuv, juustutaoliselt murenev, moodustab kaldpindadel madalaid astmelisi ebakübaraid, siledad, küljelt õgkollased; torukesehid eristuvad üksteisest, noorelt valge.	mets	Salu- ja lodumetsades.	Tamme kändudel ja lamatüvedel.	juuli - oktoober		Põlismetsade indikaatorliik.	
	Ohustatud	Liibuv, veidi sitke, elastne; värskest valge, katsumiskohad värvuvad minutiga veripunaseks, ca 2 tunni jooksul mustjaspruuniks; poorid viiltu kasvades veidi hambulisel.	mets	Kuuse-põlismetsades.	Kuuse kõdunenud lamapuidul ja kändudel, erandina ka männil.	september - oktoober			
	Ohustatud	Kübara ülapind peensametas, matt, hiljem paljas, hallpruun kuni tume oliivhall, kuivades lõhenenud; torukeseid määrdunud; hallikaspruunid kuni hallikasroosad; jalg sametas, kübaraga sama värv, ilma võrguta, jalaalusel valkjas.	mets	Leht- ja okasmetsades, happelisel pinnasel.		juuni - oktoober			
	Ohustatud	Viljakeha liibuv, kergesti kasvupinnalt irduv, kuni 1 mm paks; pind pehme, näseline, erkpruun kuni helepruun, oliivhall, hall või must.	muu		Okas- ja lehtpuudel (kuusk, mänd, pöök).	september - oktoober			
	Ohustatud	Viljakehad põõsjad, mitmest tüvest harunenud, valkjad, kahvatuhallid kuni lillakaspruunid, ilma korraliku jalata; harud harkjalt harunenud, teravate valkjate tippudega.	muu		Okaspuukõdul.	september - oktoober	Surnud taimejuurte märksa väiksem sarnane liik on <i>Pterula gracilis</i> .		
	Ohustatud	Liibuv, elastset pehme ja limane, valge või nõrga punaka varjundiga, katsumiskohad muutuvad rooste- või telispunaseks; serv valittaoline, ebemeline, selgelt piiritletud.	mets	Salu- ja palumetsades.	Kuuse ja männi lamatüvedel.	september - oktoober	Liibuva viljakehaga võivad olla tumenev tümak (<i>Oligoporus fragilis</i>), pruunjäs tümak (<i>Oligoporus lateritius</i>) ja karune tümak (<i>Pastia leucomallella</i>), aga nende seeneleha on habras.	Parimaks määramistunnuseks on limaselt veniv struktuur ja värvuse muutumine roosteseks.	
	Ohustatud	Kasvupinnale liibuv; serv noorelt kollane, 1-5 mm lai, kiuline, seeneväatidega; narmad punakas-oranžid, piklik koonilised; servas mõnikord narmad lamedad.	mets	Leht- ja segametsades.	Jalaka lamatüvedel.	september - oktoober			
	Ohustatud	Viljakeha keeljas või lusikas, kübar tipu suunas lainev, jalaga, pehme; ülapind hele sidrunkollane või valge, matt, sile; alapind valkjalt võikollane, sile; jalg valge, kinnituskohal ümaram, ja vatja aluspladiga.	muu		Maapinnal varjulistes kohtades, peidus igivanade tuule murtud mändide juurestiku all.	juuni - september			
	Ohustatud	Kübara ülapind helepruun kuni kastanpruun, noorelt ja niiskelt limane-rasvane; torukeseid kollased; jalg rõngata, kollakas, pruunikate soomustega, jalaalusel roosa.	mets, nõmm, niit	Metsaservades, nõmmedel, looduslikel niitudel mändide all.		august - november	Lambatatiikul (<i>Suillus granulatus</i>) jalaalus ei ole roosa.		
	Ohustatud	Viljakeha 0,5 mm paks, meenutab ämblikuvõrku, helepruun, oliivja varjundiga; pind sile, hiljem osaliselt kühmuline.	mets	Vanades lopsaka taimestikuga looduslikes metsakooslustes, kus ohtralt pehkinuid puid.	Kõdunenud tüvede jäänustel (kuusk, haab).	september - oktoober			
	Ohustatud	Viljakeha kübarjas kuni poolringikujuliselt liudjas; ülapind laineline, substraadile kinnitunud küljel paksu kühmuga, sametjasviltsjas, valkjas kuni kollakaspruun, tihti vetikatest roheline; torukeseid valged kuni kreemid.	muu		Lehtpuude kändudel ja tüvedel (pappel, vaher, saar, pöök).	juuli - november			
	Ohustatud	Kübar valge kuni kahvatu pruunikas, sageli oliivja kuni kollaka varjundiga, väheke kleepuv; eoslehed valged; jalg valge, sile, mõnikord juurdunud.	mets, niit	Leht- ja segametsades, karjamaadel, heinamaadel.		juuli - september			
	Äärmiselt ohustatud	Liibuv, hele kaneelpruun, uus viljakeha võib kasvada eelmise aasta surnud viljakeha peale; serv vatjalt pehme, servas lõngasarnased hüüfiväädid; narmad pruunid, pehmed, terava tipuga.	mets, soo	Soostunud metsades.	Jämedal ja tugeval lamapuidul (kuusk, kask, mänd, haab).	aprill - oktoober			
	Äärmiselt ohustatud	Viljakeha liibuv, valkjas kuni helekollane, ebakorrapärane, substraadile õrnalt kinnitunud, sile või õrnalt kõbrulise pinnaga, peenekiuline, moodustab väikesteid mütseelvähte.	muu		Ehituspuidul, harva mujal puidul.	august - oktoober			
	Äärmiselt ohustatud	Kübara üleminepind ookerpruun - kastanpruun, peenviltsjas, vanalt lagunenudeks pragunenud; torukeseid kroomkollased; poorid muljumisel muutuvad siniseks; jalg sidrunkollane - kuldikollane, ülaosas kollaka võrguga.	mets, park	Lehtmetsades, parkides, lubjarikal pinnasel.		juuni - oktoober			
	Äärmiselt ohustatud	Kübara ülapind kergelt viltsjas, kahvatu-hallpruun, hallikaskollane, praguneb soomusateks plaatideks; torukeseid intensiivselt kollased; poorid muljumisel värvuvad kohe sinakasrohelisteks; jalg kergelt alt paksenenud või puhetunud, ülalpool kollane, allpool karminipunane, kaetud heleda võrguga, muljumisel muutub siniseks.	mets	Leht- ja okasmetsades		juuni - oktoober	Saataka kivipuravikul (<i>Boletus santana</i>) on punased poorid ja heledam kübar.		
	Äärmiselt ohustatud	Liibuv, värskest vahajas ja puult lahti rebitav, kuivalt viltsjas; noorelt serv valge, kiuline, õhuke; torukestepind algul kahvatu-lillakasvalge, vanemal erellila kuni lillakasvioletne.	mets	Kuusemetsades.	Kuuse lamatüvedel.	august - oktoober	Lilla peenepoorikul (<i>Skeletocutis lilacina</i>) on violetne toon, viljakeha kübarja servaga ja kasvab lehtpuul.	Noore taiga-võrkpooriku määramistunnuseks on mörkjäs lõhn (tugev musta sõstra lõhn).	
	Äärmiselt ohustatud	Viljakehad pikikurrulised, aluselt korrajalt õlespoole tõusvad; tipud nõrid, ei ole kahveljad; okste ülapind violetne, alusel kahvatum.	niit, mets	Karjamaadel, lehtmetsades.		september - november	Hall klavulina (<i>Clavulina cinerea</i>) viljakehadel on okste ülapind helehall - tumehall, noorelt lilla tooniga, tipud natuke heledamad.		
	Äärmiselt ohustatud	Kübar valkjas - kuni kahvatukollane, nõrga oliivja varjundiga, sile, märjalt limane ja läikiv; kuivalt kreem, läbikumava triibulise servaga; eoslehed valged kuni kreemid; jalg sile, matt, valkjas kuni kreemikasvalge, alusel ahanev, roosa varjundiga.	niit, joonobjektid	Rohumaadel, teeservades, teetammidel.		september - oktoober			

	Äärmiselt ohustatud	Liibuv, vahajalt lihakas; noorelt valge, kahvatullila varjundiga, vanemalt külm-lõhepunane; serv viltjas, hele-nahkpruun; seeneliha ookerkollane; torukesed suudmeosas viltjad, lihapunased; seeneliha ja torukesekihi värvierinevus selge.	mets	Männimetsades.	Männi lamativedel.	juuli - oktoober	Lõhetimak (<i>Rhodonia placenta</i>) ja lillatimak (<i>Leptoporus mollis</i>) sama värvi, neil ei ole seenliha ja torukesekihi värvuse kontrastsust.		
	Äärmiselt ohustatud	Viljakeha kerakujuline, ø 1 - 5 cm, hiljem jaguneb 5 - 9 hõlmaks; välimine kiht ooker kuni punakaspruun, rabe, küline kuni jämeteraline; eoskera veidi lapik, pruun kuni hallpruun; suue viirulise terava nokaga, pruun.	mets, asula	Laialehistes metsades (saar, jalakas), harva muruplatsidel.		august - september			
	Äärmiselt ohustatud	Viljakeha munakujuline ø 1 - 2 cm, hiljem jaguneb 5 - 7 hõlmaks; välimine kiht tuhmkollane kuni pruun; eoskera ümmargune, pealt peeneteraline, algul valkjas, hiljem pruunikas kuni kahvatu pruun; suue viirulise terava nokaga; nokk ümbritsetud pruuni rõngaga.	mets	Leht- ja okasmetsades liivasel pinnasel.		august - oktoober			
	Äärmiselt ohustatud	Viljakeha keeljas, 3-8 cm kõrg; üleminek jalale ebamäärane; eoslavaga kaetud osa tumeroheline.	mets, niit	Lehtmetsades, karjakoplitel.		august - september			
	Äärmiselt ohustatud	Kübar lehtri- kuni lehvikukujuline, beežikas kuni hallikaspruun või kollakaspruun; eoslehed valkjad, pikalt jalale laskuvad; jalg ülaosas pruunikas, alusel valge ja ebemeline.	mets	Leht ja segametsades.	Maapinnal okkakõdul, saepurul või puidu tükkidel.	juuli - oktoober	Aniislintinell (<i>Lentinellus cochleatus</i>) on väga sarnane, aga ta kasvab puidul ja eoslehekete serv on saehambuline.		
	Äärmiselt ohustatud	Kübara ülapiind niiskelt rasvane, valge, hallikas-valge, külmaga; serv alla kändunud; eoslehed valged; jalg kõverdunud, valkjas, küline, soomustega.	mets	Okasmetsades.		august - oktoober	Lõhnav limanuti (<i>Hygrophorus agathosmus</i>) jalg on silinderjas, valkjas kuni kahvatuhall, tipus peenikeste valgete soomustega.	Hüatsint-limanutil lõhn hüatsinti või puuviljakomme meenutav, lõhnav limanutil mõrmandiil.	
	Äärmiselt ohustatud	Kübar ülapiind punakaspruun, purpuse varjundiga, ebaseletel kontsentriliste vöötidega, kergelt radiaalkurruline; eoslehed kahvatukollased, hiljem säravad ookerkollased; jalg kahvatu punakaspruunikas, tumedate lamedate koobaslaikudega, noorelt vesiste tilkadega.	mets	Leht- ja okasmetsades.		juuli - oktoober			
	Äärmiselt ohustatud	Kübara ülapiind helepruun, kaetud tihedate sinakasrohelist soomustega; eoslehed valged; jalg ülaosas sile ja valge, rõngast allpool kollakaspruune, kaetud sinakasrohelist soomustega; rõngas ebamäärane.	mets, joonobjektid	Lehtmetsades, metsateedel.		august - september			
	Äärmiselt ohustatud	Liibuv, habras, pehme; serv kasvusubstraadi pragusid järgvalt lainjas; torukestest pind munakollane või oranž, külvilt tuhmpruun, poorid labürintjad.	muu		Tamme ja kadaka lamapuidul.	juuli - september		Põismetsade indikaatorliik.	
	Äärmiselt ohustatud	Viljakeha kasvupinnale liibuv, tarretjas, kasvab ümarate laikudena, mis hiljem ühte liituvad; ülapiind kortsuline, servast radiaalselt küline kuni ripsmeline, meekollane või kahvatukreem, halli kuni helepruuni varjundiga.	muu		Kasvab maas lamavatel koorega ja ilma kooreta surnud puidul (kuusk, lepp, haab, tamm).	august - september			
	Äärmiselt ohustatud	Viljakeha pöösjas, kuini 50 cm; nõõjad kübarad kümmete kaupade ühest jalaalusest algavate harude tipudes; kübara pind kreem või hiirhall, keskel nabataolise süvendiga; torukestest pind valge või kreem; jala pind valge.	mets	Leht- ja segametsades.	Lehtpuujuurteil ja -kändudel, tihti näivalt maapinnal.	juuli - august	Pajukübaralise viljakehakogumiku moodustab ka leht-kübartorik (<i>Grifola frondosa</i>), aga tema kübarad on külgmise jalaga.		
	Äärmiselt ohustatud	Kübar koosusjas, seejärel lamenev, erepunane, vanal oranž kuni oranžkollane; eoslehed valkjad kuni kahvatu kollased või oranžid; jalg punane kuni oranžkollane, valkjas-pikiküline.	niit	Rohumaadel.		juuli - september			
	Äärmiselt ohustatud	Kübaraga või pooleldi kasvupinnale liibuv, pehme; ülapiind kaetud pehmete ebemetega, sigaripruun või veidi purpurja varjundiga; serv noorel viljakehal erk oranžkollane; alapind tume šokolaadpruun, sile.	mets	Kuuse ülekaaluga segametsades.	Lamapuidul latvades, harva okka- ja oksavarisel.	juuni - oktoober	<i>Amylostereum chailletii</i> on sama värvi, aga väga jäik ning kasvab ainult kuusel.		
	Äärmiselt ohustatud	Viljakeha ümar, noorena lillkapsa sarnane, hiljem koraljas, tihedalt harunenud, harud valged; haru otsad tõmbid, roosakas- või purpurpunased; jalg valge, paks.	mets	Leht- ja segametsades.		august - september			
	Äärmiselt ohustatud	Ülapind kuiv, matt, noorelt valkjas, hiljem hallikas kuni hallipruunikas tumedamate laikudega; serv noorelt sisse rullunud, vanalt lainjas; eoslehed tuhkhallid, muljumisel muutuvad tumedalaiguliseks; jalg hallpruunikas.	mets	Leht- ja okasmetsades.		juuli - november			
	Äärmiselt ohustatud	Kübara ülapiind hall, paksude, natuke väljaulatuvate pruunikas- mustjate soomustega; serv narmaline; torukesed algul valkjashallid, hiljem tumehallid; poorid muljumisel lähevad algul pruuniks, hiljem mustaks; jalg kõver, märdunudhall-pruun.	mets	Leht- ja okasmetsades.		juuli - oktoober			
	Äärmiselt ohustatud	Viljakeha kübarjas või kühmjas; ülapiind matt, valge - hallikasvalge; serv tüse; torukestest pind kreemikasvalge; kogu alapind muutub hilissügisel tuhkhalliks.	muu		Vanadel elusatel või surnud hõbepajudel, erandina raagremmelgal, arukasel, haaval.	mai - jaanuar	Lõhnav puunäitsu (<i>Haploporus odoratus</i>) viljakeha ülapiind on kreemikasvalge kuni kollakaspruun, kogu alapind ei muutu tuhkhalliks. Kasvab raagremmelga vanadel nõrgestunud eluspuudel.		

I kat	Ohustatud	Jässakas ja suhteliselt lühijalgne. Silma vikerkest kollakas-kuldne või rohekas, pupillid horisontaalsed. Seljal tavaliselt peenike kolane pikitriip. Nahk krobeline, pruunikas, hall või rohekas, kõbrukestel pisikesed punased täpid. Keha alapoole nahk on hallikaskvalge ning pruunikate või rohekate laikudega. "Laulab" päikeseloojangu ajal maikuus. "Laul" on vali korduv kõrin, mis meenutab öösorri laulu.	rannik, niit, karjäär, kivi, asula, aed	Liivastel rannikualadel, rannaniitudel ja -karjamaadel. Vanades liiva- ja kruusakarjäärides ning kivimurdudes, ehitusplatsidel ja aiandites. Kõre talub peale mageda vee ka riim- ning soolast vett.		Septembris-oktoobris lähevad ilmade jahenedes talveunne, aktiivseks hakkavad aprillis. Koevad ja "laulavad" mais.	Teised kärnkonnad, kuid kõre on kollase seljatriibu tõttu kergesti eristuv. "Laulu" poolest sarnane öösorriga, aga elupaigad on erinevad ja kõre "laulab" selgelt veekogudes, mitte kuival maal.	Enamasti ööloom, tuvastatav hääle järgi. Sobivate kivide, puurontide, lauajuppide või muu taolise olemasolu korral eelistavad kõred päeval nende alla peitu pügeda. Lääne-Eestis ja saartel.	keskmiselt
I kat	Äärmiselt ohustatud	Sale krobeline nahaga konn. Selg helehall või oliivjas, erineva kujuga tumeroheliste kuni mustade laikudega ning oranžide või punaste täppidega. Silmapupill horisontaalne. Mida vanem on konn, seda suuremad on laigud. Kõht on valge, mustade täppidega. Kudunõbris on munad kahes reas.	aed, põld, niit, veekogu	Liivase pinnasega aladel, tihedalt inimasustusega sootud, aedades, põldudel, niitudel. Koeb madalaveelistes päiksepaistelistes lompides ja tiikides, enamasti loomade jootmiskohad ja ajutised veekogud karjamaadel.		Septembri lõpust märtsi-aprillini on talveunes. Koevad ja "laulavad" hiliskevadel, aprillis-mais.	Erinevused kõrest: seljamuster kontrastsem (kahvatul taustal on selgepiiriliselt, rohekad, tumedaservaliselt laigud); peaaegu kunagi ei ole kollast pikitriipu; tagajäsemised tunduvalt pikemad, pikima tagavarba alapoole kõbrukesed on paartud. Sarnane liik on ka mudakonn, aga tal on vertikaalne silmapupill. "Laul" sarnaneb väikekoovitaja ja kaerasori lauluga.	Tegutsseb videvikus ja öösel. Talveunes on näriliste urgudes, aukudes või pehmes pinnases. Eestis tõenäoliselt väljasurnud. Viimased leitud teated Piirisaarelt. Levik on eestis piiratud Peipsi ja mudakonn, aga tal on vertikaalne silmapupill. "Laul" sarnaneb väikekoovitaja ja kaerasori lauluga.	üksikud
I kat		Ühtlaselt tumepruuni värvi ja tõmbi sabaga. Euroopa naaritsal on valget värvi nii alalõug kui ka mokad. Ujulestad, mis on tagajalgadel suuremad kui esijäsemetel.	veekogu, kallas	Elavad naaritsad väikse vooluga ja puhta veega väiksemate jõgedes ja ojades kallastel. Kaldale rajavad nad uru, mille suue avaneb reeglina vee alla.		Jooksuaeg on neil märtsis aprillis	Ameerika naaritsast (mingist) erinevalt on tal valged nii mokad kui ka alalõug, mingil on valge vaid alalõug.	Tegutsuvad üksikult, peamiselt öise eluviisiga. Hea ujuja ja sukelduja, võib jääda vee alla kuni kaheks minutiks.	üksikud
I kat	Ohualdis	Oravast väiksem, hall. Jäsemete vahel on nahakurd, mis sirutub kehasta eemale kuid kui see kasutuses ei ole, siis seda ei märka. Öiseks nägemiseks kohastunud suured silmad.	mets	Vanades haavikutes, kasvikutes, leplikutes, kaasikutes ja lehtpuu ülekaaluga segametsades. Ohuline on vanade, õõnustega haabade olemasolu.		Pojad sünnivad mais-juunis. Aktiivne peamiselt öösti.	Pruunorav - segi võib ajada talvel, kui ka pruunorav on valdavalt hall.	Lumikatte perioodil, eriti kevadel vahetult enne lume sulamist, on lendorava väljahelited helepruunide/kollakate graanulite laikudena pesapuude ümbruses hästi nähtavad. Pesapuudeks sobivad vanad, suurte õõnustega puud (Eestis kõige enam haavad).	palju
I kat	Äärmiselt ohustatud	Kõige väiksem hani. Nokk väike ja lühike, valge lauk ulatub peaaegu pealaine. Ohuline. Aaluline määrastunus on kollane silmarõngas.	niit	Rändeperioodil nii looduslikel rannarohumaaudel kui ka kultuurrohumaaudel.		Eestis kohatakse vaid väikeid salkasid läbirändel aprillis-mais või septembris-oktoobris.	Suur-laukhani - väike-laukhanest märksa suurem, kollane silmarõngas puudub, valge lauk ulatub otsmikuni.	Väga haruldane liik.	vähe
I kat	Ohualdis	Vanalinnud on tumepruunid heledamate sülääristega, roostja lagipea ja ülakaelaga. Noorlinnud on välimiselt nagu vanalinnud, ainult neil on valged tiivalaigud, valged „püksid“ ja valge sabatüvik. Emaslinnud on tunduvalt suuremad kui isaslinnud.	soo	Peamiselt soolaad.		Paigalind.	Hiireviu, merikotkas.	Pesa ehitab peaaegu alati tugevate okstega põlismänni otsa.	keskmiselt
I kat	Äärmiselt ohustatud	Tumedates, mustjas-pruunides toonides, sabal ja tiibadel on üksikud valged alad, kaugel näht üleni tumedana. Tiivalune paistab ühtlaselt mustana.	niit, mets, soo, veekogu	Veekogude ja märgalade läheduses niitudel, pesitseb soistes lehtmetsades.		Saabub märtsi lõpus, lahku septembris. Üksikuid isendeid võib kohata ka oktoobris.	Väike-konnakotkas - tiiva all selgelt näha kontrast katte- ja hoosulgedes vahel, kaljukotkas	Väga haruldane liik.	vähe
I kat	Ohulähedane	Tumepruunides toonides, altsaates altivaates katteselgelt sokolaadpruunid, hoosulad aga tumepruunid.	põld, niit, soo, mets	Kultuurmaastikud, niitude, jõeorude ja soodega vahelduvad segametsad.		Saabub aprilli alguses ja lahku septembris.	Suur-konnakotkas, hiireviu, kaljukotkas	Peamiselt mandriosas üldlevinud harv haruldus, kuid samas meie kõige arvukam kotkas. Pesa asub tavaliselt mõne vana kuuse otsas.	palju
I kat	Ohualdis	Aastaringelt samas süllestik. Suurim kakuline meil. Emaslinnud isastest kuni kolmandiku võrra suuremad. Isaste "kõrvad" on püstisemad kui emaste omad. Hästi äratuntav mänguhällitus on madal kahesilbiiline "uu-uu".	mets, soo	Rabamännikud, avaramad okasmetsad.		Paigalind. Parim aeg nägemiseks-kuulmiseks varakevadel.		Õise eluviisiga.	keskmiselt
I kat		Selg pruuni-mustakirju, kõht must, küljelt heledam ja laiguline.	niit, rannik, soo	Lääne-Eesti rannaniidud, rabad.		Saabuvad alates aprillist, lahkuvad juuli lõpuks.	Kõvernokk-risa, leeterüdi, plütt, rüüt, plüü, soorüdi.	Raskesti määratav soorüdi alamiliik.	keskmiselt
I kat	Ohustatud	Süllestik must, rinnast sabaaluseni valge. Nokk ja jalad punased. Isas- ja emaslind sarnased. Rände ajal ja talvel nokk pruunikam, paaritusajaks värvub erkpunaseks.	mets, nõmm, soo	Suuremad metsamassiivid, lodumetsad, segametsad, nõmme-männikud.		Isaslinnud saavad aprilli alguses, emaslinnud paar nädalat hiljem. Lahkuvad augusti lõpul – septembri algul, emaslinnud varem.		Pesa asub tavaliselt oksal, puutüvest eemal	keskmiselt
I kat	Äärmiselt ohustatud	Tiivad laiad ja küllaltki paindlikud, saba kitsa tugeva tagaservaga. Värvuselt heledates toonides, pealt hallikaspruun ja alt on peaaegu valge, tumeda tähnilise mustriga. Pea ja puguala on reeglina tumedamad, silmad kollakas-oranžid.	niit, raiesmik, põlendik	Niidud, raiesmikud, põlendikud.		Väga haruldane küllaline, igal suvel ei pruugi meil kohata.		Pesa kõrgemal puu otsas, igal aastal ehitab uue pesa.	puuduvad
I kat	Äärmiselt ohustatud	Süllestikus domineerivad eri toonides sinised, pea koos kaelaga ning rinnaesine koos alakehaga on rohekassinised, selg punakaspõruun. Isas- ja emaslind on välimiselt sarnased. Noorlinnud on tumemate värvidega ning nende kael ja rind on pruunikasroosa.	mets, muu	Hõredad metsad, männikud, avamaastikud.		Saabub aprilli lõpus-mai alguses, lahku augusti lõpus või septembri alguses.		Väga haruldane liik.	üksikud
I kat	Ohualdis	Tiivad piklikud ja teravatipulised. Isaslinnud on emastest väiksemad. Isaste ülalpool sinakas-hall mustade suleroodudega, alalpool oranžikas ja piklike tumepruunide tähnidega. Emas- ja noorlinnud sarnase süllestikuga: ülalpool tumepruun hallika varjundiga, roostepruunide vöötidega, alalpool ookerjas ja piklike tumepruunide tähnidega.	muu	Looduslikult mitmekesised, vahelduvate kooslustega maastikud.		Aprillist oktoobrini, vahel ka talviti sin. Kevaditi ja sügiseti läbirändel.			vähe
I kat		Jõulise kehaehitusega, voolujoonelise süllestikuga. Saba ja jalad suhteliselt lühikesed, varbad pikad, tugevate küünistega. Tiivad pikad ning teravad. Süllestiku ülalpool on hallikaspruun ning tumepruun, alalpool valkjas ja roostekarva triipude või laikudega. Emaslind umbes kolmandiku võrra isastest suurem.	soo	Suured rabad.		Saabub märtsis, lahku septembris. Harva ka talviti meil.		Viimane pesitus tehti Eestis kindlaks 1971. aastal.	üksikud

I kat	Ohulähedane	Tiibade sirutus kuni 2,5 meetrit. Noorlindude sulestik üleni tumepruun, nokk must. Vanalindude sulestik heledam, kael ja pea kahkjaspruunid. Noka must värvus asendub järk-järgult pleekinud kollase värvusega, jalad kollased. Vanalinnul valged sabasuled. Lennupildis hoiab laialisirutatud saba ja kaela keha pikiteljest madalamal.	mets, veekogu, muu	Rohkem Lääne-Eestis ja Peipsi vesikonnas. Täiskasvanud linnud enamasti paiksed ja pesapaiga lähedase ümbruse truid aastaringiselt. Talviti läänerrannikul lahtise vee läheduses.	Paigalind.		Pesa tavaliselt mõne suurema männi või haava otsas.	keskmiselt	
I kat	Ohustatud	Ümbes varese suurune. Ema- ja isalind sarnased. Talviti valged, saba ja nokk must. Kevadel pea, kaela, rinna ja eesleja värvus tellisepruun, ülejäänud keha valge. Suvel valged vaid tiivad, kõhualune ja jalad. Muu sulestik on punakaspruun. Emaslind on veidi pruunim. Sügisei näevad linnud välja samasugused, kui kevadel.	soo	Rabad, siirdesood.	Paigalind.		Pesa tavaliselt männi all või tihedas puhmastikus.	vähe	
I kat	Ohualdis	Eesti kotkastest väiksem. Tume ülapiil on tugevas kontrastis heleda alapiilega. Pea valge. Lai silmatriip mis kulgeb seljani. Üle valge rinna kulgeb tumedam püguvööd. Kõikjal pikematest sulgedest tutsanane osa. Tiivad tumedad, hoosuled ja sabasuled tumedatriibulised. Küüned ja nokk mustad. Emas ja isalind sarnased.	veekogu	Madalate kalarikaste veekogude lähedus.	Saabub aprillis-mais, lahkub augustis-septembris.		Pesa tavaliselt männi ladvas.	keskmiselt	
I kat	Ohustatud	Hundsulestikus isasel kirevalt värviline 'kohev' ülakeha, pealael tutid. Nii isasel kui emasel on selg hallikaspruun ja kõht valge. Nokk on tumeoranž, tumeda tipuga. Emase pea pruunitriibuline ja rind õrnalt telliskivikarva, tumedate triipudega. Jalad kollased. Talvesulestikus mõlemal alakeha, valge pealpiil hallikas.	niit, veekogu	Niisked rohumaad, rändel rannikul ja sisemaa mudased veekogud.	Läbirändel aprilli lõpust maini ja juuli lõpust septembrini. Osad linnud jäävad suvel pesitsema.		Iseloomulikud mänguplatsid rannaniitudel ja luhtadel, kus toimuvad turniirid isaste vahel.	keskmiselt	
I kat		Suurimaid kakulisi. Ühtlaselt halli värvi, hallikasmustade triipudega, lennus näha tiivaotsel kollakad tooni. Pea üsna lame, näos iseloomulikud „aastarõngad“, silmad kollased.	mets	Okas- ja segametsad.	Kogu aasta		Aktiivne nii öösel kui ka päeval.	üksikud	
I kat	Äärmiselt ohustatud	Tallus põõsasjas, püstine, ca 8-10 cm kõrgune, kollane, alaosas purpurpunane; hõlmad renjalt või peaaegu torujalt kokku käärdunud, laineliste servadega.	niit	Eestis leitud loopealselt.	Kasvab maapinnal.		Sama perekonna teine liik, lumi-tundrasamblik (<i>Flavocetraria nivalis</i>) erineb lamedate (mitte kokkukäärdunud) ja kergelt võrkja pinnaga hõlmade poolest; talluse alaosas ei ole punane, vaid tumekollane.	Leitud Vormsi saarelt.	üksikud
I kat	Ohualdis	eoskupaar suur (7 mm), püstine, ka küpselt roheline. Kupaare valmimise ajaks (okt.-s) lehed kaavad.	mets	lehtmets	kõdunevad kändud, tüved, harvem maapind		lehitu hiidkupaar (<i>B. aphylla</i>) - kasvab pigem maapinnal ja harjas on pikem (1-2 cm)	Lääne-Eesti saared.	keskmiselt
I kat	Ohualdis	tilluke, hõrenurksalt kasvav, kahele küljelt lehestunud, lehetipp tõmp, selgitib laskub lehe aluseni	kallas	veekogude kaldad veepiiril	kaldaäärised või veesisesed kivid, puit, lubjarikas keskkond		veekogude kallastel niiskel pinnasel võivad kasvada ka väikesed sale tiivik (<i>F. gracilifolius</i>) ja ahtalehine tiivik (<i>F. exilis</i>). Neil on aga lehetipp selgelt teravnenud	Lubjarikas keskkond, Saaremaa	üksikud
I kat	Äärmiselt ohustatud	harkjalt harunev õhuke, 2-3 cm pikkune ja kuni 2 mm laiune, allapoole käärdunud servadega tallus	muu		kiividel (varjulistes kohtades)		Harilikul paelisamblal (<i>M. furcata</i>) tallus 1 mm laiune, lame, talluse servades kergesti eralduvad erineva suurusega külgharud.	Pärnumaa	üksikud
I kat	Ohualdis	tumeroheline 1 mm kõrgune "muru", lehed varrel kolmerealiselt, eoskupaar püsti, ümarpirnjas, jämeda kaelaosaga	muu		paepaljandid (varjulised niisked)			Pakri saared	üksikud
I kat	Äärmiselt ohustatud	Viljakehad ühe aastased, riulilt ja laialt kinnitunud, noorelt limane, täiskasvanult lihav, kuivalt väga kõva. Üldpind udekarvane, roosakasvalge (hiljem värvuvad kanded, muljumiskohad ja kogu pind roostepruuniks).	mets	Vanades loodusmetsades.	kuuse lamatüved, harva männi lamatüvedel	august - september	Roostevärv meenutab tumenevat tükakut (<i>Oligoporus fragilis</i>) või lillatükakut (<i>Leptoporus molis</i>), kuid need on väiksemad, pehmed ja kuivalt haprad. Väga noor poropoorik meenutab noort harilikku tõrvist (<i>Ishnoderma benzoinum</i>), kes on puuviljalõhnaga ja vanalt mustjaspruun.	Viljakehad ei arene igal aastal. Värskel seenel sookailu või vaigu lõhn.	üksikud
I kat	Äärmiselt ohustatud	Suured viljakehad, läbimõõt 20-50 cm, ühe harunenava aluse külge kinnitub kümmeid labida- või keelekujulisi kübarad. Värvus kollakas- kuni hallpruun. Torukste pind valge või kreem. Jala pind valge.	park, mets	Mõisapargid, parkmetsad, tammikud.	tamme jalamil	september - oktoober	Nabatorik (<i>Polyporus umbellatus</i>) on sarnane, kuid tema kübarad ei ole lusikakujulised, vaid iga kübar on nõõbikujuline ja keske jalaga.	Viljakehad ei arene igal aastal.	üksikud
I kat	Äärmiselt ohustatud	Viljakeha poolilubuv või liubuv, lihakas ja pehme. Ülapind matt, kumer, lutub hallikasvalgeks. Alapind ere - oranžipunane.	muu		tamme tüveõõnsuses	september - oktoober		Heaks määramistunnuseks on viljakeha kirgas värvus.	üksikud
I kat	Äärmiselt ohustatud	Viljakeha mitmeaastane, liubuv, selge serva piiriga, üsna paks. Moodustab treppjaid astmeid, mille ülapind hallikas või hallikaspruun. Torukste pind kevadel enne kasvu algust valge, siis lihapunane ja vanalt kreemjas või ookerivärv.	niit	Tamme-puisniidud.	tammedel	august - november	Sarapuuebakorgik (<i>Dichomitus campestris</i>), aga tema viljakehad heledamad, ümaramad. Kevadel võib sarnaneda veidra näsanhkisega (<i>Hyphodontia paradoxa</i>). Viimase serv on häbbuv, loogeline ja alapind moodustub labürintjatest pooridest, mis hajuvad ebakorrapäraseks jämedateks narmasteks.		üksikud
I kat	Äärmiselt ohustatud	Viljakehad liubuvad, hele-kaneelpruunid. Serv vatjaspehme, tihti sammaldega segunenud. Poorid nurgelised või veidi labürintjad.	muu		kuuse lamapuit	september	Narmastaelik (<i>Asterodon ferruginosus</i>), kuid temal on alapind selgelt narmaline.		üksikud
I kat	Äärmiselt ohustatud	Kübar 1,5-5,5 cm, valge kuni kreemjas, hiljem beež kuni hallpruun. Eoslehekesed lõhekarva kuni kreemikas roosad.	mets	Lehtmetsades.		september			üksikud
I kat	Ohustatud	Lõheroosa kuni ihuvärv (4-15 cm lai) kübar. Ülapinnal omapärane kortusuline-soomuseline muster. Jalg valkjas, roosade laikudega, alusel roosakas- kuni kollakaspruun. Eoslehekesed ihuvärv-roosad, mõnikord kollaselaigulised.	muu		jalaka surnult püstisevatel ja lamavatel tüvedel				üksikud

I kat	Äärmiselt ohustatud	Kübar kuni 12 cm läbimõõduga, pealt pruun, hiljem tumesinist tooni. Allkülgel rippuvad tihedalt purpurpruunid narmad. Tihke seeneliha noorelt tumeroosa, vanemalt sügav-tumesinine või mustjashall.	mets	Loometsad.		september - oktoober		Lääne-Eestis saartel.	üksikud
I kat	Ohualdis	Viljalehad kerajad kuni tünjad, värvusetu sültja sisuga, jalata. Sisepind tumepruun või must, läikiv. Välispind pruuni kuiva kortsulise sametja välisküljega.	mets	Lehtpuudega kuusikud, vanades metsades ja paksu samblaga kuusikut.		märts-mai			vähe
I kat	Äärmiselt ohustatud	Lehed varrel vahelduvalt, sõrmhõlmsed. Öied kollased, kannusega. Vars peenekarvane. Kõrgus üle 100 cm.	mets, võsa	metsaservades, võsastikes		juuni-august			üksikud
I kat	Ohulähedane	Vars vaoline. Lehed kaheisulgiad. Lehed kolmemõõtmelised - lehed sõlmekohtadelt otsekui murtud, lehte ei anna hästi ühte tasapinda sirutada, lehekeseid omakorda kõverdunud. Leheserv ebakorrapäraselt täklišaaga, ainult alumisel pinnal karedalt lühikarvane. Öied valged. Sarikakiiri 8-30, tiivuliselt kandilised, sisemised küljed karedad. Kats puudub või koosneb mõnest üksikust lehekese, osakatis paljuleheline. Kõrgus 50-120 cm.	niit, kallas, rannik	Niisketel niitudel, mererannas, jõgede ja kraavide kallastel.		juuli, august		Paiguti rannikualadel ja Emajõe kallastel.	palju
I kat	Äärmiselt ohustatud	Sõnajalgtaim; eostaim; raunjalaline; Lehed diihotoomse labaga, lehekesi vähe, lineaalsed. Leheroots labast palju pikem, alumises osas punakaspruun, ülaosas roheline. Kõrgus 5-15 cm.	kivi	rändrahnudel, kiviaedadel					üksikud
I kat	Ohualdis	Sõnajalgtaim; eostaim; raunjalaline; Lehed lihtsalgiad, leheroots ainult alumises osas pruun, ülalpool roheline. Kõrgus 10-25 cm.	kivi	paepragudes		juuli-september	Sarnane pruuni raunjalaga, erinevus rohe-raunjalast: pruunil raunjalal leheroots üleni tumepruun.	Saaremaal	üksikud
I kat	Ohustatud	Öied kobarjates õisikut, algul helepunased, hiljem sinakasillad. Õisikuraod lehtedest lühemad. Kaunad püstised, 1-2 cm pikad, ei ole lüüsilised. Lehekesi 3-5 paari, lineaalsed või lineaalsüstjad, lühikarvalised, tipmine leheke sama pikk, kui külglehekese, lehed kõitraagudeta. Kõrgus 10-30 cm.	mets	hõredates kuivades männikut		juuni, juuli			vähe
I kat	Ohustatud	Sõnajalgtaimed; eostaimed. Taime maapealne osa koosneb näiliselt varrest ja ühest külgmisest lõhestunud lehest. Tegelikult on see kõik üks leht, mis on liigestunud steriilseks, lehetaoliseks osaks ja fertiilseks, eospesi kandvaks osaks. Steriilne lehetaoline taimeosa piklik, sulgialt lõhestunud, üldkujult munajas, rootsutu, algab taime ülemisest osast. Fertiilne osa ulatub veidi üle steriilse osa. Kõrgus 10-18 cm.	niit, mets, nõmm	kuivadel kasvukohtadel: niitudel, hõredates metsades, liivkuil		juuni, juuli			vähe
I kat	Äärmiselt ohustatud	Sõnajalgtaimed; eostaimed. Taime maapealne osa koosneb näiliselt varrest ja ühest külgmisest lõhestunud lehest. Tegelikult on see kõik üks leht, mis on liigestunud steriilseks, lehetaoliseks osaks ja fertiilseks, eospesi kandvaks osaks. Steriilne lehetaoline osa pea-aegu rootsutu, algab taime keskosast, kolmeisulgialt jagunenud. Fertiilne osa steriilsest palju väiksem. Kõrgus 20-40 cm.	mets, võsa	metsades ja võsastikes		juuli, august			vähe
I kat	Äärmiselt ohustatud	Kroomilehed tupplehtedest kuni kaks korda pikemad. Õite kandlehed enamasti rohtsed, kileja ääriseta, vahel ainult tipus kilejad. Öied valged. Tupplehed teravatipulised, kaetud pikkade karvadega, kileja äärisega. Lehed noorena valgeviljad, hiljem sageli paljad, kuni 1,5 cm pikad, alla 3 korra laiusest pikemad. Lehtede kaenlais lühivõrseid ei ole. Kõrgus 5-15 cm.	kivi	paekalda pragudes ja paemurdudes		juuni, juuli			üksikud
I kat	Äärmiselt ohustatud	Vars üleni lehistunud, lehed varrel vahelduvalt. Lehti 3-5, kuni 5(8) cm pikad ja 1-2(3) cm laiad. Õisikus 5-20 rippuva huulega rohekaspruunikat õit. Kõrgus 8-20 cm.	võsa, niit	rannakadastikes ja niitudel		juuni, juuli			vähe
I kat	Ohustatud	Sõnajalgtaimed, eostaimed. Liitsulgias lehelaba väga õrn, munajas-kolmnurkne, pikalt teravneva tipuga. Leheroots peenike, umbes laba pikkune. Kõrgus 10-30 cm.	mets, rannik	klindialuses lehtmetsas					üksikud
I kat	Äärmiselt ohustatud	Vars üleni lehistunud. Lehed enam-vähem ühelaiused, lamedad, lühidalt aheneva tipuga. Õisik tihe, öied roosakas-violetsed, huul terve või nõrgalt hõlmine, purpurvioletse joonisega. Ainult alumiste õite kandlehed õitest pikemad. Öied kannusega, kannus sigimikust lühem. Kõrgus 20-70 cm.	niit	Soostunud niit		juuni, juuli		Hiiumaal, väga haruldane	üksikud
I kat	Äärmiselt ohustatud	Vars üleni lehistunud. Lehed enam-vähem ühelaiused, lamedad, lühidalt aheneva tipuga. Öied hele-roosakasillad, peaaegu jooniseta, suhteliselt suured, pikkade kandlehtedega. Õiel huule keskhõlm teravatipuline, sageli külgmistest pikem. Kõrgus 20-50 cm.	niit, rannik	Rannaniitudel		juuni			üksikud
I kat	Äärmiselt ohustatud	Kollakad või pruunikad taimed ilma roheliste lehtedeta. Õisi 2-4, harva rohkem, lõhnavad, rippuvad õieragudel, kollakasvalgid, huul valge, punasekirjaline, kannus lillakas, huul ja kannus üles suunatud, vars läbikumav. Kõrgus 10-20 cm.	mets	Varjukates niisketes kuuse-segametsades		juuli, august			keskmiselt

I kat	Ohustatud	Sõnajalgtaimed, eostaimed. Võsu mitmeaastane (talvituv), münnaosketa. Eospea terava tipuga. Varred tume- või hallikasrohelised, kuni 3 mm läbimõdduga. Lehtedepuud tihedalt ümber varre, alumised mustad, ülemised musta vöödiga; hambad süstjas-naaskeljad. Hambad pusivad suuremal osal lehtedepuudest (varisemisel jääb tupe serv ebakorrapäraselt rebituks). Kõrgus 15-40 cm.	mets	Palumetsades niiskemates kohtades		juuli, august		Saaremaal	üksikud
I kat	Äärmiselt ohustatud	Eostaim. Vars lühike, jäme, sellele kinnituvad kimbuna kitsad jäigad naaskeljad lehed. Väimiste lehtede laienenud aluse pealmisel pinnal eospesad. Lehed ei ole tikjalt püsti, vaid lõdvad ja kaldud või kaarjalt tagasikäandunud, kuni 1,5 mm laiad, pika peenikese tipuga, heledamad rohelistes. Kõrgus 5-10 cm.	veekogu	Mudase põhjaga selgveelistes järvedes.		juuli-september			üksikud
I kat		Varred alusel tumepurpursete labata lehetuppedega, 3-4 mm läbimõddus, sinaka kirmega, vaolised, hõredate õisikutega. Õisik 3-7 cm pikkune, mitte kerajas. Õiekattelehed laia roheline soonega keskel, roostepruuni servaga, kitsa kileja äärisega. Toilmukaid 6, umbes 2 mm pikkused. Kupar sisemiste õiekattelehtede pikkune või neist pikem, välistest aga alati lühem. Kõrgus 50-90 cm.	kallas, muu	jõgede kaldail, niisketes liivastes kohtades.		juuni			üksikud
I kat	Ohustatud	Õigkollaste laiade lehetuppedega thematätsas taim. Lehed jäigad, ainult juurmised, generatiivisel varrel ainult lühike õisiku kandeleht. Õisik tugev, kuni 10 cm pikk. Õiekattelehed ümardunud tipuga. Vili on kupar, mis on õiekattelehtede pikkune. Kõrgus 10-40 cm.	muu	Rabastuval liivapiinasel.		juuni		Loode-Eestis.	keskmiselt
I kat	Ohustatud	Lehed kahelisulgjad. Viimase järgu sulglehekesed kuni 2/2,5 cm laiad, sügavalt lõhestunud süstjateks tipmeteks, alt karekarvased. Vars vaoline, pikkade karvadega, eriti alumises osas. Liitsarikas 13-25 kiirega. Katis ja osakatis koosnevad paljudest karvastest lehekestest. Vili karekarvane, tiivuliste roietega. Kõrgus 40-110 cm.	mets, niit, võsa	Leht- ja segametsade servadel, põõsastikes, niitudel.		juuli, august			keskmiselt
I kat	Ohualdis	Taimed piimmahlata. Õisikud putk- ja keelõrtega, kollased. Õisikud 10-30 kaupa kobarjas liitõisikus varre tipul, väikesed. Enamus lehti juurmise kodarikuna, hambulisel, loogelise kuni terve servaga, lehed kõrvakesteta. Juurmised lehed pikarootsulised, südaja alusega, pealt matid, alt pisut viltjad. Kõrgus 25-110 cm.	niit	Soistel niitudel, jõelammidel.		juuli, august			vähe
I kat	Ohualdis	Veetaim, roomavate võsunditega ja lihakatist naaskeljatest lehtedest koosneva juurmise kodarikuga. Valged väikesed õied ühesugulised, isasõied pikaraolised, lühirootsulised emasõied kodarikulehtede vahel. Kõrgus 5-15 cm.	veekogu, rannik	Madalates riimveelokudes, nn. silmades.		mai, juuni		Ainult Saaremaa lääneosas.	vähe
I kat	Äärmiselt ohustatud	Veesisesed, harunenud vartega ogadeta taimed. Lehed kuni 1 mm laiad ja kuni 3 cm pikad, sujuvalt teritunud tipuga. Nii leht kui ka lehetupp hõredalt peenehambalise servaga. Õied üksikult varrelehtede kaenlas. Pikkus kuni 40 cm.	veekogu	Magavees		juuli, august			üksikud
I kat	Äärmiselt ohustatud	Õisikud pikaraolised, väljuvad juurmiste lehtede kodarikust. Lehed paaritusulgjad. Lehekesi 8-12 paari, süstjad, noorelt lüdis karvadega, hiljem paljad, kõik lehekesed enam-vähem võrdse suurusega. Abilehed rootsuga kokku kasvanud. Õied kollakad, nutitaolises kobaras. Vili on kaun, kaunad pealt lühikarvased. Kõrgus 10-30 cm.	nõlv	Kuivaldel nõlvadel, sihtidel		juuli, august			üksikud
I kat	Ohustatud	Juurmine leht pole ühes tasapinnas: sulglehekesed on põlvjalt allapoole suunatud. Alumised lehed kaheli- või kolmelisulgjad, viimase järgu sulglehekesed laimunajad, hõlmised või lõhised, teritunud tipuga. Liitsarikas 11-25 kiirega. Katis ja osakatis koosnevad paljudest naaskeljatest, kileja servaga lehekestest. Õied valged. Vars ruijas. Kõrgus 30-100 cm.	mets, nõmm, joonobjektid	Hõredates liivastes männimetsades, liivikuil, teeservades.		juuli, august			keskmiselt
I kat	Äärmiselt ohustatud	Sõnajalgtaim; eostaim. Lehed kahelisulgjad, jäigavõitu, pealt paljad, lehekesed selge odaja tipuga. Kõrgus 30-70 cm.	mets	Lehtmetsades.		juuli-august			üksikud
I kat	Ohustatud	Sõnajalgtaim; eostaim. Lehed kahelisulgjad, pehmed, üldkujult süstja laba ja sellest umbes 6 korda lühema rootsuga. Lehe pearool ja rootsul väga palju pruune sõkalsoomuseid. Sulglehekeste paare palju, pealt ja alt hõredalt karvased, ogajas-saagia servaga. Kõrgus kuni 1 m.	mets, nõlv	Metsastel nõlvadel.		juuli, august			üksikud
I kat	Ohustatud	Sõnajalgtaim; eostaim. Lehed lihtsulgid, jäigad, talvehaljajad, sõkalsoomustega. Sulglehekesi mitukümmend kummalgi küljel, üksteisele ligistunud, ogaliselt saagia servaga. Kõrgus 30-50 cm.	kivi	Kiviaedadel või kivistel kohtadel.		juuli-september			üksikud

I kat	Äärmiselt ohustatud	Juurmised lehed ilmuvad õitsemise ajal või pärast seda. Juurmised lehed pikliküüstjad, pikkamööda tihviseks rootsuks ahenevad, kuni 2(3) cm laiad, karvased. Varrelehed kuni 4 korda juurmistest lühemad. Noored õied karminipunased, vanemad tavassinised (harva valged). Tolmukad ei ulatu krooni putkest välja. Kõrgus 15-40 cm.	mets, võsa	Leht- ja segametsades, põõsastikes.		aprill-juuni			vähe
I kat	Ohustatud	Tervete lihtlehtedega taimed. Lehed varrel vastakud, leheserv terve. Õied neljaltise krooni ja tupega, valged. Tupplehed 2 või 3 hambaga, kroonlehtede pikkused (1-1,5 mm). Tolmukaid 4 või 5. Taimed üsna madalalt alates korduvalt kaheks harunenud. Kõrgus 5-30 cm.	muu	Niiskel liivapinnasel.		juuni-august		Hiiumaal.	üksikud
I kat	Ohualdis	Varred pikkade harali karvadega, lehe alumine pind siidkarvane. Lehed sõrmhõlmsed, laiade hõlmadega. Viili pika kõverdunud nokaga. Õite läbimõõt 3 cm, õiepõhi paljas. Kroonlehed kuld kollased. Kõrgus 20-80 cm.	mets	Varjukates leht- ja segametsades.		mai, juuni		Kirde-Eestis.	vähe
I kat	Ohustatud	Tervete lihtlehtedega taimed, lehed varrel vahelduvad. Juurmised lehed talbjad, hambulise tipuga, 2,5 cm pikad ja 6-7 mm laiad, tiheda kodarikuna. Õied valged, 20 mm läbimõõduga, kroonlehed tupplehtedest palju pikemad. Kõrgus 10-25 cm.	kivi, loodudel	Paekividel, loodudel.		juuni, juuli			vähe
I kat	Ohualdis	Õiekroon sügavalt, pea-aegu aluseni 5-jagune, ratajas. Õied pööristena, määrundusinakad, tumedamate täppidega, raolised. Lehed terveservalised, juurmised lehed varrelehtedest märksa suuremad, meenutavad suure teelehe lehti. Kõrgus 15-60 cm.	niit, soo	Soistel niitudel ja soodes.		(juuni), juuli-september		Ida- ja Lõuna-Eestis.	keskmiselt
I kat	Äärmiselt ohustatud	kuni 15 cm pikkune neerja kujuga karp, väga paksuseinaline ning välispinna mustal taustal on tugevad jooned. Karbid on kaevunud liivasesse põhja, nii et vaid väike osa paistab välja.	veekogu	liivase põhjaga ja vee kohale ulatuvate puude-põõsastega puhta- ja jahedaveelised hapnikurikkad vooluveekogud, mille vee pH jääb vahemikku 6-7 ja vee temperatuur alla 14 kraadi.		juulis-augustis	Paksukojaline jõekarp (Unio crassus)	Seni teada vaid Pudisoos jões Kuusalu vallas, aga on esinenud ka Võrumaa ja Valgamaa jõgedes	üksikud
II kat	Ohualdis	Värvus on varieeruv. Oluline on heledate laikude muster külgedel. Isane kivisilak on paaritumise ajal rohelistel külgedega, mudu roheka kõhualusega. Võib esineda ühelooniisi kivisilakke, nt üleni pruune või üleni roheli.	muu	Seotud päikesele avatud lahtise liivaga aladega.		Talveunes oktoobrist aprillini.	Arusilak – tema kehal puuduvad hlelad laigud, isase kõht on kollakas-oranžikas ja emasel valge.		vähe
II kat	Ohualdis	Ümar keha. Pealael silmade vahel kumerus. Värvus: hall, helepruun, kollakas või valkjas, tumedamate pruunide tähnide või laikudega, mis võivad moodustada marmoraja mustri. Külgedel väikesed oranžid täpid. Silma vikerkest kuldine, oranž või vasekarva, pupill vertikaalne.	nõmm, mets, park, asula, põld, veekogu	Laugetel avatud aladel, lüüdel, nõmmedel, hõredates männimetsades, parkides ja kultuurmaist. Eestis enamasti ekstensiivsetel sibula- ja kartulipõldudel. Koivad tiikides, linaleotusaukudes jm väikeses laugele kallistega kalavabades veekogudes.		Keval, aprillis-mais kudemisajal häältsemas: koputuselaadsed häältsused "klokk-klokk-klokk". Koorunud kulleste ajal juunis - kullestel on erakordselt suured - mitu cm pikad.	Teised konnad – mudakonnal on vertikaalne pupill.	Taiskasvanud näeb väljas oostli, kui nad valksetel kruusateedel või ekstensiivsetel sibula- ja kartulipõldudel lotuvad. Eestis on elujõuline asurkond Põlissaarel.	keskmiselt
II kat	Ohualdis	Taiskasvanud isend on kuni 15 cm pikk. Sisalikku meenutav loom. Maismaaperioodil nahk must krobeline (meenutab kärnkonna nahka) ja oranž mustade täppidega kõht. Kevadel on isastel loomadel seljal pikk hambuline hari mis katkeb saba alguskohta ja saba on eraldi hari. Pulmarüüs isastel on saba mõlemal küljel sinakas triip.	veekogu	Kaladeta liiva- või savi põhjaliste väikeveekogude ümbruses. Parim veekogu: päiksele avatud laugele kallistega ja õrna veetaimestikuga. Eelistatud on veekogud millest 50 m raadiuses on ka metsa ja rohumaad - seal taiskasvanud toituvad ja talvituvad.		Taiskasvanud har/vesilikud saabuvad sigimisveekogudesse enamasti mais ja viibivad seal juuni lõpu juuli alguseni. Noored vesilikud lahkuvad veekogudest enamasti oktoobris.	Tähnikvesilik - tema on pisem, enamasti beel ja sileda nahaga.	Enamus leide Lõuna- ja Kagu-Eestis.	palju
II kat		Keskmise suurusega, tiivad on suhteliselt kitsad. Värvuselt tumepruun kuni must. Heledad karvaotsad muudavad karvatte kuld kollaseks. Kõhualuse värv varieerub punakaspruunist tухkhallini.	mets, joonobjekt, park, lagendik, asula	Peamiselt metsaservades, metsateede kohal, parkides, lagendikel, tuleb ta ka inimasulate lähedusse (ka linnadesse). Päeval varjub enamasti puuõõnustes ja põõnõngutel.		Oktoober kuni märts-aprill - talveperiood	Kuna nahkhiirasi näeb peamiselt hämarikus või pimedas ning nad lendvad kiiresti ja kaootiliselt, siis on neid praktiliselt võimatu üksiteist eristada. Määrama saab hakata, kui leitakse puhkeseisundis nahkhiir, kes püsib paigal või magab talveund.	Suuri kolooniaid põhja-nahkhiired ei moodusta, tavaliselt on nad üksikult või väikeste gruppidega. Kõigi nahkhiiraste määramist põhjustab ultrahelidetektoriga helijälgede lindistamine, sest helisagedused ja salvestatud heligraafiku kuju on liigiti suhteliselt unikaalsed.	palju
II kat	Ohulähedane	Tumepruuni seljaga, karv on märgatava siidja läikega. Kõhupool kollakashall. Kõrvad ja lennus hallikaspruunid või isegi mustad.	aed, park, mets, lagendik, asula, veekogu, koobas	Aedades, parkides, metsaservades, lagendikel ning ka veekogude ümbruses. Päeval puumajade seinte vahel ja katusealustes, ka puuõõnustes. Talvel suuremates liiva- ja lubjakivikoobastes, harvem ka vanades mahajäetud keldrites (enamasti on nad pugenud kivimpragudesse).		Poegimiskolooniaid mais-juunis, lendleb juulis-augustis, septembrist aprillini talveunes suuremates liiva- ja lubjakivikoobastes	Kuna nahkhiirasi näeb peamiselt hämarikus või pimedas ning nad lendvad kiiresti ja kaootiliselt, siis on neid praktiliselt võimatu üksiteist eristada. Määrama saab hakata, kui leitakse puhkeseisundis nahkhiir, kes püsib paigal või magab talveund.	Ei moodusta suuri kolooniaid (talveune kohas). Kõigi nahkhiiraste määramist põhjustab ultrahelidetektoriga helijälgede lindistamine, sest helisagedused ja salvestatud heligraafiku kuju on liigiti suhteliselt unikaalsed.	vähe
II kat	Ohulähedane	Värvus seljal võib varieeruda tухkhallist kastanpruunini, kuid leiub ka mustaspruune ja täiesti musti isendeid. Kõhualune on tavaliselt hallikasvalge.	asula, mets, veekogu, koobas	Hõredad puistud ning puude ja lagendikega vahelduvad alad. Toitu kogub vaid väiksemate järvede, tiikide ja aeglaste vooluga jõgede kohal lennates. Päeval majade katusealustes, seinapragudes ning ka puuõõntes. Talvel inimeste poolt kaevatud koobastes.		Talveuni kestab oktoobrist aprillini.	Kuna nahkhiirasi näeb peamiselt hämarikus või pimedas ning nad lendvad kiiresti ja kaootiliselt, siis on neid praktiliselt võimatu üksiteist eristada. Määrama saab hakata, kui leitakse puhkeseisundis nahkhiir, kes püsib paigal või magab talveund.	Eestis on tiiglendlast leitud nii mandrilt kui ka Saaremaalt, kuid ta on võrdlemisi haruldane. Mõnevõrra rohkem on teda tabatud Tallinna ümbrusest. Talvituskolooniaid on mõnikord suured, koobastesse võib koguneda kümneid või sadu isendeid. Kõigi nahkhiiraste määramist põhjustab ultrahelidetektoriga helijälgede lindistamine, sest helisagedused ja salvestatud heligraafiku kuju on liigiti suhteliselt unikaalsed.	keskmiselt

II kat		Suhteliselt väike, lühikeste kõrvadega. Selg on hele- või punakaspruun, kõhupool on hallikasvalge. Kõrvad ja lennunaht pruunid. Tiivad on laiad.	veekogu, park, asula	Peamiselt veekogude ümbruses ja pargiloomelistes puistutes. Päeval peamiselt puuõõnest. Talvel peamiselt suurtes tehiskoobastes.		Talvitumispaika suunduvad septembri lõsupoole ja lahkuvad sealt märtsis-aprillis.	Kuna nahkhiiriasi näeb peamiselt hämarikus või pimedas ning nad lendvad kiiresti ja kaootiliselt, siis on neid praktiliselt võimatu üksteisest eristada. Määrama saab hakata, kui leitakse puhkeseisundis nahkhiir, kes püsib paigal või magab talveund.	Kõigi nahkhiirlaste määramist hõlbustab ultrahelidetektoriga helijälgede lindistamine, sest helisagedused ja salvestatud heligraafiku kuju on liigiti suhteliselt unikaalsed.	palju
II kat	Puuduliku andmestikuga	Seljapool veidi läikiv tumepruun, kõhupool hallikas. Lennunaht mustjaspruun, veidi sinaka tooniga. Kõrv ja traagus on mustjaspruunid ning allosas mitte heledad (erinevus brandti lendlasest ja veelendlasest). Nägu mustjaspruun. Tagakäpad suhteliselt väikesed. Välimuse ja kehakuju poolest väga sarnane oma teisiikiigi brandti lendlasega, kellest erineb pisut väiksemate mõõtmete, tumedama naha, hammaste ehituse ja isaste peenema suguti poolest.	mets, aed, park, legendik, asula, koobas	Mitmesugustes puistutes, aedades, parkides, metsaservades ja lagendikel. Päeval puuõõnustest ja inimeste elamute seinte vahel või katuse all. Mõnikord võivad talvituda ka varades keldrites, mudu tehiskites või looduslikes koobastes. Talvitumise ajal on nad enamasti pragudesse pugenud, harvem ripuvad vabalt seintel.		Juba septembris siirduvad talvituma.	Kuna nahkhiiriasi näeb peamiselt hämarikus või pimedas ning nad lendvad kiiresti ja kaootiliselt, siis on neid praktiliselt võimatu üksteisest eristada. Määrama saab hakata, kui leitakse puhkeseisundis nahkhiir, kes püsib paigal või magab talveund. Habelendlane sarnaneb oma välimuselt ja eluvitsil väga Brandti lendlasele	Eestist on teda vähe leitud. Nad elutsevad kolooniatena, kuhu võib kuuluda mitmekümneid isendeid. Kõigi nahkhiirlaste määramist hõlbustab ultrahelidetektoriga helijälgede lindistamine, sest helisagedused ja salvestatud heligraafiku kuju on liigiti suhteliselt unikaalsed.	üksikud
II kat	Puuduliku andmestikuga	Keskmise suurusega. Värvuselt on ta seljapoolt punakaspruun-hall, kõhupoolt heledam, tihti valkjas märdunud hall.	mets, park, asula	Metsades ja parkides, meelsasti vanades mahajätetud mõisaparkides. Päeval puuõõnustest, põõningutel ja varemetes. Talvel suurtes mahajätetud mõisakeldrites.		Talveuni kestab oktoobrist märtsi-aprillini.	Kuna nahkhiiriasi näeb peamiselt hämarikus või pimedas ning nad lendvad kiiresti ja kaootiliselt, siis on neid praktiliselt võimatu üksteisest eristada. Määrama saab hakata, kui leitakse puhkeseisundis nahkhiir, kes püsib paigal või magab talveund.	Eestis on Nattereri lendlane suhteliselt haruldane, teda on leitud rohkem vaid Kesk- ja Lääne-Eestist, paiguti ka põhjarannikult ja Kagu-Eestist, kuid saartelt puudub täiesti. Kolooniad on enamasti väikesed, koosnedes 5..15 loomast. Kõigi nahkhiirlaste määramist hõlbustab ultrahelidetektoriga helijälgede lindistamine, sest helisagedused ja salvestatud heligraafiku kuju on liigiti suhteliselt unikaalsed.	vähe
II kat		Suurim Eestis elavatest nahkhiirtest. Tema kehapiikkus on keskmiselt 64...81 mm. Selg telliskivi-pruun, kõhu alt kahvatubeež. Kõrvad ja lennunaht tumepruunid. Noored on üleni tumehallid.	mets, park, aed	Suuremates parkides ja aedades, kus kasvab vanu ja kõrgeid lehtpuid. Ka männikutest.		Eestis maist septembrini.	Kuna nahkhiiriasi näeb peamiselt hämarikus või pimedas ning nad lendvad kiiresti ja kaootiliselt, siis on neid praktiliselt võimatu üksteisest eristada. Määrama saab hakata, kui leitakse puhkeseisundis nahkhiir, kes püsib paigal või magab talveund.	Kõigi nahkhiirlaste määramist hõlbustab ultrahelidetektoriga helijälgede lindistamine, sest helisagedused ja salvestatud heligraafiku kuju on liigiti suhteliselt unikaalsed.	keskmiselt
II kat	Ohustatud	Täiskasvanud viigri kõht on harilikult hõbehall ja tumeda mustirita. Poegadel võib ka kõhul tume muster olla. Pea on lühike, kassisarnane (hallihülge koon sarnaneb pigem koera omaga).	veekogu	Läänemeres, kalda lähedal laidude ja saarte vahel.		Kergemini vaadeldavad poegade sümni ajal veebruaris – märtsis. Poegib jää peal asuvas lumekoopas.	Segamini võib ajada hallihülgega, aga tal on pikem koon ja kandilistem peakuju.	Viigrid armastavad lesida kitsaste jääpragude ääres ja jääpikadel, tavaliselt suurte jäälagendike keskel.	üksikud
II kat		Pargi-nahkhiir on väike nahkhiir (kehapiikkus 4,6 - 5,5 cm). Selg punakaspruun, kõhupool on hall pruuni jumega. Noored mustjaspruunid, halli kõhuga.	park, joonobjektid, asula	Parkides, pargitaolistes looduslikes puistutes, alledel ning hoonete ümbruses. Päeval puuõõnest või puumajade seinte vahel ja katusealustes.		Meil võib kohata maist septembrini, talvituvad mujal.	Kuna nahkhiiriasi näeb peamiselt hämarikus või pimedas ning nad lendvad kiiresti ja kaootiliselt, siis on neid praktiliselt võimatu üksteisest eristada. Määrama saab hakata, kui leitakse puhkeseisundis nahkhiir, kes püsib paigal või magab talveund.	Usna tavaline liik. Kogu Eesti mandriosas suhteliselt sage, kuid saartelt pole teda leitud. Tihti suurte kolooniatena. Kõigi nahkhiirlaste määramist hõlbustab ultrahelidetektoriga helijälgede lindistamine, sest helisagedused ja salvestatud heligraafiku kuju on liigiti suhteliselt unikaalsed.	keskmiselt
II kat	Puuduliku andmestikuga	Kehapiikkus kuni 3,5 - 4,5 cm. Värvuselt on ta selg, kõrvad ja lennunaht tumepruunid, kõhupool on naitake heledam.	mets, park, asula, veekogu	Lehtmetsades ja parkides, tihti ka elumute ja veekogude läheduses. Talvel aukudes ja õõnustest nii ehitistes kui ka puudes.		Poegimiskolooniad mais-juunis, lendleb juulis-augustis, talvitub mujal	Kuna nahkhiiriasi näeb peamiselt hämarikus või pimedas ning nad lendvad kiiresti ja kaootiliselt, siis on neid praktiliselt võimatu üksteisest eristada. Määrama saab hakata, kui leitakse puhkeseisundis nahkhiir, kes püsib paigal või magab talveund.	Eestis küllaltki harvaks ohtav ja levinud peamiselt ainult mandril. Kõigi nahkhiirlaste määramist hõlbustab ultrahelidetektoriga helijälgede lindistamine, sest helisagedused ja salvestatud heligraafiku kuju on liigiti suhteliselt unikaalsed.	keskmiselt
II kat		Kehapiikkus kuni 4,2 - 5,3 cm. Pikad ja torujalt kumerad kõrvad, mis alaoas on kokku kasvanud. Selg kahljaskollane kuni tumehallikaspruun, kõhupoolt suitsjas- kuni kollakashall.	mets, aed, asula, koobas	Okas-, lehtmetsades, samuti koduaedades ja parkmetsades. Päeval puuõõnustest ja põõningutel. Talvel õõnustest, majaseinte tühimikes, keldrites, koobastes ja tunnelites.		Poegimiskolooniad mais-juunis, lendleb juulis-augustis, septembrist aprillini talveunes suuremates keldrites ja liiva- ning lubjakivikoobastes	Kuna nahkhiiriasi näeb peamiselt hämarikus või pimedas ning nad lendvad kiiresti ja kaootiliselt, siis on neid praktiliselt võimatu üksteisest eristada. Määrama saab hakata, kui leitakse puhkeseisundis nahkhiir, kes püsib paigal või magab talveund.	Suurkõrv on sobivates elupaikades levinud üle terve Eesti. Kõigi nahkhiirlaste määramist hõlbustab ultrahelidetektoriga helijälgede lindistamine, sest helisagedused ja salvestatud heligraafiku kuju on liigiti suhteliselt unikaalsed.	keskmiselt
II kat	Puuduliku andmestikuga	Keskmise suurusega (kehapiikkus kuni 4,8 - 6 cm). Karv on suhteliselt pikk, tihe ja lainjas. Selg tumepruun, kuid üksikute valgetipuliste karvade tõttu jätab mulje, nagu oleks ta kaetud heleda kirmega. Kõhualune on kollakashall või -pruun.	mets, niit, veekogu, asula	Tavaliselt künklikel metsa- ja niidumaastikel, ka kõrghoonetes. Samuti soometsades ja veekogude läheduses.		Talvitub oktoobrist märtsini s.t. et teda sel ajal Eestis ei ole.	Kuna nahkhiiriasi näeb peamiselt hämarikus või pimedas ning nad lendvad kiiresti ja kaootiliselt, siis on neid praktiliselt võimatu üksteisest eristada. Määrama saab hakata, kui leitakse puhkeseisundis nahkhiir, kes püsib paigal või magab talveund.	Eestis ta ei talvitu. Kõigi nahkhiirlaste määramist hõlbustab ultrahelidetektoriga helijälgede lindistamine, sest helisagedused ja salvestatud heligraafiku kuju on liigiti suhteliselt unikaalsed.	keskmiselt
II kat	Ohualdis	Tallus koorikjas, õhuke hallikasroheline jahukas kirm. Viijakehad nõõpnõela-kujulised, pikad ja saledad, kuni 3,5 mm pikkused, musta värvi vonkleva jala ja heleda keraja peaga; nii jalg kui pea kaetud hallika kirmega.	mets	Kasvab looduslähedastes metsades.	Peamiselt puude jalamil juurte vahelistes õõnustes. Mitmel korral leitud ka tuuleheite juurestikul. Eestis teada näiteks kuuselt ja haavalt.			Hajusalt Eesti erinevates osades. Liik kuulus varem säarsamblike (Cybebe) perekonda ja tema ladinakeelne nimi oli Cybebe gracilenta. Liik on raamatus "Eesti piisimamblikud" nime all Cybebe gracilenta.	vähe
II kat	Ohulähedane	Mustjas- või rohekaspruunid 1-5 cm kõrgused tutid. Lehed roosa. Iseloomulik on eeskupra kuju, mis avanenult meenutab keisrikrooni: valminud eeskupar avaneb nelja pikilõhega.	muu		Kasvab rändrahnudel.		Võib sarnaneda lõhustanukatele (g. Schistidium). Neist eristub iseloomuliku eeskupra ning roosa lehtede poolest.	Põhja- ja Lääne-Eestis, Raplamaal, üksik leid Võrumaal	vähe
II kat	Ohustatud	Tume- või sinakasroheline, kuni 6 cm pikkuste põõsajalt harunenud nõõrjate vartega sammal.	muu		Kasvab varjulistel kividel ja tüvealustel.		Sarnastest teistest sama perekonna liikidest (suurest - A. viticulosus, õrnast - A. longifolius ja ahenevast tuhnikust - A. ottenuotus) eristub tumeda sinakasroheline värvuse, lehealuse rakkudel esinevate väga kõrgete nääde ja lai-keelja lehetipu poolest.	Harjumaa, Ida-Virumaa, Viljandimaa	üksikud

II kat	Ohualdis	Kollakas- või sinakasroheline, kuni 5 cm kõrguse tiheda muruna kasvav tippkupraline sammal. Varred alaosas pruuni risoidivildiga. Lehed kitsad, pikalt ahenevad, kuivalts kähardunud ja laiuvad. Leheservad allapoole käärdunud, tipuosas kahekordsete hammastega. Eoskupaar kaldu või rõhtsalt, peaaegu kerajas ja peaaegu sile, kuivalts ja avanenult sügavate pikivagudega.	mets, paljajal/paljand	Kasvab soometsades niiskel muljal, varjulistel niisketel liivakivipaljanditel.	muld, liivakivipaljand	Väliselt võib sarnaneda Oederi põiksamblale (<i>Plagiopus oederianus</i>), millest eristub näsaliiste leherakkude poolest. Ka eelistab ta erinevalt põiksamblast lubjaveaseid kasvukohti. Püsti-lehisest bartraamiast (<i>B. rhyphylla</i>) eristuvad kuivad taimed laiuvate lehtede ja allapoole käärdunud leheservade poolest. Õunja bartraamia leheservad on kahekordsete hammastega, püsti-lehisest bartraamia lehed aga ühekordsete hammastega ja selgelt eristunud tupeosaga.	Vähearvukate populatsioonidena üksikutes piirkondades.	puuduvad
II kat	Ohulähedane	Hele- kuni kollakasroheline, 5-20 cm pikkuste ning (2)3-6 mm laiuste roomavate, tõusvate või püstiste, harkjalt harunevate võsudega sammal. Lehed ebasümmeetrilised, vaid tipuosas kolmeks hõlmaks lõhestunud.	mets	Kasvab niisketes metsades polstrina maapinnal või läbikõdunenud kändudel		Väga hästi eristuv liir. Suurusest sarnaneb hariilikule raunikule (<i>Plagiochila asplenoides</i>), kuid viimase lehed pole tipus kunagi lõhestunud.	Peamiselt Eesti lääneosas.	üksikud
II kat	Ohulähedane	Valkjas või heleroheine, pronksja läikega, koheva polstrina kasvav tugev sammal. Varred kuni 15 cm pikad, väheharunenud. Lehed 2,5-3,5 mm pikad, munajad kuni lantsetjad, pikalt teritunud tipuga, pikivõrdilised, varrele ligistunud. Leheservad enamasti allapoole käärdunud	niit, rannik	Kasvab niisketes ja soostunud paikades rannaniitudel, kivide vahel ja rohus.		Milde lühikuprast (<i>B. mideaum</i>) eristub varrele liubuvate lehtede poolest.	Lääne- ja Lõuna-Eesti.	üksikud
II kat	Ohualdis	Roheline või pruunikas, 0,5 cm kõrguse muruna kasvav sammal. Lehed lai-ovaalsed, ümardunud, tõmbi või pisut tanuja tipuosaga. Eoskupaar ümar-pirnjaks kuni kerajas, pisut ebasümmeetriline.	rannik	mererand	Kasvab mererannas märjal liival.	Sarananeb kallas-pungsamblale (<i>B. worneum</i>), eriti sarnased on eoskupraad, kuid meri-pungsamblal esineb eoskupraid harvem. Ka on meri-pungsambla lehed ümarad ja tõmbitipulisel. Kallas-pungsambla lehed on teritunud tipuosaga.	Lääne-Eesti rannikuosas.	üksikud
II kat	Ohualdis	Suur kollakasroheline või pruunikas, läikiv, väheharunev vees kasvav sammal. Varred kuni 30-40 cm pikkused. Lehed varrest eemaldunud, ümar-ovaalsed või ümar-südajad, nõgusad, 4-6 mm pikad.	veekogu	Veesammal. Kasvab peamiselt järvede põhjas.		Väliselt sarnaneb harkroodse tõmptipuga (<i>C. richardsonii</i>), kuid on sellest mõõdetelt suurem. Enamasti on vesi-tõmptipu lehed pikemad ja vähem laskuvad ja selgemini piiritletud tiivakutega. Erinevalt harkroodsest tõmptipust vesi-tõmptipu leherood ei harune.	Kagu-Eesti järvedes.	puuduvad
II kat	Ohulähedane	Kõrge või madala tiheda muruna kasvav oliiv- või pruunikasroheline tippkupraline sammal. Vars 3-10 cm kõrgune, alaosas rooste- kuni mustjaspruuni risoidivildiga. Vars kolmekandiline, lehed varrel kolme reas. Seetõttu taimed pealtvaates pisut nurgelised. Lehed laia ovaalse või lantsetja alusega ja peenikese kilja tipuga	soo, loodudel	Kasvab allikasoodes, niisketel loodudel.		Vegetatiivsed taimed võivad meenutada natuke kaksikhambaid (<i>g. Dicranum</i>), kuid mustpeasammal on eoskupaarde järgi kergesti äratuntav (eoskupaar kaldu või rõhtsalt, kerajas või munajas, kohrselgne, 0,6-1,5 mm pikk, punakaspruun, vanades must, sile).	Peamiselt Lääne-Eesti saartel, aga ka Lääne-Eesti mandriosas, Ida- ja Kesk-Eestis.	üksikud
II kat	Äärmiselt ohustatud	Tumeroheline või kollakaspruun kuni 10 cm pikkuste harunevate vartega kuivalts veidi läikiv sammal. Lehed kitsas-lantsetjad, pikalt teritunud tipu ja pikalt väljaulatava rooga.	veekogu	Kasvab ajuti kuivavates metsaajades kividele või puudele kinnitunult.		Väliselt sarnaneb vesi-kiilsirbikule (<i>D. folcatum</i>). Eristatav sellest saledamate lehtede ja pikalt lehetipust välja ulatava näsaliise roo poolest.	Üks leiukoht Ida-Eestis.	üksikud
II kat	Ohustatud	Suur, kuni 15 cm pikkuste harunevate vartega kuldpruun või oliivroheline, kuivalts läikiv sammal. Lehed varrel kolmekülgselt, lai-lantsetjad, lühidalt teritunud tipuga. Rood lõpeb lehe tipus või väljub üsna lühidalt.	veekogu	Kasvab ajuti kuivavates metsaajades kividele või puudele kinnitunult.		Sarnasest juus-kiilsirbikust (<i>D. capillaceum</i>) eristatav laiemate lehtede ja tipust üsna lühidalt väljaulatava roo poolest. Väliselt võib meenutada pisut ka kallas-tõmpkaanikut (<i>Amblystegium riparium</i>), kuid sellel liigil lõpeb rood pisut ülevalpool lehe keskohta.	Üksikutes kohtades Põhja- ja Ida-Eestis.	üksikud
II kat	Ohulähedane	Tumeroheline või roheline 1-3(4) cm kõrguste vartega, tihemurusest või tuttidena kasvav sammal. Lehed võsult järgalt püsti, pika peene kergesti murduva tipuosaga.	muu		Kasvab lehtpuude tüvedel.	Kase-kaksikhambast (<i>D. montanum</i>) eristub sirgete jäikade lehtede ja väga murduvate lehetippude poolest. Kase-kaksikhamba lehed on kuivalts krussis ning lehed pole märgatavalt murduvate tippudega. Vahel võib tüvedel esineda ka hariilik kaksikhambas (<i>D. scoparium</i>), kuid roheline kaksikhambas on sellest mõõdetelt väiksem ja puhasaroheliste võsudega, lehed on sirgemad ning pikemalt teritunud.	Pillatult Eesti põhja-, lääne-, idaosas.	vähe
II kat	Ohualdis	Roheline, tiheda, kuni 0,8 cm kõrguse muruna kasvav sammal. Varred harunevad, risoididega.	niit	Kasvab loodudel, lubjarikkal pinnasel.		Teistest tanukatest tavaliselt pisut väiksem. Hariilikust tanukast (<i>E. vulgare</i>) eristub roo pikkuse alusel (rood lõpeb lehe tipus või väljub lühikesel teravikul). Hariiliku tanuka lehe rood ulatub lehe tippu välja, kõnt-tanukal mitte.	Lääne-Eestis. Liiki ei ole võimalik ilma mikroskoobita kindlalt määrata.	üksikud
II kat	Ohualdis	Kuni 10 cm pikkuste ja 1-1,5 mm laiuste võsudega sammal. Tumepruun, harvem tumeroheline või mustjas. Moodustab liitva polstri, mille servades on selgelt eristatavad võsud harunenud okstega. Lehed tõusvalt katvad, kahehõlmalised. Selgmine lehe hõlm lai-ovaalne, selle all paiknev kõhtmine hõlm väikese pikliku peekri taoline.	muu		Kasvab puutüvedel, harva võib esineda ka kividel.	Hariilikust kariksamblast (<i>F. dilatata</i>) erineb väiksemate ja piklike peekritaoliste kõhtmisteh lehehõlmade ning selgimises lehehõlmades esinevate suurenenud rakkude poolest.	Uuemad leiud Pärnumaalt. Ilma mikroskoobita on raske liigini määrata.	üksikud

II kat	Ohualdis	Heleroheleline väga pisike sammal, kelle roomavad võsud on vaeu 1 mm laiused ning 5 mm pikad. Lehed kahehõlmalsed. Ohtralt punakaspruune sigikehi võsude tippudes.	kivi, rannik		Kasvab lubjarikastel liivakivipaljanditel.		Eristub hästi teistest lõhiksamballikeidest lubjarikka avatud kasvukoha ning punakaspruunide sigikehade pooldest, milles on mikroskoobiga nähtavad kauapüüvad õlikehad. Sarnastes kasvukohtades esineval baadeni lõhiksamblal (<i>L. bodensis</i>) puuduvad sigikehad. Pisut sarnase erilehise lõhiksambla (<i>L. exciso</i>) sigikehad on aga suuremad (kuni 40 µm), eredamalt punased, enamasti 5-nurgelised ning ei sisalda kausaaliivaid õlikehi.	Ilma mikroskoobita ei ole võimalik liigini määrata	üksikud
II kat	Ohualdis	Pruunikasroheleline, läikiva polstrina kasvav sammal. Varred 3-10(15) cm pikad. Varreharud lamavad, ainult tippudest kõverdunud. Lehed munajad kuni keeljad, lühikese hambulise terava tipuga, kuivalt tugevalt ristilainelised. Eoskuprad 8-12 mm pikkusel harjasel lehtede vahelt väljas.	kivi		Kasvab varjulistel paepaljanditel ja -kividel.		Sarnased liigid on sulgjas õhik (<i>N. pennato</i>) ja laiuv õhik (<i>N. complanato</i>) Sulgjal õhikul on eoskupra harjas nii lühike, et ei ulatu lehtede varjust välja ja ta kasvab tüvedel. Laiuval õhikul, mis kasvab samuti paepaljanditel, on lehed siledad, ilma ristilaineteta.		üksikud
II kat	Ohualdis	Tume- või pruunikasroheleline kuni 10 cm pikkuste kimpjalt harunevate ja kaherealiselt lehitunud pehmete vartega sammal. Lehed kitsad, lineaallantsetjad, järsult aheneva tipuga.	veekogu, kivi, kallas		Kasvab vees kividel, puudel, ülejütatud puujuurtel.		Sarnane meil vaid teiste tiiviku perekonna liikidega, kuid allikavesitiivikul on lehed kuni 4 mm pikad ja lehe jätke on tupeosast 2-3 korda pikem. Teistel meie tiivikutel on jätke alati lühem.	Lõuna-Eesti.	puuduvad
II kat	Ohustatud	Püstiste või tõusvate, enam-vähem korrasjärselt sulgalt harunenud 3-6(10) cm pikkuste, enamasti risoidilvilgite vartega tumeroheline sammal. Lehed tugevalt sirpjalts kõverdunud ja ühele poole hoiduvad.	soo	Kasvab lubjarikastes allikalistes kasvukohtades (peamiselt allikasoodes).			Kähar sulgsammal (<i>Ctenidium molluscum</i>) ja sõnajalg-nõorsammal (<i>Cratoneuron filicinum</i>) on sarnased nii välimuselt kui kasvukoha eelistustelt. Käharal sulgsamblal puudub leherood ja lehed pole pikivoldilised, sõnajalg-nõorsamblal ei ole lehetipp nii tugevalt kõverdunud ja lehed pole pikivoldilised. Kamm-roodikul (<i>P. commutata</i>) on leherakud siledad, kitsad ja pikad (1,6-15).	Ida- ja Lääne-Eesti. Ei ole ilma ikroskoobita liigini määratav.	puuduvad
II kat		Tume- või pruunikasroheleline, kõrge tiheda või hõreda muruna või padjanditena kasvav sammal. Vars kuni 6(10) cm pikk, kolmekandiline, alaosas tihedalt näsalist risoididega. Lehed kuivalt kergelt kahardunud, märjalt eemaldunud kuni laiuvad	kivi		Kasvab varjulistel paepaljanditel.		Sarnaneb bartraamia perekonna liikidele (g. <i>Bartramia</i>), kuid nende vars pole kolmekandiline, lehed pole läikivad ja poolläbipaistvad vaid tumid ja läbipaistmatud, samuti on lehed pikemad ja eoskuprad suuremad. Bartraamiad eelistavad kasvada ka vähem lubjarikkal pinnasel.	Lääne- ja Põhja-Eesti, Raplamaa.	üksikud
II kat	Ohualdis	Roheline kuni valkjas, kuivalt läikiv sammal. Suurim liik perekonnas. Varred kuni 15 cm pikad, enamasti vähe harunenud, lamedalt lehitunud. Lehed valkjasrohelised, kuni 5 mm pikad, ristilainelised, varrele kitsalt laskuvad.	metts, kivi		Kasvab niiskel liivasel metsamullal. Võib esineda ka tüvealustel või varjulistel kividel.		Võib sarnaneda Ruthe põikkuuprale (<i>P. ruthe</i>), kellel on ka lehed tipus ristilainelised, kuid viimasel on lehed väiksemad, kuni 3 mm pikad ja varrele laialt laskuvad.	Lääne-Eesti.	üksikud
II kat	Ohulähedane	Hõredalt sulgalt harunevate võsudega ja tihedalt tõusvalt katvate lehtedega tumeroheline sammal. Lehed aluseni kahehõlmalsed, selgmine hõlm on laimunajas ja katab pealtvaates väikese kõhtmise hõlma, mille laiust ei ületa varre laiust. Kõhtlehed on lai-ovaalsed ja varrest õige pisut laiamad.	kivi, mets, veekogu		Kasvab niisketel kividel allikate ääres ja niiskel varjulisel maapinnal.		Väga sarnane liik on suurelehine porella (<i>P. platyphylla</i>). Sellest erineb kõhtmise lehehõlma pooldest, mis on kitsam kui vars, teravatipuline, lainelise ja hambulise servaga ning pisut keerdunud tipuga. Rakkude laiust lehe keskosas enamasti üle 28 µm, suurelehise porella rakud on väiksemad.	Peamiselt Lääne- ja Põhja-Eestis. Ilma mikroskoobita raske liigini määrata.	üksikud
II kat	Ohulähedane	Kollakas- kuni pruunikasroheleline sulgalt või kahelsulgalt harunenud kuni 4 mm laiuste võsudega sammal. Lehed on kokkumurtult kahehõlmalsed, selgmine suurem hõlm on lai-munajas ja katab väikese kõhtmise hõlma. Kõhtlehed on lai-ovaalsed ja varrest tunduvalt laiamad.	muu		Kasvab enamasti lehtpuudel, ka varjulistel kividel.		Corda porella (<i>P. cordaeana</i>) on pealtvaates äravahetamiseni sarnane suurelehise porellaga. Suurelehise porella kõhtmine lehehõlm on aga laiem - varre laiune või laiem ning tõmbi või ümara tipuga ja enamasti siledaservaline. Corda porellal on kõhtmine lehehõlm kitsam kui vars, teravatipuline ja hambulise servaga. Rakkude laiust lehe keskosas on laialehisel porellal väiksem, jäädes enamasti alla 28 µm. Pisut sarnased on ka kariksamblad (g. <i>Frullania</i>), kuid need on väiksemad ja tumedad (pruunikad, mustjad või väga tumerohelised) ning nende kõhtmine lehehõlm on topsikesekujuline.	Üksikud leiukohad, peamiselt Lääne-Eestis. Ilma mikroskoobita raske liigini määrata.	üksikud
II kat	Ohualdis	Kollakas- või pruunikasroheleline, suhteliselt suur, sulgalt harunev sammal. Leherood ulatub lehe keskpäiani. Leht (eriti kuivalt) nii risti- kui pikikurruline.	muu, kivi		Kasvab kuivades avatud kasvukohtades lubjarikkal mullal või kividel.				üksikud
II kat	Ohustatud	Sinaka või hallikasrohelise 1-2 (3) cm kõrguse muruna kasvav sammal. Sinisambla vars on harunenuta või harkjalt harunenud, kaetud koheva õrme vilgetest niidistest võrgustikuga. Lehepinnal olevad vahajad kõbrikeked annavad lehtedele sinaka tooni.	kallas, joonobjektid		Eestist on teda leitud turbasel pinnasel kraavikaldal ja läbikõdunenud kannul. Kirjanduse andmetel võib sinisammal kasvada lubjarikkal, liivasel või huumusrikkal mullal. Peamiselt teede ääres ja kraavide kallastel.		Eristub hästi oma sinakas-hallika värvi poolest. Segamini võib ajada läikiva piirnukuga (<i>Pohlia cruda</i>), kes on sarnast värvi, kuid heledam ja laiem lehega ning kelle eoskupaar on suurem ning asetseb kaldu või on rippuv. Sinisambla eoskupaar on püsti.	Koim leiukohta Eesti eri osades.	puuduvad

II kat	Ohualdis	Tumeroheliste 1,5-3 cm kõrguste tihedate padjanditena kasvav sammal. Vars ühtlaselt lehistunud, ülemised varrelehed laiuvad, alumised eemaldunud või püstised, kuivalt krässus ja keerdunud, lantsetjad, lühikese terava tipuga, lamedaservalised. Lehtede servad alusel kiilukujuliselt labipaistvate rakkudega. Rood punakas	loodudel	Kasvab loodudel.			Erineb lood-keerdsamblast (<i>Tortella tortuosa</i>) selle poolest, et tema lehed on ka märjalt jäigad ja püstised (loodkeerdsambal laineliste servadega). Madalast keerdsamblast (<i>T. inclinata</i>) erineb pikemalt aheneva lehetipu poolest ning erinevalt madalast keerdsamblast pole jäiga keerdsambla lehetipp tanujas. Haprastr keerdsamblast (<i>T. fragilis</i>) erineb selle poolest, et hapral keerdsambal on veelgi pikemad ja järgalt sirged ja kergelt murduvad lehetipud ning väiksemad leherakud.	Lääne-Eesti.	vähe
II kat	Ohulähedane	Tumeroheline või kahvatupruun sammal. Vars lamav või tõusev, tihedalt kaherealiselt lehistunud. Lehed pikkesti laiemad või enam-vähem sama pikad kui laiad, nende kõhtmine leheserv peaaegu poolringikujuline, selgmine lühem ja võib olla peaaegu sirge. Lehed lõhestunud kolmeks, harvem neljaks, erineva suurusega teravatipuliseks hõlmaks, pisut lainelised.	mets	mets	Kasvab tihedate kogumikena metsas maapinnal, liiva- või graniitkividel ning teiste sammalde seas.		Võib segi minna hariliku barbikuga (<i>Barbilophozia barbata</i>), eristub viimast ebahüümeeitiliste 3-hõlmaste lehtede ja alatü puuduvate kõhtlehtede poolest. Puidu-sagarsamblast (<i>T. exsectiformis</i>) eristub suuremate mõõtmete poolest, ka esineb puidu-sagarsambal sagedamini sigikehi.		üksikud
II kat	Äärmiselt ohustatud	Üksikult või 5-10 kaupa koos. Kübar ümar või hõlmine, nahataoliselt sileda kollakaspruuni kuni ookerjas pinnaga. Jalg 1,5-4 cm kõrgune. Torukestkiht erekollane. Jala alusel kõdu sees valged nõõritaolised seeneväädid.	park, asula	Kalmistute muruplatsidel, võsastuvatel tühermaade vijakal pinnasel.	maapind	juuli - oktoober	Võib esmapilgul meenutada kukeseent.	Viljakehad ei arene igal aastal.	üksikud
II kat	Ohualdis	Kübar hall, pruunikashall või hallikaspruun, serv rihtveljas. Eoslehekused valged, vabad. Jalg valkjas, hele pruunikashallide hõredate peente soomustega, rõngata, alus muguljas. Alusel tupe jäänused vaid ebemetena või puudub.	muu	Kasvab koos leppadega.		august - oktoober			üksikud
II kat	Ohustatud	Kübar 4-10 cm, kumer või nürikoosjas, hiljem lame, kollakas-, kuld- kuni roostepruun, serv loori jäänustega. Ülapind viitjas-soomuseline. Torukestes algul kollased, hiljem rohekaskollased, raske kübaralihast eemaldada. Poorid kärgjad, pikuti venitatud. Jalg silinderjas, noorelt õõnes, torukeste värvi, kiudjate soomustega kaetud, ebemeline rõngas.	muu	Lehiste all.		juuli-oktoober			üksikud
II kat	Äärmiselt ohustatud	Kübar sile, hallikas-pruun kuni tumehall, peaaegu must oliivkarva varjundiga. 5-15 cm lai, ebakorrapärase kujuga. Torukestes hallid. Jalg tugev, üsna pikk, sileda halli pinnaga. Seeneliha hall, väga pehme ja habras, murdepind värvub kiiresti punakashalliks.	mets	Lehtpuudega kuusikutes, lehtpuusaludes ja lubjarikkal pinnasel. Kuuse mükoriisasseen.		august - oktoober			üksikud
II kat		Enamasti tumepruun, kergelt oliivjas. Kübar 5-12 cm lai. Noorelt poolkerajas, hiljem padjakujuline, torukestes ulatuvad servast üle. Vanalt ülakülg läikiv, niiskelt kleepuv-rasvane. Torukestes kollased või rohekaskollased, veripäased, vajutamisel värvuvad kohe siniseks. Seeneliha kollane, tihke, lõikepind värvub kohe tumesiniseks.	mets	Laialehised metsad, lehtpuudega palumetsad, parkmetsad, metsaservad. Kasvab koos pöõgi, tamme ja sarapuga.		juuli-september	Saatanakivipuravik (<i>B. sotanos</i>) - tema kübar hallivalge, hele-halliohinas või ookerjas. Teised punaste pooridega puravikud.		üksikud
II kat	Äärmiselt ohustatud	Kübar poolkerajas kuni padjakujuline, 5-15 cm, valkjas kuni hõbehall, hiljem pruunikashall. Ülapind matt, ei ole rasvane. Poorid noorelt sidrunkollased, muljumisel muutuvad siniseks. Jalg kollane, keskel või alumise osas punakas toon, enamasti kaetud peene kollase võrkja mustriga. Kübara lõikepind värvub siniseks.	muu	Kasvab koos tamme ja pöõgiga.		august			üksikud
II kat	Äärmiselt ohustatud	Kübar poolkerajas, vanalt kergelt lamendunud. Ülapind peenviljas, hiljem paljas, noorelt hall-oliivpruun, kahvatu nahkkollane, serv terav, algul sisse keerdunud. Torukestes kergelt eemaldatavad. Poorid sidrunkollased, muljumisel ei muutu siniseks. Jalg jäme, puhutunud, tipu poolt õlekarva, alusel pruunikas, võrguta.	muu	Koos tammedega, savistel muldadel.	savine muld	juuni-oktoober		Seeneliha valge kuni kahvatukollane, ei muutu siniseks, lõhn meenutab jodoformi või karbooli. Maitse mahe kuni kergelt hapukas.	üksikud
II kat	Ohustatud	Pruunikas-halli kübaraga, vatjas-sametjas, kuiv, 6-20 cm lai. Torukestekihth kollane, vajutades värvub siniseks. Jalg mugulja alusega, kuni alus ahaneb ja muutub juuresarvaseks. Kogu jalg kollane, harva kitsa punaka võõrdiga, kaetud peene võrguga. Viljakeha värvub katsumisel kiiresti tintsiniseks.	mets, niit	Lehtmetsades, puisniitudel, tammesaludes tammede all.		juuli-september			üksikud
II kat	Ohustatud	Viljakehad 1-3 cm laiad, 1,5-5,5 cm kõrged, kerajad, pinnikujulised või nagu jalaga pead. Välispid valkjas, peensametjas-vitjas kuni peaaegu sile, vanalt vaskpruun kuni mustpruun.	soo	Toitainerikastes soodes sambalpinnaal.	sammal	juuni-september			üksikud
II kat	Äärmiselt ohustatud	Viljakeha torbikjas või lehterjas, serv sooneiline, 3-6 cm lai. Ülapind kaetud peente udemetega, värsuvalt kollakas-või oranžikaspruun. Alapind peaaegu sile (kõige enam veldi voldiline), erkkollane, vanemal valkjashall. Jalg paljas, sageli lapik, punakas-või oranžikaskollane.	mets, soo	Soistes lehtmetsades, tihedates kuusikutes, madalatel soostunud märgaladel.		august - september	Sarnaneb leher-kukeseenega (<i>C. tubaeformis</i>), kuid selle kübara alapind on voldiline ja hall.		üksikud

II kat	Äärmiselt ohustatud	Kübar 3-8 cm, noorel seenel poolkerajas, hiljem lamenev. Ülapind kahvatukollakas, hiljem heleookerjas, enamasti kuiv, mõnikord vaid veidi limane. Eoslehekused kreemikad, immitsevad piimmahta. Jalg ülalpool rõngast valge, rõngast alpool kuldpruun, immitseb piimmahta. Rõngas õhuke, valge, hiljem kärbub.	mets, niit	Lubjarikkal pinnasel leht- ja okasmetsades, karjamaadel.		august - september		Lõhn tugev, magus või gaasi meenutav.	üksikud
II kat	Ohulähedane	Kübar 3-8 cm lai, koonusjas-kellukjas. Ülapind küline, sinakasvioletja tooniga, kühm mõnikord ookerjas. Eoslehekused algul valkjaskollased, siis kahvatu-roosad. Viljakeha lihakas, seeneliha valkjask. Jalg alusel valge, muldu kübara värvi.	niit	Looniidud, niidud, enamasti lubjarikkal pinnasel.	lubjarikas pinnas	august-september			üksikud
II kat	Ohualdis	Viljakehad ebakorrapärasele nuijad, mustad, kuivad, enamasti paksud ja madalad, lühikesed jalaga. Ühelt aluselt mitmekaupi kasvavad.	rannik, nõmm	Lüiterannad, teised liivased alad, seotud kukemargiga (<i>Empetrum nigrum</i>).		september - november			vähe
II kat	Äärmiselt ohustatud	Viljakehad kuni 6 cm kõrged, saledad, lillakas-mustad, keele- kuni spaatikujuline, jalg siinderjas, tihti käärdunud, väikeste põõsastena.	mets, niit	Vanad ja puutumata rohumaad, metsakooslused, aruniidud.		september - november			üksikud
II kat	Ohustatud	Kübar 2-7 cm lai, valkjask, muljumisel kolletub. Valged kuni kreemjad vahajad eoslehed, serv sageli peente kollaste ebemetega. Jalg kahvatukollane, peente kollaste soomustega (eriti tipu lähedal), tipus ka kollased tilgad.	mets	Leht- ja okasmetsad.		august - oktoober			üksikud
II kat	Äärmiselt ohustatud	Kübar kiilukujuline, servaosad üsna õhukesed, teravad ja lõhenenud. Ülapind karvane, algul seemspruun, lõpuks tellispunane. Torukese pind tume-kaneelpruun, siidiliskene. Seeneliha pruun, viljakeha jämedune keskosa täidetud keraja marmormustrilise südamikuoosaga.	muu		elustamme tüvel		Haavapässik (<i>Nonotus rheades</i>) - temal on ka südamikuoos, aga väiksem ja kasvab haavadel.	Värskest vesine ja raske.	üksikud
II kat	Äärmiselt ohustatud	Valge piimmahtaga, kuid see muutub tilkades kohe eritumise järel kuldikollaseks, kibekas. Kübar kuiv, matt, tihakava beez või hele-lihakpruun, tumedamalt ookerjalajulis-katkevöödiline. Eoslehekused kübara värvi.	mets	Tammikud, tamme segametsad. Tamme alusmetsaga loomännikud.		august-oktoober		Ainult tammede all!	üksikud
II kat	Ohustatud	Lihakas suur valge, hiljem roosakaspunaseks muutuv riisikas. Kübar kleepuv-limane, servaosas nõrgalt ringvöödiline. Eoslehekused roosad, tihedalt. Jäävalt valge piimmaht. Kibe maitse.	mets, niit	Haavikud, haava-segametsad, puisniidud.		juuli-september		Ainult haabade all!	üksikud
II kat	Äärmiselt ohustatud	Väike kuni keskmise suurusega (2-8 cm) riisikas. Kübar ookerkollane kuni pruun takerkarvane, mille serv on riisikarvane. Eoslehekused valkjad kuni oranžikaskreemid, roostetäplilised. Valge põletavalt kibe piimmaht.	mets	Salutamnikud ja tamme-segametsad.		september		tammede all, lubjalembene	üksikud
II kat	Ohulähedane	Viljtjas-sametjas, punakasookerjas, rihvelja servaga kübar. Eoslehekused kollakad. Jalg jämenuja kuni mugulja alusega, ebemeline.	mets, niit	Laialehised metsad, puisniidud.		august-september		Lääne-Eestis saartel, lubjalembene	üksikud
II kat	Ohulähedane	Noorelt üleni valge vatjas-kiulis-turrissoomuline kübar. Vanemalt hallikaspruunitipuliste soomustega, keskel madal pruunikas kühm. Jalg kahvatupruunikas, paljas, topeltservalise rõngaga.	mets	Okasmetsades, eriti kuusikutel.		august-september			üksikud
II kat	Äärmiselt ohustatud	Kübar on võrreldes jalaga suhteliselt väike, 2-4 cm, seest õõnes, tipp kerajas, mütsikujuline, ainult ülemise poolega jalale külge kasvavad. Ülapinnal ribad vertikaalse asetusega, üksikute ühendavate ristribadega, vööd kitsad. Vööd mesi- kuni oliivpruunid, ribad tumepruunid kuni mustad. Jalg õõnes, valkjask, hiljem kahvatu-nahavärv, kergelt ribiline, savija kirmega.	niit, park, aed, mets	Huumusrikkad niidud, pargid, aiad, metsad.		aprill-mai			üksikud
II kat	Äärmiselt ohustatud	Viljakehad noorelt kerajad, liiva süvenenud, hiljem kausjad, tähtjalt lõhenenud (4-6 hõlmaga) ja väljapoole keerdunud. Sisepeind tume kollakas- kuni dattelpruun. Välispeind kahvatu-hallpruun, kaetud liivaga.	nõmm, rannik	Valgetel rannikuulidel.	rand-luidekaera kõdunevalt juurtel	august - september			üksikud
II kat	Äärmiselt ohustatud	Viljakeha lehterjas, keske jalaga. Kübara ülaküljel kreemil kuni ookerjal taustal kontsentriselt asetunud turritavad teravad tumekollakaspruunid soomused, laineline narmastunud terav serv. Torud valkjaskreemid, poorid ümarad kuni piklikud, hambulise servaga.	muu		lehtpuude (vaher, paju, lepp, pöök) okstel, tüvedel ja kändudel viljakal (savisel) mullal.	juuni - august	Soomustorik (<i>P. squamosus</i>) - lamedad soomuselaigud.	Jalg võib olla juurdunud ning lõppeda sügaval mullas mugulja skleroosiumiga.	üksikud
II kat	Ohualdis	Noorelt kerajad, vanemalt kroonjalt kausjad. Ülakuul noorelt kahvatu, varsti violet kuni pruuniolett. Alakül määratudvalkjask, maapinda süvenenud, kuni 15 cm.	mets, park, nõmm	Leht- ja okasmetsades, parkides, nõmmedel, tihti pesadena koos.		mai-juuli		Põhja- ja Lääne-Eestis, Saaremaal, lubjalembeline	üksikud
II kat	Ohustatud	Viljakeha 10-30 cm kõrgune, peaaegu kerajas, voldiline, noorena peaaegu valge, hiljem ookerkollane. Laielihtlalt harunenud lühidate hõlmadega. Seeneliha valge.	mets,park	Okasmetsades ja parkides.	Kasvab parasitseena vanades metsakooslustes üksikute kõrgemate männitüvede alustel ja kändudel, näivalt maapinnal.	august - oktoober			üksikud
II kat	Ohustatud	Kübar pruun või rohekas-kollakas kuni oliivjas, 4-13 cm lai, kumer, mõnikord madalalt nõgus, sisselõrullunud servaga. Ülapind kuiv, matt, lõheneb sageli ruudukujuliselt. Eoslehekused valged.	mets	Leht- ja segametsades.		august - oktoober	Rihvelheinikul (<i>T. ocerbum</i>) lõhn ebamäärane, maitse terav-kibekas. Sellerheinikul on tugev selleri või leesputke lõhn.		üksikud
II kat		Tiibade siruulatus 51-63 mm. Valkjas-hallikate tiibadega, eestiva tipuosa pooliläbipaistev, ülaosas kaks tumedat laik.	niit	Peamiselt jõeluhadel	Lilleõitel toitumas	Mai lõpp-juuni	Põualiblikas (eriti lennul) ja suur-kapsaliblikas	Põhja-Eesti ja Lõuna-Eesti	keskmiselt

II kat		Õied väikesed, kahvatukollased, tipmises pikas õisikus, mis on ka ülaosas hõre. Lehed katkestunult sulgjad. Tipmine leheke enam-vähem teiste suurune, ei ole hõlmadeks jagunenud. Lehekesed alumises osas terveservaliseid, tipus hambulised. Varrelehed õitsemise ajaks kuivanud. Kõrgus 30-100 cm.	mets, võsa	Metsades, metsaservades, põõsastikes.		juuli, august	Sarnane harilikku maarjalepaga, erinevus karvasest maarjalepast: lehekesed on aluseni sakilise servaga.	Peamiselt mandri ida- ja lõunaosas.	keskmiselt
II kat	Ohualdis	Juurmised lehed peaaegu rootsuta, õitsemise ajal olemas. Õite kandeledhed suured, terveservaliseid; ülemistest õitest 2 korda pikemad. Õisik neljatahuline, algab juba varre aluselt. Õied tavaliselt alla 1,5 cm pikad, helesinised. Tolmukad peaaegu ülahuule pikkused, tolmuksamiidid paljad. Kõrgus 10-30 cm.	mets	kuivadel metsaservadel ja nõlvadel;		mai, juuni		Leidub ainult Saaremaal	vähe
II kat	Ohualdis	Taim roomavate lehistunud võsunditega. Varred ladvaosas karvased (kahe vastaku pikiribana), lehed paljad või hõredalt karvased. Juurmised lehed pikarootsulised. Õied umbes 1,5 cm pikad, sinised (harva punased või valged). Ülemised kandeledhed õitest lühemad, sinised või rohekassinised, pisut täkilised. Tolmukad ülahuulest pikemad, tolmuksamiidid karvased.	mets	salumetsade servadel		mai-juuli			üksikud
II kat	Ohualdis	Maismaal kasvatatav taimel lehed sinakasroheline, kuni 15 mm laiad, vees kasvataval pruunikasroheline. Õisiku harud mäännastest, üsna rõhtsalt. Kroonlehed tupplehtedest umbes 1,5 korda pikemad, sageli punakad. Emakakaal kõverdunud, sigimikust lühem. Kõrgus 10-30 cm.	veekogu, kallas	jõgedes ja väiksemates veekogudes ning Peipsi rannal		juuni-september			vähe
II kat	Ohualdis	Lehed 2-4 mm laiad, ristlõikes kolmekandilised, varrest lühemad, õitsemise ajal sageli kuivanud. Vars kolmandiku või pooleni kaetud lehetuppedega. Õisik kileja kandeledhega, mis kergesti lahti tuleb. Sigisibulad rohekaskollased, heledad, paiknevad väga tihedalt ning neid on rohkesti. Kõrgus 20-70 cm.	rannik	klibusel ja liivasel mererannal		juuni, juuli			vähe
II kat	Ohualdis	Kuld kollaste silmapaistvate õisikutega hallikasroheline madal taim. Varred tõusvad, alusel puitunud. Vähi kibitaoline kõdrake. Kõrgus 10-25 cm.	rannik, nõmm	rannaluidetel		mai-juuni		Ainult Saaremaal	vähe
II kat	Ohualdis	Huule alusel kaks väikest naastu. Õitsemise algul õisik püramiidjas või koonusjas, õied roosakaspunased. Kannus sigimikust pikem. Lehed kuni 1 cm laiad ja kuni 1,1 cm pikad, asetsevad varrel spiraalselt. Kõrgus 20-45 cm.	niit	lubjarikastel puisisiitudel		juuli			keskmiselt
II kat	Äärmiselt ohustatud	Õisikud võrkviljata, läbimõõt üle 3 cm, õisikuraod erineva pikkusega, õisikuid leidub ka lehekaenlaist, mistõttu õisik on kobarjas. Õisikud 2-6 kaupa. Varred enamasti allapoole käärdunud harudega. Leherootsud õõnsad. Kõrgus 60-200 cm.	mets, rannik	rannikul salumetsades		juuni-august			vähe
II kat	Ohustatud	Lehed niitjad, paljad, peensaagja servaga, enamik kimbuna varre alusel. Vars kuni õisikuni harunenud. Valged õied tipmises pöörises õisikus. Tupplehed tõmbitipulised, kroonlehtedest kuni 2 korda lühemad, ühe ebaiselge rooga. Kroonlehed terved. Kõrgus 20-45 cm.	mets, raiesmik, joonobjektid	liivastes männimetsades ja nende raiesmikel, teede ääres.		juuni-august		Peamiselt Kagu-Eestis	vähe
II kat	Ohualdis	Taim tugevasti aromaadne, tõusva varrega. Lehed tihedalt valgeviltjad. Õisikud pöörises liitõisikus, õisikud laiusest märgatavalt pikemad, enamasti püstised. Lehed sulgjad. Kõrgus 15-45 cm.	rannik	savikal ja klibusel mererannal		august, september		Peamiselt Lääne-Saaremaal	keskmiselt
II kat	Ohualdis	Sõnajalgtaim; eostaim; raunjalaline. Lehed kahelisulgjad, üldkujult kolmnurkne või munaja labaga, viimase jürgu lehekesed rombjad, külja alusega. Leheroots labast pikem, alumises osas punakaspruun, ülaosas roheline. Kõrgus 5-15 cm.	kivi	paepragudes ja -müüridel		juuni-september			keskmiselt
II kat	Ohualdis	Sõnajalgtaim; eostaim; raunjalaline. Lehed lihtsulgjad; lehed pisut jäigad, suhteliselt pikad ja kitsad, paljude ümarate või munajate sulglehekestega. Leheroots kuni lehe tipuni tumepruun. Kõrgus 10-30 cm.	kivi	paepragudes		juuni-september		peamiselt Lääne-Eesti saartel ja mandri loodeosas	keskmiselt
II kat	Ohulähedane	Sulglehekesed pikikmunajad, hõredalt saagja servaga, paljad. Sarikakiiri (10)15-20, ebavõrdse pikkusega. Katis ja osakatis paljulehelised. Vars ruijas, peenesooneline, varre alusel võsundid. Õied valged. Kõrgus 25-80 cm.	veekogu	jõgede, kraavide kaldavees, eriti allikavees.		juuli-august (september)		Paiguti tavalisem Saaremaal ja Järvamaal.	vähe
II kat	Ohualdis	Taim enamasti kollakasroheline. Leht 3-5-jagune, tipmine hõlm hambuline. Õisikud pikkusest umbes kaks korda laiemad. Kõrgus 20-40(60) cm.	kallas, veekogu	kallastel, kraavides ja turbapinnasel avakooslustes.		juuli-september		Enamasti Peipsi ja Pihkva järve kallastel ning Narva jõe suudmealal.	vähe

II kat	Ohustatud	Sõnajalgtaim, eostaim. Taime maapealne osa koosneb näiliselt varrest ja ühest külgmisest lõhestunud lehdest. Tegelikult on see kõik üks leht, mis on liigestunud steriilseks, lehetaoliseks osaks ja fertiilseks, eespesi kandvaks osaks. Steriilne lehetaoline osa rootsuga, mis algab taime alumisest osast. Fertiilne osa umbes steriilse osa pikkune. Kõrgus 10-25 cm.	niit, nõmm, mets	Kuivadel kasvukohtadel: niitudel, nõmmedel, hõredates metsades	juuli, august			vähe
II kat	Ohulähedane	Kõrgekasvuline, tipust longus, karvane taim. Lehetuped kinnised, karvased. Lehed 8-11 mm laiad. Keeleleke 3-4 mm pikk, narmastunud. Õisik pöörisjas, harunenud. Kõrgus kuni 150 cm.	mets	Varjukates leht- ja segametsades	juuni, juuli			keskmiselt
II kat	Äärmiselt ohustatud	Taim ei meenuta üldse sarikalist. Lehed lineaalsed, sinakasrohelised, paljad lühirrootsulised. Kollased kuni oranžid õied koondunudpaljudeks 3-5-õielisteks sarikakesteks. Külgmised sarikad peaaegu raotud, tpmised raolised. Kõrgus 20-50 cm.	rannik	Mererannas	august, september		Leitud vaid läänesaartel	üksikud
II kat	Ohulähedane	Põisikuid pähikus kuni 3. Alumised lehetuped helepruunid. Lehed heledamad hallikasrohelised, 1-1,5 mm laiad, lamedad kuni kahekümnellised, pehmed. Õisik 2-4(6) pähikuga, emasõite kohal 1 või 2 isasõit. Põisikuid on ühes pähikus 1-3, need läigivad ja on lühikese nokaga. Kõrgus 15-30 cm.	mets	Kuuse-lodumetsades, niisketes kuusikutes.	mai-juuni		Paiguti mandriosas, peamiselt Alutagusel ja Edela-Eestis	vähe
II kat	Ohulähedane	Väikeste puhmikutena ja pisut lihakas Põisikud ja lehed ühtmoodi hallikasrohelised. Isaspähikuid 1, emaspähikuid 2 või 3. Pähikute kandlehed pikad, rõhtsad või veidi ülespidised. Põisiku kattleht munajas, ogatipuga, pruun, põisikust lühem. Alumised lehetuped tumepruunid. Kõrgus 10-30 cm.	rannik	Mererannikul.	mai, juuni		Paiguti Lääne-Eestis	keskmiselt
II kat	Ohualdis	Taim alusel tumepruunide lihtkiududega. Lehed hallikasrohelised, renjad. Õisik 2 või 3 piklikmunaja pähikuga. Põisiku kattleht tumepruun, põisikust lühem või sama pikk. Põisik 2,5-3 mm pikk, süstjas, sooniline, lühikese nokaga. Kõrgus 10-35 cm.	rannik	Mererandadel	mai, juuni			vähe
II kat	Ohustatud	Lehed sinakasrohelised, andruga. Õisik 3-5 laimunaja pähikuga. Põisiku kattleht punakaspruun, põisikust veidi lühem. Põisik 2,5-3,5 mm pikk, peenesooneline, pikkamisi nokaks ahenev. Lehetuped lihtkiududeta. Kõrgus 15-35 cm.	mets, soo	Rabastuvates soodes, lodumetsades	juuni			vähe
II kat	Ohulähedane	Lehed 2-4 mm laiad, enam-vähem varte pikkused. Lehetuped pruunikad. Emaspähikuid 2-4, tumepruunid, alumise emaspähiku kandleht 3-6 mm laiune ja õisikust enamasti pikem. Pähikud pikkadel raagudel, valminult rippuvad. Põisiku kattleht süstjas, põisikust pikem ja poole kitsam. Põisik 3-4 mm pikk, lame. Kõrgus 15-50 cm.	soo	Siirdesoodes, rabaservades	mai, juuni			keskmiselt
II kat	Äärmiselt ohustatud	Lehed 1-2 mm laiad. Lehetupe kileja osa ülaseriv tumekollaselt värvunud. Õisik 1-4 cm pikkune. Põisiku kattleht punakaspruun, põisikuga umbes ühepikkune. Põisik 3,5-4 mm pikk, kollakaspruun. Kõrgus 10-30 cm.	nõmm	Liivikutel.	juuni, juuli		Viidumäel.	puuduvad
II kat	Ohualdis	Alumise emaspähiku kandleht õisikust lühem. Tipmine pähik teistest umbes kaks korda pikem, nuiakujuline, selle alusel isasõisi kõige rohkem. Lehed kollakasrohelised, 2-3 mm laiad, lamedad. Õisikus 3-4 pähikut. Põisiku kattleht helepruun, valkja servaga, põisikuga ühepikkune. Põisik sujuvalt lühikeks nokaks ahenev. Kõrgus 15-30 cm.	rannik	Rannikualadel	juuni			vähe
II kat	Äärmiselt ohustatud	Taim kasvab hõremurusal, maapinnal jäme roomav risoom. Lehetuped ohtrate lihtkiududega, tumepruunid. Pähikud asetsevad sõrmalt. Lehed 2-3,5 mm laiad. Isaspähikuid 1 (0,5-1,2 cm pikk), emaspähikuid 2 või 3 (1,5-3 cm pikk). Kõrgus 15-40 cm.	mets, nõlv	Metsaservadel, kuivadel nõlvadel	mai			üksikud
II kat	Äärmiselt ohustatud	Taimed alusel võrkiududeta. Lehed puhasrohelised. Põisik kollakasroheline. Emaspähikud asetsevad hõredalt, piklikuljad, 5-8 cm pikad. Põisiku kattleht süstjas, pruunikas, põisikust lühem. Põisik ümar, aheneb järsult pikaks nokaks. Kõrgus 60-100 cm.	mets, soo	Lodumetsades, soodes.	mai, juuni	Nokktarna lehed sarnased metskõrkjale, erinevus metskõrkjast - lehed pealt karedate.	Kirde-Eestis	vähe
II kat	Ohulähedane	Õied valged, suured, raotud, kellukjad, hõredas õisikus. Helerohtsed süstjad lehed, varrel selgelt kahekülgsest. Kõrgus 20-50 cm.	mets, niit	puisniitudel ja laialehistes metsades	mai, juuni		Lääne-Eestis	keskmiselt
II kat	Ohualdis	Õied roosad või roosakadillid, üsna suured, raotud. Õisikus 3-10 õit. Lehed süstjad, tumerohtsed, alt sinakasrohelised, veidi renjad, püstiselt kaldu. Kõrgus 25-60 cm.	niit, mets	Puisniitudel ja loometsades	juuni, juuli			keskmiselt

II kat	Ohulähedane	Kroonlehed enam-vähem tupplehtedeks pikkused. Õite kandelehed kitsa kileja äärisega, alumiste õite kandelehtedel võib kilejas ääris puududa. Õisik tihed, sest õite rood õitest palju lühemad. Tupplehed tihedalt näarmekarvased. Taim on enamasti kleepuv. Kõrgus 3- 15 cm.	niit, mets, raiesmik, nõmm	Kuivadel liivastel kasvukohtadel: niitudel, puisniitudel, männimetsa servadel ja raiesmikel, liivakuil.	mai, juuni	Sarnane on kevad-kadakaer, kuid kevad-kadakaeral õite kandelehed kuni poole kandelehe laiuse kileja äärisega, õisik hõre, õieroad on õitest pikemad.	Ainult läänesaartel.	vähe
II kat	Äärmiselt ohustatud	Sulglehekersed kuni 0,5 cm laiad, sulgjaist lõhestunud, teravate tipmetega, hõredate pikkade karvadega. Liitsarikas 15-20 palja kiirega. Osakatis koosneb enamasti 5- 6 paljast või hajusalt karvasest lehekesest. Kõrgus 35-90 cm.	mets, joonobjektid, võsa	Laialehiste ja segametsade servadel, teede ääres, põõsastikes.	juuni, juuli		Leitud ainult Abruka saarel.	üksikud
II kat	Ohualdis	Lehetuped karedate, lehelabad kuni 2 cm laiad ja 30 cm pikad, lamedad, terasavalt karedate. Keeleke kuni 6 mm pikk, kumera või lõhestunud tipuga. Õisik pööris, mis on 15-30 cm pikk, erineva pikkusega peente harudega. Kõrgus 60-150 cm.	mets	Niisketes varjukates segametsades.	juuli			vähe
II kat	Ohustatud	Sarnaneb veidi harilikule nõiakollale, kuid on pisut suurem, leheroots pole tiivuline, õisikud kandelehtedeta. Lehed pikalt teritunud tipuga. Kõrgus 15-40 cm.	mets	Varjulistes metsades.	juuni-juuli			üksikud
II kat	Ohualdis	Lehed veidi lihakad. Ülemised varrelehed ei ümbritse vart. Varrelehed lühikesed rootsu ja kolmnurkselt munaja labaga, lehealus sageli odajas. Juurmised lehed pika rootsu ja kolmnurkselt südaja labaga. Õied valged, väikesed. Vili ümarmunajas kõdrake.	rannik, kivi	Rannas lubjakivikaljudel ja sallines võõndis	mai, juuni		Läänesaartel	vähe
II kat	Ohustatud	Kollakad või pruunikad taimed ilma roheliste lehtedeta. Huul teistest õielehtedest lühem, alla suunatud, vars rohekaskollane ei ole läbikumav. Õied kollakad või oliivrohelised, õisi 5-10. Kõrgus 12-35 cm.	mets, soo, võsa	Rabastunud metsades, soistes võsades	mai, juuni			keskmiselt
II kat	Ohustatud	Kandelehed terved, jagunemata. Õied lillakaroosad. Kobar kuni 8- õieline. Õisik kuni 1,5 cm pikk. Viljaraod viljast 3-5 korda lühemad. Kõrgus 5-20 cm.	mets, võsa	Lehtmetsades, võsastikes	aprill, mai			vähe
II kat	Ohustatud	Taim kollaskaroheline, keelõied kollased. Vars lehistunud, lehed varrel vahelduvad, taimel alaosas juurmised lehekodarik. Lehed terveservalised või väikeste hammastega, ümara tipuga. Lehed ja varred karedate karvadega. Üldkatis lehe sisekülj ja õisikupehi seest paljas. Välimised üldkatis lehed sisemistest märgatavalt lühemad, ei kata neid katusekivi taoliselt. Seemnis 20 roidega, emakasuu mustjas. Pappus lumivalgetest paindovatest lihtkarvadest. Kõrgus 30-70 cm.	niit, võsa	Niisketel lamminiitudel ja võsastikes	juuni, juuli		Tartu ümbruses	keskmiselt
II kat	Ohustatud	Taimed enam-vähem paljad. Neljalehelised männased üksteisele ligistunud; sõlmevahed alla 3 cm pikad. Rohekaskollased paljaste raagudega õied väikeses õisikutes lehekaenlais. Kõrgus 8-30 cm.	mets	Kuivemates hõredates metsades	juuni			üksikud
II kat	Ohulähedane	Lamava või tõusva kolmekandilise varrega taim. Lehed 2-3 mm laiad, varrest lühemad või sama pikad. Õisik nutitaoline, paljude väikeste pähikutega. Õisiku alumised kandelehed lehtede taolised, õisikust pikalt üleulatavad. Õiekattelehed tumepunased. Kõrgus 3-15 cm.	kallas, veekogu	Märgadel muda- ja liivakallastel.	juuli-september		Eriti Peipsi ääres ja Ida-Eestis	vähe
II kat	Ohulähedane	Õisi 1-3, suured, kollase sussitaolise huulega. Vars üleni lehistunud. Lehed ümbritsevad vart, on servast näarmekarvased, lehti on kuni 6. Kõrgus 20-55 cm.	mets, niit	Kuuse-segametsades ja puisniitudel	mai, juuni			palju
II kat	Puuduiliku andmestikuga	Lehed tumedate laikude või täppidega, eriti tipusos, mis sageli süüesod ühte, tanuja tipuga, püstiselt kaldu, kuni 10 cm pikad ja 2 cm laiad. Õied väikesed, intensiivselt violetjas- purpurpunased tumedama joonisega. Kõrgus 15-30 cm.	niit	lubjarikastel soistel niitudel ja puisniitudel	juuni			keskmiselt
II kat	Ohulähedane	Alamliigi eristatavuseks on: lehe pealispinnal võib olla täppe ja õied valkjas-kollased. Perekonna tunnused: Lehed renjad, kollaskarohelised. Õisik tihed, paljuõieline. Õie kandelehed lühikesed, ei ulatu palju üle õite; huul on rombjas, pea-aegu terve ja külgedelt tagasimurtud, kuni 7 mm lai. Vars tihedalt lehistunud, lehtede kõige laiem koht on keskosast allpool. Kõrgus 20-40 cm.	niit	Niitudel.	juuni			keskmiselt
II kat	Ohustatud	Vars üleni lehistunud. Lehed kollaskarohelised, täppideta, altpoolt hallikarohelised, ei ulatu kunagi õisikuni. Kujult lehed piklik-odajad, 10-20 cm pikad, 1,8-2,5 cm laiad. Õisiku kandelehti 2-3, õiest pikemad. Õied suured, punakasillad. Õiel huul 1 cm lai, kolmehõlmne, nõrga joonisega. Õiel kannus 10-11 mm pikk, asetseb pea-aegu horisontaalselt. Kõrgus 40-70 cm.	mets, niit, lagendik	Soostuv hõredam männimets, märgade niidulagendikega.	juuni, juuli			vähe
II kat	Ohualdis	Lehed ahenevad aluse poole vähe, laigulised või ühtlaselt rohelised, teiste sõrmkappadega võrreldes kitsad. Õied suhteliselt suured, 15-20 mm pikkused, tumevioletsed. Õiel huule keskhõlm teravatipuline, sageli külgmistest pikem. Kõrgus 15-35 cm.	niit, soo	Soistel niitudel, allikasoodes	juuni, juuli			keskmiselt

II kat	Ohualdis	Kroonlehed sügavalt lõhestunud (peenjagused, narmastunud). Kroonlehed valged, harva roosad või veinpunase laiguga. Taim tihemitätsjas, nelgihall. Varrelehed pea-aegu nõeljad, alumised lehed mõne mm laiused. Kõrglehed õie tupe alusel (2 paari) ulatuvad kuni neljandikuni tupe pikkusest. Kõrgus 10-30 cm.	mets, nõmm, rannik	Kuivades männikutel, liivikutel, luidetel.	juuni-august			keskmiselt
II kat	Ohustatud	Kroonlehed tipust poolest saadik sõrmjalt narmastunud, roosad kuni helelillad. Taim hõremitätsjalt kasvav. Varrelehed üle 4 cm pikad, 0,3-0,6 cm laiad. Lehed varrel vastakud. Kõrgus 30-60 cm.	niit, võsa	Puisniitudel ja niitudel, põõsastikes.	juuni-august			keskmiselt
II kat	Ohualdis	Lehed varrel vastakud. Lehed kitsad, rootsutud, lehtede kaenala väikestest lehtedest männased. Õied suured, silmapaistvad, sinised. Kõrgus 20-60 cm.	nõlv, mets	Kuivadel nõlvadel, metsaservadel, loometsades.	juuni-august			keskmiselt
II kat	Ohualdis	Kasvab muruna, roomav vars juurdub sõlmekohtadelt. Lehed piklikud, vastakud, umbes 1 cm pikkused, nende kaenlas üksikud, pisikesed, välged või roosad neljatised õied. Vilj on kupar, mis on kerajas, seemned hobuserauakujulised. Pikkus 2-4 (10) cm.	kallas, veekogu, rannik	Seisvate ja aeglaselt voolavate vete kaldaosas, ajutiselt üleujutatud aladel, riimvees.	(juuni) juuli-september			vähe
II kat	Ohualdis	Lehed 3-4 mm laiad, hallikasrohelistel, enamasti rullunud, teravnurkselt ülespidi hoiduvad, tõmbilt teritunud, pealt (seest) kareda tipuga. Keeleke väga lühike (kuni 1 mm), tipus sakiline. Õisik on tähk, püstine, hele või hallikasroheline. Õisikutel murdub kuivemult üksikuteks lüüdeteks. Lilled andruta, 8-11 rooga, tõmbi või sämpunud tipuga. Pähikud ohtetud, üksikeistest eemaldunud (alumise ülalub vaevalt järgmiseni). Kõrgus 20-60 cm.	nõmm, rannik	Rannaluidetel.	juuni, juuli		Läänesaartel.	vähe
II kat	Äärmiselt ohustatud	Võsu mitmeaastane (talvituv), männasoksteta. Varred nõrgad, sageli lamavad, 1-1,5 mm läbimõdduga. Varretüped 3 või 4 hambaga. Kõrgus 10-20 cm.	niit, mets, nõlv	Soistel niitudel, metsastunud nõlvadel	mai-august		Peamiselt Kagu-Eestis	üksikud
II kat	Ohualdis	Võsu mitmeaastane (talvituv), männasoksteta. Varred kollakasrohelistel, kuni 4 mm läbimõdduga. Lehetüped rohelised, ülaseras kitsa musta vöödiga ning on lõdvalt ümber varre. Kõrgus 30-60 cm.	nõmm, rannik	Mererannas luidetel	juuli, august			vähe
II kat	Ohualdis	Varred keskosas kolmekandilised, kasvab hõremurusalt. Õisik 3-6 munaja püstise või rippuva pähikuga. Õisikute raod karedad ja veidi kolmekandilised. Lehed 1-2 mm laiused ja tipmises kolmandikus kolmekandilised. Kõrgus 25-60 cm.	veekogu, niit, soo	Kraavides, õitskamaraal, soostunud niitudel	juuni			vähe
II kat	Ohustatud	Lehed torkavate ogadega, nahkjad, sinakashalli kirmega. Õied valkjad, tihedates nutitaolistes sarikates. Kõrgus 20-60 cm.	nõmm, rannik	Rannavallidel, liivaluidetel	juuni-august			vähe
II kat	Ohualdis	Lehed kaarduvad, alaküljel tugeva valkja keskrooga. Keeleke 2-5 cm pikk. Kõrvakesi ei ole. Õis on pööris, kuni 20 cm pikk, noorelt püstine, hiljem longus. Kõrgus 50-140 cm.	mets	Hõredates lehtmetsades.	juuni, juuli			vähe
II kat	Ohualdis	Läikiv, paljas, pisut lihakas taim. Lehed vastakud, kareda servaga, juurmiste lehtedeta. Õied suured, 5 rõheka tribuga, seest tume taevassinised. Kõrgus 15-45 (60) cm.	niit	Lammi- ja niisketel niitudel.	juuli-september (oktoober)			vähe
II kat	Ohustatud	Õied lillad, umbes 2 cm läbimõdduga. Varred lamavad või tõusvad, nõrgad. Lehed pinnal lüdkarvased, õisikuraod lüdis lihtkarvade, õied ulatuvad selgesti üle ülemiste lehtede. Tupplehtede ja viljade soontel lüdis lihtkarvad. Kõrgus 5-30 cm.	niit	Loopealsetel.	juuni-september			üksikud
II kat	Ohualdis	Paljas punaka varrega ja sõrmlohiste läikivate lehtedega taim. Õied roosad, 2-kaupa lehekaenaldes. Kõrgus 10-30 (40) cm.	niit, nõmm, rannik, võsa	Loodudel, rannavallidel, kadastikes.	mai-august		Peamiselt Saare- ja Hiiumaa lääneosas ning väikesaartel.	vähe
II kat	Ohualdis	Ühekülgse õisikuga taim. Õied punakaslillad, lehterjad, õisikus 3-10 õit. Varred üksikult, harunemata. Juurmised lehed 1,5-2 cm laiad. Kõrgus 30-60 cm.	niit	Niitudel ja uhtlammi-niitudel.	juuli			keskmiselt
II kat	Ohualdis	Lehetüped rüljad, karedad. Lehed 4-9 mm laiad. Keeleke 1-2,5 mm pikk. Õis on pööris, 15-25 cm pikk, õrn, ühele poole rippuvate harudega. Kõrgus 50-100 cm.	mets, kallas	Niisketes leht- ja segametsades, kraavikallastel, metsasihtidel.	juuni, juuli			üksikud
II kat	Ohualdis	Õied kannusega, kannus sigimikust lühem, harva sama pikk. Õisik kuni 1,5 cm läbimõdduga, vanillilõhnalised. Õrte kandeledhed alla 1 cm pikad. Õiel huul jooniseta. Lehed 3-8 mm laiused. Kõrgus 25-40 cm.	soo, niit	Lubjarikastes allikasoodes ja soistel puisniitudel.	juuli			keskmiselt
II kat	Ohulähedane	Tihedalt hallikarvane pisike taim. Õied umbes 1 cm pikkused, taimest eemale ulatavad, pasunakujulised. Lehed veheloidvad, kuni 4 cm pikad, 1 cm laiad. Kõrgus 7-15 cm.	rannik, niit	Rannasoolakuil, rannaniitudel ja mererannikul.	juuli-september			vähe
II kat	Ohustatud	Varre alusel mugulad. Vana ja noor mugul üksikeist eemal, esimene samblas, teine ülemise lehe kaenlas. Lehti tavaliselt 3, ülemine kõige suurem, kuni 4 cm pikk ja 1 cm lai. Õisikus 8-30 rõhekaskollast õit. Kõrgus 5-20 cm.	soo	Soodes, rabades, järveäärsetel õitsikutel.	juuli, august			keskmiselt

II kat	Ohustatud	Taim roomava või roniva varrega, kasvab puutüvedele kinnituses ülespoole. Lehed igihaljad, paljad, pisut läikivad 3-5 hõlmalised. Õitseb meil väga harva. Pikkus kuni 6 m.	mets	Niisketes segametsades, sarapikes.	Õitseb meil väga harva (september, oktoober)		Saare- ja Hiiumaal.	keskmiselt
II kat	Ohulähedane	Kogu taim valgeviltjas, sageli üsna kuivanud moega, ka õisikud näivad kuivanud, õisikud kollased. Võib kasvada väikeste mätastena. Lehed varrel vahelduvad. Kõrgus 10-50 cm.	nõmm, nõlv, põld	Liivastel nõlvadel, põlluseradel.	juuni-august			keskmiselt
II kat	Ohulähedane	Lehed ainult varre alaosas, 2 (vahel 3). Lehed süstjad, kuni 10 cm pikad, alla 2 cm laiad, pealt veidi läikivad, renjad. Õisik tihed, õied kollased, meelõhnalised. Kõrgus 10-30 cm.	niit, soo	Niisketel ja soistel niitudel, allikasoodes mätastel.	juuni, juuli			keskmiselt
II kat		Kasvab hõremurusal. Kogu taim peaaegu paljas või väga lühikeste hõredate karvadega. Keeleke 2-4 mm. Õis on pööris, 3-7 cm pikk. Kõrgus 30-70 cm.	mets, joonobjektid, muu	Niisketes metsades, metsateedel, niisketel liivadel.	juuni, juuli		Kagu-Eestis.	üksikud
II kat	Ohustatud	Lehed ümmargused, kilpjad, täklike servaga. Roots kinnitub lehelaba keskele. Varred nõrgad, roomavad, sõlmekotladel juurdunud. Õied 2-3 kaupa lehekaenlais, valged või roosakad, üsna tähelepandamatud. Kõrgus 15-50 cm.	mets, soo	Soistes metsades ja lodudes.	juuli, august (september)		Saare- ja Hiiumaa lääneosas ning Ruhnu saarel.	keskmiselt
II kat	Ohualdis	Vars paljas, ruljas. Lehe alus südajas, peaaegu vart ümbritsev. Kroonlehed täppidega, tupplehtede serv mustatipuliste hammastega. Kõrgus 30-70(90) cm.	mets	Kuivades leht- ja segametsades.	juuni, juuli		Ainult Saaremaal.	vähe
II kat	Ohustatud	Eostaim. Vars lühike, jäme, sellele kinnituvad kimbuna kitsad jäigad naaskeljad lehed. Välimiste lehtede laienuud aluse pealmisel pinnal eospes. Lehed tükijalt nööri, 1,5-2,5 mm laiad, alusel laienuud, tipus järsult ahenuud, tumerohelised. Kõrgus 7-15(20) cm.	veekogu	Liivase põhjaga selgeveelistes järvedes.	juuli-september			vähe
II kat		Õitseb harva, õisi kandavatel vartel lehed vahelduvalt. Õiteta võrsete lehed tiheda sibulataolise juurmise kogumikuna, lehed selgelt lihakad. Kõrgus 10-30 cm.	mets	Liivastes männikutes.	juuli, august			keskmiselt
II kat	Ohustatud	Varred lehistunud, õisik tipmine. Varre tipus ainult üks väike (väheseäeline) õisik, mis koosneb ühest, harvemini 2 või 3 osaõisikust. Varred ja lehed peenikesed, niitjad. Õiekattelehed õlgkollased, keskosas sageli punakad. Vili on kupar, mis on õiekattelehtedest kaks korda pikem, ovaalne, õlgkollane. Kõrgus 10-30 cm.	soo	Rabades ja rabaservadel.	juuli			puuduvad
II kat	Ohualdis	Kasvab hõremurusal. Varred ja lehed tippudest sageli kuivanud. Juurmised lehed puuduvad, mitteõitsevate vartega, mis meenutavad pikki lehti, varred kuni 3 mm läbimõdduga. Õisik koosneb paljudest osaõisikutest. Õiekattelehed õlgkollased, pruunika või punaka seljaga. Kõrgus 30-90 cm.	soo	Lubjarikastes allikasoodes.	juuni-august		Saaremaal.	vähe
II kat	Ohualdis	Tihedapuhmikuline taim. Lehed pikkade hõredate karvadega või paljad, 1-2 mm laiad. Lehetuped harali või alaspidi karvadega. Keeleke umbes 1 mm pikk, tipus lõhestunud. Õisik on pööris, kuni 6 cm pikk, kõrs pöörise all vähem kui 2 cm ulatuses karvane. Kõrgus 20-50 cm.	nõmm, mets	Liivikutel, teede ääres, hõredates männikutes.	mai-juuli			üksikud
II kat	Ohustatud	Õisikud kuni 2 cm läbimõdduga, sinised. Vars enam-vähem tihedalt lehistunud. Lehed harilikult terved, sageli mõne suure hambaga, õukused, rohelistes, vahakirmeta. Üldkattise lehed tihedate violetsete täppidega. Pappuse karvad kollakad, väga väikeste harjastega. Taimed piimahlaga. Kõrgus 30-70 cm.	rannik, kallas	Mererannal, veekogude kallastel.	august (september)			vähe
II kat	Ohualdis	Taimed kõitraagudeta, varred tiivutud. Lehekused 5-12 mm laiad, ümara tipuga, kuivades lähevad mustaks. Õied lillakad, 3-10 kaupa kobaras. Kõrgus 30-80 cm.	mets, niit	Leht- ja segametsades, puisniitudel.	juuni-august		Saare- ja Muhemaal.	keskmiselt
II kat	Ohualdis	Lehetuped väga karedate, kõrrasõlmed valgekarvased. Lehed 6-9 mm laiad, keeleke lühike. Õis on pööris, taime suurusst arvestades, on pööris väga väike ja hõre, õitsemisajal enamasti suuremalt jaolt ülemises lehetupes peidus. Pähikud meenutavad riisi pähikuid. Kõrgus 50-100 cm.	veekogu	Veekogude kaldavees.	juuli-september			puuduvad
II kat	Ohualdis	Kahe, enam-vähem vastaku, püstiselt kaidu lehrega, lehed taime alumises osas. Lehed kuni 10 cm pikad, ravijalt läikivad. Õisi 2-11, hõredas õisikus. Vili on kupar, kuprad üsna suured püstised, kollakasrohelistes, piklikud. Kõrgus 6-20 cm.	soo, kallas	Lubjarikastes soodes, soistel jõe- ja järvekallastel.	juuni, juuli			keskmiselt
II kat	Ohualdis	Lehti kaks, varre alumises osas, vastakud, pöödlaoatsa suurused, sageli lehed ja varre alumine osa sambla sees. Õisik lühike, väheseäeline, õied punakasrohelistes. Kõrgus 5-20 cm.	mets, soo	Rabastunud kuuse- või männi-segametsades.	juuni, juuli			keskmiselt
II kat	Ohualdis	Kitsad lehed pundina vee sees, kuni 6 cm pikad. Õisik ülatub veest õitsemise ajal välja, õied valged või helesinised, rippuvad, 1,5-3 cm suurused. Kõrgus 30-60 cm.	veekogu	Liivapõhjalistes selgeveelistes järvedes	juuli, august		Mandril.	vähe

II kat	Ohustatud	Eostaim. Peavars roomav, lühike, püstiste või tõusvate harudega. Lehed lineaalsüstjad, asetsevad varrel tihedalt. Eospesad koondunud varre tipmistele lehtedele vahele, pole ülejnud taimest selgelt eristunud. Kõrgus 3-12 cm.	niit, soo	Soonitudel, soode ja rabade servaaladel, niiskel liiv- ja turbamullal.	juuli-september			vähe
II kat	Ohualdis	Varre alusel tavaliselt üks leht, vahel ka teine, kuid palju väiksem. Pikas õisikus kuni 100 väikest rohekaskollakat õit. Kõrgus 10-25 cm.	metes, soo	Soostunud segametsades, soodes.	juuni, juuli			keskmiselt
II kat	Ohualdis	Lehed 4-kaupa männases. Õisik vähebieline, õied kollakad, alumised männastes, ülemised vahelduvalt, õie alusel 3 pisikest tervet kandlehte. Pikkus kuni 1 m.	veekogu	Seisvates või aeglaselt voolavates vetes.	juuni-august			vähe
II kat		Taim üleni veesise. Lehed 12-40 x 1-4 mm, ogajalt torkiva loogelise servaga, enamasti kolmekaupa männases. Õied üksikult varrelehtedele kaenlas. Kõrgus 10-60 cm.	veekogu, rannik	Meres, väga harva magevees.	juuni-september			vähe
II kat	Ohualdis	Õied roosakaspunased, harva valkjad, hõredamas kobaras. Leheküsi 5-12 paari, pikiklineaalsed. Vili on kaun, 4-6 mm pikk. Kõrgus 30-80 cm.	muu	Kuivaldel kasvukohtadel.	juuni, juuli		Peamiselt Ida-Eestis.	vähe
II kat	Ohulähedane	Õied putukakujuised. Lehed sinakasrohelistel, kuni 10 cm pikad, 2 cm laiad, taime alaosas. Kõrgus 20-40 cm.	niit, soo, võsa	Niisketel niitudel, allikasoodes, lookadastikes.	juuni, juuli			palju
II kat	Ohulähedane	Õisi 9-30, välimised õielehed ilma roheline sooneta, tume-purpurvioletsed. Alumisi lehti 3-5, kuni 16 cm pikad. Kõrgus 20-45 cm.	niit	Lubjarikastel kuivematel niitudel ja puisniitudel.	mai, juuni			keskmiselt
II kat	Ohustatud	Õisi 5-10, välimised õielehed lillakasrohelistel rohekate soontega. Õiel huul violetne, kolmeleheline, kumer, teised õiekattelehed üsna ühepikkused, kiivrina kokku kooldunud. Varre alumises osas lehti 4-6, kuni 7 cm pikad, selgete piki- ja ristroodudega. Kõrgus 10-25 cm.	niit	Kuivaldel niitudel ja hõredates loomännikutel.	mai, juuni		Lääne-Saaremaal ja Muhemaal.	vähe
II kat	Ohustatud	Puhkemata õienupud mustad, õied valged või roosakad, inimsilueti kujuga. Lehed sinakasrohelistel, kuni 1,6 cm laiad, 10 cm pikad. Kõrgus 15-40 cm.	niit, võsa	Kuivaldel niitudel ja puisniitudel, kadastikes.	juuni, juuli			keskmiselt
II kat	Ohualdis	Taim viltkarvane, lehekesed piklikud, kitsad, leheküsi 7-14 paari. Vars tugev, tõusev. Abilehed rootsuga kokku kasvanud. Õied kollakad, nuttitaolises kobaras. Vili on kaun, lühikarvane. Kõrgus 10-50 cm.	nõlv, põld	Kuivaldel nõivaldel, soõttidel.	juuni, juuli			vähe
II kat	Ohustatud	Taim roheline, harunemata varrega. Lehed tugevasti lõhestunud (sõlgilõhised), tumerohelised. Õied 3-4 cm pikad, kollased, silmapaistvad, hõredas tipmises õisikus. Kõrgus 30-100 cm.	niit, kallas	Soostunud niitudel, kraavikallastel.	(juuni) juuli, august			keskmiselt
II kat	Ohulähedane	Lehed juurmise kodarikuna, kollakasrohelistel, lihavad, terved, peamiselt pinnalt libedad, servadest sageli rullunud. Õied ühekaupa varre tipul. Õied valged, õiele suhu vaadates neelus karvu ei ole. Õiekannus kroonist palju lühem. Vili on kupar, teritunud, püstine, tupest kaiks korda pikem. Kõrgus 5-12 cm.	soo	Lubjarikastes soodes.	mai-juuli			vähe
II kat	Ohustatud	Suured paljad ja läikivad lehed meenutavad sellerit. Katise lehed vähemalt tipmistel sariakatel lõhestunud. Viljad kuni 1 cm pikkused. Kõrgus 60-150 cm.	kallas, mets	Kõrgetel jõekallastel, salumetsades.	juuni			vähe
II kat	Ohustatud	Taim alusel õhtrate vanade rüjate lehetüppedega, kasvab puhmikutena. Leht 2-4mm lai, paatja tipuga, keeleke 3,5 mmpikk, tipus kolmnurkjas. Õisik on pööris, 3-7 mm pikk, tihe, läikivad, üldkujult ümar. Kõrgus 10-30 cm.	loodudel, kivi	Loodudel ja paemurdudes.	juuni		Põhja-Eestis.	vähe
II kat	Ohustatud	Õied mõnekaupa lehtedele kaenlas. Vili must, läikiv, pika terava tipuga, umbes poole pikem õiekattest. Õiekate laia roosa servaga, selle hlmad ei kata üksteist. Tõri hõbedaläikeline, hiljem narmastub. Lehed kitsasüstjad, terava tipuga. Kõrgus 20-60 cm.	rannik	Liivasel mererannal.	juuni-september		Peamiselt läänesaartel, harvem mandriosas.	üksikud
II kat	Ohulähedane	Lehed varrega ühejamedused, niitjad, näiliselt üheroodsed. Vars enam-vähem rüjlas. Kõrgus 40-70 cm.	veekogu	Turbaakudes, kraavides, järvedes, aeglase vooluga jõgedes.	juuni-august	Sarnaneb muda-penikeelega, kuid muda-penikeele lehed varrest märgatavalt laiemad.		üksikud
II kat	Ohualdis	Astiline põõsas. Õied ühekaupa, valged. Õitseb enne lehistumist. Lehed 2-4 cm pikad, noorelt karekarved, hiljem paljad. Viljad kuni 1,5 cm, läbimõõduga, mustjad, sinaka kirmega. Kõrgus kuni 5 m.	metes, võsa	Metsa- ja võsaservades.	mai		Saaremaal ja Väike-Pakril.	vähe
II kat	Ohulähedane	Taimed tihedate hallide karvadega. Õied püstised, kellukjad, lillad. Viljad karvased, pusana laiuvad. Juurmised lehed ilmuvad alles pärast õitsemist. Lehed sõrmjagused kuni kolmetised. Kõrgus 8-30 cm.	metes, nõlv	Kuivades männikutel, liivastel nõivaldel, loometsades.	aprill, mai			keskmiselt
II kat		Varred kollakate harali karvadega. Lehed jagunevad 3-5 osaks, segmentid hambulise servaga. Juurmistel lehtedel viisnurkne üldkuju. Õied kollased, läbimõõt 3-4 cm. Vili spiraalselt kõverdunud nokaga. Kõrgus 20-60 cm.	metes, niit	Lehtmetsades, puisniitudel.	juuni, juuli		Põhiliselt saartel.	üksikud
II kat	Ohualdis	Kogu taim, eriti aga õietüped näärmekarvased, kuid neid on näha vaid luubi all. Õiekrõon kuni 2 cm pikk, helekollane. Allikasoodes teisi robrohtusid ei kasva. Kõrgus 20-50 cm.	soo, niit	Lubjarikastes allikasoodes ja puisniitudel.	juuli, august		Saaremaa läänesaos.	keskmiselt

II kat	Ohustatud	Hõremurusalt kasvav taim. Alumised lehetuped helepruunid, vars lehistunud. Õisikud tumepruunid, 8-12 mm pikk. Tipmise õisiku kandeleht õisikust vähemalt kaks korda pikem. Lehed 0,5-1,5 mm laiad. Kõrgus 10-30 cm.	mets	Rabastuvates nõmmemännikutest.		juuni, juuli		Loode-Eestis, saartel.	keskmiselt
II kat	Äärmiselt ohustatud	Varred rohtsed. Lehed kolmetised. Varred ogadeta. Tavaliselt varre tipus üks õis, harva allpool veel mõni. Õied punased, viljad tumepunased, meil viljub harva. Kõrgus 10-30 cm.	niit, mets	Soistel niitudel ja metsaservades mandriosas.		juuni, juuli			vähe
II kat	Ohualdis	Õied pisikesed, valjad, kroonlehed sageli puuduvad. Lehed ümara tipuga, kuni 1 cm pikad, juurmisi lehti peaaegu polegi. Varred püstised või tõbusvad. Pikkus 4-10 cm.	rannik	Liivasel mererannal.		juuni-august			vähe
II kat	Ohustatud	Puittaim. Lehed, oksad ja pungad halli siidiläikelse karvastusega või ainult noored lehed hõbedakarvased, vanemad paljad. Lehed piklikovaalsed, kuni 8 paari külgroodudega, leheservad pisut alla rullunud. Ürvad piklikud, nende pikkus laiusest umbes kaks korda suurem.	muu			mai		Eestis läänesaartel puhta liigina haruldane, enamasti hübriidseerunud pundipajuga (S.repens x S.rosmarinifolia).	vähe
II kat	Ohustatud	Õied valged, väikesed, üsna hõredas tipmises kobarõisikus. Lehed äraspidimunajad, varrel vahelduvalt ja juurmise kodarikuna. Taimed paljad, kasvavad tihtheale muresalt koos. Kõrgus 15-35 cm.	rannik, veekogu	Mererannal ja merre suubuvates ojaes.		juuni-august		Harva Saaremaal, väga haruldane Hiiumaal ja mandriosa läänerannikul.	vähe
II kat		Lehed paljad, pealt läikivad ja tumerohelised, alt pisut heledamad, alumised lehed rootsuga ja pikalt teritunud, servadel pisikeste pehmete ogadega. Õisikud 1-2 cm läbimõduga, kahvatulillad, pöörisjalt, kuid õisikus enam-vähem ühel kõrgusel. Kasvab tihti hõremurusate kogumikena. Kõrgus 40-80 cm.	niit, soo, võsa	Lubjarikastel soistel niitudel, puisniitudel, võsastikes, soodes.		juuli, august			keskmiselt
II kat	Ohustatud	Õied kollased, 1,5-2 cm läbimõduga, 1-4 kaupa varre tippudes. Varre ülemises osas roostepruunid silmapaistvad karvad. Lehed terveservalsed, süstjad, 1-3 cm pikad ja 3-5 mm laiad. Kõrgus 10-40 cm.	soo	Siirdesoodes.		juuli, august		Mandri idaosas.	keskmiselt
II kat	Ohualdis	Taim kasvab väikeste, kuid tugevate maapinnast kõrgemate mätastena, lehetuped mustjaspruunid. Lehed kuni 2 mm laiad. Õisik enam-vähem sama pikk kui lai, ümar ja jäme, pähkikuid 5-10. Õisiku alumine kandeleht õisikust vähemalt kaks korda pikem. Kõrgus 15-50 cm.	soo	Lubjarikastes soodes.		juuni, juuli		Lääne-saarte lääneosas.	vähe
II kat	Ohulähedane	Taim kasvab tavaliselt suurte hõremurusate kogumikena. Lehed pisut läikivad, pealt siledad, terve servaga, 0,5-1,2 cm laiad. Varred lehistunud. Suurem osa pähkikuid 2-3 kaupa rao otsas. Paljuneb vegetatiivselt mahakaarduvate võrsete ja viljunud varte abil. Õiekattelehed tõmbid. Kõrgus 60-120 cm.	niit, kallas	Soistel luhtadel, niitudel, veekogude kallastel.		juuni, juuli		Peamiselt Peipsi kallastel.	vähe
II kat	Ohustatud	Eostaim. Väike taim, meenutab sammalt. Lehed kuni 3 mm pikad, terava tipuga. Taimede noortel lehtedel keeleke. Eospesi kandvad lehed teistest suuremad, eospeadena varreharude tipus. Kõrgus 3-10 cm.	niit, soo	Nisketel niitudel ja soomätastel.		juuli, august		Harva Loode- ja Põhja-Eestis.	keskmiselt
II kat	Ohualdis	Õied rohekad või kollakasrohekad, kroonlehed sügavalt 2-jagused, emakakaelu 3. Õietupp paljas, tõmpide tippudega. Vars paljas, harunemata, lehed enam-vähem paljad. Juurmised lehed kodarikuna 3-5 cm pikad, 0,4-0,6 cm laiad, varrelehed varre sõlmevahedest poole lühemad. Kõrgus 30-80 cm.	nõlv, mets	Liivastel nõlvadel ja hõredais männikuis.		juuni-august		Peamiselt Kagu-Eestis.	vähe
II kat	Ohulähedane	Lamava või tõusva varrega, tavaliselt üsna tähelepandamatu taim. Õied valged, pisut kollaka tooniga. Õied ja viljad (kõdrad) üksikult lehtede kaenlas, kandelehtedega. Lehed sulgõhised või sulgjagused. Kõrgus 7-25 cm.	loodudel, kallas, karjäär, muu	Niskematel loodudel, kallastel, põlevkivi karjäärides, kamardumata kohtadel.		juuni-august			keskmiselt
II kat	Ohustatud	Puittaim. Lihtlehtedega. Lehed servast pisut hambulised, alt valgeviltjad. Õied valged, väli oranž või pruunikaspunane, valkjate täspidega. Õitseb ja viljub tavaliselt kehvasti.	muu			juuni		Saaremaa lääneosas ja Hiiumaal.	vähe
II kat	Ohustatud	Kasvab üleni vees. Õisikuosas vars harunemata, emasnudid väikese raaga ja kinnituvad lehtedest kõrgemale. Lehed kitsad, kuni 5 mm laiused. Kõrgus kuni 1 m.	veekogu	Liivase põhjaga järvedes.		juuli, august	Sarnaneb ujuva jõgitakjaga, ujuval jõgitakjal liitõisik harunenud, isas- ja emasnudid raatud, kõrglehtede kaenlas.		vähe
II kat	Ohustatud	Kasvab üleni vees. Liitõisik harunenud, 1-2 haruga, emasnudid väiksemate lehtede kaenlas, raatud. Lehed kitsad, kuni 5 mm laiused. Kõrgus 70-100 cm.	veekogu	Liivase põhjaga järvedes.		juuli, august	Sarnaneb lamedalehise jõgitakjaga, lamedalehisel jõgitakjal vars õisikuosas harunemata, emasnudid väikese raaga ja kinnituvad lehtedest kõrgemale.		vähe
II kat	Äärmiselt ohustatud	Õied (kroonlehed) punakasillad. Tupplehed teravatipulised, kileja kitsa äärisega, kroonlehtede pikkused või pisut lühemad. Tolmukaid 10 (harva vähem, kui alati rohkem kui 5). Õieraod tupplehtedest umbes 3 korda pikemad. Lehed lineaalsed, 1-3 cm pikad, veidi lihakad. Pikkus 15-30 cm.	rannik	Mererannikul.		juuni-september	Sarnaneb rand-sõlmeinaga. Rand-sõlmein on ühe- kuni kaheaastane, varred tõusvad või lamavad. Õieraod tupplehtedest kuni 2 korda pikemad.	Läänesaartel.	üksikud

II kat	Ohulähedane	Lehed umbes millimeetrise läbimõõduga, lihavad, ristlõikes oa kujuga, 1-5 cm pikad, ogatiputa. Taimed lähevad sügise poole sageli punaseks. Kõrgus 3-30 cm.	rannik	Mererannal soolakulisel pinnasel.	juuli, august		Läänerannikul ja läänesaartel.	keskmiselt
II kat	Ohulähedane	Puittaim. Okkad lamedad, väikese rootsuga, läikivad, tumerohelised, vahakirmeta, alt heledamad. Okkad 1,8-3,5 cm pikad, 2,5 mm laiad. Viili karikjas, punase lihaka rüüga. Kõrgus kuni15 (20) m.	mets	Soostunud kuuse-segametsades; ka ilupuuna	aprill, mai		Paiguti Lääne-Eestis ja saartel	keskmiselt
II kat	Ohualdis	Vars püstine, harunemata, kogu taim paljas, kollakasroheline. Lehed kitsad - 2,5 mm, kolme ebaselge pikirooga. Öied kellukjad, seest kollased. Öitel üks kandeleht, mis oiest tublisti pikem. Kõrgus 10-30 cm.	niit, nõlv	Niitudel, puisniitudel, nõivadel.	mai, juuni		Paiguti Loode- ja Kesk-Eestis.	keskmiselt
II kat	Ohualdis	Kasvab tavaliselt tiheda muruna. Varred lamavad või tõusvad. Lehed kolmetised litlehed, keskmine leheke külgmistest pikema rootsuga. Öied kollased. Kõrgus 5-20 cm.	niit, rannik	Rannaniitudel.	juuni, juuli		Saaremaal ja Kihnus, mandriosas harva tulnukana.	vähe
II kat	Ohustatud	Lühikese roomava risoomiga, muresalt kasvav. Lehetüpped paljad või hõredalt lühikarvased. Kõrrelehed 9 (11) cm laiad, juurmised lehed kitsamad, keeleke kuni 2 mm pikkune, tömp. Öis on pööris, hõbedaläikeline, 8-25 cm pikk. Kõrgus 40-100 cm.	niit, võsa	Niisketel ja soostunud luhtadel ja võsastikes.	juuni, juuli		Ida-Eestis.	üksikud
II kat	Ohulähedane	Öied sinised, üle 3 mm läbimõõduga, õisikud varre tippeades. Varred püstised. Ülemised varrelehed sügijalt 3-hõlmalised, keskmised kuni 7-hõlmalised. Kõrgus 5-25 cm.	põld, muu	Kuivadel liivastel põldudel, kuivadel kasukohtadel.	mai, juuni	Sarnaneb kevadmailasega, kevadmailase erinevus nõmm-maialasest: Öied kuni 3 mm läbimõõduga, sinised. Viili on kupar, kolmnurkse alusega.	Kagu-Eestis.	üksikud
II kat	Ohualdis	Öied kuni 10 mm pikkused, punakasillad, üksikult lehtede kaenlas. Kõitraad ei ole harunenud. Alumiste lehtede lehekesed ümaramad, ülemised kitsamad. Viili on kaun, kaunad püstised. Kõrgus 5-25 cm.	niit	Niitudel.	juuni, juuli		Saaremaal ja Ruhnus.	vähe
II kat	Ohualdis	Õisikud lehtedest kaks korda pikemad, hõredad, õisi kobaras 10-25. Öied punakasillad, suured, vähemalt 13 mm pikkused, puri 12-15 mm pikkune. Lehed lühikeste liibuvate karvadega. Varred lamavad või ronivad, kõitraad hästi arenenud. Viili on kaun, mis on pikalt ahenev. Kõrgus 50-100 cm.	raiesmik, mets	Raiesmikel, metsaservadel.	juuni, juuli		Lääne-Saaremaal.	üksikud
II kat	Ohualdis	Kasvab puntidena. Öied 2-2,5 cm pikad, helesinised, reelus valged tumedate joontega. Lehed piklikusidajad, 6-8 cm pikad, 2-3 cm laiad, pehmekarvased. Lehtede abilehed suured, leherootsust märksa pikemad - 3-5 cm, meenutavad lehte. Kõrgus 20-40 cm.	niit, mets	Puisniitudel, loometsades, sarapikes.	mai, juuni			vähe
II kat	Ohualdis	Öied 10-15 mm pikad, helesinised või kahvatuliilad, vahel valged, tumedate joontega. Lehed täiesti paljad, veidi läikivad, süstjad, kuni 5 cm pikad, 4-8 mm laiad. Abilehed leherootsust lühemad või ühepikkused. Kõrgus 5-15 cm.	loodudel, niit	Niisketes lohkudes loodudel, niitudel, puisniitudel.	mai, juuni		Lääne Eestis.	vähe
II kat	Äärmiselt ohustatud	Kasvab väikese mättana. Öied kahvatuliilad. Öie kannus tömp, 8 mm pikk. Suvel esineb sageli kroonlehtedeta õisi. Öiearvad lehtedest vaevalt pikemad. Lehed südajad, alusel sügava väljalõikega, pealt paljad, 4-8 kaupa kodarikus. Kõrgus 7-20 cm.	mets, soo	Okasmetsades, lodudes.	aprill, mai		Põhja-Eestis.	üksikud
II kat	Ohulähedane	10-15 cm pikk, rohekaspruun seljapool ja sellel kolm oranžikas-punakat pikatiripu, millest keskmisel on tumedad silmalaigud	veekogu, karjäär, soo	mudase põhjaga mageveelised väikesed seisuveekogud, millel on rikkalik vee- ja kaldataimestik (väikesed järved, tiigid, sooloigud ja ka karjäärid)	aprillist augustini	hobukaan (Haemopsis sanguisuga); kalakaan (Piscicola geometra)		vähe
II kat		Paksu kojaga. Ovaalse kuni kergelt neerja kujuga. Pealt tumepruun kuni must, noortel pruunikasroheline toon. Portselankiht sinakasvalgest kuni kollakasroosani. Lukusti servad kumerad ja hästi eristunud hammastega. Koda on tavaliselt 6-7, mõnikord 4-11 cm pikk.	veekogu	selged, liivase või kruusase põhjaga keskmise- või kiirevoolulised veekogud, mille vee pH on nõrgalt aluseline või neutraalne	Kevadel ja suvel, mil karbid tegutsevad 0,3-0,8 meetri sügavuses vees	Ebapärilikarp (Margaritifera margaritifera); ebajärve-karp (Pseudanodonta complanata); piklik jõekarp (Unio pictorum); küljas jõekarp (Unio tumidus). Paksu jõekarbi koda on tavaliselt kumeram kui sugulasliikidel. Koja alaserv on teistest liikidest sageda-mini sirge või isegi kaardub keskel sissepoole sarnaselt kui ebapärilikarbiga.		keskmiselt
II kat, peaks olema I kat?	Äärmiselt ohustatud	Öied valged, 0,5-1 cm läbimõõduga. Kroon tupest kuni kaks korda pikem, tupplehed tõmbitipulised. Taim püstise varrega, lehed ühe rooga ja rootsutud. Kõrgus 5-25 cm.	mets, võsa	Hõredates leht- ja segametsades, põõsastikes.	juuni, juuli		Seni leitud vaid Narva jõe piirkonnas.	vähe
III kat		Vaskuss on läikiva, jämedat vasktraidjuppi meenutava pruunika kehaga jalutu sisalik. Pulmarüüs isasel vaskussil võivad kehapiinda kaunistada sinised täpid.	mets, niit, põld, aed	Niisketes kui ka kuivades laialehtes- ja segametsades, aasadel, põldudel ja aedades, kompostihunnikutel.	Oktoober kuni märts-aprill talveunes.	Nastik ja rästik - lähemal vaatlemisel on vaskuss selgelt äratuntav oma sisalikule omase peakuju poolest, samuti värvi/läike ja suuruse poolest. Erinevalt roomajatest on vaskussil ka silmalaug, väga lähedalt vaatamisel on vaskussil näha ka kõrvad.	Vaskuss on küllaltki varjatud eluviisiga. Varjab end kõdunenud kändudes, maha langenud puutüvede, puukoore või lamedate kivide all. Nagu teistegi sisalikke puhul võib ka vaskuss endalt (röövloma kätte jäädes) saba heita.	üksikud
III kat		Täiskasvanud arusisalik on 10-16 cm pikkune. Jässakad, lühikeste jalgadega sisalikud. Tavaliselt pruunid, kuid esineb ka halle, oliivikarva pruune ja musti. Seljal ja külgedel kollased/pruunikad triibud. Isastel on eredad kõhualused - kollakad või oranžikad, harva ka punakad. Emasel kõht valge.	muu	Elupaikade suhtes väga lepiik ja võib elada lausa rabas, rääkimata kodu- või kiviaist.	Talveunes oktoobrist märtsini.	Kivisisalik – temal aga külgedel heledad laigud, isasel kõhualune rohekas.		vähe

III kat		Halli või pruuni värvi, mustade tähnidega, harvem üleni must. Kollane kaelavõru. Keha alumine pool on kollakas või valge koos must-valge mallelisa moodi mustriaga.	niit, veekogu	Nisketel heina- ja karjamaadel, mis asuvad seisa veega veekogu ääres.		Talveunes oktoobrist-novembrist märtsi-aprillini.	Rästik – tema seljal siksak-joon. Vaskuss – erineb sisaldule omase peakuju ja värvuse/läike poolest.		vähe
III kat		Selg pruun, hallikas või kollakas-enamasti selgelt laiguline. Köht hele, mustrita. Küjed laigulised. Isased on pulmade ajal kergelt hõbedased kuni lausa sinist tooni. Tagajala suur põiakõrbuke.	soo, põid, niit, veekogu	Nisketel aladel nagu rabad, nisked põldud ja rohumaad, veekogude ümbrused, kevaditi ülejutatavad alad.		Koeb aprillis, mai alguses.	Rohukonn – tema on veidi suurem, pikemate jalgadega ja enamasti kirju kõhuga.		keskmiselt
III kat		Nn. roheline konn. Roheline, tumedate või mustade täppidega. Köht valge, hele- või tumehall, tumedate täppidega. Sigimisperioidil isased helerohelised või kollakad, hallide pulmatüügastega. Reie tagaküljed kollased või oranžid, pruuni või musta marmorja mustriaga.	veekogu, kallas	Peamiselt erinevates veekogudes ja nende kallastel (armastab päksepaistelsi veekogusid).		Enam vähem kogu vegetatsiooniperioodi vältel päkseste paistelistes veekogudes või nende kallastel.	Tiigikonn ja järvekon.		vähe
III kat		Selg roheline või pruun tumepruunide või mustade täppide ja laikudega. Võib esineda erkroheline seljatriip. Isased võivad sigimiselgi olla üleni helelaid kollakarohelised. Köht valge õrnade hallikate laikudega. Valkjad kõlapõied.	veekogu, kallas	Peamiselt erinevates veekogudes ja nende kallastel (armastab päksepaistelsi veekogusid).		Enam vähem kogu vegetatsiooniperioodi vältel päkseste paistelistes veekogudes või nende kallastel.	Veekonn ja järvekon.		palju
III kat	Puuduliku andmestikuga	Keha suur ja robustne, nahk mõnikord üsna niisaline. Selg roheline või oliivikarva, tumedate täppidega. Ninamik terav. Kõlapõied hallikad, reite tagaküljed valkjad, helehallid või oliivikarva, tumeda marmorja mustriaga.	veekogu, kallas	Tugevalt veega seotud, järvekonna leiab erinevate veekogude kallastelt ja veest. Armastab päksepaistelsi veekogusid ja peamiselt päevaaktiivne loom. Põrandades kus leviva kattu veekonna või tiigikonnaga eelistab jõgesid ja järvi (teised kaks liiki siis pigem väikeveekogudes). Mõnel pool võib kasutada ka riimveelisi veekogusid.		Rohelisi konni võib kohata enam vähem kogu vegetatsiooniperioodi vältel päkseste paistelistes veekogudes või nende kallastel. Nad on aktiivsed just päeval.	Tiigikonn ja veekonn. Järvekon on üldjuhul suurem, väikeste tagajala põiakõrbukestega ja pikkade jalgadega (kui reis selgroo suhtes küljele 90 kraadise nurga alla painutada siis kannad jäävad üksteise peale) ning tal on hallid kõlapõied. Kuna järvekon annab tiigikonna ja veekonnaga hübriide, siis täie kindlusega on rohelistel konnad määratavad vaid DNA testiga.		üksikud
III kat		Nn. pruun konn. Selja värv varieerub: pruun, punakas, roosakas, oliivikarva või kollane (sageli tumedate laikudega). Kurgualune ja köht alati vähemalt osaliselt kirjad, valge, kollakas, roosakas. Tagajala põiakõrbuke väike. Tagajala ette painutamisel ulatub kand vaevalt üle ninamiku tipu. Kulleid on raske määrata.	aed, asula, mets, niit	Sage aedades ja väikeasulates. Asustab ka metsi, rohumaid. Sigimisvõimeline ajal peamiselt maismaal.		Märtsi lõpus või aprilli alguses liiguvad sigimisveekogudesse. Rohukonn koeb enamasti aprillis ja täiskasvanuid võib siis kohata veekogudes. Noored lahkuvad veekogust juulis-augustis.	Rabakonn - temal on jalad enamasti lühemad ja suur põiakõrbuke.	Peale kevadist sigimist kohtab maismaal ringi hüppamas. Sigimisel koetakse kudu pallidena.	keskmiselt
III kat		Vastsete on õrnad kuni 8 cm pikkused beedid loomad, kellel on pea külgedel välisõlused ja haprad jalad (esijalad arenevad enne tagajalg). Saba uimekurrul enamasti tumedad tähnid ja saba lõppeb niitja jätkega.	veekogu, soo, asula	Mitmekestiste väikeveekogude ümbruses (sobivad alatiigid, väikejärved, kopra ülejutused, soostuvad alad, sood jne). Sobivaimad tingimused: päksele avatud lauge kaldaga ja õrna kuid tiheda veetaimestikuga veekogu. Talvitumiseks kasutab väikekoode urge, erinevaid kõdupuidu aluseid, aga ka väikemajapidamiste keldreid.		Sigimisveekogudes enamasti aprillist mai lõpuni. Noored lahkuvad veekogudest enamasti septembris.	Harivesilik - tema on suurem, must ja krobeline nahaga.	Nii mandrili kui saartel. Selge veega veekogus sigimise ajal kenasti vaadeldavad. Täiskasvanud ja noori on lihtsam leida just veest. Maismaal on nad enamasti üsna märkamatud.	keskmiselt
III kat		Pruunika või terashalli värvusega. Emased pruunikamad (emaste taustavärv võib olla ka kollakas või isegi punikas). Seljal on tume siksak-joon terve keha ulatuses, keha külgedel on tavaliselt ka ovaalsed täpid siksaki kõrvale. Tema peas on X või V-kujuiline kujund.	muu, kallas	Rohustes, paraja niiskusega mitmekestiste kooslusega elupaikades, kus on tingimused enda soojendamiseks ja jahi pidamiseks. Harva ka veekogude kallastel.		Ärkavad talveunest aprillis. Talveunne jäävad uuesti oktoobrist-novembrist.	Nastik ja vaskuss - lähemal vaatlusel on rästiku peamiseks tunnuseks värv ja siksak-joon seljal.	Rästik pole agressiivne, ta ründab ainult siis, kui on kas nurka surutud või otseselt ohustatud.	vähe
III kat		Väga krobeline nahaga loom. Tavaliselt nahk pruunikas, kuid on ka liivatoni, halle või punakaid isendeid. Köht hallikas, enamasti mustriine. Silmad oranžikaskuldseid, horisontaalse pupilliga.	muu	Väga mitmekestistes paikades. Kuivades inimeste poolt hüljatud aladel (võsastuvad karjamaad, vanad talukohad jms. kohad), aga ka inimasulatest ja metsadest.		Peamine sigimine on aprilli lõpus, mai alguses lahkuvad täiskasvanud veest ja on maismaal aktiivsed septembri alguseni.	Esmapiilgul teiste kärnkonnadega, kuid erinevat kahest ülejäänud liigist on enamasti seljapoolt ilma mustrita. Samuti on kahest ülejäänud liigist palju tavalisem.	Moonde läbinud isendeid leiab veekogu lähedusest niiske ilmaga.	keskmiselt
III kat	Puuduliku andmestikuga	Karvastik: seljal hallikaspruun, kurgualune, köht ja käpad valged. Silmadest kõrvaldeni kulgeb must vööt. Suured kõrvad. Pikad vurrud. Pikk, kolmevärviline saba: juurmine osa on pruunikas, ülejäänud osa must ning saba otsas on pikadest karvadest moodustunud valge tupp. Looma tüvepikkus on 10-18 cm, sabapikkus 8-15 cm.	mets, võsa, asula, kivi	Elutseb lehti- ja segametsades ning võsastikes, hea meeleka ja inimese läheduses, eelistab kivaedade ja -hunnikute lähedust.		Päevasel ajal enamasti magab ning toitu siirduv otsima oösel. Talveuni kestab oktoobrist aprillini. Juunis-juulis sünnib tavaliselt 3-5 paljast ja pimedast poega.	Kaelushiiir (Apodemus flavicollis) - puudub silmavööt ja sabatutt, kõrvad ja silmad oluliselt väiksemad ja näol ei ole musta. Noor rändrott (Rattus norvegicus) - puudub silmavööt ja sabatutt, kõrvad ja silmad oluliselt väiksemad ja näol ei ole musta ja silmadel on noorloomale omane sinakas heik.	Peamiselt Lõuna-Eestis. Lehtede, karvade ja heinakõrtega vooderdatud keraja pesa ehitab ta kändudesse, puuõõnde, vanadesse lindude pesadesse ning samuti võib ta ehitada urge.	puuduvad
III kat		Jässaka ja lühikese kehaga, kaal 9–19 kg. Võimsad ja laiad käpad, pea suhteliselt väike, pisikesed ümarad kõrvad, suhteliselt pikk saba. Karvastik tumepruun, pikk, karm, sorak ja liikiv. Külgedel kulgevad kaks heledat vööti, mis algavad kukla lähedalt ja ulatuvad piki külgi sabani.	mets, soo	Ahm suudab elada nii lausmaal kui mägedes, nii metsas kui tundras.		Innaeag arvatakse juunis septembrini, latentsuperioodiga kandeage 8-9 kuud.	vahel harva aetakse segi kärrikoeaga, aga erinevused üldiselt on selgelt suured.		puuduvad
III kat		Karvkatte värvus isastel on seljapoolt tavaliselt pruunikashall, suurte tumedate laikudega. Emased on üldiselt heledamad tooni. Täiskasvanud isasloom pikus on üle 2 meetri ja kaal kuni 300 kilo. Emaslõuad on väiksemad. Selliste mõõtmistega ongi hallijüües teenitult Läänemere suurim püüskas.	veekogu	Atlandi Ookeani põhjapoolses osas ning sellega ühenduses olevates meredes, seega ka Läänemeres.		Kergemini vaadeldavad poegade sünni ajal veebruaris lõpu – märtsis.	Segamini võib ajada viigerhülgega, keda küll meie vetes harvemini kohtab. Viigril on ümaram nägu ja väiksem koon ning kehal ringmuster.		vähe
III kat		Saleda pruuni kehaga, mis on peaaegu meestriipkune. Keha ülalpool on tumepruun, alalpool heledam. Käppadel on viis varvast, mis on ühendatud ujunahkadega. Saarmas jätab maismaal liikudes järele paaris käpajäljendite rea, mis talvel asendub üsna tihti liugleva kõhujäljendiga.	veekogu	Magaveekogudes, kuid ka soolastes veekogudes, kus leidub sobivaid varjupaiku. Urg asub tavaliselt kaldas, puuõõnes, puujuurte ja kivide vahel või turbatunnelis.		Saarmapojad sünnivad kõige sagedamini mais-juunis. Magavees elavad saarmad sünnitavad maismaal. Saarmapojad on sündides helebeedid.	Võib segi ajada kopraga, kui loom on vees ja muud peale ning ja silmade näha pole.	Õise eluviisiga. Uru sissepääsu ava asub enamjaolt vee all, sel juhul on kambri sees õhuauk. Üsniiskohad on tal veest väljas taimestik.	keskmiselt

III kat	Puuduliku andmestikuga	Meenutab hiirt, aga saba on erinevalt hiirtest kohevate karvadega kaetud. Karvate roostjakollasest oranžikani, kõht on heledam kui selg. Silmad suured, kõrvad ümarad. Esijäsemel on 4 ja tagajäsemel 5 varvast.	mets	Leht- ja segametsades, alusmetsa põõsastes.		Talveuni oktoobrist maini.		Eestis väga haruldane, keda kindlalt nähti viimati 20. saj. alguses. Väga varjulise eluviisiga loom, aktiivne öösti. Kerajas pesa põõsastes või puukoste vahele umbes 1...2 m kõrgusel maapinnast. Pesamaterjaliks on suljega kokkuleebitud rohukõrred.	puuduvad
III kat	Puuduliku andmestikuga	Keha voolujooneline, peasa ümar, koonusosa kehist väheeristuv. Keha keskosas madal kolmnurkne seljajumi. Seljapooli ja küljed on mustad, roheka või violetse helgiga ning kõhupool on valge. Tüvepikkus on 1,3–1,9 m.	veekogu	Enamasti merede rannikulähedastes piirkondades, eriti merre suubuvate jõgede estuaarides, mõnikord siirduvad nad ka nende jõgede mandriossa.		Läänemeres paaritub augustis ja poegib aasta pärast juunis-juulis.	Valgekoon-delfiin, Eestis eksikülviline. Erinevused - koonusosa selgelt eristuv valge nn "delfiininokas", seljajumi sirpjalts kõverdunud ja selle taga seljal valge laik.	Pringlid on suhteliselt arad loomad. Eestis võiti neid kohata põhiliselt Saaremaa lääne- ja kirdeosa rannikuvetes. Paate ja inimesi pelgavad.	puuduvad
III kat		Vilgas, 50-70 mm pikkuse keha ja hästi pika (76-110 mm) sabaga. Selg hallikaspruun, üle selja jookseb tume triip. Kõhualune kollakas.	mets, raiesmik, niit, põld	Tiheda alustaimestikuga metsad, võsastuvad raiesmikud ja metsaservad, niidud, põluservad.		Oktoobrist aprilli-maini talveunes.	Sarnase välimusega juttelg-hiirest eristab teda väiksemad kehämõõtmed ja pikk saba. Juttelg-hiirel on saba lõhem kui keha.	Õise eluviisiga. Kasetriibiku kodupiirkond on 0,4-1,3 ha suurune. Seni pole leitud Eesti saartelt. Kasetriibik on varjatud eluviisiga, mistõttu on teda looduses raske märgata. Pesa on rohust või samblast kera, mis asub maa all või kännu sees.	vähe
III kat		väga väikeste (2-5 mm) tüüvate, tipuosas püstiste võsudega. Võsude tipudes punaste "peakestena" sigikehade kogumikud. Lehed renjad.	muu	tugevalt kõdunenud okaspuude lamativedel			süstjas skapaania (<i>Scapania apiculata</i>) [võsude tipudes samuti punased sigikehad] - lehed küljalt kokku murtud, üks lehehõlm väiksem. Väike ebatahtlehtik (<i>A. minutum</i>) - võsud kuni 3 cm, kasvab happelisel mineraalpinnaal	pillatult üle Eesti	vähe
III kat	Ohulähedane	rippuvad ja kaarduvad laikivad võsud, lehetipu servades konksjad hambad	muu	varjukatel kividel, harvem lehtpuude tüvedel ja rookastusel			hariik hiissammal (<i>Leucodon sciuroides</i>) - rohkem kaardus, vähem harunenud, tüvedel; tuhmikud (<i>g. Anomodon</i>) - ei isegi	Lääne- ja Põhja-Eestis, Lääne-Eesti saartel	vähe
III kat	Ohulähedane	määrdunduroheline või pruun kuni 10 cm kõrgune muru, vars väga hõredalt lehistunud, punakas, lehed ümara või tõmbi tipuga, väga nõrgusad	soo, veekogu	lubjarikkad madalsood, aluselise reaktsiooniga madalaveelised järved			alika pungsammal (<i>Bryum pseudotriquetrum</i>) - lehed teritunud tipuga ja pikalt laskuvad, varred väga tiheda tümepruuni risoidivildiga	Lääne-Eesti, Tartumaa	vähe
III kat	Ohulähedane	Lehed sirpjad ja pikivõldilised, kuni 2,5 mm pikad ja kuni 1 mm laiad, ovaalsest alaosast pikamööda ahenevad. Kogu varre tipp enamasti konksjalts kõverdunud	soo, niit	Kasvab järvede kaldadõõtsikutel, madalsoodes, soostunud niitudel, alikalistel kohtadel.			Tavasirbik (<i>Drepanocladus cossonii</i>) ja kaunis sirbik (<i>Drepanocladus revolvens</i>), nende lehed tugevamalt sirpjad ja ei ole pikivõldilised. Erineb lapi kurdisirbikust (<i>H. lapponicus</i>) väiksema suuruse ja kinnitumiskohalt pisut või mitteahenevate lehtede poolest.	Pillatult üle Eesti.	vähe
III kat		Suured hallikad samblad. Moodustab kuni 40-50 cm kõrgusi ja kuni 1 m läbimõõduga tihedaid padjandeid. Lehed pikilimnunajad, järsult aheneva tipuga. Padjandi pealispool on lehed hallikasrohised, alpool valjad.	soo, mets	Kasvab soodes ja soostunud või rabastuvates metsades.				Eelistatult Lääne-Eestis, harva ka idapool.	keskmiselt
III kat		Võsud lapikult lehistunud. Varreharud kaarjalt tüüvaste, asuvad substraadi suhtes ristihaalt või on rippuvad. Lehed tugevalt ristilainelised.	mets, park	Kasvab leht- ja segametsades, parkides.	Lehtpuude tüvedel (eelistatult vanadel haabadel)		sarnane laiuv õhik (<i>Necera complanata</i>) . Leht ei ole ristipidi laineline ja kasvab varjulistel paepaljanditel, harva ka kuuskedel.		palju
III kat		Kuldikollane või pruunikasroheline, lühike tiheda lameda polstrina või väikeste tuttadena kasvav sammal. Varred roomavad. Varrelehed väga nõrgusad, lehed nõbitipuga. Leheservad siledad või tipus ebaselgelt saagjad.	kivi		Kasvab varjukatel ja niisketal kividel, müüridel.		Segamini võib ajada väiksemate lühikupra lülidega (<i>g. Brachythecium</i>). Erineb nendest nõrgusate munajate ja nõbitipuga varrelehtede poolest.	Põhja- ja Lääne-Eesti merele lähemad alad, Raplamaa. Ilma mikroskoobita raske liigini määrata.	üksikud
III kat	Ohulähedane	Väga väike (2-5 mm pikkuste), kõdupuudul enam-vähem püstiste võsudega kasvav kahehõlmaliste lehtedega sammal. Võsude tipuosas punased üherakulised ovaalsed sigikehad, mis arenevad liitunud ning redutseerunud lehtede servadest.	muu		Kasvab kõdupuudul ning kändudel.		Väga sarnane liik on Helli ebatähtlehtik (<i>Anastrophyllum hellerianum</i>) , kes on enamvähem sama suur, kasvab samuti kõdupuudul ja kellel on ka tipus punased sigikehad. Helli ebatähtlehtiku sigikehad on koondunud kompaktsesse kogumikku peenikese kandja tipus, süstja skapaania sigikehad on hajutatud tipulehtede servadesse.	Pigem Eesti idaosas.	üksikud
III kat	Ohualdis	Roheline, tihti ka kollakaspruun sammal. Vars on tume. Oksi kimbus enamasti 5. Okkad on enamasti pisut kõverdunud. Varrelehed on oksalehtedest lühemad.	soo, kallas	Kasvab vesistes piirkondades madal- ja siirdesoodes, laugastes, vähetoiteliste järvede kallastel.			Väga sarnane liik on kõrv-turbasammal (<i>Sph. auriculatum</i>) . Sellest liigist erineb loiguturbasammal lühemate varrelehtede poolest, mis on lühemad ka oksalehtedest. Loiguturbasambla varrelehe hüalotsüstides esinevad paksendid vaid lehe tipuosas, kõrv-turbasambal on hüalotsüstid paksenditega tipust kuni lehe keskpäigani, vahel isegi lehe aluseni.	Üle Eesti üsna harv.	üksikud
III kat	Ohulähedane	Kuld- kuni roostepruun tugevaskuline ühtlase tiheda vaibana kasvav sammal. Tümepruun kuni must vars. Varrelehed pisut talbjad, tipus laialt ja sügavalt narmastunud.	soo	Kasvab rabades älveste ja laugaste servas, õõtsikutel.			Pisut sarnane kuldsele turbasambale (<i>Sph. pulchrum</i>) , kuna mõlemad on pruunikad ning oksalehed paiknevad pikiridades. Lindbergi turbasammal on kergesti äratuntav tümepruuni varre ja talbjate, laialt narmastunud varrelehtede järgi.	Eesti mandri lääneosas ja ida-kirdeosas, üsna harv.	üksikud
III kat	Ohualdis	Keskmise suurusega sageli roosakas või lillakirju, metalse läikega turbasammal. Oksakimbus viis oksa, neist kolm on laiuvad. Lehed paiknevad okstel viierealiselt. Oksalehed on enam-vähem sama pikad kui varrelehed.	mets, soo	Kasvab soostunud okas- ja segametsades.			Warnsdorffi turbasammal (<i>Sph. warnsdorffii</i>) - kaks laiuvat oksa oksakimbus. Viierealisel turbasamblal puuduvad Warnstorffi turbasambale iseloomulikud väga väikesed rõngaspoorid oksalehtede kumera pinna tipuosa rakkudes. Teravalehisest turbasamblast (<i>Sph. capillifolium</i>) erineb peamiselt oksalehtede viierealise asetuse poolest ning ka kolme laiuva oksa poolest kimbus.	Lääne-Eesti saared, Kirde-Eesti, Tatumaa.	üksikud

III kat	Ohulähedane	Hõredad mättad või tihe muru. Oksi on kimbus 7-13, neist 3-5 laiuvad. Pallitaoline kapitulum (tipuosa). Vars tume ja tugev (taime saab välja tõmmata kapitulumist tõmmates ilma , et vars katkeks)	mets, soo	Kasvab rabastunud ning soostunud okasmetsades, harvem soode äärealadel puude varjus. Sageli üksikute võsudega teiste sammalde vahel.			Väga kumerate kapitulumidega on ka teravalehine turbasammal (<i>Sph. capillifolium</i>) ja kitsalehine turbasammal (<i>Sph. angustifolium</i>). Mõlemad eristab Wulfi turbasamblast väiksem okste arv kimbus ja hele vars.	Eestis pillatult, sagedasem Lõuna-Eestis.	vähe
III kat	Ohulähedane	Tume- või mustjasroheline puukujuline, roomavate vartega sammal. Varsed kuni 10 cm pikad.	muu		Kasvab varjulistel paerahudel ja puude tüvelalustel.		Roomava risoomi ja puukujuliste võsude tõttu võib sarnaneda tüviksambale (<i>Climacium dendroides</i>). Tüviksammal erineb selle poolest, et tal on pikivõldilised lehed ja oksad pole harunenud.	Sõltuvalt kasvukohast väga varieeruv liik, kuivemas kasvukohas väiksem.	üksikud
III kat	Ohualdis	Kuni 3 cm kõrgune, tavaliselt harunemata vartega sammal. Lehed pikenevad varre tipu suunas. Leherood alaküljel näseline.	kivi		Kasvab klindi varjulistel paepaljanditel.		Väiselt sarnaneb harilikku kadrisambliga (<i>Atrichum undulatum</i>), kuid erinevalt temast, ei ole Meklenburgi timmal lamelle lehe pinnal ning lehed ei ole ristlainelised.	Eestis põhjaranniku piirkonnas.	üksikud
III kat	Ohulähedane	Väga madalate roheliste või kollakate padjandite või muruna kasvav sammal. Vars 1-3 mm kõrgune, risoididega. Lehetipp ümar. Rood lõpeb enne lehe tippu.	paljak/paljand		Kasvab liivakivipaljanditel.		Kasvades samades kasvukohtades võib keeljas keerik kergesti segamini minna õrna pisikräässikuga (<i>Gyroweisia tenuis</i>) või perekond silekupra (g. <i>Gymnostomum</i>) liikidega. Eristub nendest oma nõgusate ovaalsete ümaratäpulist lehtede poolest. Pisikräässikul ja silekupardel on lehed lantsetjad või keeljad.	Üle Eesti üsna harva.	üksikud
III kat	Ohualdis	Lehtede tipud tihti konksjalt kõverdunud. Lehed sirjad või sirged, väga pikalt ja laialt laskuvad.	soo, veekogu, kallas	Kasvab madalsoodes, veekogude kallastel ja vees. Eelistab valgusrikkamaid kasvukohti.			Eristub teistest vesisirbikutest väga pikalt ja laialt laskuvate lehtede ning tihti konksjalt kõverdunud lehtede tippude poolest.		üksikud
III kat	Ohualdis	Kübar kumer ja allakeerdunud servaga (kuni 15 cm), koorekarva, hiljem keskelt alates nahkpruun. Narmad lühikesed, üsna nürid, kreemikad, lõheroosa varjundiga. Jalg lühike ja paks, koorekarva.	mets, nõmm	Kuivad nõmmemännikud, mändide all.		august - oktoober		Sagedamini Saare- ja Hiiumaal ning Lahemaal rahvusparkis.	vähe
III kat	Ohustatud	Kübar laialt lehterjas, 3-10 cm lai, ülapingid siidise läikiga, noorel koorekarva. Kübara kasvades muutub värv purpura varjundiga pruuniks. Jalg siidise läikiga, noorelt valkjas, vanalt tumepruun-purpuru. Narmad lühikesed ja peened, noorelt valkjad, hiljem kahvatuhallid.	mets	Samblarikastes, niisketes okasmetsades kuuskede all.		juuni-oktoober	Noori viljakehi on lihtne segi ajada ruupja narmikuga (<i>Phellodon tomentosus</i>), kuid lilla mütsnarmik on jaksakam ega kasva mitmest viljakehast koosneva rühmana.		üksikud
III kat	Ohualdis	Kübar lainja äärega ning pealt hõbehall või hallikaspruun, mõnikord keskelt pragunenud. Serv valge, allapoole pöördunud. Torukesed valkjashallid. Alakülj peenepooriline. Jalg lühike ja tugev, sileda halli pinnaga. Seeneliha valge ja pehme, murdepind värvub peagi punakashalliks.	mets, nõmm	Kuivades nõmmemännikut. Moodustab müniga mikorriisi.		august - november	Meenutab harilikku lambaseenikut (<i>Albatrellus ovinus</i>), kuid erineb viimasest halli värvuse ja murdekohal värvi muutuva seeneliha poolest.	Kasvuperioodi ajal viljakehale tekivad kriimustatud kohtadele tumedad triibud.	vähe
III kat	Ohustatud	Viljakeha liibuv, väike, õhuke, kogupaksus alla 1 mm. Aär ebaseelge ja katkendlik, servaosa puudub. Torukeste pind õievärvil. Poorid madaltalt võrkjad, ebakorrapärase, labürintjad, hambulised.	mets, võsa	Lookuuskites ja kadastikes.	kadaka, harva ka kuuse (parkides ebajämsmiini) surnud ja mahalangenud okstel	august-september	Näib, nagu oleks näsanhikise (<i>Hyphodontia sp.</i>) alge. Narmaspoorne näsanhikis (<i>H. radula</i>) ja eriti veel valge võrkpoorik (<i>Ceriporia reticulata</i>) on väga sarnased.		vähe
III kat	Ohualdis	Viljakeha 2-8 cm kõrge, erkollane, ladvaosa kindlal kõrgusel korrapäraltult harkjalt harunv. Harud lühikesed, 1-2 cm kõrgused, kaarjad. Seeneliha kollane ja sitke.	mets, niit	Lehtpuusaludes, niitudel.		august - september	Perekonda kuulub mitu niitudel ja lehtpuusaludes kasvavat liik, mille viljakehad on kollased ja harunenemad (<i>C. fusiformis</i>).	Lõhn jahujas, maitse kibe.	üksikud
III kat	Ohualdis	Kreemikasvalge, kuivanult mesikollane. Sitke viljakeha. Rääldunud kasuvis. Alapind rebeneb kuivades sügavalt hambuliseks. Kasvab eelneva liigi surnud viljakehat	mets	Vanades metsades.	haavataeliku lagunev viljakeha	juuli-november			vähe
III kat	Ohualdis	Kübar ülapingid viitjas või karvane, must või terasevärvi sinakashall, valkja servaga. Alapind algul valkjalt liilakashall, hiljem tindisinine, narmad. Jalg must, ülaosa paljas, alusel viitjalt karvane. Seeneliha must.	mets	Vanad kuuse ja segametsad.		juuli-november			vähe
III kat	Ohualdis	Kasvipinnale liibuv, kreemikas, noorena pehme, vananedes muutub järjst puisemaks ja kuivades kollakamaks. Serv udekarvane, täiskasvanult valge. Torukestepind sile ja valge, vanemalt kreem. Noor viljakeha mahlakas.	mets	Laane- ja salumetsades kuuse ja haavaga.	kuuse, haava, harva kase ja männi kõdunevatel lamativedel	juuli-oktoober		Põlismetsa indikaatoriik.	vähe
III kat	Ohulähedane	Lamendunud kausi- kuni liukujuline. Stipeind ere-oranžikollane. Välispind kreemikaskollane, savitaoliselt teraline, sügavalt juurduva viitja jalaga. Seeneliha valkjas.	mets, võsa	Loomets ja -kadastik.		august - oktoober		Loode- ja Põhja-Eestis, Häänesaartel, lubjalembeline.	vähe
III kat	Äärmiselt ohustatud	Viljakehad suured, lihavad, läbimõõt 8-25 cm. Kübar beeilias kuni roosakaspruun või pruun helenedes serva suunas, iseloomulik allakeerdunud serv. Eoslehekesed tihedalt, noorelt heledad, vanadel ookri värvi või määrdunud pruunid. Seeneliha tihke ja valge, vajutades võivad ilmuda pruunid laigud.	mets	Aru- ja okasmetsades. Männi mikorriisaseen.		august - oktoober			üksikud
III kat	Puuduliku andmestikuga	ES-67 mm, erksroheline rindmikuga, keskriindmiku võsõidid laiad, laubal T kujulistest tähnist säilinud ülemine osa; isasel silmad sinised, emasel rohelistes.	veekogu	Suuremate veekogude läheduses, lendab kõrgel, madalamale tuleb harva	Vastsed elavad veskarika lehtede varjus	Juunist-augustini	Metsa-tondihobu	Levinud üle-Eesti	vähe

III kat	Puuduliku andmestikuga	Pikakarvaline ja üleni oliivkollane (välitingimustes võib tunduda helepruunina), välja arvatud must võõt tiibade vahel.	niit, joonobjektid, asula	Õterikkad niidud, karjamaad ja kultuurrohumaad (eriti punase ristiku põllud), aga ka prahtaimkond (kasvavad tugeva inimnõjuga paikades nagu nt teesäred, jäätmaad, elamute jm hoonete ümbrus)	Pesa pinnases	Aprill-august	Ei ole	Levinud üle-Eesti	üksikud
III kat		Õsna suur kimalane. Rindmiku ees- ja tagaosa ning tagakeha esimene lülil on kollased, tagakeha tipp aga valge. Lisaks on aedkimalase tagajalgadel asuvad suirakorvikesed mustade karvadega.	põld, aed, muu	Avatud elupaik, tavaline kultuurmaastikes. Leidub tihti liuaedades ja istandustes.	Pesa nii maa sees kui ka maapinnal. Vahel ka maapinnast kõrgemal (nt lindude pesakastid), sh ebaharilikes kohtades (nt palitu taskus, muruniidukis). Talub inimese lähedust	Aprill-august	Nõmmekimalane - tema on aga väiksem, umarama ja lühema näokilbiga ning lühikeste suistega. Tema suirakorvikesed oranžikad. Võib segi ajada ka urukimalasega, kelle tagakeha tipp on erinevalt aedkimalase omast koltunudvalge ning paljudel lülidel tagaservad pruunid. Erinevalt aedkimalasest on urukimalase tagakeha viimase lülil alaküljel ka kiukujuline kõrgendik. Aedkimalase tööliste suurus on väga varieeruv. Kuninganna ja tööline võivad olla ühesuurused. Isasel on lisaks pea peal kollane karvatutt.	Levinud üle-Eesti	üksikud
III kat	Puuduliku andmestikuga	Väike kimalane. Üleni kollakashall, ilma värviliste triipudeta. Rindmik võib olla veidi pruunikam, kui tagakeha. Tagakeha külgedel pole kunagi musti karvu.	niit	Kõrge rohuga õierikkad niidud	Pesa maapinnal, kaetud samblaga	Aprill-august	Põldkimalane, samblakimalane	Andmed puudulikud	puuduvad
III kat		Rindmik on pruun. Tagakeha esimene lülil on enamasti must, mõnikord pruun. Järgneb lai must triip, tagakeha tipp on aga valge. Isasel talukimalasel lisaks pea peal pruunid karvad.	mets	Metsased alad	Pesa õõnsustes (linnupuurid, puuõõnsused, pööning). Talub inimese lähedust.	Aprill-august	Ei ole	Levinud üle-Eesti	üksikud
III kat		Rindmiku ees- ja tagaosa ning tagakeha esimene lülil on kollased, tagakeha tipp aga valge. Tagajalgadel asuvad suirakorvikesed on aedkimalasel mustad.	nõmm, mets	Eriti nõmmedel ja metsastel aladel, väldib kultuurmaastikke.	Pesa maa sees (nt endised hiireurud), vahel ka maapinnal.	Aprill-august	Nõmmekimalane. Nõmmekimalane on aedkimalase väiksem teisik, kellel on umaram ja lühem näokilp ning lühikesed suised. Lisaks on nõmmekimalase tagajalgadel asuvad suirakorvikesed oranžikate karvadega. Võib segi ajada ka urukimalasega, kelle tagakeha tipp on erinevalt nõmmekimalase omast koltunudvalge ning paljudel lülidel tagaservad pruunid. Lisaks on urukimalasel pikikil näokilp ja pikad suised. Isane nõmmekimalane sarnaneb emasega, kuid lisaks on pea peal kollased karvad.	Levinud üle-Eesti	puuduvad
III kat		Rindmik ja tagakeha eesmine osa on mustad, tagakeha tipp punane. Tagumise jala suirakorvikest ümbritsevad karvad on kivikimalasel süsimustad. Kivikimalase tööliste suurus varieerub tugevasti, vahel võib kohata väga väikseid isendeid. Kuninganna on töölistest selgelt suurem. Isasel kivikimalasel on lisaks rindmiku eesosa lai kollane võõt ja näokilbil kollane karvatutt.	niit, muu	Eelistab avatud elupaika, kiviseid ja õterikkaid niite. Vältib väga metsaseid alasid. Võib lennata palju kõrgemal kui teised liigid.	enamasti maa all, aga ka maapinna peal. Tihti kivihunnikutes ja -aedades ning kivises pinnases. Pesa leitud ka vundamendi seest, kuurist ja kuuriukse kohalt, lävepaku ja lillepoti alt, põhuühjast, hoone seinast, pööningult. Talub inimese lähedust.	Aprill-august	Eemalt vaadates võib segi ajada tumekimalasega. Tagumise jala suirakorvikest ümbritsevad karvad on tumekimalasel oranžikasprunased. Kivikimalast on palju silmaga raske eristada hano esinevast liigist Bombus confusus: kivikimalasel on pikemad karvad ning lisaks tuleb jälgida lihtsilmadega paigutust. Viimased paiknevad liigil Bombus confusus allpool lihtsilmadega ülemist piiri, kivikimalasel aga samal joonel lihtsilmadega. Sarnane võib olla ka sorokimalase üks alamliikidest – eristamine nõuab mikroskoobi all suiste täpsemat määramist.	Levinud üle-Eesti	üksikud
III kat		Muidu must, aga rindmiku eesosa ja tagakeha teine lülil on sidrunkollased ning tagakeha tipp lumivalge. Tööliste suurus varieerub maakimalastel vähe. Kuninganna on töölistest selgelt suurem. Isasel maakimalasel on pea peal kollased karvad, rindmik enamasti kollane, tiibade vahel must võõt. Lisaks on ka tagakeha eesmine osa kollane.	muu	Üldlevinud.	Pesa enamasti maa all (nt endised hiireurud), kuid vahel kasutab ka avast ülevaippool maapinda (nt lindude pesakastid). Talub inimese lähedust.	Aprill-august	Karukimalane, B. Cryptorum, sorokimalase alamliik. Võib segi ajada karukimalasega, kelle rindmiku triip on veidi kitsam ja tumekollane. Maakimalased on karukimalastest ka veidi väiksemad. Sarnased liigid on veel harvem esinev B. cryptorum ning üks sorokimalase alamliik. Liigil B. cryptorum läbib rindmiku kollast võõti tiibade kohal 5-tähe kujuline must võõt (kollase võõdi katkestus), mida maakimalasel ei ole. Sorokimalasel on hariikult tagakeha kollane võõt selja pealt katkestusega ning tagakeha musta võõti ääristab kitsas oranž triip. Kuna maa- ja karukimalast ning liiki B. cryptorum on raske eristada, arvatakse tihti need kõik maakimalaste gruppi.		üksikud
III kat	Puuduliku andmestikuga	Keskmise suurusega kimalane. Üleni kollakashall, ilma värviliste triipudeta. Rindmik võib olla veidi pruunikam kui tagakeha. Rindmiku külgedel tiiva alustel tumedad karvad. Tagakeha külgedel pole kunagi musti karvu.	niit	Kõrge rohuga õierikkad niisked niidud	Pesa maapinnal, kaetud samblaga	Aprill-august	Põldkimalane, jaanikimalane	Andmed puudulikud	puuduvad
III kat		Rindmik on roostepruun (vahel kollakas- või pruunikashall), külgedel kollakashallid karvad. Tagakeha esimene lülil enamasti helepruun või kollakashall, millele järgneb lai must triip, tagakeha neljas ja viies lülil on aga jälle roostepruunid.	niit, põld, muu	Üldlevinud (eriti meeldivad karjamaad ja liblikoeliste põllud), meeldivad metsade olemasolu maastikus	Pesa pinnases. Talub inimese lähedust.	Aprill-august	Jaanikimalane, samblakimalane	Levinud üle-Eesti	üksikud

III kat		Muidu must, aga rindmiku eesosa on kollane ja tagakeha tipp roostepunane. Mõnikord ka tagakeha esimene lüli kollane. Üks lihtsamini äratuntavaid liike. Täpiste suurus varieerub mõningal määral. Kuninganna ja tööline võivad olla peaaegu ühesuursused. Isasel pea ülaküljel ja rindmiku eesosa, küljed ning alaküljel kollased, samuti on kollane tagakeha eesmine osa ning tagakeha tipp roostepunane. Isakimalaste karvastik on sarava kontrastse värviga lihtsustades seejäbi liigi äratundmist.	mets, park, põld, niit, võsa	Elupaik on ulatuslik (põllud, pargid, niidud, põõsastikud), kuid eelistab metsaseid alasid.	Pesitseb erinevates kohtades nii maa all, maapinnal kui ka maapinnast kõrgemal (nt lindude pesakastid, puuõõnsused, maa-alused avased, taimestiku puhmad).	Aprill-august		Levinud üle-Eesti	üksikud
III kat		Rindmik ja tagakeha eesmine osa on mustad, tagakeha tipp oranžikaspunane. Tagumise jala suirakorvikest ümbritsevad karvad on tumekimalasel oranžikaspunased.	asula, muu	avatud elupaik, sh prahitaimkond. Vältib väga metsaseid alasid.	Pesa maapinnal (nt samblas, kompostihunnikus) või pinnases maapinna lähedal (nt endised hiireurud)	Aprill-august	kivikimalane, <i>Bombus confusus</i> . Eemalt vaadates võib segi ajada kivikimalasega; jälgida tuleb tagumise jala suirakorvikest ümbritsevad karvu, mis kivikimalasel on süsimustad, tumekimalasel aga oranžikaspunased. Tumeimalase võib segi ajada ka harva esineva liigiga <i>Bombus confusus</i> , kelle suirakorvikese ümbruse karvad on mustad mitte oranžikaspunased ja lihtsilmad paiknevad allpool lihtsilmade ülemist piiri. Sarnane võib olla ka sorokimalase üks alamiliidist, kuid viimasel on suirakorvikest ümbritsevad karvad mustad. Isasel rindmik hallikaskollane, tiibade vahel must vööt. Lisaks on isasel ka tagakeha eesmine osa hallikaskollane.	Levinud üle-Eesti	üksikud
III kat		Suur kimalane. Rindmik on kaetud seljal ereoranži värvi karvadega, külgedel on karvad veidi kahvatumad. Tagakeha karvastus on ebahühtlane, hõredamatel kohtadel kumbagi tagakeha must värvus, mis muudab tagakeha kollase-musta triibuliseks. Tagakehal on mustad karvad, kolmandal, neljandal ja viiendal segmendil.	mets	Metsased alad	Pesa maapinnal	Aprill-august	Põldkimalane, jaanikimalane, samblakimalane	Andmed puuduikud	üksikud
III kat	Puuduliku andmestikuga	Eestis elab kaks alamiliiki. Ühel alamiliigil, <i>Bombus s. soroensis</i> , on rindmiku eesosa ja tagakeha teine lüli (tihti katkendlikult) kollane. Tagakeha musta vööti ääristab oranž triip, tagakeha tipp on aga valge. Teine alamiliik, <i>Bombus s. proteus</i> , on must, tagakeha tipp valge – valget triipu võivad ääristada oranžid karvad. Ristumisel võivad alamiliigid anda erinevalt värvunud järglasi.	muu	Üldlevinud (metsa-, niidu-, kultuur- ja prahitaimkond).	Pesad maa all (nt endised hiireurud)	mai-august	maakimalane, karukimalane, <i>B. Cryptarum</i> . Alamiliiki <i>Bombus s. soroensis</i> võib segi ajada enamuse mustade, kahe kollase triibuga liikidega: maa- ja karukimalane ning <i>B. cryptarum</i> . Erinevalt neist on sorokimalase tagakeha kollane triip tavaliselt selja keskosas katkenud ning tagakeha musta vööti ääristab oranž triip.	Levinud üle-Eesti	üksikud
III kat		Suur kimalane. Rindmiku eesmine ja tagumine osa kollase vöödigaga. Tagakeha eesosas on kollane triip, tagakeha tipp on valge.	mets	Metsaliik	Pesa maapinnal	Aprill-august	Aedkimalane, nõmmekimalane	Andmed puuduikud.	puuduvad
III kat	Puuduliku andmestikuga	Suur lühikarvaline kimalane, kelle rindmiku ees- ja tagaosa on pruunikaskollane triip (ees laiem, taga kitsam) ja tiibade vahel must vööt. Tagakeha eesosa samuti pruunikaskollane, millele järgneb must triip, tagakeha tipp koltunudvalge, paljudel lülidel tagaservad pruunid.	niit, põld, asula	Eelistab avatud elupaika: õterikkad niidud ja kultuurrohumaad (eriti punase ristiku põllud), aga ka prahitaimkond.	Pesa pinnases, eelistab valmis avasi nt. hiireurud	Mai-august	Aed- ja nõmmekimalane. Urukimalast saab nõmmekimalasest eristada viimase lühikeste suiste ja ümara näokilbi kuu järgi. Erinevalt aedkimalasest on urukimalase tagakeha viimase lüli alaküljel kilukujuline kõrgendik. Mõnikord on tagakeha mustad triibud nii taandunud, et isast urukimalast on raske eristada ristikukimalasest – täpsem määramine toimub sel juhul genitaalide järgi.	Levinud üle-Eesti	üksikud
III kat		Rindmik on kollakashall, tiibade vahel must vööt. Tagakeha esimesed kaks lüli on kollakashallid, kolmas enamasti must, neljas ja viies oranžikad. Metskimalasele on omane kõrgema tooniga lemmeheli kui teistel liikidel.	niit, mets	Õterikkad rohumaad ja metsased alad. Metsaserva liik.	Pesa maapinnal (rohukulu varjus) või pinnases vahetult maapinna lähedal. Tihti kasutatakse endisi hiireurget ja liimupesit. Pesa paikneb sageli väikese põõsa varjus.	Mai-august	Ei ole	Levinud üle-Eesti	üksikud
III kat		Muidu must, aga rindmiku eesosa on tumekollane, tagakeha teine lüli kollane ning tagakeha tipp valkjas. Täpiste suurus varieerub karukimalastel vähe. Kuninganna on töölistest selgelt suurem.	muu	Eelistab avatud elupaika, vältib metsaseid alasid.	Pesa maa all (nt endised hiireurud) – tunneli pikkus võib olla kuni 2 m. Talub inimese lähedust.	Aprill-august	maakimalane, <i>B. Cryptarum</i> , üks sorokimalase alamiliik. Võib segi ajada maakimalastega, kellega võrreldes karukimalase rindmiku triip on veidi kitsam ja tumekollane. Lisaks on karukimalased maakimalastest veidi suuremad. Sarnased liigid on ka harvem esinev <i>B. cryptarum</i> ning üks sorokimalase alamiliik. Liigil <i>B. cryptarum</i> läbib rindmiku kollast vööti tiibade kohal S-tähe kujuline must vööt (kollase vöödi katkestus), mida karukimalasel ei ole. Sorokimalasel on harilikult tagakeha kollane vööt selja pealt katkestusega ning tagakeha musta vööti ääristab kitsas oranž triip. Kuna maa- ja karukimalast ning liiki <i>B. cryptarum</i> on raske eristada, arvatakse tihti need kõik maakimalaste gruppi.	Levinud üle-Eesti	üksikud
III kat		Üleni valkjas- või kollakashall, v.a kitsas must vööt tiibade vahel ja veelgi kitsamad mustad vöödid tagakeha lülide vahel.	muu	Eelistab avatud elupaika, vältib metsaseid alasid.	Pesa maapinnal ja maapinnast kõrgemal (pesad leitud nt puuõõnsustest ja prahi- ning puulaastude hunnikust).	Aprill-august	Ei ole	Levinud üle-Eesti	üksikud
III kat	Puuduliku andmestikuga	Tiibade siruulatus 25-32 mm. Tumepruunide eestibadega õolane, tiibadel on kaks musta laiku.	niit, nõmm	Kuiva, liigriikka taimestikuga kiindialune niit, nõmmemaastik	Püütakse valguspüünistesse	Juuli lõpp-augusti algus	Sarnaseid liike on mitmeid, nendes eristamine esialgu keerukas	Pakri poolsaar	üksikud

III kat	Puuduliku andmestikuga	Tiibade siruulatus 28-34 mm. Liblikas on tumepruunide tiibadega, tagatiiva servas kulgeb eri laiusega ja sakilise servaga kitsas valge triip.	niit, mets	Nisked niidud ja soised metsad	Lendavad taimestiku kohal	Juuni-juuli kesepaik	Kirju-aasasilmik	Üle Eesti	keskmiselt
III kat	Puuduliku andmestikuga	Tiibade siruulatus 44-50 mm. Pruunikas liblikas kolme erisuurusel silmalauga eesttiibade väliservas.	mets	Soised männikud	Lendab taimede kohal	juunist-augustini	Tumesilmik	Valga ja Põva maakond	üksikud
III kat	Puuduliku andmestikuga	Tiibade siruulatus 30-46 mm. Võrkja tiivamustriga kahvatukollase tooniga liblikad; tagatiiva heledamal serval serval on mustade punkide rida.	niit, soo	niisked niidud, nõlvasood, loopealsete niisked piirkonnad.	Lendavad aeglaselt taimestiku kohal, sageli õitel toitludes ja puhates	mai lõpp-juuni kesepaik	Suur-mosaikliblikas ja võrkliblikad	Mitmes kohas üle Eesti	vähe
III kat	Puuduliku andmestikuga	Tiibade siruulatus 38-46 mm. Tiibade muster võrkjas, kontrastne punaka tooniga. Tagatiival puudub mustade punktide rida.	mets	Raiesmikega segametsad, kus järelkasvus esineb saar.	Lendavad sihtidel ja teeservades, samuti metsalagendikel, sageli õitel toitludes	juuni algus-juuli kesepaik	Teelehe-mosaikliblikas ja võrkliblikad	Mitmes kohas üle Eesti	üksikud
III kat	Puuduliku andmestikuga	Kuklakarvastik ainult kuklanurkadel, pesad lähestikku, moodustab suuri asurkondi.	mets	Hämarad okas- ja segametsad	Okastest kühilpesad, sageli suured, kõrgusega kuni 180 cm.	Aastaringelt	Kõik 7 metsakuklaseliiki, kõige sarnasem palukuklasega	Levinud Ida - Eestis	vähe
III kat	Puuduliku andmestikuga	Karvastik tihe kogu kehal, moodustab kuni 10 pesalisi asurkondi.	mets	Hämarad okas- ja segametsad	Keskised okastest kühilpesad, kuni 1 m kõrgused.	Aastaringelt	Kõik 7 metsakuklaseliiki	Harva üle Eesti	vähe
III kat	Puuduliku andmestikuga	Karvastik tihe kogu kehal.	mets, niit, kivi	Valgusrikkad puistud, puisniidud, pangad.	Eraldi asuvad pesad, kühilad väikesed	Kevad-, suve-, sügisperiood	Väga harva Lääne- ja Põhja-Eestis		üksikud
III kat	Puuduliku andmestikuga	Karvutu sipelgas, moodustab kuni 30 pesalisi asurkondi, pesad lähestikku.	mets	Palumetsad, männi ja kuuse segametsad	Kuni 120 cm kõrgused pesad, kühilad grupiti, moodustab kuni 30 pesalisi asurkondi	Aataringelt	Laanekuklane	Levinud üle Eesti	keskmiselt
III kat	Puuduliku andmestikuga	Tihe karvastik kogu kehal, pesad väikestes gruppides.	mets	Metsaservad ja valgusrikkad okasmetsad	Kuni 50 cm kõrgused pesad kuni 5 gruppides	Aataringelt	Veere kuklane	Hõredalt üle Eesti	keskmiselt
III kat	Puuduliku andmestikuga	Tagasihoidlik karvastikuga, pesad väikestes gruppides.	mets, aed, asula	Metsaservad ja valgusrikkad okasmetsad, koduaiad, mesilad, hooned	Kuni 70 cm kõrgused pesad kuni 5 gruppides	Aataringelt	Laane- ja palukuklane, kuid nendest suurem	Arvukaim liik üle Eesti	keskmiselt
III kat	Puuduliku andmestikuga	Tugeva, püstise karvastikuga kuklastest väikseim punane sipelgas.	mets	Metsaservad ja valgusrikkad okasmetsad	Kuni 40 cm kõrgused kühilpesad 2-3 pesalist gruppides	Aataringelt	Iseloomulik punane väike karvane kuklane	Vähearvukas liik üle Eesti	vähe
III kat		23-28 mm, isane tume, valge lauba ja sabalisanditega; tagakeha eesosa hallikas-valge; emane tume, väikeste kollaste laikudega tagakeha selgmise osa eesosas.	veekogu, soo, karjäär	Elab nii suuremates kui ka väikestes järvedes, rabalagastes, ka mahajäetud liiva-kruusa karjäärides	Vastsete koduveekogu kaldaladel	Mai lõpp-juuni, mõned ka augustis	Hännak-rabakili	Levinud üle-Eesti, tavaline	keskmiselt
III kat	Puuduliku andmestikuga	29-32 mm, isane tume, valge lauba ja valgete sabalisanditega; Tagakeha tipus jämenev, eesosas laia sinakashali varjundiga, tiivatäpp valge, lennul hästi vaadeldav. Emane must, tagakeha tipuosas laienenud, tagakeha eesmise liidre selgjas kollakaspruunid laigud; tiivatäpp must, heleda tipupoole osaga.	veekogu	Elab väikestes järvedes või suuremate järvede madalaveelistes soppides.	Ei lenda koormisveekogust kaugemale	Mai- lõpp -juuni	Valgelaup-rabakili	Levinud üle Eesti, sagedamini kohatav Kagu-Eestis	vähe
III kat	Puuduliku andmestikuga	30-33 mm, isane mustjaspruun, sabalisandid tumedad, tagakeha 7. lülil suur kollane laik, eesmised laigud tumedamad. Emasel tagakeha liidre selgmise poolel suured kollased laigud.	veekogu	Elab väikestes järvedes või suuremate järvede madalaveelistes soppides.	Ei lenda koormisveekogust kaugemale	mai- lõpp -juuni	väike- ja punakas-rabakili	Levinud üle Eesti, sagedamini kohatav Kagu-Eestis	keskmiselt
III kat	Puuduliku andmestikuga	45-50 mm, pruun, nii ees- kui tagatiibade servades suurte silmalaude rida.	mets, niit	Metsaliik, niisketes leht- ja segametsades ning puisniitudel. Eelistab lennata varjus.	Ei lenda elupaigast kaugale.	juuni algus - juuli lõpp	harilik tumesilmik, kesasilmik, tõmmusilmikud	Levinud üle Eesti	keskmiselt
III kat	Puuduliku andmestikuga	31-41 mm, isane erkpunaste tiibadega, kõigil tiibadel kitsas must keskthn. Emase tagatiivad peaaegu mustad, oranžika servisega, eesttiibadel suured mustad tähnid.	niit, mets	Elavad niisketil niitudel ja metsaservades. On head lendajad ja neid võib kohata ka väljaspool elupaika	Lendab elupaigast ka kaugemale	juuni kesepaik - juuli lõpp	isane valgetäpp-kulditiib, emane leek-kulditiib	Levinu üle eesti	vähe
III kat	Puuduliku andmestikuga	Tagatiiva alakülj sinise tooniga.	nõmm, niit	Kuivalembene liik. Elab liivikutel, nõmmedel ja loopealsetel.	Lendab elupaigas ja sealt kaugale ei lähe.	juuni kesepaik - juuli lõpp	Ei ole	Varem levinud üle eesti, praegu väga lokaalselt erinevates paikades	vähe
III kat	Puuduliku andmestikuga	50-60 mm, emane ja isane suhteliselt sarnase välimusega; rindmik ereroheline, kitsaste mustade triipudega; tagakeha must seljal ja kõhul kollaste piklike laikudega; sabalisandid heledad; emase kuklal kaks hambulise tipuga jätket. Anaalsilms tagatiibadel kahe suluga.	veekogu, joonobjekt	Elab väikestes metsaojades ja jõgedes madalaveelistes osas. Sageli kohatakse neid metsateedel.	Metsateedel ja metsi läbivate jõgede ja ojade läheduses.	Mai-august	Näps-jõgihibu	Levinud üle Eesti	vähe
III kat	Puuduliku andmestikuga	Tiibade siruulatus 31-38 mm. Mustja põhitooniga, tagatiiva kannaoa ja tagakeha tagumine pool kollased.	nõmm	Liivikud	Lendab hämarikus	Juuni	Sarnaseid liike ei ole	Põhja-Eesti ranniku liivikutel ning luidetel	üksikud
III kat	Ohulähedane	Iseloomuliku tugeva küüslaugu lõhnaga. Lehti 2 või 3, juurmised, lamedad, laisustjad (2-5 cm laiad), tiivulise nootuga. Vars kolmekandiline. Õisik valge, lame kerajas sarikas. Taimed kolletuvad juba suve algul. Kõrgus 25-40 cm.	mets	Salu-, leht-, sega- ja okasmetsades.		mai, juuni			vähe
III kat	Ohulähedane	Madalakasvuline lamavate või tõusvate varjega taim. Lehed paaritulisuljad. Varrelehed puuduvad või on neid vähe (1 või 2). Kõrglehed õisiku alusel tavaliselt tõmbitipuliste hõlmadega. Õiekroon tumepunane, harvem kollane või valge. Kõrgus 4-15 cm.	niit, rannik, võsa	rannaniitudel, kadastikes, kuivadel aruniitudel.		juuni-august		Lääne-Eestis	keskmiselt
III kat	Ohustatud	Veesisesed taimed. Lehed männases, rohelistes, pehmed, niitjad, 3 või 4 korda harunenud, väheste jääkade hambakestega. Pikkus 30-100 cm.	veekogu, rannik	Mage- ja riimveetaim		juuli-september			keskmiselt
III kat	Ohulähedane	Kasvab tihedate, sageli ulatustlike kogumikena. Hallikasrohelistes lehed on nугaterava servaga, karedate ja jäigad, tipust enamasti kuivanud. Varred kolmekandilised, siledad, lehistunud. Õisik pikik, korruselise, 30-50 cm pikk, koosneb 5-10 tihedatesse nuttidesse koondunud kollakaspruunidest pähkutest. Kõrgus 60-180 cm.	soo, kallas	Lubjarikastes soodes, veekogude kallastel.		juuni, juuli		Paiguti Lääne-Eestis, mujal haruldane.	palju
III kat	Ohualdis	Õisi 1-4, suured (6-20 cm pikad), lehterjad, allosas pikaks pukeks kokku kasanud, lillakasroosad. Lehti 4, ainult juurmised, laisustjad, tõmbi tipuga, 20-30 cm pikad. Õitsemisaial (septembris) taim lehtedeta, lehed arenevad kevadel. Kõrgus 20-30 cm.	niit, park, lagendik	Niitudel, parkides, metsalagendikel.		september		Sage ilutaim. Looduslikult Hiiumaal ja Põhja-Eestis.	vähe

III kat	Ohulähedane	Pultunud risoomiga rohttaime haabitusega poolpõõsas. Vars neljakandiline, hõredalt karvane. Lehed elliptilised, rootsuta, ümardunud alusega, 1,5-4 cm pikad. Õisik meenutab üksikut õit - rohkearvulisi väikesi punakaspruune õisi ümbritseb neli valget kattelehte. Viljad marjtaolised, erepunased. Kõrgus 6-30 cm.	mets, niit, soo	Niisketes metsades ja soostuvatel niitudel.		juuni, juuli		Harva Põhja-Eestis saartel ja rannikul ning Hiiumaal, mujal puudub.	vähe
III kat	Puuduliku andmestikuga	Puittaim. Lehed tuhmid, pealt noorena karvased, alt viljad, munaja kujuga, 2-5 cm pikad. Õied roosad, 3-12 kaupa kuni 1,5 cm pikkustel raagudel. Valminud viljad mustad, sinaka vahakirmega. Kõrgus 50-250 cm.	niit, mets, kivi, võsa	Lubjarikastel niitudel, loometsades, kilbusel pinnasel, kadastikes.		juuni		Harva Põhja-Eestis ja Muhumaal.	vähe
III kat	Ohualdis	Taimed karvased. Lehed neljalehelistes männastes, mis paiknevad varrel üle 5 cm vahedega. Õisikud rohekaskollased, karvaste raagudega väikeses õisikutes ülemiste lehemännaste kaenlas. Kõrgus 20-40 cm.	mets, võsa, park, joonobjektid	Kuivemates hõredates metsades, põõsastikes, parkides, teeservadel.		juuni, juuli			üksikud
III kat		Õisik tihed, purpurvioletne. Õie huul kolmehõlmaline: keskmine hõlm on kitsas ja ümara tipuga, külgmised on laiad, külgedele suunatud. Õitel selge purpurvioletne joonis. Lehed tumedalaigulised, kogu pikkuses ühelaisused või on veidi laiem koht keskosast allpool, keskmiselt 2 cm laiad. Kõrgus 25-65 cm.	niit, kallas	Niisketel niitudel, eriti veeogude kallastel.		juuni, juuli			palju
III kat		Õisik roosakasilla. Õiel huul poolest saadik kuni kolmandikuni lõhestunud kolmeks kolmnurkseks, peaaegu võrdse suurusega hõlmaks, selge mustriaga. Lehed kitsasnurjad kuni 17 cm pikad, 2-4 cm laiad, pruunikate laikude või täppidega, vahel ilma. Kõrgus 30-65 cm.	mets, niit	Segametsades ja puisniitudel.		juuni, juuli			palju
III kat		Vars tihedalt lehistunud, lehtede kõige laiem koht on keskosast allpool. Lehed täppideta või väga harva üksikute täppidega, kuid bled see-est selge mustriaga. Õisik tihed, paljuüeline. Õied väikesed, kahvatu-roosad kuni tumevioletsed, vahel valged. Õie huul rombjas, peaaegu terve, kuni 7 mm lai, külghõlmad tagasimurtud. Alumiste õite kandlehed ulatuvad õisikust välja. Kõrgus 20-45 cm.	niit, soo	Niisketel ja soistel niitudel, soodes.		juuni, juuli			palju
III kat	Ohulähedane	Õisik paljuüeline, õied helevioletsed või roosakasilillad tumedama joonisega. Õie huul lai ja lame, nõrgalt kolmeks jagunenud: keskmine hõlm väike ja pisut kolmnurkne, külgmised nagu poolkuud, keskmine hõlm ei ulatu külghõlmade vahelt välja. Lehed süstjad, laikudega või ilma, alt hallikasrohelistel. Kõrgus 20-50 cm.	mets, soo	Rabastuvais metsades, raba servades.		juuni, juuli			palju
III kat	Ohulähedane	Eostaim. Varreharud lapikud ja korduvalt harunenud, moodustavad hõreda kimbu. Lehed soomusjad, asetsevad nelja reana, kaks rida lehti väiksemad. Eospead mitmekaup (2-5) varretaolise kandja tipus. Pikkus kuni 1 m.	mets	Kuivades männikutest ja segametsades.		juuli-september			keskmiselt
III kat	Ohualdis	Varreharud sageli kandilised, korduvalt harunenud, moodustavad tiheda kimbu, oksad hoiduvad püstiselt. Lehed soomusjad, asetsevad nelja reana, kaks rida lehti väiksemad. Eospead mitmekaup varretaolise kandja tipus. Pikkus kuni 1 m.	nõmm, mets	Nõmmedel, hõredates nõmmemetsades.		juuli-september			vähe
III kat	Ohulähedane	Taim roheline, hõreda lehekodariku ja väheste varrelehtedega. Õied valged. Kroonlehed umbes tupplehtede pikkused või pisut pikemad. Viljaroad vilja pikkused või natuke pikemad, hoiduvad peaaegu rõhtsalt. Kõrgus 10-30 cm.	muu, kivi, joonobjektid, mets	Kuivaldel kohtadel, kilbul, teeäärteil, okasmetsades seljandikel, kaljupragudes.		mai, juuni		Harva, peamiselt läänesaartel.	vähe
III kat	Ohualdis	Kogu taim kollakasroheline. Õied kollased, kroonlehed tupplehtedest veidi pikemad. Viljaroad viljast üle kolme korra pikemad, peaaegu rõhtsad. Kõrgus 5-30 cm.	loodudel, niit, nõmm, mets, põld	Kuivaldel loodudel, niitudel, liivikutel, metsaservadel, põldudel.		mai, juuni		Paiguti, peamiselt Põhja-, Lääne-, Kagu-Eestis.	üksikud
III kat		Lehed tumerohelised, karedate, elliptilised. Vars tihti violetne, tihedalt lühikarvane. Kasvab sageli hõreda kogumikuna. Õied kannuseta, tumepunased, ripuvad ühel küljel õisikus. Kõrgus 20-70 cm.	rannik, nõmm, mets, kivi, võsa, niit	Kuivaldel rannavallidel, rannamännikutest, kilbukadastikes ja puisniitudel.		juuli, august		Paiguti, põhiliselt Lääne- ja Põhja-Eestis ning saartel.	palju
III kat		Lehed ümarad, lühidalt teritunud tipuga, 4-10 cm pikad, 3-6 cm laiad, lehe serval ja roodudel näsajad karvad. Õisi palju, punakasrohelistel, kirjud. Õied kannuseta. Õisik enamasti ühel küljel. Kõrgus 30-90 cm.	mets, niit	Leht- ja segametsades, puiniitudel.		juuli, august			palju
III kat		Õied kirjud, huul valge ja külgmised hõlmad pruunid, 15 mm läimööduga. Õisik hõre, enne puhkemist longus. Lehed süstjad, enamasti pikalt teravnevad. Kasvab enamasti hõredate kogumikena. Kõrgus 20-60 cm.	niit, soo	Niisketel niitudel ja puisniitudel, soodes.		juuli, august			palju
III kat	Ohulähedane	Puittaim. Oksad kandilised, siledad, rohelistel. Lehed elliptilised, peensaaga servaga. Õied pisikesed, lehtede kaenlas, rohekad. Vilil on kupar, punane. Seemned heledad. Kõrgus 1-7 m.	niit	Jõelammidel.		mai		Looduslikult Lõuna-Eestis. Ilupõõsana, metsistub.	vähe

III kat		Tõusva varrega, hõredate piskeste kogumikena. Lehed sageli sambla sees, 2-3 cm pikad, selgete ristrootudega. Õisik 3-7 cm pikk, ühel küljel, karvane, valge. Kõrgus 13-25 cm.	mets	Okas- ja segametsades.		juuli, august			palju
III kat		Õied ühevärvilised, lillakaroosad, pikas tihedas kobaras, lõhnavad. Õied kannusega, kannus sigimikust kuni 2 korda pikem. Lehed lineaalsed, kuni 25 cm pikad, renjad, pika tupega, asetsevad varrel vaheldumisi. Kõrgus 20-70 cm.	niit	Niisketel liigrikastel niitudel.		juuni, juuli		Paiguti, põhiliselt Lääne-Eestis ja saartel.	palju
III kat		Sõnajalgtaimed. Eostaimed. Lehelaba nagu võrdhaarne holmnurk, kuid pikalt teravnenud tipuga. Leheroots labast märksa pikem, alusel sõlakoomustega. Lehel on luubiga näha näärmekarvad. Kõrgus 10-30 cm.	kivi	Paelõhedes ja rusukalletel.		juuli, august		Paiguti, peamiselt Lääne- ja Looe-Eestis.	vähe
III kat	Ohulähedane	Taim pisut violetse varjundiga. Tihti kasvab murusalt ja harunemata varrega, kuid võib olla ka juba alusel harunenud. Lehed sügavalt lõhestunud, viljumise ajaks ammu kuivanud. Kroonlehed valged. Vili on kõder. Kõdrad tihedalt, 1,5-2 mm pikkused, mitu korda pikema viljaraoga, hoiduvad rõhtsalt. Kuivanult meenutab väikest pudeliharja. Kõrgus 3,5-12 cm.	nõmm, rannikikivi, nõlv, mets	Rannavallidel, kaljudel, kuivadel nõvadel, kuivas kivises okasmetsas.		mai, juuni		Paiguti, peamiselt läänesaartel.	keskmiselt
III kat	Ohulähedane	Sõnajalgtaimed. Eostaimed. Peavars püstine või tõusev, korduvalt harkjalt harunev, varreharud rüjad. Lehed lineaalsõisjad, asetsevad tihedalt. Eospesi kandvad lehed teiste sarnased, ei ole eospeadena. Kõrgus 5-20 cm.	mets	Varjukates kuuse- ja segametsades.		juuli-oktoober			palju
III kat	Ohulähedane	Õied sinised, 2-3 kaupa õisikus, veidi lõhnavad. Vars rullas, seest õdones. Lehed kuni 1 cm laiused, kitsaslineaalsed.	niit	Niisketel niitudel, puisniitudel.		juuni, juuli		Paiguti Lääne- ja Lõuna-eesis, mujal harva või puudub.	keskmiselt
III kat	Ohulähedane	Kogu taim kaetud sinaka kirmega. Varred tiivutud, lamavad. Lehed paarissulgljad. Lehekesi 3-5 paari. Taimed kõitragudeta. Õied 4-7-kaupa, roosad. Pikkus 25-60 cm.	rannik	Liivastel mererandadel.		juuli, august			keskmiselt
III kat	Ohualdis	Taim ujub veepinnal, ühe juurega. Lehe läbimõõt kuni 5 mm, pind lame. Taimel alaküljel käsnjas paksend, mistõttu veest välja võetud ja tagurpidi keeratud taim näib küürakana. Väga väike taim.	veekogu, rannik	Tiikides, rannaloikudes, kraavides.		Paljuneb vegetatiivselt, nagu teisedki lemle liigid			vähe
III kat		Õied väikesed, tihedas pikas kobaras, rohelistes. Lehti 2, taimel allosas, vastakud, rootsuta, üle 5 cm pikad. Vars tugev, püstine. Kõrgus 30-80 cm.	niit, mets	Niitudel, niiskemates metsades.		juuni, juuli			palju
III kat	Ohulähedane	Õied lillad, lõhnavad, hõredas sariijas kobaras. Vili suur, lame, mõlemast otsast teritunud kõder. Lehed terved lihtlehed. Varrelehed suured, südajad, ogateravalt hambulise servaga, rootsuga. Kõige alumised lehed neerjad. Kõrgus 60-110 cm.	mets, rannik	Põhjaranniku paekalda jalamil lehtmetsades ja sealsete jõgede orgudes.		mai-juuli		Mujal Eestis harva.	keskmiselt
III kat	Ohulähedane	Eostaim. Lehetipus pikk läbipaistev perime karv, lehed hoiduvad püstiselt kaldu. Eospeade ja lehtede vahel varretoaline kandja. Eospäid ühel varrel 2-3. Pikkus kuni 1,8 m.	mets	Kuivades männi- ja segametsades.		juuli-september			keskmiselt
III kat		Puittaim. Lehed ja võrsed täiesti paljad, ei ole karvased. Lehed südaja alusega. Õied valged või roosakad, vähehelistes õisikutes. Okсад vahel tõmpide asteldegaga. Õun kuni 2,5 cm läbimõõduga, hapu ja kibe. Kõrgus kuni 10 m.	niit, mets	Puisniitudel, metsservades.		mai, juuni		Peamiselt läänesaartel.	keskmiselt
III kat	Ohulähedane	Puittaim. Tugeva võrtsika lõhnaga suvehaltjas põõsas. Lehed nahkjad, kergesti tükideks murduvad, 2-4 cm pikad, 1-2 cm laiad, tipuosas saagja servaga. Okstel, lehtedel ja pungadel kuld kollased näarmetäpid. Kõrgus 30-150 cm.	soo, mets, niit, rannik	Madal- ja siirdesoodes, soometsades, soistel puisniitudel, harva mererannikul.		mai, juuni		Paiguti, läänesaartel ja mandri läänes osas sage.	palju
III kat		Ilma rohelistest lehtedeta taim, üleni helepruun. Vars kuni 7 mm läbimõõduga, paari vart tupena ümbritseva soomusega. Vars ei ole läbikumav. Õisik paljuüeline (10-50 õit), äie huul teistest õiekattelehtedest pikem, alla suunatud. Kõrgus 17-40 cm.	mets	Leht- ja segametsades.		juuni			palju
III kat	Ohualdis	Taimel lehed ja õied ujuvad veepinnal. Lehed 4-10 cm laiad, alt sageli siidiselt karvased. Leheroodude külgharud ei ühine omavahel. Leheroots lapik. Õied kuni 2 cm läbimõõduga, kollased. Tupplehtede välisküljel üleni roheline. Pikkus 70-150 cm.	veekogu	Seisvates vetes.		juuni-august		Harva, peamiselt Kagu-Eestis.	vähe
III kat	Ohulähedane	Taimel lehed ja õied ujuvad veepinnal. Kinnitub veekogu põhja. Leheroodude külgharud ühinevad omavahel, leheroots lapik või kolmekandiline, kinnituskohal laienuvad. Õied valged, nelja väljajäspoolt roheline tupplehega. Emakasuu sigimiku laiune, 10-23 kiirega. Tolmukate niidid tolmuakapea laiused. Annab väikese vesiroosiga hübriidi, seetõttu vahel väikesest vesiroosist raskesti eristatav. Pikkus 50-100 cm.	veekogu	Magaveekogudes.		juuni-august			keskmiselt

III kat	Ohulähedane	Taime lehed ja äied ujuvad veepinnal. Kinnitub veekogu põhja. Leheroodude külgharud ühinevad omavahel, leheroots lapik või kolmekandiline, kogu ulatuses ühelaiune. Äied valged, nelja väljaspoolt rohelise tupplehega. Emakasuuve tugevasti nõgus, sigimikust kitsam, 8-14 kiirega. Sisemiste tolmukate niidid tolmukapeadest oluliselt laiemas. Annab valge vesiroosiga hübridi, seetõttu vahel valgest vesiroosist raskesti eristatav. Pikkus 50-160 cm.	veekogu	Mageveekogudes.		juuni-august			vähe
III kat	Ohulähedane	Öis meenutab kiivriga mehikest, roosakasvioletne. Öisk tihed, paljuülieline, õite kandlehed mõne millimeetri pikkused. Lehed kuni 8 cm laiad, 15 cm pikad. Kõrgus 17-40 cm.	niit	Niitudel ja puksiitudel.		mai, juuni		Lääne-Eestis ja saartel tavaline, mujal harva.	palju
III kat	Ohualdis	Roheliste lehtedeta taimed. Taim kollakas-pruunikas. Öis ei ole ühekülgne. Õiekroon alla 2 cm pikk, kollane või veidi punakas. Tolmukad kinnituvad 1-3 mm kõrgusel krooni putke alustest. Emakasuuve kollane. Kandlehed ääristest pistist lühemad, tumepruunid. Vars alumises osas kolmnurksete soomuslehtedega, ülevalpool hõredamalt. Kõrgus 20-60 cm.	loodudel, niit, nõlv	Parasiteerib taimel nimega põdrajuur. Vahelmine põdrajuur kasvab loodudel, kuivadel niitudel, nõlvadel.		juuni, juuli (august)		Paiguti, eriti Lääne- ja Põhja-Eestis.	vähe
III kat	Ohulähedane	Roheliste lehtedeta taimed. Taim kollakas-pruunikas. Öis ei ole ühekülgne. Vars ühtlaselt kaetud süstjate soomuslehtedega, 7-13 mm läbimõdduga. Öisk väga tihed, äied suhteliselt suured, õiekroon 2-2,5 cm pikk, kollakaspruun punaka varjundiga. Äied kõverdunud, torujad. Tupe poolmed kahe ebavõrdse hambaga. Emakasuuve kollane. Kandlehed krooni pikkused või isegi pikemad, punakaspruunid kuni mustjad. Kõrgus 25-50 cm.	muu			juuni, juuli	Parasiteerib taimel nimega põldjumikas.		vähe
III kat	Ohulähedane	Roheliste lehtedeta taimed. Taim kollakas-pruunikas. Öis ei ole ühekülgne. Õiekobara alumised äied hoiduvad üksteisest eemale. Öis 1,5-2 cm pikk, alusel valkjas, keskel kollane, ülaosas pruunikaspunane. Kandlehed umbes krooni pikkused, punakaspruunid, kitsad. Tupe poolmed tavaliselt terved, harva kahe ebavõrdse hambaga. Emakasuuve pruun kuni punakas. Kõrgus 25-60 cm.	muu			juuni, juuli (august)	Parasiteerib ohaka perekonna taimedel.		keskmiselt
III kat	Ohualdis	Äied üsna ebamäärased, kollased või valkjad, tihedalt tähtjas õisikus. Vars ja lehed paljad, ei ole karvased. Alumised lehed südajad, pikarootsuliselt saaga servaga. Ülemises süstjad, peaaegu rootsutud. Kõrgus 30-70 cm.	mets, niit, kallas	Hõredates metsades, puksiitudel, jõgede kaldanõlvadel.		juuni, juuli		Paiguti Lõuna-Eestis.	keskmiselt
III kat		Lehed varre alumises osas, lehti 2, vastakud. Lehed elliptilised, ahenevad alusel aegamööda kuni 7 cm pikkuseks kitsamaks rootsutaoliseks osaks, läikivad. Hõredas õisikus kuni 30 valget lõhnavat õit. Õiel kannus niitjas, rohke aheneva tipuga. Õies on tolmupead (polliniumid) üksteise kõrval, otsekui jutumärgid. Kõrgus 20-60 cm.	niit, mets, soo	Niitudel, hõredates metsades, sooservades.		juuni, juuli			palju
III kat		Lehed varre alumises osas, lehti 2, vastakud. Lehed elliptilised, lehtede ahenenud rootsutaoline osa lühem kui 4 cm. Hõredas õisikus kuni 30 valget lõhnavat õit. Õiel kannus peenike, kuid mitte niitjas, tipust veidi jämedam. Õies hoiduvad tolmupead (polliniumid) ülalt kokku ja alt üksteisest eemale nagu maja katus. Kõrgus 20-60 cm.	niit, mets	Niitudel, hõredates metsades		juuni, juuli		Lubjalembene, eelistab kuivamaid kasvukohti võrreldes kahelehelise käokeelega.	palju
III kat	Puuduliku andmestikuga	Veesisene taim. Vars haruneb tugevasti tavaliselt alaosas. Vars enam-vähem ruljas, niitpeenike. Lehed lõmbi tipuga, noored lehetuped peaaegu kogu ulatuses toruks kokku kasvanud. Kõrgus 10-30 cm.	turbauk, veekogu	Turbaukudes, kraavides, järvedes, aeglase vooluga jõgedes.		juuni-august			üksikud
III kat	Ohulähedane	Veesisene taim. Vars ruljas. Lehed lühikeselt teritunud ebaselgeks ogaatipuks. Lehe keskrood alaküljel eenduv, ilma läbipaistvate õhukambrite ridadeta. Abilehed alla 1 cm pikad, peenikujulised, noorena 2/3 ulatuses toruks kokku kasvanud. Kõrgus 20-50 cm.	rannik, veekogu	Lahesoppides, rannaveekogudes, ojasuudmetes riimvees, harva sisevetes.		juuli, august		Harva läänesaartel, läänerrannikul ja Peipsi rannal, puuduvad mujal haruldane.	puuduvad
III kat	Ohulähedane	Põõsas, puitunud vartega. Lehekesi 5-7, tereservalsed. Äied 20-30 mm läbimõdduga, kollased, mõnekaupa tipmistes õisikutes. Kõrgus 50-120 cm.	niit, park	Loopealsedel, istutatuna parkides.		juuni-august (september)		Paiguti Loode-Eestis.	vähe
III kat		Taimed pikkade thedate hallide karvadega. Äied lillad, longus, alles viljudes püstised ning ka taime vars kasvab märksa pikemaks. Lehed ebakorrapäraseft sulgajagused, juurmised lehed ilmuvad õitseajal. Kõrgus 10-30 cm.	mets, nõlv, loodudel	Kuivades männikutest, liivastel nõlvadel, loodudel.		mai, juuni			keskmiselt
III kat	Ohulähedane	Puittaim. Oksad alati asteldegala. Viljad kuni 2 cm läbimõdduga, ümarad või pirni meenutavad, maitsetud. Lehed munajad või ümarad, lühikese teravikuga, läikivad. Äied valged, tolmukapead punased. Kõrgus 10-15 m.	mets, niit, park, joonobjektid	Laialehistes metsades, puksiitudel, parkides, teede ääres.		mai			vähe

III kat	Ohualdis	Vars paljas. Lehed vastakud, alumised lehed enamasti alusel lõhestunud kuni terved, ülemised niitjateks hõlmadeks lõhestunud. Õied sinised, ümarates nuttides. Kõrgus 30-80 cm.	niit	Kuivadel lubjarikastel niitudel.		juuni-september			keskmiselt
III kat	Ohualdis	Õisikud purpursed, harvemini valged, paiknevad varte või varreharude tipudes suhteliselt tihedas liitõisikus. Lehed paljad, peensaagia servaga, alt pisut heledamad, mitut moodi lõhestunud, juurmised lehed vahel terved.	niit, võsa	Niisketel niitudel, puisniitudel, võsastikes.		juuli-september			keskmiselt
III kat	Ohulähedane	Kasvab väikestes mätastes. Õied üksikult, harva 2-kaupa, suured, kollased. Kaunad 3-5 cm pikad, kandilised. Lehed paarisulgljad, paljad, kõik lehekused enam-vähem võrdse suurusega. Kõrgus 10-25 cm.	niit, rannik	Rannaniitudel ja puisniitudel.		juuni, juuli		Paiguti Lääne-Eestis.	keskmiselt
III kat		Lehed kaheliulgljad. Lehekese kitsad, pealt läikivad, terveservalised, 1-10 mm laiad. Õiekattellehed varisevad varakult ning õied näivad koosnevat vaid tolmukatest, tolmukad kollased. Viljad 2,5 mm pikad pähklikesed. Kõrgus 40-120 cm.	niit, mets, võsa	Niisketel niitudel, metsaservadel, võsastikes.		juuni-august			keskmiselt
III kat	Ohualdis	Taim karvane. Õied tume-lillakaspunased, nutthaolises õisikus. Õietupp 20 raoga, viljumisel karvane. Lehed kolmetised. Lehekused lineaalsed, kitsad, nahkjad, tumerohelised, enam-vähem võrdse laiusega. Kõrgus 20-50 cm.	mets, niit	Kuivades segametsades, puisniitudel.		juuni, juuli		Peamiselt Saaremaal.	vähe
III kat	Ohulähedane	Puittaim. Lehed pehme karvased või enam-vähem paljad, külgrood lähevad lehesevani vahepeal harunemata või harunevad mõned üksikud raod. Viljaraod viljast pikemad, viljad ripsmelise servaga. Kõrgus kuni 30 m.	mets	Leht- ja segametsades.		aprill, mai		Ka ilupuuna.	keskmiselt
III kat	Ohulähedane	Varred tugevad, püstised, köitraod nõrgalt arenenud. Lehed paarisulgljad. Lehed loiduskarvased. Lehekese 8-12 (15) paari, asetsevad tihedalt. Õied kobaras peaaegu ühekülgiselt, violetsed. Kaunad rombjad, enamasti 2 seemnega. Kõrgus 30-60 cm.	mets, raiesmik, nõlv	Kuivades männikutest, raiesmikel, nõlvadel.		juuni-august		Lääne-Eestis.	vähe
III kat	Ohualdis	Püstine rohttaim. Lehed vastakud, 6-10 cm pikad, 3-5 cm laiad, tervete servadega, alumised südajasmunajad, ülemised pikliküüstjad. Õied kollakasvalged, alla 1 cm läbimõõduga, vähearvuliselt õisikutest. Kõrgus kuni 1 m.	võsa, loodudel, nõlv	Võsastikes, loodudel, nõlvadel.		juuni-juuli		Paiguti Saaremaal, harvem Lääne-Eesti mandriosas.	vähe
III kat	Ohulähedane	Õis 2-3 cm läbimõõduga, ulatub lehtedest kõrgemale. Kroonlehed tumelillad, kannus 4 mm pikk. Lehed piklikud, südaja alusega. Roomava risoomiga, hõredalt kasvav taim. Kõrgus 8-15 cm.	niit, mets, soo	Soistel niitudel, puisniitudel, lodudes.		aprill, mai		Paiguti, peamiselt Lääne-Eestis.	keskmiselt
III kat	Puuduliku andmestikuga	Pikkus 36-44 mm. Pruunikas-mustad, keha väga lai, kattetiivad laia servisega. Süised, laubatähnid, eesselja ja kattetiibade servad kollased.	veekogu	lgasugused veekogud	Vees, öösel ka lendamas	aprill-juuni, august-oktoober	Sarnaseid liike ei ole	Kogu Eestis	vähe
III kat	Ohualdis	Pikkus 14-15 mm. Keha saleovaalne, äraspidi munajas; eesselja keskmine hele osa on vähemalt kaks korda laiem kui tumedad triibud eesselja ees- ja tagaservas kokku. Kattetiivad on isasel alati siledad, emasel sageli teralise mustriga.	veekogu	Väikesed, madalaveelised järved ja tiigid.	Hoidub kaldalähedasse madalasse vette	Juuni-august	Teised selle perekonna liigid	Kogu Eestis	vähe
II kat		Seljal, külgedel ja kõhuserval 5 pikirida luulpe. Ninamiku tipu ja suu vahel 4 poiset (alalõua kida). Selg oliivroheline või hallikaspruun, küljed sinakad, kõht valkjas.	veekogu	meri, jõgi. Koelmuteks on üle 2 m sügavused, kiire voolu ja kõva põhjaga kohad.		koeb jões juunis-juulis. Jõkketus võib alata juba suurvee ajal.		Põhjalähedastes kihtides. Tegutsed nii päeval kui öösel. Välimuse põhjal sugupooli ei erista.	puuduvad
II kat	Puuduliku andmestikuga	Kuni 14 cm madu meenutav kala. Üldiselt kahvatukollane, kaetud pruunide laikudega (muudab värvi vastavalt elupaigale). Silmad kõrgel. 3 paari poiseid.	veekogu	selgeveeline ja madal järv ning aeglase vooluga jõgi, mõnikord ka riimeveeline merealaht ja lahesopp (liivane või savine põhj).		koeb maist-juulini veetaimede vahel.		Õise eluvisiga.	keskmiselt
II kat		Selg ja küljed pruunikad kuni hallid, tumedate korrapärase laikudega, kõht kollakas kuni valge. Silmad kõrgel pealael. Rinnaümed suured, ümardunud, ulatuvad pärauni. Ümed heledad, tumedate täpiridadega.	veekogu	oja, jõgi, järv, riimvesi (hapnikurikastes jahedates tingimustes, kruusane-kivine põhj)		aprilli teise või mai esimesel poolel koeb. Muidu õise eluvisiga.		Puudub Hiiumaa ja väiksemate saarte veekogudes.	keskmiselt
II kat	Puuduliku andmestikuga	Kollakaspruuni seljaga musta-kollasetriibulistel külgedel ja pruunide uimedega peenike kala (15-18 cm pikk). Suu juures mitu paari lühikesi tumedaid jätkeid (poised). Saba on ümardunud.	veekogu	soostunud kallastega jõgi, mudase põhjaga järv		koeb aprilli lõpus ja mais	Trulling - temal selg ja küljed hallikaspruunid või pruunid suurte tumedate korrapärase laikudega.	Peamiselt Peipsi vesikonnas.	vähe
II kat	Ohualdis	Selg hallikaspruun, küljed hõbehallid, mõnikord harvade mustade täppidega. Kõht valge või hõbejas. Soomused paiknevad sirgetes pikiridades. Selja- ja rasvaum on mustade laikudega (sisaldavad sinist, punast, rohelist ja violetset tooni).	veekogu	jõgi (puhas ja jahedaveeline, taimestikuaesed kruusae-liivase põhja ja kiire vooluga jõesil eelistab)		koeb mais pärast kevadist suurvett. Kõlemu on sagedamini kruusasel põhjal väga madalas vees.		Põhja- ja Lõuna-Eesti jõgedes, ka Peipsi lõunaosas.	vähe
II kat		Isaslind on umbes veerandi jagu emaslinnust väiksem. Isaslinnu vöödiine alapool on roostepunane, emaslinnul hallikasvalge. Emaslinnul on ülapiil hallikaspruun, saba on tumehall ja harvade põiktriipudega. Noorlind sarnaneb täiskasvanud emaslinnuga, kuid tema alapoolle vöödid on tugevamad/selgemad ning ülapiil kollakaspruun.	mets, põld, asula	Elab peamiselt tihedates kuuse- ja kuusesegametsades ning enamasti metsa servades. Harvemini pesitseb tihedas männinoorendikus või kuivendatud soomännikus. Pesapu sageli väikese lagendiku või kraavi ääres. Saagijahil sageli kultuurmaastikus, talvisel ajal sageli asulates ja linnaparkides.	Eestis osaliselt paigalind. Minema rännanud linnud tulevad pesitsuskohtadesse tagasi märtsis-aprillis. Sügisränn algab augustis ja kestab oktoobrini.	Kanakull - raudkullist märgatavalt suurem ja tugevama kehaehitusega.	Kullistest üks väiksemaid, pistrikest eristab suhteliselt laiad ja ümara otsaga tiivad.		vähe

liikat		Jässaka kehaga, seljasulestik hall, tumedamate pruunikate ja hallide tähnidega umbes hakisuurune kanaline. Keha alapoolle sulestiku põhitoon on valge. Tiivad ja küljed on roostepruunid, laigulised. Isaslinnu kurgualusel must laik, silmade kohal ere punane triip ning kuklatutt. Emaslinnu kurgualune on valkjas, kuklatutt mõne väikse sulega.	mets	Okas-segametsades.		Paigalind.		Lend on madal ning seda saadab iseloomulik vürin. Kõige väiksem metsakanaline	palju
liikat		Valged põsed ja laup. Säravmust osa algab pealaelt ja ulatub õlgadeni. Selg ja tiivad musta-valge triibulised. Alakeha ja kõht on helehallid.	põld, niit, rannik	Merelähedased põllud, heinamaad ja rannaniidud.		Peamiselt rändepeatuste aegu sügisel ja kevadel.	Kanada lagle - temal valge ainult kurgualune. Usaks on ta hoopis kogukam.		vähe
liikat		Pea enamuses must, põsel kitsa valge äärisega suur punane laik. Kael ja puguala roostepunased, muu keha on musta-valgekirju.	põld, niit, rannik	Merelähedased põllud, heinamaad ja rannaniidud.		Meil harv läbirändaja.	Sageli koos valgepõsk-lagledega, sisemaal väga harva		puuduvad
liikat		Jõulise keha, ümara pea ja lühikese sabaga. Tavaliselt tumepruun, valgetähnilise keha alumise küljega. Tiibade alaküljel on valge lai joon. Nokk ja jalad kollased. Emane ja isane lind on sulestikult samasugused. Noorlinnud on sarnased vanalinnule.	mets, muu	Pesitseb metsades ja jahti peab avamaastikel.		Pesitusperioodi märtsist septembri-oktoobrini.	Karvasjalg-viu - tema on hoopis heledam, tiibade alaküljel pesaegu valge. Ta meil ainult talikülaline. Herilaseviu - temal aga on tiivad ja saba pikem, lennus hoiab pead ettesirutatuna.	Kõige tavalisem kulliline Eestis.	keskmiselt
liikat		Laiade tiibadega, tumeda kõhuaga, pea tavaliselt hele. Tiibade alaküljel peaaegu valge. Saba valge, tumeda laia triibuga saba tipus. Jalad kollased ja karvadega kaetud.	muu	Avamaastikul		Läbirändel märtsist maini ja septembrist oktoobrini. Mõned jäävad talvituma.	Hiireviu - tema on tumedam. Tiibade alaküljel lai valge joon.		puuduvad
liikat		Helehall pruunide tähnidega kõhualune. Selja ja pea sulestik suvel pruunikas, talvel hall. Jalad apelsinkoore värvi. Emas- ja isaslind väga sarnased.	rannik	Kivised rannad, harva mudastel ja liivastel randadel.		Eestis harv külaline, sattudes siia vaid talviti.	Soorüdi - temal on kõhualune must ning kes talvitub väga harva. Talvel sarnaseid liike praktiliselt pole.	Ohtu märgates tõstab nii emas-kui isaslind ühe tiiva õhku.	puuduvad
liikat		Kehakujuilt kao ja piiritaja vahelpealne. Suured silmad, sulestik paljudes erinevates pruunikates toonides.	mets, soo, nõmm	Avavad rabamännikud ja nõmmemetsad, eelistab harvema taimestikuga puistuid.		Saabub mais ja lahkub septembris.		Õse eluviisiga, istub oksal pikki oksa.	keskmiselt
liikat		Täiskasvanud lindudel puunikashall selg ja tiivad, valge kõht ja valge rind koos musta kaelusega. Pruun pealagi, valge otsaesine. Silma ümber kollane rõngas. Nokk on must, jalad tuhmit roosakad.	veekogu, kivi, karjäär, rannik	Pesitseb kivikübil mageveekogude ääres, sageli karjäärides, kruusaaukudes või mererannas.		Saabub aprilli algul ja lahkub augustis-septembris.	Liivatüli - puudub kollane rõngas silma ümber.	Toitub meelsasti mudastest kohtadest, mere ääres. Sageli sisemaal.	keskmiselt
liikat	Ohulähedane	Pruunikashall selg ja tiivad, valge kõhualune ja valge rind koos musta kaelavõruga. Pealagi on pruun, otsaesine valge, silmade ümbrus must, nokk ja jalad oranžikad.	rannik, kivi, karjäär	Pesitseb liival või kivikübil mererannikul, harvem sisemaal kruusaaukudes.		Saabub aprilli algul ja lahkub augustis-septembris.	Väiketüli - temal silma ümber kollane rõngas.	Liigutused kiired, liigub paari meetri kaupa joostes.	keskmiselt
liikat	Ohulähedane	Tiirudele sarnane tuhkhall kuni must rästasuurne lind. Saba ja tiivad hallid, alapool valkjas, laup valge.	veekogu	Taimestikurikkad siseveekogud		Saabub mais, lahkub augustis-septembris.			keskmiselt
liikat		Sulestik on valge, tiivatipud mustad. Jalad ja nokk punased.	põld, asula	Pesa sageli tehiselusel, korstnal, elektripostil		Saabub märtsi lõpus-aprilli keskel, lahkuvad augusti lõpus-septembri alguses.		Tumm lind, märku annab ta endast vaid nokaplaginaga.	palju
liikat		Ümara keha ja lühikese sabaga, pea pruun, rinnaesine valge, kõhualune pähklikarva, mis läheb üle mustaks. Selg ja tiivad on pruunid, tumedamate tähnidega. Nokk on peaaegu must, jalad tumehallid.	veekogu	Kiire vooluga, madalamad jõed ja ojad, harvem järvede ääres.		Saabub oktoobris-novembris, lahkub märtsis-aprillis.		Nõksutab keha üles-alla.	üksikud
liikat		Isaslinnu tiivaotsad selgepiiriliselt mustad, saba ühevärviline sinakashall, pea ja rind kollakasvalged, tiiva ülalpool kolme või nelja värvi. Mõni väga hele, kuid punapruuni kõhu ja pruunika varjundiga pealtiva kattesulgedel. Emaslind on tumepruun, kukal, kael ja tiiva eeserv hallikasvalged, sageli heleda rinnalauguga.	veekogu, kallas	Pesitseb veekogude ääres roostikus või taimestikurikkastes kohtades.		Kevad-suvi.	Soo-loorkull, välja-loorkull, hiireviu.	Lennul on tiivad lamedas V-asendis.	keskmiselt
liikat	Ohulähedane	Päranipuala täiskasvanud lindudel valge. Täiskasvanud lindudel kollased silmad. Isaslind ühtlaselt valkashall, tiiva alapool valge, tiivaotsad mustad, pea ja rind tumedamad. Emaslind pruunikas, tiibade all valged triibud; kõht ja saba on heledamad ja pikitriibulised. Noorlinnud on emaslindude sarnased.	niit, soo, võsa	Põõsastunud luhad ja sood.		Saabub märtsi lõpus-aprilli alguses, lahkuvad augusti lõpus-septembri alguses.	Soo-loorkull - isaslinnul tiiva alapool tumedate tähnide ja triipudega, laiemaalt mustad tiivaotsad. Emaslinnul selgelt üle küünra-hoosulegede ülalpool kulgev tume vööt.	Lisaks lendamisele kõnnivad ja hüppavad saaki otsides, pesamaterjali kogudes ning pesast uitama läinud poegade otsimiseks.	vähe
liikat	Ohulähedane	Isaslindudel tiiva ülalpool must triip, tiiva alapool on hall, tumedate tähnide ja triipudega. Emaslinnud sulestiku poolest päris sarnased stepi-loorkulli ja välja-loorkulli emastega. Alapool enamasti kahvatu, pruunikaskollast värvust. Ülaosa ühtselt tumepruun välja arvatud saboasa ning tiibade veidi kahvatum keskmine kattesulestik. Noorlinnud pealt roostekarva, alapool triibuline ja silmade peal ning all on heledad kaared.	soo, võsa, põld, niit	Põõsassoode, kõrge taimestikuga alad, saagilend põldude, heinamaade, luhtade ja rabade kohal.		Saabub aprilli teisel poolel, lahkub augustis-septembris.	Välja-loorkull - isaslinnul tiiva alapool valge, emaslinnul tiiva all valged triibud. Stepiloorikull - emas- ja noorlindudel heledam "krae".	Võib pesitseda ka põllumajandusmaadel.	keskmiselt
liikat	Ohulähedane	Umbes haki suurune lind, sulestiku üldvärv hallikassinine. Keha alapool tumedam ja selg pruunika varjundiga. Kaelal ja rinnal veinpunane laik ning rohekad laigud mõlemal pool kaela. Tiiva- ja sabaoatsad on tumepruunid.	mets	Salumetsad, vanemad männikud.		Märtsist oktoobrini, üksikud isendid võivad talvituda.	Kaelustuvi - temal pikem saba ja valge laik küljkaelal. Kodutuvi - temal valge tiivaalune.	Pesitseb vanas mustärni pesaõnsuses. Sobiva õõnsuse puudumisel rajab pesa lahtisele puutüükale.	keskmiselt
liikat		Seljasulestik tumepruun, näib nagu oleks selg soomustega kaetud. Keha alapool helepruun, muutudes punakaspruunideks vöötideks. Kurgualune, rind ja pea küljed on hallikassinised. Nokk on lühike ja tügev.	niit, põld	Niisked niidud, põllud, heinamaad.		Saabub mai lõpus, lahkuvad septembris.		Eriline, rütmikas ja kõva hääl, laulab päeval ja öösel. Lendu tõusust ei armasta, jookseb väga kiiresti.	keskmiselt
liikat		Aastaringelt samas sulestikus, emas- ja isaslind erinevad. Isase rähni kukalt ehtiv punane "mütsike" ulatub kuklataha, emasel vaid pealael. Valged "pagunid" õlgadel, roosa sabaalune, mustad triibud alaküljel.	park, mets	Vanad pargid, lehtmetsad.		Paigalind.	Suur-kirjurähn - õlal suur valge laik. Isaslinnul kuklal väike punane laik. Kõht valge.		üksikud

Ilikat		Meie rähnidest kõige väiksem. Ainuke kirjärhn, kellel puudub sabaalusel punakas värvus. Isalinnud on punase, emalinnud musta pealaga. Must selg valgevöödliline.	mets, park	Metsad, pargid, kalmistud. Leht- ja segametsad.		Paigalind, osaliselt rändab talveks lõuna poole.	Valgeselg-kirjärhn - sabaalune roosakaspunane. Suur-kirjärhn - palju suurem, sabaalune punane.		keskmiselt
Ilikat		Üks suuremaid rähnili Eestis. Mõlemad sugupooled on üleni mustad, isasel on terve pealagi punane, aga emalinnul on ainult väike punane kukkalaik.	mets	Puhtad männikud, lehtmetsad. Enim vanades suuretüvelistes segametsades.		Enamasti paigalind, sügisei osad isendid rändavad.		Väga pelgik ja arg. Pesa sageli lageraialangil säilikuudes.	keskmiselt
Ilikat		Suhteliselt väike pistrikuline. Ülapool paasi-karva hall, alapool aga valge selgete tumedate triipudega. Tiivad piklikud ja teravad, saba suhteliselt lühike.	mets	Männikud.		Saabub mais, lahkub septembris-oktoobris.	Punajalg-pistrik	Võib suvel sageli kohata avamaastikul õhust kaile jt. putukaid püüdnas.	vähe
Ilikat	Ohulähedane	Väike sale pistrikuline. Isalinnu ülapool on telliskivipunane pruunide tilgakujuliste laikudega, alapool ookri värvi ja pruunitähnliline. Emalinnu ülapool roostekarva ja pruunide vöötidga, tiivad piklikud ja saba suhteliselt pikk.	põld	Kultuurmaastikud.		Aprillist oktoobrini, harvem talvitub.		Saagijahil olevale linnule on iseloomulik raplev lend kohapeal	vähe
Ilikat		Isalinnu ülapool sinakas-hall. Jalad, alapool, silmade ümbrus ning nokk punased. Emalinnu ülapool hall, tumedate pruunikashallide vöötidga. Pea ja alapool oranid ning silmade ümbrus tume. Tiivad on piklikud ja teravatipulised. Emaslind on isasest suurem.	muu	Looduslikult mitmekesised, vahelduvate kooslustega maastikud.		Aprillist septembrini.		Meil harva esinev haudelind.	üksikud
Ilikat		Aastaringelt samas sülestikus. Ülapool pruun, alapool valkjas. Emase kurgualune on helepruun, isase oma aga hoopis silmapaistvalt oranž.	mets	Tihedamad kuusikud ja kuuse-segametsad.		Saabub aprilli lõpus-mais, lahkub august-september.		Peatumisel nõksutab tihti saba ja kehitab tiibu.	palju
Ilikat		Tume sülestik, punane laubaklip, valged küljetriibud, valged sabaaluse kattesuled. Punane nokk on kollase otsaga. Mõlemast soost linnud on sarnased, isane on emasest veidi suurem. Kollased pikad jalad on pikkade varvastega.	veekogu	Järved, tiigid, seisva ja liikuva vee ja lopsaka taimestikuga veekogud.		Saabub aprilli keskpaigas, lahkub septembris-oktoobris.	Lauk - nokk ja laup valged.	Nõksutav ujumistil. Meil rohkem Lõuna-Eestis.	üksikud
Ilikat		Vahetab sõltuvalt aastajast sülestiku. Talvesülestik ülit mustvalge-kirju ja altpoolt silmapaistvalt valge. Punane kurek asendub talvel valge kurguga. Hundsülestikus halli pealae ning punase kurguga. Emas- ja isaslind on üksteisele sarnased.	rannik	Rannikumeri		Läbirändaja kevadel sügisel, lisaks talvitub igal aastal meie vetes päris palju linde.		Viimane pesitsev punakurk-kaur leiti Eestist 1947. aastal.	üksikud
Ilikat		Aastaringelt sarnase välimusega. Umbes kuldnoka suurune. Ülapool tumepruun väikeste valgete tähnidega, valkjal alapolel hõredad triibud. Silmad suured ja kollased nende kohal heledad kulmud. Nokk kollane.	mets	Vanad kuusikud, kuuse ülekaaluga segametsad, vahel männikud.		Aastaringelt, parim aeg sügis-talv.		Suluspesitseja.	keskmiselt
Ilikat		Halli sülestikuga, tumedate jalgadega ning heleda nokaga suur lind. Näol on selgesti eristatav valge laik ning vanalinnu pealae on punane laik. Iseloomulik kohev sulgedest „saba“.	soo, raiesmik, kallas, niit, põld	Sood, niisked raiesmikud, rabad, roostikud, niidud ja põllud.		Märts-oktoober		Pesa on hästi varjatud suur taimekuhi maapinnal.	palju
Ilikat		Sügavalt harkis saba. Sülestiku ülapool läikiv-sinkjasmust ja alapool peamiselt kreemikasvalge. Laup ja kurgualune roostepunased.	põld	Kulamaastik		Saabub aprilli keskpaigas, enamasti mai alguses. Lahkub alates augusti keskpaigas kuni septembri keskpaigani.			vähe
Ilikat		Ülapool pruuni- ja hallitähnliline, alapolel tumedad virud heledal taustal. Läbi silma ja piki kaela kulgeb tume joon. Teine tume joon keset selga. Saba pikk hõredate vöötidega.	mets, niit, asula, park, aed	Hõre puistu, puisniidud ja linnapargid, aed		Saabub aprilli lõpus-mai alguses, sügisränne peamiselt septembris.		Pesitseb sageli pesakastides	keskmiselt
Ilikat		Umbes talvikese suurune tugev ning jässakas lind. Noka tipp konkjas. Isalinnul on pruunikaspunane selg ja tiiva kattesuled ning üle silmade ulatuv must triip. Pea, kael ja nimmepiirkond on hallid, tiivad tumepruunid, saba must valgete servadega. Kurgualune, rind ja kõht on valged, külgedel ja puguala servadel on roosat värvi.	mets, nit, võsa	Hõredad leht-, sega- ja okaspuidust, sagedamini puisniitudel ja põõsastikkudes.		Saabub mai keskel, lahkuvad augustis, septembris.		Saaki märgates sööstab noolena selle poole ja napsab osavalt õhust kui ka maapinnalt. Rohus liikuvat saaki luurab rappelelnud nagu kuli, püüdes ägedalt tiibu liigutades ühel kohal.	palju
Ilikat	Ohulähedane	Umbes väikese rästa suurune pika sabaga lind. Linnu ülapool on tuhkhall, alapool valge, mustad tiivad ja saba üksikute valgete sulepartidega. Silma läbib lai must triip. Noorlindude alapolel esineb emaslind sarnased.	soo, võsa, mets	Rabad, põõsasarabad ja hõredad puisrabad.		Saabub märtsis-aprillis, lahkub septembris-oktoobris		Pesa peaaegu alati rabamännil. Lend lainjas, teeb rappeleendu.	keskmiselt
Ilikat		Keskmise või suurema kasvuga kurvitsaline. Pikk ülespoole kaardus roosa tipuga tume nokk. Kael, rind ja kõht on hundsülestikus telliskivikarva ja talviti valkjas. Selg on mõlemal ajal tähniselt hallikas. Jalad on hallid. Emane on veidi suurem kui isaslind, pikema nokaga ja hundsülestikus võib puududa punakas värv. Noorlinnud sarnanevad talvesülestikus vanalindudele.	rannik	Liivate ja mudaste kallastega rannikud.		Läbirändel mais ja juuli lõpust poole septembrini.	Mustsaba-vigle - tema nokk sirge.	Meil tavaline läbirändaja.	puuduvad
Ilikat		Meenutab veidi papagoide tänu oma nokale: nokaotsad kõverad ja omavahel risti. Isalinnud punased või oranžid, emased rohekad või kollakad, sülestiku värvuses on palju variatsioone. Tiirvapealsed tavaliselt tumedamad kui keha, kohati pruunika toonini välja. Sabaalune valge, mustade tähnidega. Noorlinnud hallikad, tugevate triipudega.	mets	Männikud		Invasioonilik	Kuuse-kabilind - väiksem nokk ja väiksem pea. Sülestiku järgi neid kahte raske eristada.	Vaikesearvuline	vähe
Ilikat		Hallikaspruuni värvi, puguala ja rinnal tumedamad triibud. Kulmukaar valkjas. Sabaots valge ja lühem kui testel lõokestel. Lagipeal suletutt.	nõmm, mets, raiesmik	Nõmmed, nõmmemetsad, loometsad, liivased raiesmikud.		Saabub märtsi lõpus, lahkub augusti lõpust kuni oktoobrini.		Lend lainjas ja tõukeline. Väga iseloomulik laul.	keskmiselt

Ilikat	Puuduliku andmestikuga	Aastaringelt sarnase väljumisega. Isalinnu keha sügavmust, nakk oranž. Emalind tuhmpruun, beežika põsega. Iseloomulik on valge tiivaküüsus.	rannik	Rannikumeri		Arvukaim kevadrändel.	Mustvaeras - isalinnul nakk kollane. Emasel rohkem beeži põsel. Üleni tume lind.	keskmiselt
Ilikat	Äärmiselt ohustatud	Emas- ja isalinnud sarnased. Ülapool tumepruun. Nakk ja küünised tumedad, jalad kollased. Tiivad piklikud ja ümarate otsadega, tiival hele põikvööt. Saba suhteliselt pikk ja väheke harkis. Emalinnud isastest veidi suuremad. Noorlinnu sulestik helepruun roostjate tähnidega.	mets, veekogu, muu	Niisketes metsades ja suuremate jõgedele ja järvede ümbruses. Saagijahil avamaastikus.		Aprill-september.	Roo-loortull - puudub tiiva peal hele põikvööt.	üksikud
Ilikat	Ohulähedane	Isalinnul pea kollane, must kuklatriip. Puhkesulestikus isalinnu pealagi muutub halliks. Emalinnu pealagi ja selg halli, põskede ja kula tumedamate piirkondade vahelt jookseb läbi noka juurest algav kollane triip. Isas- ja emalinnul valge sabaalune. Tiiva hoosulgedel on laiad valged äärised.	kallas, niit	Veekogude kaldad, madalamad karjamaad.		Saabub valdavalt aprilli keskpaigas, lahku septembris.	Hänilane - tema selg on kollakas- või pruunikashall, samuti on tal valge silmatriip. Jõgivästriks - isalinnul on kurgu all must laik, emalinnul tumedal taustal valge laik.	üksikud
Ilikat		Alapool kollane või kollakas, selg kollakas- või pruunikashall, pika saba äärmised suled valged, selgesti eristatav kulmutriip.	niit	Niidud, karjamaad, jõeluhad.		Saabub aprilli lõpus-mai alguses, lahku septembris.	Kuldhänilane - isalinnul pea kollane.	keskmiselt
Ilikat		Jalad pikad, nakk väga pikk ja peenike, selgelt allapoole kaardunud. Tiivad piklikud, üsna terava tipuga. Sulestikus emas- ja isalindudel ühesugused: hallikas-pruunikas vöödiilised, selja tagumine osa ning saba- ja kõhualune on valged. Tiibade alapool on valgis-heelhall.	niit, soo	Niisked niidud, heinamaad, luhad, sood, rabad. Järvede, jõgede ning ojadega külgnevatel niitudel ja karjamaadel.		Aprillist oktoobrini.	Väikekoovitaja - tema pealael ja - külgedel on selgemini väljajoonistuvad heledad ja tumedad triibud.	keskmiselt
Ilikat	Ohulähedane	Emas- ja isalinnu sulestikud ühesugused, emalind isastest natuke suurem. Sulestik hallikas-pruunivöödiine. Tagaselg ning saba- ja kõhualune valged. Tiibade alapool heledat tooni. Jalad suhteliselt pikad, nakk pikk ja peenike ning selle tipuosa allapoole kaardunud. Tiivad on piklikud ning üsna terava tipuga.	rannik, soo	Rändel sageli mererannikul, pesitseb üksnes rabades		Aprillist oktoobrini.	Suurkoovitaja - suurem ja pikema nokaga.	keskmiselt
Ilikat		Isalind peaaegu täiesti valge, mõne harva tumedama tähniga. Emas- ja noorlinnud valged, sulgedel pruunikaid ja halle tähne. Jalad kaetud sulgedega.	muu, kallas	Avatud maastikud, rändel veekogude kallastel.		Haruldane talikülaline novembrist aprillini		puuduvad
Ilikat		Nakk must, kael ja kõht pruuni-valge täpiline. Selg enamasti pruun. Isalinnu pea sinakashall, emalinnul pruun. Silmad kollased. Emalind isastest natuke suurem ja tumedama sulestikuga.	mets	Suured metsad.		Saabub aprillis, lahku septembris.	Hireviu. Herilaseviul on väiksem pea, peenem kael, pikem ümarate nurkadega saba ning pikemad ja kitsamad tiivad. Herilaseviul on erkollased silmad, samuti noka kollane on rohkem noka juurel.	keskmiselt
Ilikat		Emalinnu keha ülapool tumepruun, seljal kollased laigud. Pea hundsulestikus tumepruun, kurgualune valge. Ümber kaela külgeb lai roostepunane vööt. Pugaala ja keha küljed emalinnul hallikaspruunid, muu keha alapool aga on valge. Hundsulestikus isalinnul roostepunane vööt tundubalt nõrgem, mis paikneb kaela külgedel. Nakk must, jalad mustjasrohelistel. Puhkesulestikus ei ole roostepunast vööti. Laup, ala- ja külgael ning kogu ülejäänud keha alapool on valged. Toitumise ajal ujub kergelt õngekorgina, liigutsed kiired.	niit, rannik	Madalad lombid rannaniitudel või madalas rannavees		Mai-september.	Eestis pesitseb 0-5 paari.	üksikud
Ilikat		Keha pealtpoolt roheline, kollaka päranipualaga, altpoolt hallikas. Pea ja kukat hall, peenike must haberiaba, silma ja noka vahel peenike must silmalaiik. Isalinnul väike punane laik otsmikul, emalinnul punane laik puudub. Nakk lühike ja sale.	mets, soo, niit	Valgusrikkad sega- ja okasmetsad, lodu-sanglepikud, puiniidud, jõelammid.		Paigalind.	Roherähn - trummeldab harva. Roherähnil on pealagi laialt punane.	keskmiselt
Ilikat		Hundsulestikus kuldse-musta tähnilise pealae, tiibade ja seljaga. Nägu ja kael must, valge äärisega. Rind ja kõhualune tumedad, sabaalune valge. Jalad tumedad või tumehallid. Talvel pea ja rind kollakas, alakõha valge.	soo, põld, niit	Pesitseb vaid rabades, rändel ka põldudel ja heinamaadel		Saabub märtsis-aprillis, lahku augustis-septembris.	Plüü. Plüü on suurem kui rüüt, toekama nokaga. Ülakeha on hõbedasem/kuldsed. Hundsulestikus on plüü must värvi toekam ja ulatuslikum. Lennul on plüüd lihtne eristada tiivaaluse kerepõlase musta järgi, valge tiivatribu ja sabaaluse valge järgi. Rüüdi musta ja kerevärvi vahel jookseb terves pikkuses valge triip, plüül on see triip vaid rinnani.	palju
Ilikat	Ohulähedane	Isas- ja emalindude väljumused sarnased, hund- ja puhkesulestik erinevad. Hundsulestikus kael punane, puhkesulestik peaaegu must-valge, segatud hallidesse toonidesse. Nakk on mustjas, kollaka tükikuga.	veekogu, rannik	Väikestel ja madalaveelistel jäänujärvedel ja tiikidel, rannikul.		Saabub aprilli lõpuks, lahku septembris-oktoobris.		vähe
Ilikat		Jässakas, jämeda kaelaga ning suurte jalgadega. Täpiline, kaugeit näib lind üleni tume. Sulestik kõhu alt hallikas, seljalt roostepruun. Nakk kollane, peale lähemal muutub oranžikaks, noortel üleni pruunikas-kollane. Valge sabaalune.	soo, niit, kallas	Madal- ja siirdesoodel, luhtadel, niisketel niitudel, järvekallastel.		Saabub mai alguses, lahku septembris.	Väikehuik - temal punane nokatüvi.	keskmiselt
Ilikat		Seljaosa pruunikas, alapool tumedam. Külgedel kitsad valged triibud vaheldumisi mustade laiade triipudega. Nakk helepunane, pikk ja veidi kõvera otsaga. Pikad varbad ja punased jalad.	kallas, rannik	Roostikud		Saabub aprillis, lahku oktoobris, üksikud talvituvad.	Õise eluviisiga, liikumisel nõkutat saba. Kuuldakse peamiselt häälsusi, väga harva vaadeldav.	keskmiselt
Ilikat	Ohulähedane	Meie väikseim pääsuke. Keha pealpool pruun, alumine pool valge. Rinnal jookseb pruun triip.	veekogu, karjäär	Vee lähistel kõrgete kruusa- või liivakallastega paikades, karjäärides		Saabub aprillis-mais, lahku augustis-septembris.	Pesitseb kolooniatena uuristades pesakoopad liiva või kruusa sisse	vähe

IIlikat	Ohulähedane	Jämeda kaelaga, väikese nokaga. Alakeha tugevate triipudega. Isasilind on sidrunikollase peaga ja rinnaga, emasilindudel ja noortel kollast vaid alakehal. Keha pealpool pruunikashall, veidike kollast sees.	mets, park	Avarad okaspuudega metsad ja pargid.	Saabub aprillis, lahkub oktoobris.		Sageli linnades ja alevites.	üksikud	
IIlikat	Ohulähedane	Isas- ja emasilind sarnased. Hundsulestikus linnul must pealagi, laubal valge laik. Nökk kollane, musta tipuga, jalad kollased. Puhkesulestik sarnane hundsulestikule, puhkesulestikus pealagi valgem ja nökk on must.	rannik	Mererannik	Saabub aprilli lõpus, lahkub juulis-augustis.		Pesitseb sageli üksikute paaridena, harvem hõredas kolooniates.	keskmiselt	
IIlikat		Isas- ja emasilind sarnased. Pealagi nokani must, nökk punane musta tipuga, selg helehall, kõht valge, jalad punased. Puhkesulestik sarnane hundsulestikule, puhkesulestikus vaid pealagi valgem ja nökk on must.	veekogu, rannik, kallas	Lahed, sisemaa järvede rannad, suuremad jõed.	Saabub aprillis-mais, lahkub augustis-septembris.	Randtiir - temal nökk punane, jalad lühemad.		keskmiselt	
IIlikat		Isas- ja emasilind sarnased. Pealagi nokani must, nökk üleni punane, selg helehall, kõht valge ning jalad punased. Puhkesulestik sarnane hundsulestikule, puhkesulestikus pealagi valgem ja nökk tumedam. Noorlindude jalad ja nökk on mustad ja otsaesine valgem kui vanalinnul.	rannik, saared	Mererannik, laiud	Saabub aprilli lõpus-mai alguses, lahkub juulis-septembris.	Jõgitir - temal nökk musta tipuga ja jalad pikemad.		keskmiselt	
IIlikat		Suuruselt rongja ja varese vahepealne. Sulestik üle keha täpiline, hallikas või punakaspruun. Selja pealt jääb kodukakk üldmuljeilt pruunikaskollaseks, eespoolt heledam, kus domineerivad valged ja pruunid toonid. Saba on alt heledam, umbes kolmandiku keha pikkune. Nökk kollane ja küüned kollakasmustad.	põld	Kultuurmaastikud.	Paigalind.		Enamasti kuuleb ainult pikka ja kaugelekestvat huiget.	keskmiselt	
IIlikat		Suur, hallikasvalge, pika sabaga kakuline. Nökk kollane, silmad mustjaspruunid. Nägu tuhhall. Tiibade siruulatus 1,3 meetrit. Emasilind isaslinnust oluliselt suurem.	mets	Suured metsamassiivid.	Paigalind.		Pesitseb suurtes õõnsustes, murdunud kõrgetes kändudes, kulliliste ja ronkade risupesades, suurevalistes pesakastides.	keskmiselt	
IIlikat		Püstise kehahoiakuga, rind kaetud heledaviirilise sulestikuga, tiivad, selg ja saba tumedate pruunide sulgedega. Seljal ohtralt valgeid sulgi. Suur nurgeline pea, põsed ääristatud mustaga, otsmikul silmapaistev hele V-kujund. Silmad suured ja väävelkollased.	põld	Kultuurmaastikud.	Talvel.		Üksikud paarid võivad jääda pesitsema	puuduvad	
IIlikat		Isasilinnu ülalpool tuhhall, emaslinnul pruunikam. Alapool valkjas, tumedate vöötidega. Nökk väike. Suurim põõsalind. Silma väikerkest kollane.	võsa, park	Põõsastikud, pargid, kadastikud.	Saabub mai teises pooles, lahkub augustis.		Peidulise käitumisega liik.	keskmiselt	
IIlikat	Ohulähedane	Isas- ja emasilindude välismused suhteliselt sarnased. Suvesulestikus pea ja kukal must. Põsed ja kaela esipool tumepunakas-pruunid. Selg must, küljed pruunid. Silma ja noka vahel valge laik. Talvesulestik ühtlaselt hallikas-pruun, põsed heledamad ning silma ja noka vahel kollakas laik.	veekogu, rannik	Lahesopid, väiksemad järved, aegse vooluga jõed.	Aastaringelt, kuid väga haruldane.			üksikud	
IIlikat		Nii emas- kui ka isasilinnul kirev sulestik. Erkpunane nökk, turneroheline kael ja pea, valge puguala, pruun vööt ümber keha ning tumedad ribad külgedel. Isasilinnul silmatorkav kümn nokatüvikul.	rannik, saared	Mererannik, saared.	Saabub aprillis-mais, lahkub oktoobris.		Varahommikul sageli katustel mängimas.	keskmiselt	
IIlikat	Ohulähedane	Kodukana suurune. Isasilinnul must sinaka helgiga sulestik. Valgeid sulgi tiibadel ja lüüarakujulisel sabal. Emasilind pisut väiksem, ühtlaselt tumedat pruuni värvi. Nii emas- kui ka isasilinnul on kulmul punakas näsa.	raiesmik, soo, niit, mets	Raiesmikud, soode ja heinamaadega piirnevad metsad.	Paigalind.		Iseloomulikud mänguplatsid, kus kukest mängivad	keskmiselt	
IIlikat		Pikad jalad, pikk peene ning sirge must nökk. Pruunikas mustriine selg ja pea, kurg ja rind pruunide tähn-triipudega. Kõhualune valge. Jalad rohekashallid, silma juures kulmutriip.	soo, rannik	Pesitseb vaid rabades, rändel tavaline mererannikul.	Aprill kuni septembri keskpaik.	Metstilder.		keskmiselt	
IIlikat	Ohulähedane	Sulestiku üldtoon hallikas-pruun, tagaselg ja kõhualune valged. Nökk pikk ja tume, veidi ülespoole kaardunud. Jalad pikad ja rohekad. Puhkesulestik heledam ja kahvatum kui pesitsusaegne sulestik.	soo, rannik	Pesitseb vaid rabades, rändel tavaline mererannikul	Aprill-september.	Mudatilder. Mudatildri tiivapealsed on tähnliisemad, heletildiri omad ühtlasemlt pruunikad.		vähe	
IIlikat		Sulestik helepruun, tagaselg ja kõhualune valged. Tiiva tagaserval valge vööt. Nökk sirge, keskmise pikkusega. Noka ots tume, tüveosa punakas. Jalad oranžikad-punased. Emasilind isasilinnust natuke suurem.	niit, rannik, veekogu	Luhad, niisked rannaniidud, veekogude äärsed heinamaad.	Aprill-oktoober.			palju	
IIlikat		Suur rästas. Ülapool pruun, alapool kollakas või valge, tiheadate ümarate tähnidega. Tiivasulgedel heledad äärised.Isas- ja emasilind ei erine välisuselt.	mets	Kuivad valgusrohked männikud.	Saabub märtsi lõpus-aprilli alguses, lahkub oktoobris.	Laulurästas - hoburästast selgelt väiksem		keskmiselt	
IIlikat	Ohualdis	Sulestiku põhitoon kollakaspruun. Laiad tiivad ja saba mustad, tiibadel valged vöödid, sabal lai valge ristivööt. Pealael oranžidest musta tipuga sulgedest tutt. Nökk kõver ja kuni 4 cm pikk.	niit	Kuivad karjamaad, niidud.	Saabub aprilli lõpus, lahkub augustis.		Sageli inimasustuse lähedal.	üksikud	
IIlikat	Puuduliku andme	7-10 mm, lühitiiblane välisus, läikiv-must, jalad ja tundlad osaliselt roostekarva, pea rindmist laiem.	mets	Metsad kus kasvab puravikke	Piisavalt ussitanud puravikes, eriti kasepuravikes, raputamise peale põgeneb viljakehast; ka muud seemned, näiteks tatikad	Maist-augustini	Sarnaseid liike ei ole, lähisliigid on oranžika mustriga	Kagu-Eesti, Üksikud leiud Raplamaalt ja Pärnumaalt	üksikud

IIlikat	Ohulähedane	Tallus koorikjas, hästi märgatav, valge. Tallusel alati arvukad püknidid, mis poolkerajad, väikesed, kuni 0.3 mm läbimõõdus, mustad, valge servaga. Viljakehad talluse pinnal (võivad ka puududa), ümarad, tiheda valge härmakihiga kaetud.	mets	Leht- ja segametsades, sh parkmetsades.	Kasvab peamiselt vanematel laialehistel puudel (tammel, jalakal, pärnal jt.)			Eestis sage, levinud üle terve riigi.	vähe
IIlikat	Ohulähedane	Tallus koorikjas, teraline kuni näseline, hele- kuni tumehall. Viljakehad tünnikese-kujulised, kuni 1.3 mm läbimõõdus, mustad, servas kitsa valge kirmerõngaga; viljakeha pinnal lahtine eoste mass (jätab katsudes näpule musta tolm).	park, mets	Vanadel puudel ja puidul, sageli võrdlemisi avatud kohtades, näiteks parkides ja valgusrikastes okasmetsades.	Puudel ja puidul. Puudest on sagedamini leitud tammel, aga ka kuusel, lehisel ning männil (juurte puidul). Vanade puittehiste, nagu künide ja veskite töötlemata puitpindadelt.			Teadaolevalt Lääne- ja Põhja-Eestis.	üksikud
IIlikat	Ohualdis	Tallus pöösesjas, rippuv, lõtv, kuni 30 cm pikkune, rohekaskollane; talluse harud enam-vähem ümargused või nurgelised, pind lohtlik või praoline; südamikukhi vatjas; sooredid ja isiidid puuduvad.	mets	Kasvab peamiselt vanemates metsades.	kõige sagedamini kuuse okstel, aga leitud ka näiteks männil ja kaselt.		Sarnast kollakasrohelist tooni ja rippuva tallusega on habesamblikud (Usnea), mis samuti kasvavad puude (sh sageli kuuse) okstel. Habesamblikke on aga kerge ära tunda valge niidikese (keskjuhtme) olemasolu järgi harude keskel.	Hajusalt üle Eesti.	üksikud
IIlikat	Ohulähedane	Tallus poollehtjas (servas väikesed hõlmakused, keskel koorikjas või kaduv), roostjas või väikeste kühmudena, kuni 2 cm läbimõõdus, kollane, kohati valkja härmakihiga. Viljakehad sagedased; ümarad, kuni 2 mm läbimõõdus, oranžikaspruuni kettaga.	niit	Loopealsetel.	Nii vahetult lubjarikkal maapinnal kui sammaldel.		Sarnaneb hõlmik-särasamblikule (Fulgensia fulgens), mille tallus on peaaegu lehtjas, selgelt eristunud hõlmadega; valkjas kuni kollane.	Peamiselt Lääne-Eestis, kõige sagedasem Saaremaal.	vähe
IIlikat	Ohualdis	Tallus lehtjas, ainuhõlmine, suur, kuni 25 cm läbimõõdus, hall kuni tumepruun; kinnitub substraadile talluse alaküljel esineva ühe keske hüüfidekimbu (naba) abil; talluse ülaküljel põiekesed, millele alaküljel vastavad lohud; talluse pinnal arvukad korajad isiidid.	muu	Kasvab valgusrikastes kasvukohtades.	Graniitrahnuudel.		Mitmetel kõrsamblikel (Umbilicaria) on samuti lehtjas, keske naba abil kinnituv tallus. Hariliku põissambliku tallus on neist tavaliselt suurem ja selgete põiekestega ülaküljel.	Rannikuarsetes piirkondades Põhja- ja Lääne-Eestis.	üksikud
IIlikat	Ohulähedane	Tallus koorikjas, substraadi sees ja pole nähtav või õhukese valkja kihina sellel pinnal. Viljakehad 0.3-1 mm läbimõõdus, lamedad (kuni kumerad), punakaspruunid kuni pruunikasmustad.	mets, niit	Kasvab peamiselt vanemates leht- ja segametsades ning puisniitudel.	Kõige sagedasem laialehistel puudel, sh tihti tammel ja saarel, ning haaval.		Ilma mikroskoopiliste tunnusteta pole määrimine usaldusväärne.	Sage, üle terve riigi. Puna-näsasambliku kindlaks määramiseks tuleb kindlasti vaadata ka mikroskoopilisi tunnuseid.	vähe
IIlikat	Ohulähedane	Tallus lehtjas, kuni 8 cm läbimõõdus, ümarate, tüsivate hõlmadega; ülakülj tumehall kuni must, väikeste teralist kuni silinderjate isiididega; alakülj paksu heleda vildikihiga.	mets	Kasvab leht- ja segametsades.	Vanematel haabadel. Üksikud leiud on ka laialehistelt puudelt, näiteks tammelt ja saarelt. Võib kasvada ka puutüvel olevatel sammaldel.		Teistest mustja lehtja tallusega epifüütsetest liikidest saab haavataarsamblikku eristada alakülje heleda vildikhi järgi.	Kõige sagedasem Kirde-Eestis, mujal hajusalt.	üksikud
IIlikat	Ohulähedane	Tallus lehtjas, kuni 30 cm läbimõõdus; hõlmad kuni 3 cm laiused, kandliste tipptedega; ülakülj rohekaspruun (määrjana eriroheline), selgelt rodeline-lohkiik; alakülj beežikas; tallusel võivad esineda nii soraalid kui viljakehad.	mets, niit, park	Kasvab vanemates leht- ja segametsades, puisniitudel ning parkides.	Kõige sagedasem vanadel haabadel ja laialehistel puudel, näiteks tammel, saarel ja vahtral; nii korbal kui puutüvel olevatel sammaldel. Võib kasvada ka teistel lehtpuudel ning harva okaspuudel.		Eestis väga haruldane krobeline kopsusamblik (Lobaria scrobiculata) erineb ümardunud hõlmattippude ning selle poolest, et talluse ülakülj on küll lohkiik, kuid mitte selgelt rodeline. Kahtluse korral vaja kontrollida loodussõbrad lisaks lihenoloogidele.	Väga sage, üle Eesti. Hariliku kopsusambliku suurele teadaolevatele leiuukohtade arvule on kahtlemata kaasa aidanud tema lihtsasti märgatav ja äratuntav tallus, tänu millele on liigi leiukohti üles märkinud paljud teisedki loodussõbrad	keskmiselt
IIlikat	Ohulähedane	Tallus koorikjas, sile või nõrgalt krobeline; valkjas, sageli kohati kergelt rohakasallikas. Viljakehad ümarad, kuni 2 mm läbimõõdus; ketas tummust; serv kettast kõrgem, läikivmust.	mets	Kasvab peamiselt leht- ja segametsades vanematel puudel.	Kõige sagedasem haaval ja saarel, kuid leitud ka teistel lehtpuudel.		Teistest mustade viljakehadega piissamblikest kindlaks eristamiseks tuleks vaadata mikroskoopilisi tunnuseid.	Väga sage, enim leide Pärnumaalt. Puudub Kirde- ja Kagu-Eestis.	keskmiselt
IIlikat	Ohulähedane	Tallus lehtjas, kuni 10 cm läbimõõdus; hall, alakülj must; hõlmattipud iseloomulikuult puhetunud; talluse ülaküljel ümarad augukesed (läbimõõdus ca 1 mm) ning huuljad või peajad soraalid.	mets	Kasvab peamiselt vanades niiskemates metsades.	Kõige sagedasem sanglepal, aga ka kasel ja kuusel. Teistelt puuliikidelt leitud harvem.		Sarnane hallsamblikele (perekond Hypogymnia), kellel on samuti puhetunud hõlmattippudega ja soraalidega hall lehtjas tallus, kuid hallsamblike ülaküljel puuduvad augukesed.	Eestis sage, hajusalt üle riigi.	vähe
IIlikat	Ohualdis	Tallus lehtjas, kuni 8 cm läbimõõdus, hallikas kuni pruun; talluse alakülj beežikas, ilma vildikhi ja valgete täpikestest; sooredid ja isiidid puuduvad; südamikukhi kollakas. Viljakehad hõlmattippude alapoolel.	mets	Kasvab vanades metsades ja parkmetsades.	Erinevatel lehtpuudel, harvem sammaldunud kivil.		Väliselt sarnasel kaunil neersamblikul (Nephroma bellum) on südamikukhi valge (K- või K+ kollane). Kääv-neersambliku (Nephroma resupinatum) eristamistunnuseks on valgete täpjade papillidega viljtjas alakülj. Väliselt mõnevõrra sarnasest perekonnast kilpsamblikud (Peltigera) saab neersamblike eristada viljakehade paiknemise järgi hõlmattippude alaküljel (kilpsamblike asuvad viljakehad hõlmattippude ülaküljel).	Üsna sage, hajusalt. Neersamblikud on määratud vääriselupaikade indikaatoriks perekonna tasemel.	üksikud
IIlikat	Ohualdis	Tallus lehtjas, kuni 10 cm läbimõõdus, hallikas kuni pruun; hõlmad servas (harvemini pindmiselt) sinakasallid kuni pruunikad sooredid ja sooredistuvad isiidid.	mets, muu	Võib leiduda nii metsades kui avatumates kasvukohtades.	Kasvab peamiselt vanadel lehtpuudel, sejuures sageli sammaldunud puujalamitel ning kivil (seal samuti tihti sammaldel). Leitud nii graniidilt kui lubjakivilt, harva maapinnal kasvavatel sammaldelt.		Erinevalt teistest neersamblikest on hariliku neersambliku hõlmaservades sooredid. Servasoraalid on ka mõnevõrra sarnased serva-kilpsamblikul (Peltigera collina; Eestis üsna haruldane), kuid viimase talluse alaküljel puudub sarnaselt kõigile kilpsamblikele koorikhi. Viljakehade olemasolul saab liike eristada viljakehade paiknemise järgi – neersamblike asuvad need hõlmattippude alaküljel, kilpsamblike ülaküljel.	Hajusalt üle Eesti. Neersamblikud on määratud vääriselupaikade indikaatoriks perekonna tasemel.	üksikud
IIlikat	Ohulähedane	Tallus soomusjas, roosakas- kuni punakaspruun, sageli valkja härmakihiga; soomused kuni 4 mm suurused, tavaliselt valge servaga. Viljakehad kuni 2 mm läbimõõdus, mustad.	niit	Kasvab loopealsetel.	Lubjarikkal maapinnal.		Eesti lääneosas, kõige sagedasem on liik Saaremaal.	vähe	

Ilikat	Ohulähedane	Tallus põõsasjas, habejas, kuni 15 cm pikk, rohekas või hallikas; harud niitjad, vaid alusel ja harunemiskotahdes lamedad, lõpevad konksukesega, millel võivad paikneda soraalid.	mets	Kasvab okas- ja segametsades.	Peamiselt kuuse okstel, kuid on leitud ka teistel okaspuudel (eelkõige männil, aga ka kadakal ja lehisel) ning harvem lehtpuudel (eelkõige kaseil).		Talluse üldilme poolst sarnaneb narmassamblikuga (perekond Bryoria; mitu liiki Eestis väga sagedased) ning okas- tuustsamblikuga (Alectoria sarmentosa; üsna sage), kuid erineb neist külgharude konksjate tippude ja tipiste soraalide esinemise poolest. Lisaks puuduvad niitjal rihtsamblikul pseudotsüfelid (väikesed heledad kriipsukesed tallusel).	Hajusalt üle Eesti.	üksikud
Ilikat		Tallus mitterärgatav. Viljakehad nõõpnõela-kujulised, kuni 0,7 mm pikkused; helekollase või - pruuni jalaga; jala üla- ja pea alaosa helekollase kirmega; noored viljakehad üleni kaetud helekollase kirmega; pea ülaosa (matseedium) helepruun.	mets, park, niit	Lumi-nuisamblik on võrdlemisi sage avatumates kasvukohtades, nagu puisniitudel ja vanades parkides, kuid liik kasvab ka lehtmetsades.	Kasvab peamiselt vanadel laialehistel puudel. Enim leide on saarelt, jalakalt, tammelt ja vahtralt, aga leidub ka teistel liikidel; paari korral leitud ka lehtpuu puidul.		Teistest nuisamblikest saab lumi-nuisamblikku eristada õlgkollase või helepruuni jala ning kollase kirme järgi täiskasvanud viljakehadel; noortel viljakehadel on helekollane kirme ka saledal ja võrk-nuisamblikul (Sclerophora farinacea, S. peronella). Väikest nõõpnõelakest meenutavad viljakehad on ka jalgsamblikel (perekond Calicium) ja varjusamblikel (perekond Chaenotheca), neist esimestel on aga pea ülaosa (matseedium) must, teistel tumepruun.	Kõige sagedasem nuisamblik, leidub üle kogu Eesti. Nuisamblikud on määratud vääriselupaikade indikaatoriks perekonna tasemel. Viimastel aastatel on lumi-nuisamblikku palju leitud, edaspidi võib selle sambliku kaitsealuste liikide hulgast välja arvata. Liik on raamatus "Eesti pisisamblikud" nime all Sclerophora nivea.	vähe
Ilikat	Ohualdis	Esitallus koorikjas, teraline-soomusjas, hall, selle pinnal tsefaloodid – tsüanobaktereid sisaldavad tumepruunid kuni mustad, teralise pinnaga kobarad, kuni 1 mm läbimõõdus. Esitallusest ulatuvad välja kuni 1(-2) cm kõrgused harud, mis on lihtsad või ülaosas vähe harunenud, näisjate soomustega (fülloklaasidtega); harud võivad ka puududa. Viljakehad esinevad sageli, harude tipus, kuni 1,5 mm läbimõõdus, tumepruunid.	nõmm, mets	Ülivikutel, luidetel ja valgusrikastes männikutel.	Kasvab liivasel maapinnal.		Sarnaneb kruusa-tinasamblikuga (Stereocaulon glareosum), mille tsefaloodid on aga sileda pinnaga ning helepruunid, ja fülloklaadid on tavaliselt lõhidat sõrmjalt harunenud.	Põhja-, Lääne-, ja Kagu-Eestis.	vähe
Ilikat	Ohulähedane	Tallus koorikjas, valkjashall kuni kreemikas. Viljakehad asuvad koopaalioistes tallusenäisades (läbimõõdus 1-2 mm), mille avast paistab skaliine päriserv ja must, valkjashalli härmakihiga viljakeha ketas.	mets, soo, niit	Kasvab leht- ja segametsades, peamiselt vanemal metsaaladel ning võrdlemisi niiskemates kasvukohtades, nagu soostuvates metsades, lodudel ja lammidel.	Liik on sagedasem sanglepal, aga ka näiteks saarel, pärnal ja mitmel teistel lehtpuudel; harvem kuusel.			Üsna sage. Puudub Eesti kagu- ja keskosast. Enim leide Pärnumaal.	vähe
Ilikat	Ohulähedane	Tallus põõsasjas, rippuv, kuni 30 cm pikkune, kollakasroheline; harud niitjad, ebaühtlase läbimõõduga, sageli lohikilud ja/või kühmulised; fibrillid üksikud kuni arvukad- südamikukhiht hõre.	mets	Kasvab okas- ja segametsades.	Kõige sagedasem kuusel, kuid võrdlemisi palju leide on ka männilt ja kaseilt. Harvem on liiki leitud teistelt puuliikidelt ning puidult.		Eksemplare, millel on võrdlemisi palju fibrille, võib olla raske eristada pikast habesamblikust (Usnea dasypoga). Selleks tuleks vaadata südamikukhihti – karedal habesamblikul on see hõre, pikal habesamblikul aga tihe; isaks leidub pikal habesamblikul ohtrasti iside, karedal habesamblikul isiidid puuduvad või leidub üksikud. Väga väheste fibrillidega eksemplarid võivad sarnaneda hõredale habesamblikule (Usnea chaetophora), millel on tihe südamikukhiht ja esinevad arvukad ristpraod jämedamatel harudel. Teistest samblikuperekondadest saab habesamblike lihtsalt eristada – nende talluse harude keskel on valge niitjas keskuhe.	Levinud kogu Eestis. Liik on kaitsealuste liikide nimekirjas sünonüümi all Usnea scabrata.	vähe
Ilikat		Koja kõrgus 1,8 mm ja laius 0,9 mm. Koda vasakkeermene, 5 keeret. Koda kahvatu kollakaspruun. Viimane keere küljmiselt lamenenud ja aluselt kitsenenud. Huul kergelt paksenenud ja tagasi keerunud.	niit, soo, mets	Märgaladel. Niisketel rohumaadel, soodes, lehtmetsades.	Taimevarises, kõdus, soodes sambla vahel.	kevad, enne paksu rohttaimkatte tärkamist ja sügisel enne lehtede langemist kõdust	Kura-pisistigu – tema koda pole nii jässakas.		vähe
Ilikat		Koja kõrgus 2,2 kuni 2,7 mm ja laius 1,4 mm. Koda munajas. Paremkkeermene, 5 keeret. Suue lihtne, ilma huuleta. Suue ümar. Koda hele kollakasruun, läbipaistev, nähtavate joontega.	mets	Niisked varjulised metsad.		kevad, enne paksu rohttaimkatte tärkamist ja sügisel enne lehtede langemist kõdust		Leitud vaid Saaremaalt ja Puhtu poolsaarelt.	üksikud
Ilikat		Koja kõrgus 1,7-1,9 mm ja laius 1,2 mm. Koda munajas, paremkkeermene, 4-4 1/2 keeret. Ömblused sügavad. Koda läikiv punakaspruun, korrapäraste selgete joontega.	soo, niit	stabilsel verežimiga lubjariikastes madaloodes, lagedatel märgaladel, luaniitudel, puisniitudel.		kevad, enne paksu rohttaimkatte tärkamist ja sügisel enne lehtede langemist kõdust			üksikud
Ilikat	Ohulähedane	Õsik on roosa nutt pika lehtu varre otsas. Lehed renjad, lihavad, juurmised, mättana. Kõrgus 15-40 cm.	niit, rannik, nõmm	Rannaniitudel ja liivaladel		juuni-august		Põhja- ja Looe-Eestis paiguti, sisemaal harva.	vähe
Ilikat	Puuduliku andmestikuga	Selg hallikassinest tumeroheiseni, küljed hõbedased (vanemal kollakad), kõht valge. Sabauim suure väljalõikega, pärakuim nõgusa välisservaga. Silmad hõbedased või kollakad.	veekogu	jõgi, suurem järv, madala soolusuga merelaht.		toitumisaeg mai-oktoober	Säinas - pärakuuime serv on sirge. Turb - tema pärakuuime välisserv on aga kumera lõikega.	Peamiselt Peipsi vesikonnas.	vähe
Ilikat	Ohustatud	Selg tumehall, helehallit marmoreeritud, pea ühtlaselt mustjashall, küljed kollakad, tumedate laikudega. Lai lema pea. Pärakuim pikk, puutub kokku sabauimega. Silmad suunurkadest veidi kõrgemal. Ülahuulel suunurkades pikad poised, alalõual kaks paari lühikest poiseid.	veekogu	järv, suuremate jõgede sügavamad osad (eelistab mudast põhja, kus leidub õõnsusi varjumiseks, astanguid, puujuurte aluseid ja taimestikku)		koeb ilmselt juunis		Eestis levila põhjapiiril. Peamiselt Peipsi vesikonnas.	puuduvad

liikat	Ohulähedane	Aastaringelt sarnases sülestikus. Pealtpoolt pruunikas, altpoolt kontrastselt tumedatribuline. Emaslind on isaslinnust märkimisväärselt suurem. Silmad, nokatüvi, jalad kollased, nokaots must.	mets, park, põld	Pesitseb suuremates metsades, võib pesitseda ka suuremates linnaparkides, sageli kultuurmaastikus saagijahil	Eestis võib kohata aastaringelt, meil pesitsevad linnud üldiselt lõunapoolsele ei suundu. Talveks lisandub meile põhjapoolt siserändajaid.	Raudkull - lennus väga sarnane kanakulliga, kuid väiksem	Kevadel on kanakull territooriumil päris häälekas ning ka poegade kisa on kaugele kuulda. Ühel paaril on tihti mitu pesa, mida kasutatakse erinevatel aastatel. Pesad ehitavad nad üldjuhul ise, kuid on täheldatud ka teiste lindude pesade kasutamist.	palju
liikat	Ohualdis	Suure, ümmarguse peaga rästasuurune kakk. Kollased silmad, näoovaalid on heledad, tumedamate valgetähniliste servadega. Keha pealmine pool tumerunus heledate laikudega. Kõhu alumine pool hele, tumedate ebakorrapäraste triipudega. Isas- ja emaslind on sarnased. Laul kergesti äratuntav.	mets	Elupaigana eelistab palumetsi. Pesitseb peamiselt vanades mustrahni pesaõõnsustes. Samuti pesakastides.	Eestis peamiselt paigalind, seega aasta läbi.		Õise eluviisiga, periooditi ka päikese tõusu ja loojangu ajal tegutsev lind.	keskmiselt
liikat	Ohualdis	Keskmise suurusega lind. Lennul näib ta jassaka ja lühikesena. Linnu puhke- ja hundsülestikud on suhteliselt sarnased. Hundsülestikus algi ülalpool, saba, pea, kael ja tiibade pealmine pool on mustad. Nokk ja jalad mustad, noka ots üsnagi tõmp. Tiiva tagaservadel, noka tipu lähedal ja silmadest nokani on valge triip. Linnu alapool, rinnaesine ja tiibade alumine pool on valged. Puhkesülestik erineb hundsülestikust valgete põskede, kurgualuse ja kaela esikülje poolest.	veekogu, rannik	Avamere liik, tegutseb kivisel rannakalljudeil ja kaldapealsetel.	Eestis võib teda merel kohata aprillist oktoobri-novembrini.		Moodustab kolooniaid.	üksikud
liikat	Ohulähedane	Kannavad aastaringelt sarnasugust ülivärvilist sülestikut. Rinnapool on oranzikas-punane ja selg neoonsinine.	veekogu, paljak/paljand	Eelistavad puhtaid ja kohati madalaid, kuid kõrgemate kallastega vooluveekogusid. Klassikalisteks elupaikadeks on liivakivi paljanditega Lõuna- ja Kagu-Eesti jõed.	Eestisse saabuvad tavaliselt märtsis-aprillis. Regulaarne kuid väikeaaruline talvitaja.		Äärmiselt arglik, ohtu märgates põgeneb liblõikavate kriisete saatel.	vähe
liikat	Ohualdis	Keskmise suurusega, pika sihvaka valge kaela, pruuni pea, ja valge kõhualusega. Kõljed hallid ning saba pikk, kitsas ja terava kujuga. Tiiva värvideks must ning kollakasvalge. Emaslinnud on samuti nagu enamikel partidel valdavalt pruunikad.	veekogu, soo	Peamiselt järvedel, kitsastes lahtedes, rabades, soistel aladel ning jõesudmetes. Suvel eelistab väheses taimestikuga avaraid ja niiskeid soiseid alasid. Talveperioodil eelistab sisemaad mageveekogusid.	Saabub Eestisse märtsis-aprillis ja lahku Eestist septembris-oktoobris.			vähe
liikat	Ohualdis	Sülestik liivkollane. Selg pruunikas ja alapool heledam ilma mustrita. Pugaual vähesed kitsad triibud. Jalad helepunased. Isas- ja emaslind välimusest ei erine.	nõmm, raiesmik	Liivased nõmmemaastikud, männimetsa raiesmikud, rannaliivikud ja luited.	Saabuvad Eestisse mai algul ja lahkuvad augustis või septembris.	Teistest kiirudest eristab peaaegu täielik triipude puudumine rindmikul.	Elupaigas esineb sageli lahtist liiva. Tegutseb peamiselt maapinnal, kus ta jookseb kiiresti ja vibutab saba üles-alla.	üksikud
liikat	Ohualdis	Ülalpool oliivpruunikas, rohelise varjundi ja tumedate triipudega. Alapool on valkjas, punaka varjundi ja laiade ebamääraste triipudega.	veekogu, rannik	Avamere piirkonnas kaljusel või kivisel mererannikul.	Saabub märtsi lõpul või aprilli algul. Lahku septembril lõpul või oktoobris.			vähe
liikat	Ohualdis	Välimusest kirju. Peas on musta-valge triibu muster, mis ulatub kõigele. Keha pealpool punakaspruun koos mustade triipudega. Keha alapool on valge. Jalad lühikesed. Emas- ja isaslind on sarnased.	veekogu, saar	Avamere kruusased rannad ja laiud	Saabub aprilli lõpul-mai alguses ja lahkub augustis-septembris.		Väikeaaruline, pesitseb üksikute paaridena	keskmiselt
liikat	Ohustatud	Sale, pikkade ja kitsate tiibadega. Istuval linnul näha suuretähtlineline ja laiguline sülestik. Silmad kollased. Kõrvad tillukesed. Kõht pigem hele.	niit, rannik, soo, saar	Rabad, niidud, sood, rannaniidud ja väikesaared.	Saabub märtsis, aprillis läbiränne. Lahku septembri lõpust novembrini, mõnel aastal jääb mõni üksik lind ka talvituma.	Kõrvukrätts - temal aga veidi pikemad tiivad, mille tagaserv on laialt valge, kõht viirutatud.	Pesa maas, sageli mõne põõsa varjus.	vähe
liikat	Äärmiselt ohustatud	Vahetab sülestiku sõltuvalt hooajast. Pesitsushooajal isase pea sügavroheline ja rinnaesine valge. Selg hallitribuline. Pesitsushooja lõppedes rohelus peamiselt kaob ning ka rinnaesine muutub tumehalliks. Emase kael on tumepruun ja keha tuhmpruun. Noka juures suur valge laik.	saar	Avamere laidudel ja saartel	Kevad ja sügis	Tutvart - selg üleni must. Merivardil puudub tutvardie tunnuslik sületutt. Tutvardi emaslinnul puudub suur valge laik noka juures, kuid noka juures võib esineda kitsas valge riba.	Eestis väga haruldane pesitseja, kuid arvukas läbirändaja ning talvitaja.	vähe
liikat	Ohulähedane	Kollakaspruuni üldtooniga, pealagi ja selg tumedamad, keha alapool heledam. Kogu sülestik on pruuni ja mustaga kirjatud, enamik triipe on pikki keha. Emas- ja isaslind sarnased, isaslind tunduvalt suurem.	veekogu, kallas, rannik	Suurte roostikega madalaveelised veekogud.	Saabub aprilli esimesel poolel, lahku peamiselt oktoobris. Üksikud võivad talvituda.	Hallhaigur, kellega lennupilt sarnane, kuid hüüp on väiksem ja pruuni sülestikuga	Lennu ajal tõmbab kaela rohkem õlgade vahele. Harva vaadeldav.	keskmiselt
liikat	Ohualdis	Suhteliselt väike, hundsülestik on must, seljapoolel roheka varjundiga ja tiival suure valge laiguga. Alapool on pruun ja jalad punased. Puhkesülestiku ülalpool on mustjas-pruun valgete tähnidega, alapool aga valge.	veekogu, rannik	Avameri, kaljused, kivised mererannad	Mai-oktoober.	Alk	Eestis pesitseb 10-20 paari.	üksikud
liikat	Ohualdis	Isas- ja emaslind sarnased, isane natukene suurem. Sülestik valge. Nelinurkse või ümarunud kujuga sidrunkollane laik nokatüvikul, mis ei ulatu sõdrmete alla. Nokal must ala selgelt suurem kui kollane osa.	rannik, veekogu	Rannik, järved, üleujutatud poldrid.	Läbirändaja, saabub märtsi lõpus-aprilli alguses, lahkuvad pesitsusaladele mai esimeses pooles. Sügisel oktoobris-novembris.	Laululüik - temal kollane mustatipuline nokk, mille kollane ala ulatub sõdrme alla.		vähe
liikat		Kümnokk-luige suurune, üleni valge, sirge kaela ja saleda joonega lüik. Täiskasvanul nokatüvik laialt kollane, ots must. Noorlinnul on nokatüvik roosakas. Noorlinnud pruunikashallid. Lennul kael sirgelt ees, tiivad laiad, harali hoosulgedega. Jalad lühikesed, mustad, ujulestadega.	veekogu, soo	Meri, suuremad järved. Pesitsevad paarid peidetumatal rabajärvedel, merealadel.	Läbirändaja, peatub märtsist maini ja oktoobrist detsembrini. Üksikud isendid ka pesitsevad või talvituvad.	Väikelüik - nokal kollane laik väiksem kui on must osa	Ei painuta kaela ega tõsta sulgi koheviile nagu kümnokk-lüik.	keskmiselt
liikat		Tiivad musta-valgevöödiised, sabaalune roosakapunane. Isaslinnul punased suled pealael, emaslinnu pea üleni must.	mets, niit, asula, park	Niisked, vanemate puudega segametsad ja salulehtmetsad, eelistab kasepuid. Püsinidud, linnades parkides.	Püsid enamasti paigal aastaringelt.	Suur-kirjurähn - õlal suur valge laik. Isaslinnul kuklal väike punane laik.		keskmiselt
liikat	Ohualdis	Vanalinnud sarnased, mõlemal kollakas kurgualune ning kollakasroosa rind ja kõhualune. Emaslinnu ja noorlinnu pugaual ja pealael on tume triibustus. Silma ümber kollakas võru.	põld	Põllumajandusmaastik.	Saabub aprillis-mais, lahku septembris.		Eestis suhteliselt vähearvukas. Levinud enam Lääne- ja Põhja-Eestis.	keskmiselt

likat	Ohualdis	Pika sirge noka, jässaka keha, pikkade jalgadega ja pruunikirju sülestikuga lind. Rinnal, kõhu all tugev ja selge võõrdistus. Maas seisval linnul selgelt näha valge tiivavööt. Välimised sabasuled laialt valged.	niit, soo	Jõelammid, luhaniidud, madal- ja siirdesood.		Saabub aprilli teises pooles, lahkub augustis-septembris.	Tikutaja - väiksem, saledam ja pikema nokaga.	Rohust lendutus peaaegu hääletu ja sirgjooneline.	keskmiselt
likat	Äärmiselt ohustatud	Hane suurune tume lind. Seljal valged tähnid, terav nokk, pikk ja jäme kael, väga lühike saba. Emas- ja isaslind on üksteisele sarnased.	veekogu, rannik	Rändel rannikumerel, pesitseb suurematel siseveekogudel.		Kõige arvukamalt kevad- ja sügisrände ajal aprillist-juunini ja septembrist-oktoobrini.		Väga harv haudelind	üksikud
likat	Ohustatud	Jalad intensiivsed roosakad/kollased, nokk kollane, punase laiguga. Selg ja tiivad mustad, väga väikeste valgete laikudega tiivaotstel. Pea on talvel hallikas. Noorlindudel on mustjaspruun mustriaga keha pealpool.	rannik, veekogu, kallas	Mererannad, suuremate järvede ääres.		Saabub märts-aprill, lahkub september-oktoober.	Merikajakas - erineb merikajakast väiksema kasvu, saledama kere ning pikemate ja kitsamate tiibade, samuti peenema noka poolest. Hõbekajakas - temal aga helehallid tiivad.	Pesitseb kolooniates	vähe
likat	Ohualdis	Tiivapealne helehall, tiivaalune tuhmmust. Hundrüüs on pea kuni kaelanä sümist. Puhkesülestikus pea must värvus puudub.	veekogu, niit, rannik	Madalatel taimestikurohketel järvedel, luhtadel kui ka madalatel rannikumärgaladel.		Arvukus kevadel ja sügisel rände ajal.	Naerukajakas - pea tume osa lõpeb kuklapool. Tiivaalused valged.	Ainuke musta tiivaalusega kajakas. Peamiselt Lääne- ja Ida-Eestis.	keskmiselt
likat	Ohulähedane	Nii isaslinnul kui ka emaslinnul lai valge tiivavööt. Pikkad hallid jalad. Pikk sirge oranžikas nokk. Kael ja rind punakaspruunid. Rinna alumine osa ja kõht valged, tumedate pikivõõrtedega. Sabaots must. Noorlindudel hele kulmutriip ning hallid põsed. Puhkesülestik on neil enamasti hall.	soo, niit, rannik	Sood, niisked niidud, rändel luhtadel ja randadel.		Saabub aprilli alguses, lahkub august-september.	Vöötsaba-vigle - nokk kõver ja tume.		keskmiselt
likat		Enam-vähem varblase suurune. Põhitoonid tumedad, kontrastne hele kulmutriip. Isaslinnu pea, kurgualune ja puguala rükkilülisinitised. Emaslinnul siniseid toone pole. Kõht ja rind valged.	võsa, niit, veekogu, soo	Põõsaniidud, kraavikallaste pajupõõsade, kinnikasvarete tiikide ja lompide ümbrus, põõssassood, luhad.		Saabub aprilli lõpus-mai alguses, lahkub septembri keskel.	Tundra-siniirind	Sageli ajab saba püsti ja laiali. Raskesti määratav sinirinna alamliik.	üksikud
likat	Ohualdis	Umber lõkese suurune. Nokk kuni 4 cm. Rinnal ja külgedel kreemjaskollakad pikitriibud, selg ja õlad roheka metalliläikega, tumedamate täppidega. Kõht valge. Pealagi must, silmade kohal kaks kollast triipu.	soo, niit	Soised alad, ülejutatud luhad.		Märtsist septembrini, vahel oktoobrini.	Tikutaja - tema on suurem ja pikema nokaga.	Pesitseb älverabades	üksikud
likat		Isaslinnul valge pea, kael ja rinnus, selg, silmade ja noka vaheline ala must, peas valge tutt. Kukalt rinnuseni jookseb mõlemalt poolt keha tagurpidi V-kujuliselt mustad triibud. Emaslinnu pea roostepruun, kurgualune valge, mujalt hall. Nokk ja jalad mõlemal sugupoolel hallid.	rannik, veekogu	Lääneranniku merelahtedel, Peipsil, Võrtsjärvel.		Tavaline läbirändel nii kevadel kui ka sügisel, talvel väikesearvuline	Jääkoskel - temal on rohekas pea.	Eestis ei pesitse.	üksikud
likat		Aastaringelt samas sülestikus. Isase kukalt ehib kollane "mütsike", emase pealagi on ühtlaselt must-valgekirju. Selg valge, pea musta-valgetriibuline, isasel on kiird kollane. Jalgadel on kolm varvast: kaks on ette, üks taha suunatud.	mets	Vanemad puistud, kus rohket kuivanud puid.		Paigalind		Vajatud eluviisiga, häälitseb harva ja koputab vaikelt.	keskmiselt
likat	Ohustatud	Seljapealne sülestik ja tiivad kollakas-oliivrohelistel, alapool hallikasroheline. Pärani puuala erekollane. Roheränni kiirupeal sel punased suled, silma ümbrus must. Nokk suhteliselt pikk ja saba lühike. Isaslinnul punane laik silma all.	mets, niit, park	Lehtpuupuistud, puusiidud, pargid.		Paigalind.	Hallirähn - trummeldab rohkem. Hallirähni isaslinnul on vaid väike punane laik otsmikul ning emaslinnul punane laik otsmikul puudub. Hallirähni haberiba on aga peenike must triip.	Esinemine teada vaid Saaremaal.	üksikud
likat	Ohulähedane	Isas- ja emaslinnud sarnased. Hundsülestikus on rohket pruuni ning iselätrakul oranzhid "sarved" peas, puhkesülestik peaaegu must-valge, pealagi must, põsed valged, kael ja selg hallikad.	veekogu, rannik	Väikestel ja madalaveelistel järvniisjärvedel, tiikidel, rannikul.		Saabub aprillis-mais, lahkub augustis-oktoobris.	Mustkael-pütt - tema on väiksem, tutid väiksemad ja kael must. Väga haruldane eksiküaline.		keskmiselt
likat	Ohustatud	Aastaringelt sarnase välimusega. Isaslinnu pea, rind ja küünrakattesuled valged või kergelt sinakad, kuklaosa suled on rohekad, silmarõngas ja kurgualune mustad, puguosa punakaspruun. Emaslind ookerpruun.	veekogu, rannik	Rannikumeri		Novembrist-detsembrist kuni aprilli-maini.		Tegutseb sageli väga tihedates parvedes	üksikud
likat	Ohualdis	Jässaka kehaehituse, pikkade jalgade ja lühikese kaelaga. Nokk roheline, punase tävega. Jalad rohelised. Sülestik kõhu all hall, pealäest alates algab aga pruunikates toonides sülestik. Emaslinnul valge kurgualune ja nägu, beežikas kõhualune. Noorlind sarnaneb emaslinnule.	kallas	Tegutseb hundiniuade ja pilliroo vahel.		Saabub aprillis- mais, lahkub septembrist-novembris.	Täpikhuik - sülestik täpiline.	Meil väikesearvuline haudelind. Kuuldakse peamiselt hääliitsusi, väga harva vaadeldav.	üksikud
likat	Ohulähedane	Sülestik mustvalge, nokk pikk ja ülespoole kõver. Pea nokast alates kukla taha väija must, põsed valged. Keha üleni valge, tiivade ääred moodustavad aga musta ovaali tiiva ümber. Lennul nähtavad kaks musta triipu seljal. Emastel aimatav silmarõngas. Noorlindudel seljapealne sülestik pruunika viirutusega.	rannik, niit, saar	Rannaniidud, laiud		Saabub aprilli keskel-mai alguses, lahkub septembris.		Peamiselt Lääne-Eestis.	keskmiselt
likat	Ohualdis	Jalad mustad, nokk pikk jäme punakas-oranzh, musta tipuga. Pealagi must, kael, kõht ja saba valged. Keha pealmine osa helehall, tiivaalused heledad. Talvesülestikus pealagi must heledate triipudega.	rannik, saared	Mererannik, laiud		Saabub aprilli lõpus, lahkub juulist septembrini.		Maailma suurim tiiruliik.	vähe
likat		Keskmist kasvu tiir, nokk must kollase tipuga. Lühikesed mustad jalad. Keha pealpool on helehall ja tiivaalused valged. Pealagi must, kuklas iseloomulik tutt, mis ärrituse korral püsti tõuseb.	rannik, saared	Mererannik, laiud		Saabub aprillis, lahkub septembris.			vähe
likat	Ohualdis	Isaslinnud musta sülestikuga. Suur saba moodustab mängu käigus uhke suure „lehviku“. Isaslinnust 40% väiksem emasind pruunika sülestikuga, rinnal iseloomulik suur roostepruun laik.	mets, soo	Vanad lehtpuude lisandiga okasmetsad, marjarikkad puirsabad.		Paigalind.		Esineb vaid Mandri-Eestis.	palju

liikat	Ohustatud	10-15 mm, sale, pruunikas-musta värvusega mardikas, jalad heledamad.	mets	Metsataimkond, peamiselt männikud	vanematel, kui 40 aastat, sinetuseenega nakatunud männi tüvel, niske koore all, varjus oleva puul, mitte päris metsaserval kasvanud puul	Juuni-juuli	Sarnaseid liike ei ole	Ida-Eesti	vähe
liikat	Äärmiselt ohustatud	10-15 mm pikkune, väge lühe keha, hambulise servaga eesleht, jalad, tündlad, eesleht serva serva mustad.	mets	Metsataimkond, vanad haavikud	Surnud, püsti seisvate haabade tüvel puukoore all	Mai-juuni	Suur-punalamesklane, aga see on vist Eestis hävinud liik	Kirde-Eesti, Kanaküla	üksikud
liikat	Äärmiselt ohustatud	28-32 mm, mustjaspruun, roheka või pronksja heliga, eesleht sügav pikivagu, isased lõhnavad aprikoosi või ploomi järele.	mets, park, joonobjektid, aed	Päikesele avatud vana hõre tammi, vanad pargid, alleed, viljapuuaiaid	Kõdunev puit puuõõnsuses	Juuli-august	Sarnaseid liike ei ole, võib-olla kui, siis tunduvalt väiksem metallpõrnikas	Koiva puusniit ja selle ümbrus	üksikud
liikat	Ohulähedane	Tallus rippuv, habejas, kuni 20 cm pikkune, kollakas-roheline; koosneb peenikestest ümmargustest harudest; harude tipud niitjad; harudel kriipsukujulised heledad pseudotsüfelliidid (kuni 1 mm).	mets	Põlistes okas- ja segametsades.	Kasvab okaspuudel, peamiselt kuuse okstel.		Niitjas rihtsamblik (Ramalina thrausta; LK III), viimasel on aga talluse harude otsad konksjad ning enamasti soredistunud (luupl.). Teiseks erinevuseks on väikeste heledate kriipsukeste (pseudotsüfelliidide) esinemine okas-tuustsambliku tallusel. Sarnast kollakasrohelist tooni tallusega on ka habesamblikud (Usnea), mille eri liigid samuti ripuvad puude (sh tihti kuuse) okstel. Habesamblikke on aga kerge ära tunda valge niidilise (keskjuhtme) olemasolu järgi harude keskel. Sarnane rippuv tallus on veel väga sageli esineval peenel narmassamblikul (Bryoria capillaris), kuid temal on talluse värvus veidi erinev, hallikas (mitte kollakasroheline).	Kasvukohad hajusalt üle Eesti.	üksikud
liikat	Ohustatud	Tallus koorikjas, koosneb terajatest kuni pulkjustest näsdest, hallikas-kuni pruunikasrohelise. Viljakehad ümarad, kuni 1,3 mm läbimõõdus, lamedad, kettast kõrgema servaga, punakaspruunid (kuni mustad), läikivad.	mets	Kasvab peamiselt vanades segametsades.	Peaaegu kõik Eesti leitud on haavalt.		Sarnane teraline tallus on sagedasemal liigi punakas mõhnsamblik (Bacidia rubella). Liike saab omavahel eristada viljakehade järgi – punakal mõhnsamblikul on need roosakad-oranžikad-beežikad, tuhmid, vahel kaetud valkja härmakihiga; tera-mõhnsambliku viljakehad on aga punakaspruunid ja läikivad. Ilma viljakehadeta steriliseeritud eksemplaride eristamine võib olla väga keeruline. Väga sarnaste viljakehadega on kirs-mõhnsamblik (Bacidia laurocerasi), mille tallus on aga koorikjas sile või praguline, kuid mitte teraline.	Seni leitud Pärnumaalt ja Hiiumaalt.	vähe
liikat	Ohulähedane	Tallus koorikjas, sile või praguline, mõnikord näseline, valkjas- kuni rohekashall. Viljakehad ümarad, kuni 1,2 mm läbimõõdus, lamedad ja kettast kõrgema servaga või kumerad, punakaspruunid (kuni mustad), küpse kirs kaeva, läikivad.	mets	Kasvab metsades.	Peamiselt haaval ja laialehistel puudel, sh sagedamini saarel. Üksikud leitud on teada ka okaspuudelt (kuuselt).		Väga sarnaste viljakehadega on tera-mõhnsamblik (Bacidia biatorina), mille tallus on aga teraline.	Ei ole leitud Eesti loodeosast ja läänesartelt.	vähe
liikat	Ohualdis	Tallus kaheosaline – esitallus koorikjas, kohati teraline või väikeste soomustega, valkjas, rohekas või hallikas; esitallusest väljakasvavad viljakehad koos seda kandva jalakesega meenutavad väikesi seeni; viljakeha jalake kuni 3(5) mm kõrge, viljakehad pruunid.	muu		Enamik Eesti leide on liivaselt maapinnalt, kuid liiki on leitud ka graniitkiivit.		Sarnase välismusega pruunist seensamblikust (Baecomyces rufus) saab liiki eristada K värvusreaktsiooni põhjal – kahvatu seensambliku tallus värvub algt kollaseks ja seejärel punaseks, pruuni seensambliku tallus ainult kollaseks (sisaldab stikthapet).	Enamus leide Põlvamaalt.	üksikud
liikat	Ohulähedane	Tallus koorikjas, teraline, kuivana hallikasrohelise, niiskena erkrohelise. Viljakehad ümarad, läbimõõdus kuni 0,5 mm läbimõõdus, kahvatukollased kuni -pruunid, heledama servaga, niiskena läbikumavad.	mets	Liiki on leitud peamiselt lehtmetsades; seejuures pärinevad mitmed leitud laialehistest pangametsadest.	Kasvab eelkõige vanadel laialehistel puudel, kõige sagedamini jalakal ja saarel.			Eesti erinevates osades, peamiselt Põhja- ja Lääne-Eestis.	vähe
liikat	Ohualdis	Tallus põõsasjas, kahar (enam-vähem sama lai kui pikk), kuni 5 cm pikk, pruun kuni tumepruun; talluse harud niitjad. Soraalidel isidi-sarnased väljakasved, pikkusega kuni 2,5 mm.	mets	Leikukohad asuvad eelkõige võrdlemisi valgusrikkamates metsades.	Kasvab peamiselt männil ja kasel.		Eestis väga sagedasel epifüütsel pruuni tallusega liigil pruunikas narmassamblik (Bryoria fuscens) on tallus üldkujult pigem rippuv kui kahar ning soraalidel ei ole väljakasveid.	Peamiselt Eesti põhjaosas.	puuduvad
liikat	Ohulähedane	Tallus poollehtjas, rosetjas, kuni 4 cm läbimõõdus, rohekas- kuni sidrunkollane; sageli üksikud tallused liituvad ja katavad ulatusliku pinna; talluse keskosa koorikjas, arvukate näsajate isiididega, servades pikad (3-6 mm) ja kitsad (kuni 1 mm) hõlmad.	rannik		Kasvab mereäärsetel või rannikulähedases vees olevatel graniitrahnuudel, tihti lindude istumiskohtades.		Teistest poollehtja tallusega kuldsamblikest on kergesti eristatav rohekaskollase talluse värvi ja talluse keskosa leitudvate isiidide järgi.	Lääne- ja põhjasaartel, põhjarannikul.	üksikud
liikat	Ohualdis	Tallus lehtjas, kuni 10 cm läbimõõdus, hallikas; hõlmad ümarad ja servades tõusvad, valkja servasoraalidega; nii üla- kui alaküljel punktikujulised valged pseudotsüfelliidid (valged kriipsukesed või punktikesed).	mets	Kasvab peamiselt vanemates metsades.	Mitmesugustel lehtpuudel, näiteks haaval, saarel, remmelgal. Liiki on mitmel korral leitud ka lamapuudel kooril või samblal.		Väliselt samasugusest harilikust helksamblikust (Cetraria cetrarioides) saab oliiv-helksamblikku eristada südamikukihiga C+ roosa reaktsiooni järgi (harilikult helksambliku südamikukihil on C-). Mõnevõrra sarnane on ka Eestis väga sageli puudel kasvav hall hõlmasamblik (Platismatia glauca), kuid viimasel puuduvad punktikujulised pseudotsüfelliidid, hõlmad on rohkem väljavenitatud, ebakorrapärasemad, ning talluse pinnal leitud nii soraale kui iside.	Enim leide Tartumaa. Oliiv-helksamblikku (Cetraria olivetorum) ja harilikku helksamblikku (Cetraria cetrarioides) on käsitletud ka kui sama liigi erinevaid keemilisi rasse. Kuna liikide eristamine väliloludes ei ole võimalik, siis looduskaitses tuleks neid kindlasti käsitleda ühe liigina - ka ökoloogilistes nõudlustes pole erinevusi tuvastatud.	üksikud

liikat	Ohustatud	Tallus koorikjas, teraline kuni nõrsaline, hallikasvalge; mõnikord substraadi sees ja pole nähtav. Viljakehad nõõpnõela-kujulised, lühikesed ja jässakad, kuni 1 mm pikkused; jala alaosa helepruun kuni peaaegu valge, alaosa tumepruun; jala üla- ja pea alaosa kaetud tiheda valge kirmega.	mets, park	Metsades ja parkides, niiskemates kohtades.	Kasvab vanadel laialehistel puudel. Enamik Eesti vähestest leiadest pärineb saarelt; üks leid on teada ka künnapuult.		Valge kirmega viljakehad on ka liigil Chaenotheca xyloxeana, kuid temal on need säravmusta (nähtav alaosa) jalaga, pikad (0,9-1,6 mm) ja silvaka. See liik kasvab vaid puudel. Kerge valge kirmega võib esineda ka liigi Chaenotheca trichialis viljakehadel, mis aga on samuti säravmusta jalaga; lisaks on sellel liigil hästi arenenud, teraline kuni soomusjas, rohekashall tallus.	Üksikutes kohtades Ida- ja Lõuna-Eestis.	puuduvad
liikat	Ohualdis	Suured esitalluse soomused, kuni 2,5(4) cm pikkused ja kuni 1 cm laiused, lõhenenud servaga; ülakülj kollakasroheline kuni -pruun; alakülj kollakasvalge, sooreidideta.	niit	Loopealsetel.	Peamiselt lubjarikkal maapinnal.		Sarnasel leht-porosaamblikul (Cladonia foliacea) on väiksemad esitalluse soomused, kuni 1(2) cm pikkused.	Eesti lääneosas, enim leitud Saaremaalt.	vähe
liikat	Ohualdis	Tallus lehtjas, kuni 6(10) cm läbimõõdus, tumerohteline või -pruun kuni mustjas; mürgetes muutub sültjaks; hõlmad ümarad, kurrulised; tallusel võivad esineda väikesed terajad isiidid. Viljakehad sagedased; ümarad, ca 1 mm läbimõõdus, lamedad, punakas- või tumepruuni kettaga.	mets	Vanemates segametsades ja haavikutes.	Peamiselt haava tüvel.		Väliselt väga raskesti eristatav lähedastest liigist mustjast limasamblikust (Collema subnigrifrescens). Temal ei esine iside, samas kui mustal limasamblikul võivad need esineda või puududa. Kindlad eristamistunnused on mikroskoopilised.	Enamus leide Lääne-Virumaalt.	üksikud
liikat	Ohualdis	Tallus koorikjas, õhuke, kilejas või teraline, kahvatuhall. Viljakehad ümarad, kuni 2 mm läbimõõdus, alusel ahenenud, oranžikaskollased, heledama servaga.	mets	Peamiselt vanemates looduslähedastes metsades.	Haaval ja laialehistel puudel, näiteks saarel.		Samases perekonda kuuluva männi-virvesambliku (Coenogonium pineti) viljakehad on väiksemad (kuni 0,5 mm läbimõõdus) ja kahvatut kollakalt või roosakalt tooni. Kuldsamblike (perekond Caloplaca) kollased viljakehad on K+ punased.	Vähene Eesti erinevates piirkondades. Liigi ladinakeelset nime on hiljuti muudetud; varasem nimi oli Dimerella lutea. Liik on raamatus "Eesti pisiasamblikud" nime all Dimerella lutea.	üksikud
liikat	Ohustatud	Tallus lehtjas, kuni 20 cm läbimõõdus, hele, kollakasroheline või -hall, keskosas kortsuline; hõlmad laiad, ümardunud, tõusvate servadega; võivad esineda näsajad isiidid ja kraaterjad soraalid; alakülj must, servaosa pruun.	mets	Kasvab epifüüdina metsades ja ka avatumates kasvukohtades.	Esineb peamiselt lehtpuudel, seejuures on mitu leidu kaselt; harva oksapuudel.			Vähestes kohtades Eesti erinevates piirkondades.	puuduvad
liikat	Ohualdis	Tallus koorikjas, õhuke kuni paks, valkjas või hallikas. Viljakehad sageli kogumikena, ümarad, kuni 2 mm läbimõõdus; ketas esialgu suletud, hiljem nõgus, oranžikas- kuni kastanpruun, noorelt õhukese valge härmakihiga; serv hele, paksu valge härmakihiga, tihti sakiline.	mets	Kasvab peamiselt salumetsades.	Vanade laialehiste puude, näiteks jalaka ja saare, korbil ning tüvel olevatel sammaldel. Lisaks on mitmel korral leitud lubjakivil kasvavaltel sammaldelt paepankadel.		Sarnase värvitooniga tallus ja viljakehad on ka mitmetel liudsamblikel (perekond Lecanora), kuid nende viljakehadel puudub jalaka-kauss-samblikule iseloomulik sakiline silmatorkava härmakihiga serv. Lisaks on liudsamblikel enamike liikide tallus K+ kollane ja eosed alati 1-rakulised.	Vähestes kohtades Lääne- ja Põhja-Eestis.	vähe
liikat		Tallus soomusjas, pruun, läikiv; soomused ca 1 mm läbimõõdus, ümarad, servmistest hallide soraalidega. Viljakehad harva; punakaspruunid, kumerad, härmakihita. Tallus P+ punane.	mets, nõmm, soo	Kasvab peamiselt vanemates männikutes, näiteks nõmme- ja rabametsades. Eelistab selgelt selliseid metsi, mis on kunagi põlenud.	Puidul ning puukoorel.		Trepp-soomussambliku (Hypocenomyce scalaris) soomused on tumhi beezika tooniga ning sooreidid heledad; tallus C+ punane, P-.	Hajusalt üle Eesti. Männi-soomussamblikku on viimasel aastakümnel leitud Eestis paarikümnes leiukohas ning tema seisund tundub olevat stabiilne. EPN (2008) andmetel kuulub kategooriasse "Ohuväliline" ning edaspidi tuleks alandada selle sambliku looduskaitse kategooriat II-II-le või arvata ta kaitsealuste liikide hulgast hoopis välja.	vähe
liikat	Ohualdis	Tallus väga väike, esialgu soomusjas, hiljem moodustat püstistest väljakasvudest koosnevaid lamedaid padjandeid, pruun või hall (varjulistes kohtades); hõlmad kuni 0,2 mm laiused ja kuni 1 mm pikkused, pulgajate või harunevate väljakasvudega.	mets, niit	Kasvab vanemates leht- ja segametsades ning puusnititudel.	Enamik Eesti leide on vanadelt haabadelt, vähem teistelt lehtpuudel ning puidult.		Sarnasel väikesel lardsamblikul (Leptogium subtile) on tavaliselt ohtralt viljakehi (kuni 0,8 mm läbimõõdus) ning hõlmaservades puuduvad (või esinevad vaid üksikud) isiiditaolised väljakasved.	Peamiselt Eesti idaosas.	üksikud
liikat	Ohualdis	Tallus koorikjas, olivirohteline, koosneb teralestest (goniotsüstidest), mis sisaldavad kollakaspruuni pigmenti (K+ lilla). Viljakehad esinevad harva; kahvatukuni tumepruunid. Püknidid (näsajad väljakasved) arvukad; jalakesega, kuni 1 mm kõrgused, hallikas- või roosakaspruunid, kaetud peenikeste valgete karvakestega.	mets	Kasvab peamiselt metsades.	Tüügaste puidul, samuti puude jalamil juurte vahel ja tuuleheite juurestik. Sagedamini oksapuudel.		Tallus sarnaneb liigiga Micarea prasina (Eestis väga sage), kuid viimase püknidid on ilma jalakese ja valgete karvakesteta. Lisaks on M. prasina tallus tavaliselt heledam rohteline.	Hajusalt üle Eesti, rohkem leide riigi idaosast.	üksikud
liikat	Ohustatud	Tallus lehtjas, kuni 10 cm läbimõõdus, pruun; talluse alapool viiljas-karvane, väikeste valgete täpikestega; hõlmad servas soomusjad isiidid. Viljakehad hõlmatippude alapool.	mets, niit	Metsades ning ka avatumates kasvukohtades, näiteks parkmetsades ja puusnititudel.	Kasvab peamiselt vanadel lehtpuudel, seejuures sageli sammaldunud puujalamitel, ning sammaldunud kividel. Puuliikidest on enim leide tammelt. Paaril korral leitud ka oksapuude jalamil.		Erineb kõigest teistest neersamblikest väikeste valgete täpikete esinemise poolest karvasel alaküljel. Väliselt mõnevõrra sarnasest perekonnast kilpsamblikud (Peltigera) saab neersamblike eristada viljakehade paiknemise järgi hõlmatippude alaküljel (kilpsamblikel asuvad viljakehad hõlmatippude ülaküljel).	Kaasaegseid leiukohti vähe. Neersamblikud on määratud vääriselupaikade indikaatoriks perekonna tasemel.	puuduvad
liikat	Ohualdis	Tallus koorikjas, näsajate või ogajate väljakasvudega, valge kuni helehall; järgib substraadi pinda (taimejäänused, samblatutid jms.), jättes pisipõõsaja mulje. Võivad esineda kumerad, valkjad soraalid. Viljakehad esinevad väga harva; läbimõõdus kuni 5 mm, nõgusa kuni lamedad kettaga, alusel nõõrdunud; ketas kahvatupruun-kirmeteta. Tallus ja viljakehad C+ punane.	soo	Kõik Eesti leiud on rabadest.	Kasvab maapinnal sammaldel ja taimejäänustel.		Ka mõned teised purasamblikud võivad kasvada üle sammalde, kuid nad on üldmüjelt siiski koorikjad, mitte pisipõõsajad või korraljad, sest puuduvad näsajad ja ogajad väljakasved.	Seni leitud Läänemaal, Raplamaal.	üksikud
liikat	Ohualdis	Tallus soomusjas kuni peaaegu lehtjas, pruunikashall; talluse alt paistab sageli välja must viiljas moodustis (hüpotallus); hõlmad kuni 1 mm laiused, hõlmade-soomuste servas ja pinnal pulkjad kuni harunevad isiidid, mis vahel on tipmiselt jämenenud.	mets	Vanemates leht- ja segametsades.	Kasvab peamiselt haaval ja laialehistel puudel, näiteks saarel.			Üsna sage, levinud hajusalt. Seni pole leitud mandri kaguosast ja läänesaartelt.	üksikud

likat	Äärmiselt ohustatud	Tallus lehtjas, 10–15 cm läbimõõdus, hall kuni pruun; talluse ülapiiril viidkhihta, mõnikord servas härmakihiga; alaküljel soonte võrgustik ja valdavalt harunemata ritsiind; hõlmaservades soraalid.	mets, niit	Kasvab vanemates leht- ja segametsades, samuti valgurikkamates kohtades, nagu puisniitudel.	Liiki võib leida lehtpuude jalamiel ja tüvel (näiteks pärnal ja tammel) ning sammaldunud kividel, harvem maapinnasammaldel.	Mõnevõrra sarnase lehtja talluse ja servasoraalidega on harilik neersamblik (<i>Nephroma parile</i>), mille talluse alaküljel on aga erinevalt kilpsamblikest koorikhiit ning puudub soonte võrgustik. Viljakahade olemasolul saab liike eristada viljakahade paiknemise järgi – neersamblikel asuvad need hõlmattippude alaküljel, kilpsamblikel ülaküljel.	Leitud võrdlemisi vähe Eesti erinevates piirkondades.	üksikud
likat		Tallus koorikjas, hõbedane kuni kreemikasvalge. Pükiindid läbimõõdus kuni 0,1 mm, mustad; hajusalt või joonena. Viljakahad periteetsiumid; lamendunud, läbimõõdus kuni 0,6 mm, mustad.	muu		Enim leide on saarelt, kuid liiki on leitud ka teistel lehtpuudel.	Mõnevõrra sarnaseid valkja talluse ja mustade periteetsiumitega samblikke leidub Eestis teisigi. Lükide kindlaks eristamiseks on vajalik mikroskopeerimine.	Leitud võrdlemisi vähe Eesti erinevates piirkondades.	üksikud
likat	Ohualdis	Tallus koorikjas, olivroheline kuni kollakaspruun, sageli ümbritleb tallust selge must joon (protallus); talluse pinnal hajusalt väikesed valkjad pseudotsüfelid. Viljakahad periteetsiumid; kerajad, läbimõõdus kuni 0,3 mm, mustad.	mets	Kasvab leht- ja segametsades.	Enim leide on saarelt, kuid liiki on leitud ka teistel lehtpuudel, sh näiteks halli lepal.	Teistest mustade periteetsiumiga liikidest eristab olivroheline kuni kollakaspruun tallus, mida piiritleb must protallus, ja hajusad valkjad pseudotsüfelid.	Leitud võrdlemisi vähe Eesti erinevates piirkondades.	üksikud
likat	Ohulähedane	Tallus mitterärgatav. Viljakahad nõopõõla-kujulised, kuni 1,5 mm pikkused, punakaspruuni jalaga; pea alaosa ning jalg tiheda punakaspruuni kirmega; pea ülaosa (matseedium) helepruun.	mets, niit, park	Liiki leidub sammikutes, puisniitudel ja vanades parkides.	Kasvab peamiselt vanade tammede pakul korbale.	Teistel nuiasamblikel on viljakahad kollase või valkja kirmega. Väikest nõopõõlakest meenutavad viljakahad on ka jalgsamblikel (<i>perikond Calicium</i>) ja varjusamblikel (<i>perikond Chaenotheca</i>), neist esimestel on aga pea ülaosa (matseedium) must, teistel tumepruun.	Hajusalt üle Eesti.	üksikud
likat	Ohualdis	Tallus mitterärgatav. Viljakahad nõopõõla-kujulised, kuni 1,2 mm pikkused, pruuni, lilla ja jalaga; pea alaosa valja (mõnikord lilaka) kirmega; noored viljakahad üleni kaetud kollakasvalge kirmega; pea ülaosa (matseedium) helepruun. Eosed helepruunid, 1-rakulised, ümarad, läbimõõdus 7–8 µm.	mets, park	Leiuikohad asuvad nii lehtmetsades kui vanades parkides.	Kasvab peamiselt vanemal laialehistel puudel, näiteks saarel ja tamme; korra leitud ka lehtpuu puidul.	Teistest nuiasamblikest on sale nuiasamblik eristatav võrdlemisi suurte eoste ning pea alaosas oleva tiheda valge kirmega kombinatsiooni järgi. Väikest nõopõõlakest meenutavad viljakahad on ka jalgsamblikel (<i>perikond Calicium</i>) ja varjusamblikel (<i>perikond Chaenotheca</i>), neist esimestel on aga pea ülaosa (matseedium) must, teistel tumepruun.	Leitud võrdlemisi vähe Eesti erinevates piirkondades. Nuiasamblikud on määratud vääriselupaikade indikaatoriks perekonna tasemel.	üksikud
likat	Ohualdis	Tallus mitterärgatav. Viljakahad nõopõõla-kujulised, kuni 0,8 mm pikkused, hallika jalaga; pea alaosa valge kirmega; noortel viljakahadel peaosale helekollase kirmega; pea ülaosa (matseedium) helepruun. Eosed helepruunid, 1-rakulised, ümarad, läbimõõdus 3–3,5 µm.	park	Võrk-nuiasamblikku leidub eeskõige võrdlemisi valgusrikkamates kasvukohtades, nagu vanades parkides.	Kasvab peamiselt vanadel laialehistel puudel; enim leide on teada jalakalt, aga leitud ka teistel liikidel ning korra ka lehtpuu puidul.	Teistest nuiasamblikest on võrk-nuiasamblik eristatav väikeste eoste ning pea alaosas oleva valge kirmega kombinatsiooni järgi. Väikest nõopõõlakest meenutavad viljakahad on ka jalgsamblikel (<i>perikond Calicium</i>) ja varjusamblikel (<i>perikond Chaenotheca</i>), neist esimestel on aga pea ülaosa (matseedium) must, teistel tumepruun.	Eestis hajusalt võrdlemisi vähestes kohtades. Nuiasamblikud on määratud vääriselupaikade indikaatoriks perekonna tasemel.	üksikud
likat	Ohulähedane	Tallus lehtjas, kuni 6 cm läbimõõdus, tõusvate ümardunud hõlmadega; ülaküljel hallikas kuni pruunikas, niiskena erkroheline. Viljakahad hõlmade keskel, tallusesse süüvitud lohudes, pruunid, läbimõõduga kuni 6 mm; eeskotis 4 eost.	kivi, niit	Kasvab paepankadel ning loopealsetel.	Paljandunud lubjakivi ja lubjarikkal mullal, tihti ka sammaldel.	Võrdlemisi sarnane on kaheoseline lohksamblik (<i>Solorina bispora</i>), mida Eestis on ühel korral leitud Muhust; sellel liigil on tallus väiksem (läbimõõdus kuni 1 cm) ja eeskotides sisaldub 2 eost.	Lääne- ja Põhja-Eestis, enim leide on Saaremaal.	üksikud
likat	Ohustatud	Tallus lehtjas, kaheoseline – viljakehi ümbritleb rohevetikaid sisaldav kitsas (kuni 0,5 cm) helehall talluseriba (märgjää roheline), ja selle ümber on pruunikas, tsüanobaktereid sisaldav kõbruline-käsnja tallusesosa (kuni 5 cm). Viljakahad talluse lohudes, kuni 5 mm läbimõõdus, kastan- kuni mustjaspruunid.	niit	Kasvab loopealsetel.	Lubjarikkal maapinnal.	Harilikul ja kaheoselisel lohksamblikul (<i>Solorina saccata</i> , <i>S. bispora</i>) on sarnased talluse lohudes paiknevad viljakahad, kuid nende tallus ei ole ümbritletud pruunika, tsüanobaktereid sisaldava kõbrulise-käsnja tallusesosaga.	Üksikutes kohtades, kaasaegsemad leiud Lääne-Eestist.	üksikud
likat	Ohustatud	Tallus poollehtjas, rosettja kujuga, kuni 6 cm läbimõõdus, keskosas pragunev, servaosas väikeste hõlmadega, rohekasvalge, valge härmakihiga. Viljakahad kuni 3 mm läbimõõdus, helepruuni ketta ja peene valkja servaga.	niit	Peamiselt loopealsetel.	Kasvab maapinnal lubjarikkal mullal ja liival, ka maapinnasammaldel.		Leitud vaid Saaremaal.	üksikud
likat	Ohulähedane	Tallus lehtjas kuni põõsasjas, kuni 5 cm läbimõõdus, kollane; hõlmad ristlõikes ümmargused või lamedad (siis paksu hõlmaservaga); südamikukhiit erekollane; tallusel sageli väikesed mustad nääsajad pükiindid. Võivad esineda viljakahad; kuni 8 mm läbimõõdus, pruunid.	niit	Kasvab loopealsetel.	Peamiselt lubjarikkal maapinnal, kuid võib samas kasvukohas levida ka kadakatele.	Kadakatel kasvavad isendid on lamedate hõlmadega ja väga raskesti eristatavad kadaka-rebasekõrvast (<i>Vulpicida juniperinus</i>). Samasse perekonda kuuluval männi-rebasesamblikul (<i>Vulpicida pinastri</i>) on talluse servades erekollased soraalid. Teised kollase tallusega samblikud, nt korpsamblikud (<i>Xanthoria</i>), erinevad selle poolest, et neil on südamikukhiit valge (mitte kollane nagu rebasesamblikel).	Peamiselt Lääne-Eestis, kõige sagedasem Saaremaal.	vähe
likat	Ohustatud	Tallus lehtjas, väike, kuni 3 cm läbimõõdus, hallikas- või kahvatukollane; hõlmad substraadile liibuvad, lamendunud, kitsad (kuni 1 mm laiad); talluse ülaküljel heledamad laikjad soraalid.	muu		Kasvab graniitkividel; Eestis leitud peamiselt kivikibul.	Sarnasel, enam-vähem sama värvi ja samuti soraalidega pais-põijasamblikul (<i>Arctoparmelia incurva</i>) on hõlmad kumerad ja soraalid peajad.	Võrdlemisi vähestes kohtades, peamiselt Põhja-Eesti rannikuaarsel aladel ja saartel.	üksikud
	Ohulähedane	Meenutab saksa lambakoera, aga pea, rind ja kael on laiemad ning jalad tugevamad. Saba hoiab sirgu. Jälg on koera omaga võrreldes kitsam ning pikem, tavaliselt 9–11 cm, jäljerida on tavaliselt nõorsirge.	mets, soo, võsa	Varjulistes metsades, rabades ja võsastikes.	Jooksuvaeg jaanuaris-veebruari. Kutsikad sünnivad mais.	Hundi ja koera hübridid.	Pesa rajatakse varjulisse, raskesti ligipääsetavasse kohta veekogu lähedale.	
	Ohulähedane	Keha katab okkaline nahk, pea on pika koonuga, väikeste silmade ja kõrvade ning lühikeste kaelaga.	mets, põld, asula, park, aed	Metsades, kultuurmaastikel, linnaparkides, koduaedades.	Talveuni kestab oktoobrist-novembrist kuni märtsi-aprillini.	Kaelussüü – tema nägu ja kõht on erinevalt harilikust süüist kohvipruun. Samuti on tal valge kaelus.		
	Ohustatud	Pikkus 25–30 mm. Pruunikas-must, suhteliselt lühikeste tundlatega. Väimusest sarnane harilikul käännusikuga.	mets	Männikud	Puutüvedel	juuni–juuli	Põhja-Eesti, Järvselja, Puhtu	

	Äärmiselt ohustatud	Pikkus 21-31 mm. Must, ovaalse kumera kehaga, kattetivad tipul tõmbi ogaga	asula	Peamisel keldrites, tallides, vanades majades	Substraat pole määratud, mitmel pool segatoidulised	kogu suvi	Blaps lethifera	Kogu Eestis	
	Äärmiselt ohustatud	Pikkus 16-24 mm. Ülalit keha pronksjas, alakülj ja kattetibade küljed prohelised	mets	Salumetsa tüübirühm, tammikud	Puude okstel	juuni	Sarnaseid liike ei ole	Kogu Eestis	vähe
	Ohualdis	Tallus põõsasjas, rohekaskollane, kahar, niitjad harud sisaldavad valget keskjuhet; harud ühetasased, mitte lohklilikud; soraalid sageli tasapinnalised või kergelt nõgusad, piklikud-väljavenitatud.	muu		kuusel ja kasel			Sage, levinud hajusalt nii mandriosas kui läänesaartel.	
	Ohualdis	Liibuv, serv õhuke, valge; radiaalkuline, servas nõõritaolised seeneväädid; torukestepind kreemikas, poorid nurgelised.	mets	Loometsades.	Kooreta kuuse lamapuidul, harva teiste okas-ja lehtpuudel.	mai - september	Kõdunäats (<i>Ceriporiopsis mucida</i>), puidu-kiudpoorik (<i>Fibroporia vaillantii</i>)		
	Ohulähedane	Tünni- kuni kettakujuline viljakeha, läbimõõduga 1-4 cm, ülapiind (eoslava) on must, läikiv; välispiind mustjaspruun, peenikemeliselt ebemeline, nõgise pinnaga.	mets	leht-, segametsades	kogumikena koorega kaetud lehtpuu okstel ja tüvedel, meelasti tammedel	august - oktoober			
	Ohualdis	Taim alusel puhmasjalt harunenud, rohketes kõrttega. Lehed kuni 5 mm laiad, karedate. Keeleke kuni 6 mm pikk, tipus hambuline. Õisik on pööris, mis on üsna suur, sageli üle 30 cm pikk. Ohe 5-8 cm pikk, kare. Kõrgus 30-100 cm.	põld, joonobjektid	Põldudel, teeservadel.		juuni, juuli		Umbrohi teraviljades. Hajusalt.	
	Ohualdis	Puitaim, põõsas. Lehed munajad, tõmbi tipuga, saagja servaga, umbes 1,5-3 x 1-2 cm. Tüve koor pruunikas. Aastavõrsed vahatäpikestega, hõredalt karvased, hiljem paljad. Kõrgus 1-3 m.	soo, kallas	Rabaservadel, siirdesoodes, madalsoodes, kraavikallastel.		mai-juuni			
	Ohualdis	Väikeste tuttidena kasvav hallikas- või lillakasroheline taim. Lehetuped karvased. Õisik on pööris, hõre ja laiuv, kuni 30 cm pikk. Pähikud 15-20 mm pikad, paljad. Kõrgus 30-50 cm.	põld, joonobjektid, asula	Teraviljapõldudel, teeäärtes, raudteedel, prahipaikadel.		mai-juuli			
	Ohualdis	Varre tipul üks pähk, emas-ja isasõied asuvad eri taimedel. Kasvab hõreda kogumikuna, lehed harjasjad ja enamasti siledad. Põisik aneneb lühikeseks nokaks järsult, põisiku katteleht munajas, pruun. Kõrgus 10-30 cm.	soo, niit	Siirdesoodes, soostunud niitudel, rabades.		mai, juuni			
	Ohualdis	Varrede neljakandilised, lehed heierohelised ja rootsutud, juurmised võsundid väga lühikesed. Emakasuse ruulataoline. Kroonleht 4-6 mm pikk. Kõrgus 20-80 cm.	niit, rannik	Niisketel niitudel, mererannikul.		juuni-august		Peamiselt läänesaartel.	
	Ohualdis	Kogu taim näarmekarvane, haisev ja kleepuv. Lehed kolmnurksed, sõrmjagused. Õied enamasti kahekaupa. Kõrgus 20-60 cm.	raiesmik, põlendik, mets	Segametsade raiesmikel, põlendikes, metsasihtidel.		(juuni) juuli, august			
	Ohualdis	Vars peenike, rohkesti harunenud, alumises osas lihkarvane. Lehed lineaalsed - 1-2 x 0,2-0,3 cm, paiknevad varrel vastakult. Õied rooskaspunased, u. 5 cm läbimõõduga, niitjatel raagudel. Kõrgus 5-20 cm.	põld, joonobjektid, asula	Põldudel, teeservadel, jäatmaadel.		juuni-september (oktoober)		Harva, peamiselt Kagu-Eestis.	
	Ohualdis	Huulõieliste sugukonnast, krooni alumise huule külghõlmade asemel vaid väikesed hambakesed. Õied 1,5-2,5 cm pikkused, lillakaspunased. Lehed sõdajasmunajad, rootsulised. Kõrgus 10-90 cm.	mets, rannik, võsa, joonobjektid	Pangaaluses metsas, võsastikes, teeservadel.		(mai) juuni-august (oktoober)		Harva, peamiselt Põhja-Eestis.	
	Ohualdis	Õied helesinised, väikesed (läbimõõt 3-4 mm), krooni neelus kollased mähksomused. Tolmukad ei ulatu krooni neelust välja. Tupp aluseni pikkadeks hõlmadeks lõhestunud. Viljad kolmekandilised, kantidel haakuvate ogadega. Lehed kuni 1 cm laiad, karedate. Värsked taimed nõrga hiirehaisuga. Kõrgus 10-50(70) cm.	asula, joonobjektid, põld	Elamute ümbruses, teede ja põldude ääres, kehvelal liivasel ja kruusasel pinnal.		juuni, juuli			
	Ohualdis	Kõik lehed taimel on juurmise kodarikuna, õieroad lehtedest palju lühemad. Õied pisikesed, roosad, lehtede kaenlas. Lehed tõmbitipulised ja paljad. Kõrgus 3-5 cm.	kallas, veekogu	Seisva või aeglase vooluga veekogude mudastel kallastel ja madalas vees.		juuni-oktoober		Peamiselt mererannikul.	
	Ohualdis	Lamavate või tõusvate vartega, varred alumistest sõlmekohtadest juurduvad. Lehed varrel vastakud (harvem vahelduvad), kuni 1 cm pikad. Õied kellukjad, kuni 0,5 cm pikad, üksikult lehtede kaenlades. Kroonlehed roosad või valged (sageli puuduvad). Kõrgus 2-25 cm.	soo, kallas, põld	Madalsoodes, veekogude kallastel, niisketel põldudel.		juuni-august (september)			
	Ohualdis	Lehed juurmise kodarikuna, kollakasrohelised, lihakas, terved, peamiselt pinnalt libedad, servadest sageli rullunud. Õied ühekaupa varre tipul. Õied sinakasillad, väga harva valged, õiele suhu vaadates paistavad neelus pikad valged karvad. Õiekannus umbes krooni pikkune.	niit, soo	Niisketel niitudel, soodes.		juuni, juuli			
	Ohualdis	Meenutab lopsakate õitega aialille. Õied sinised, kellukjad, tpmises püramiidjas õisikus. Lehed sulgjad, rohketes lehekestega. Kõrgus 50-100 cm.	niit, aed	Niisketel niitudel, lütaimena aedades.		juuni, juuli			
	Ohualdis	Puitaim (põõsas). Lehed hallikasrohelised. Lehekestes hambad teravad. Õksad sirged, koor hallikasroheline. Ogad püst kõverdunud, kitsa alusega. Õied roosad, viljad oranzhid või punased, viljade läbimõõt kuni 2 cm. Kõrgus 0,5-2m.	lagendik, park, joonobjektid	Legendikel, parkides, teede ääres.		juuni			

	Ohualdis	Puittaim. Lehed mõlemalt poolt valgeviltjad, vaid alumised täiskasvanud lehed võivad olla üksnes hõredalt karvased. Noored võrsed valgeviltjad, vanemad paljad. Kõrgus 0,5-1m.	soo, niit	Siirdesoodes, märgadel soistel luhtadel.	mai, juuni		Paiguti mandriosas, saartel väga haruldane.	
	Ohualdis	Puittaim. Meenutab kõige rohkem mustikat või sinikat, kuid lehed on pealt rohirohelistes ja alt sinakasrohelised, eendovate roodudega, tervservalised ning põõsad on marjadeta nagu pajud ikka. Kõrgus 30-80 cm.	soo, mets	Siirdesoodes, soometsades.	mai, juuni			
	Ohualdis	Lehed niitjad, punakad, kimpudena, ebavõrdse pikkusega, teravatipulised. Kroonlehed roosakad või helelillad. Tupplehed laia kileja äärisega, kroonlehtede pikkused või veidi pikemad. Vilil on kupar, on tupplehtede pikkune. Kõrgus 4-20 cm.	põld, joonobjektid	Umbrohuna põldudel, söötidel, teede ääres	juuni, juuli			
	Ohualdis	Lehed kuni 15x5 mm, ümara aluse ja terava tipuga, pisut lihakad, paljad, ülespoole suunatud. Õite kandeledhed rohtsed, õiekroon tupest pikem. Kroonlehed valged. Kõrgus 5-20 cm.	soo, kallas	Soodes, kinnikasvavate järvede kaldail.	juuni-august			
	Ohualdis	Lehed 10-15 x 2-5 mm. Vars nõrk, murduv, sõlmekohtadest juurduv. Õisikud pisikesed, kinnituvad lehekaenlisse, õite kandeledhed kilejad. Õiekroon tupest lühem. Kroonlehed valged. Kõrgus 5-30 cm.	soo, veekogu	Soodes, allikate ümbruses, kraavides.	juuni-august		Paiguti, saartel ja Kesk-Eestis haruldane.	
	Ohualdis	Õis kollane, krooni alumine huul lame ja lai. Peale õitsemist õieraad püstised. Kõik lehed ühesugused, püünisõittega. Kõrgus 10-30 cm, veesine osa 0,6-1,5 m.	veekogu, turbauk	Seisvates ja aeglaselt voolavates vetes, turbaaukudes, kraavides, lompides.	juuni-september	Ilma õieta ei ole eristatav harilikust vesihernest. Erinevus - harilikul vesihernel õied oranzhikaskollased. Krooni alumine huul kokku surutud. Peale õitsemist õieraad loojalt allapoole kaardunud.	Seni leitud ainult Saaremaal, haruldane.	
	Ohualdis	Vars lamav, lühikarvane. Lehelaba 3-7(9) hõlmaline, sõrmroodne, kaetud lühikeste karvadega. Õied üksikult lehekaenlals. Õied väikesed, helesinised. Vilil on kupar, pea-aegu kerajas.	põld, joonobjektid	Põllu- ja teeservadel.	mai, juuni		Väga haruldane, peamiselt Saaremaal.	
	Ohualdis	Rand-luidekaera ja jäneskastiku hübriid. Vähesinev ja raskesti määratav liik.	nõmm, rannik	Mereäärsetel luidetel.				
	Ohulähedane	Õied valged. Iseloomulik on 0,7-3 cm pikkune rippuv osakits. Lehed pealt läikivad, kaheli- või kolmeisulgiad. Kõrgus 10-80 cm.	asula, aed, park	Prahaikades, aedades, parkides.	juuni-oktoober			
	Ohulähedane	Lehed 1-3 mm laiad, vahel rullunud, siledad, hallikas- või tumerohelised. Õisik on pööris, 2-5 cm pikk, selle harud siledad, pööris kollasekirju. Kõrgus 6-30 cm.	rannik	Niskel või soostunud mererannal ülevajutuspiirkonnas.	juuni, juuli			
	Ohulähedane	Varred loojalt tõusvad või pea-aegu lamavad. Varred ja juurmiste lehtede rootsud lidus karvadega. Juurmised lehed ümarneerjad või neerjad, kausja kujuga, rohelised või kollakad, pealt paljad, alaküljel üksikute karvadega. Hõlmad piklikud ebakorrasel hambulised, nende vahelised sälgud sügavad. Õied rohelised, õiepõhjades välispind ja õieraad paljad. Kõrgus 10-50 cm	niit, mets, park, aed	Kuivematel niitudel ja puisniitudel, hõredates metsades, parkides, aedades.	mai, juuni			
	Ohulähedane	Lehe äärmised hõlmad lahus. Hõlmad kaarjad või poolümarad. Lehehambad ebasümmeetrilised; varrelehtede abilehed hõlmised; varrelehed suured, hästiarenenud. Varred ja juurmiste lehtede rootsud ülespidi suunatud karvadega. Juurmised lehed hallikasrohelised, neerjad, mõlemal küljel thekarvased. Juurmiste lehtede abilehed heledad. Õisik tihe, õied kuni 3 mm pikad, õiepõhjad kellukjad, paljad. Kõrgus 10-45 cm.	niit, mets	Puisniitudel, metsalagendikel.	juuni			
	Ohulähedane	Varre karvad püstiselt lidus; lehe äärmised hõlmad lahus; lehed alaküljel paljad kuni üksikute karvadega. Juurmised lehed rohirohelistes, neerjad, pealt paljad. Hõlmad lühikesed, poolümarad, sälgud puuduvad. Lehehambad teravad, tipmine hammas teistega ühepikkune. Õied rohirohelistes, õiepõhja väliskülj ja õieraad paljad. Kõrgus 20-40 cm.	niit, mets	Niitudel, hõredates metsades.	mai-august			
	Ohulähedane	Lehehambad teravad, ebasümmeetrilised. Varred ja juurmiste lehtede rootsud kaetud allapoole suunatud karvadega. Juurmised lehed laineerjad, rohirohelistes, hõrekarvased, ka rood lehe alaküljel. Hõlmad lühikesed, kaarjad, nurk äärmiste lehehõlmade vahel suur. Õied rohelised, õiepõhja välispind ja õieraad paljad. Kõrgus 15-40 cm.	mets, võsa, park	Metsalagendikel, võsastikes, parkides, eriti koos sarapuuga.	juuni, juuli			

	Ohulähedane	Lehe äärmised hõlmad katavad teineteist või ulatuvad kokku. Juurmised lehed lamedad; lehehõlma tipmine hammas teistega ühesuurne; välistupplehed tupplehtedega enam-vähem ühesuursed. Varred ja juurmiste lehtede rootsud lüüds karvadega. Juurmised lehed pealt paljad, alaküljel karvased vaid rootudel, ümarad, rohirohelised. Hõlmad poolkaarjad, nürid, korrapäraselt hambulised, nende vahel sügavad sälgud. Õite läbimõõt 3,5-4 mm, õiepõhjade välispind ja õieraod paljad. Kõrgus 15-30 cm.	niit, võsa	Niitudel, karjamaadel, võsastikes.	juuni, juuli			
	Ohulähedane	Lehe äärmised hõlmad lahus. Varred püstised. Juurmised lehed lamedad; lehehambad laiad, lühikesed ja teravad. Varred ja juurmiste lehtede rootsud ülespoole suunatud karvadega. Juurmised lehed pealt paljad või üksikute karvadega, alaküljel karvased, kollakatrohelised, ümarmeerjad. Õied kollased, õiepõhjad ja õieraod paljad. Kõrgus 20-60 cm.	niit	Niitudel.	juuni, juuli			
	Ohulähedane	Vars rujuks, jämme, sageli punakas, ainult üsna õisikute alusel tihedalt lühikarvane. Alumised leherootsud rujujad. Lehed suured (alumised 80 cm pikad), suure põisja tupega, kaheli- või kolmelsulgjad. Kroonlehed rohekad. Liitsarikad suured (15 cm läbimõõduga), kerajad, 20-40 pehme karvase kiirega. Katis puudub, osakats koosneb paljudest naaskelajatest lehekkestest. Kõrgus (75)100-180(250) cm.	rannik, kallas	Mererannikul ja jõgede kallastel.	juuni-august		Paiguti rannikualadel, peamiselt Lääne-Eestis.	
	Ohulähedane	Meenutab kidurat, juurmiste lehedeta ja püstise varrega kortslõhe. Varrelehed 0,5-1,5 cm pikad, sügavalt kolmehälmalised. Õied kollakatrohelised, väga väikesed. Kõrgus 2-20 cm.	põld	Umbrohuna põldudel.	mai-september		Ainult Saaremaal. Väga harva.	
	Ohulähedane	Tumeroheline taim. Vars tihedalt lehistunud, lehed hambulis-loogelise servaga, katavad üksteist. Luubiga vaadates on nii varrel kui lehtedel väikesed harunenud karvad. Õied valged. Viljad tihedas kobaras, vili on kõder, püstihoidev. Kõrgus 20-70 cm.	kallas, mets, niit, võsa	Kraavi- ja jõekallastel, metsaservadel, niitudel, põõsastikes.	mai, juuni		Paiguti mandriosas.	
	Ohulähedane	Õisikud tipmistes liitõisikutes, enam-vähem ühel kõrgusel, vähesed võrkja villaga, 3-4 cm läbimõõduga. Leherootsud seest säiskad, ei ole õõnsad. Lehed karekarvased. Kõrgus 80-150 (300) cm.	asula, rannik, võsa	Elamute ümbruses, teede ääres, prahipaikadel, ka rannapõõsastikes.	juuli-september		Harva, rohkem mandri lääneosas.	
	Ohulähedane	Lamava, nõrga, kuid kareda varrega, varrel ogad allapoole käärdunud. Õied paarikaupa lehtede kaenlaits. Õied lillad (helesinised), valgete müksoomustega, väikesed, (läbimõõt 3 mm). Varrelehed karedad. Pikkus 15-60(70) cm.	asula, rannik	Prahipaikadel, jäätmaadel, rannikul.	mai-august			
	Ohulähedane	Taim sageli kollakatroheline. Keskmised või ülemised varrelehed rootsutud, alusel kõrvakestega. Lehed suure tipmise hõlmaga. Varrelehed enam-vähem paljad, juurmised lehed mõnikord karvased. Vili on kõder, kõdrad hoiduvad vastu vart, ka varreharud püstised. Kõrgus 30-100 cm.	niit, kallas, veekogu, joonobjektid, põld	Niisketel kasvukohtadel: niitudel, kallastel, kraavides, teeäärtel, umbrohuna põldudel.	mai-juuli			
	Ohulähedane	Puittaim. Tõusva varrega põõsas. Lehed ümarad, tõmbi tipuga, umbes sentimeetrise läbimõõduga. Võrsed kaua karvased, koor pruunikas. Kõrgus 0,3-2 m.	soo, mets	Siirdesoodes, rabades, rabastavates metsades.	aprill, mai		Mandriosas tavaline, saartel haruldane.	
	Ohulähedane	Raotud pähkud kinnituvad varrele kahe realiselt, moodustades lapiku täha. Õied roostepruunid, ühes lapikus õisikus on tavaliselt 10-15 pähkut ning õisik on pikem kui 2 cm. Varred veidi lapikud või ülaosas kolmekandilised. Kõrgus 10-30 cm.	niit, rannik	Niisketel niitudel veekogude lähedal, ka rannikul.	juuni, juuli			
	Ohulähedane	Eostaim. Steriilne lehtaoline osa tunduvalt madalam, kui fertiilne õietaoline osa. Lehehõlmad terved, ümarad. Leht piklik, pea-aegu rootsutu, algab taime alumisel kolmandikul. Kõrgus 10-25 cm.	niit	Kuivematel niitudel.	juuli, august			
	Ohulähedane	Pisike kare taim. Õied valged. Lehed varrel vahelduvalt. Lehed lühidalt teritunud tipuga, hallikatrohelised, vähemärgatavate külgroodudega. Viljad tuhmid, krobelsed, pruunikad. Kõrgus 20-40 cm.	põld, asula, rannik	Põldudel, jäätmaadel, rannikul.	(mai) juuni-august		Paiguti, sagedasem Põhja- ja Lääne-Eestis	
	Ohulähedane	Viljadeta vestähti enamasti ei saa määrata, lehed on väga suure varieeruvusega. Ujulehed tipul laienenud. Viljad pea-aegu sama pikad kui laiad, 1,2-1,5 mm läbimõõduga, väga kitsa tiivasarnase kandiga või tiivutud, helepruunid. Pikkus 3-30 cm.	veekogu	Kraavides, lompides, ojaes.	mai-juuli (määratav peale õistmist, viljade järgi)			
	Ohulähedane	Viljadeta vestähti enamasti ei saa määrata, lehed on väga suure varieeruvusega. Ujulehtedeta, kõik lehed ühelaisused, ühe rooga. Viljad ümmargused, kuni 2,5 mm läbimõõduga, laiatiivuliste kantidega. Pikkus 10-50 cm.	veekogu, rannik	Madalates järvedes, aeglaselt voolavates vetes, ka riimvees.	juuni-september (määratav peale õistmist, viljade järgi)		Harva, peamiselt Ida-Eestis.	

	Ohulähedane	Viljadeta vesitähiti enamasti ei saa määrata, lehed on väga suure varieeruvusega. Ujulehed enamasti äraspidimunajad. Varieerub tugevasti suuruselt ja kujult nagu vesitähitelde kombeks. Viljad laiusel pikemad, umbes 0,8-1 mm pikkused, äraspidimunajad, valminult mustjad. Viljad emakasudmeta. Pikkus 4-30 cm.	veekogu, asula, joonobjektid	Kraavides, lompides, märgadel teedel.		mai-september (määratav peale õitsemist, viljade järgi)			
	Ohulähedane	Viljadeta vesitähiti enamasti ei saa määrata, lehed on väga suure varieeruvusega. Veesisesed lehed alati elliptilised või kõige laiemad tipu lähedal, ujulehed mitmesuguse kujuga. Viljad läbipaistvate kantidega, kuni 2 mm läbimõõduga, püsivate emakasudmetega. Pikkus kuni 40 cm.	veekogu, rannik	Ojades, lompides, järvedes, lahtedes, jõekoolmetes.		mai-juuli (määratav peale õitsemist, viljade järgi)			
	Ohulähedane	Kogu taim silmapaistvalt harali hallikate karvadega, jäik, lehti tavaliselt üle 10, lehed hoiduvad püsti, taime aluse suunas muutuvad järjest suuremaks. Õietupe tipud tõmbid ja kuni 5 mm pikad. Õis helesinine. Kõrgus 30-130 cm.	niit, mets	Kuivaldel niitudel, metsaservadel.		juuni, juuli	Sarnaneb kerakellukaga, kerakellukal lehed varrel enam-vähem rõhtsalt, lehti vähem kui karedal kellukal.		
	Ohulähedane	Varre tipul üks pärik. Ainuke ühepäikulistest tarnadest, mis moodustab mättaid. Isas- ja emasõied eri taimedel. Lehed niitjad, vartesarnased, pisut karedate servadega. Põisik aheneb sujuvalt pikaks kändunud nokaks, põisiku katteleht piklik ja terav. Kõrgus 10-30 cm.	soo, niit	Lubjarikastes madalasoodes, soostunud niitudel.		mai, juuni (parem on tarnasid määrata valminud viljadega kui õitsvana)		Paiguti Lääne-Eestis, mandri kaguosas puudub.	
	Ohulähedane	Kaovab tugevate mätastena, väga jäikade vartega. Varrel pähikuid rohkem kui üks, pähikud väliselt üksteisega sarnased. Lehetuped pruunid, pole külsed. Leht 3-7 mm laiune. Õisik tihed, 3-10 cm pikkune. Põisik 2,5-3 mm pikk. Põisiku katteleht pruun, valge kileja servaga, umbes põisiku pikkune. Põisik laimunajas, pruun, pika nokaga. Kõrgus 50-100 cm.	soo, veekogu	Lammisoodes, sookraavides.		mai, juuni (parem on tarnasid määrata valminud viljadega kui õitsvana)			
	Ohulähedane	Varrel pähikuid ainult üks. Varte tipudes 2-5 kollakat piklikku põisikut, mis asetsevad meenutavad ilma rõngata Mercedese märki. Lehed niitjad, tähelepandamatud. Kõrgus 8-30 (40) cm.	mets, soo	Rabastuvates männimetsades, rabaservas.		juuni (parem on tarnasid määrata valminud viljadega kui õitsvana)			
	Ohulähedane	Varrel pähikuid ainult üks. Ühekojalised taimed, pähikute tipul isasõied, alusel emasõied. Põisikud valminult alla kändunud, tumedad ja läikivad. Lehed niitjad, renjad, ristlõikel oad kujuga. Kõrgus 10-25 cm.	niit	Soostunud niitudel.		mai, juuni (parem on tarnasid määrata valminud viljadega kui õitsvana)	Meenutab raudtarna, erinevalt raudtarnast ei moodusta märkimisväärselt mättaid ning isasõisik asub emasõisikust kõrgemal (taimed ühekojalised).	Lääne-Eestis tavaline, idaosas harva.	
	Ohulähedane	Alumise emasõisiku kandleht ulatub tervest õisikust pikalt üle. Lehed tumerohelised, 1,5-2,5 mm laiad, lamedad. Pähikud väliselt üksteisega sarnased. Põisikuid pähikus rohkem kui kolm. Põisikute kattelehed valged, kilejad ja õisikust lühemad. Põisik lõhestunud lameda nokaga. Kõrgus 30-60 cm.	mets	Varjulistes niisketes metsades.		mai, juuni (parem on tarnasid määrata valminud viljadega kui õitsvana)			
	Ohulähedane	Maapealsete, sageli ka veesistete roomavate võsunditega taim. Kollakasroheline, pehmete lehtedega. Lehetipp paatjas nagu nurmikatel. Keeleke 3-5 mm pikkune. Õisik 5-20 cm pikk, laiuv, rõhtsate harudega, püramiidjas. Kõrgus 20-60 cm.	veekogu	Veekogude madalas kaldavees.		juuni, juuli			
	Ohulähedane	Õied enamasti kinnasjas õisikus, ühel kõrgusel, roosad. Juurmised lehed äraspidimunajad. Varrel lehed vastakud, pikikeelilistilised või süstjad, 5 ebaseelge rooga. Vars neljakandiline. Kõrgus 10-45 cm.	joonobjektid, raiesmik, asula	Teeservadel, raiesmikel, jäätmaadel.		juuni-september		Eelistab hõredalt taimestunud pinnast.	
	Ohulähedane	Taim üheastane, kleepuv, kuivarnud juba suve hakul. Õite kandlehed kuni poole kandlehe laiuse kileja äärisega, õisik hõre, õieraad on õitest pikemad. Õied valged. Vars ja lehed liht- ja näarmekarvased. Lehed kuni 8 mm pikad ja kuni 6 mm laiad. Kõrgus (2)5-20(30) cm.	niit, loodudel, joonobjektid	Kuivaldel puisniitudel ja niitudel, loodudel, teeservadel liivastel kohtadel.		mai, juuni	Sarnane on madal kadakaer, kuid madalal kadakaeral on õite kandlehed kitsa kileja äärisega, õisik tihed - õite raad õitest palju lühemad. Madal kadakaer mandril ei levi.		
	Ohulähedane	Näeb välja nagu "karvane naat" - erinevalt naadist on kogu taim pehme karvane, teistmoodi aromaadne. Vars sõimekohtadest jätmenenud. Liitsarikas 12-20 sileda kiirega. Üldkatis puudub või koosneb ühest kidurast lehekest. Kõrgus 60-120(170) cm.	niit, joonobjektid	Niiskematel viljakatel niitudel, teeservadel.		juuli, august		Sagedasem ida- ja Lõuna-Eestis, puudub saartel.	
	Ohulähedane	Viirpuude määramine on väga keeruline. Puittaim. Lehtede külgrööd lõpevad nii hammaste tipudes kui ka vahekohtades. Lehed kuni 5 cm pikad, 5(7)-hõimalised, laielliptilised, rombid või lai-äraspidimunajad. Pealt hõredalt karvased, alt roodudel karvased. Leheroots lehelaba pikkune, noorelt karvane. Viil punane, karvane, 0,8-1,2 cm pikk. Kõrgus 5-8 (11) m.	mets, põld, kivi	Lehtmetsades, metsaservades, põllupeenardel, kiviaedade ääres.		mai, juuni		Saaremaal küllalt tavaline.	
	Ohulähedane	Viirpuude määramine on väga keeruline. Puittaim. Tugevate asteledegaga põõsas. Lehe alakülje roodude nurkades karvutid. Õiepõhjad väljast karvased. Tupplehed kaks korda laiusel pikemad. Viljad 6-12 mm laiad. Kõrgus kuni 7 m.	mets, võsa	Metsalagendikel, põõsastikes.		mai, juuni		Harva Saaremaal ja Abruhal.	

	Ohulähedane	Väikeste mätastena kasvav taim. Lehed 1-3 mm laiad, lehelaba suhteliselt tugeva kes krooga, lame. Lehed ja lehetuped paljad, pehmed. Keeleke kuni 1 mm pikk, tömp. Õisik kahekülgne. Õisik pööristähk, kitsas, loogelise teljega. Kõrgus 20-60 cm.	Niit	Niitudel.				Paiguti, tavaline Saaremaal ja Kagu-Eestis.	
	Ohulähedane	Sõnajalgtaim. Eostaim. Lehelaba liitsulgajas, üldkujult süstjas, väga õrn, roheline. Leheroots väga peenike, habras, labast lühem, sõkalsoomustega. Kõrgus 10-30 cm.	kivi	Paepagudes ja kivimüüridel.	juuli, august			Paiguti, sagedam Lääne-Eestis.	
	Ohulähedane	Hallikasroheline, enamasti tihedalt asetunud lehtedega taim, lehed muutuvad varre tipu poole kord-korral väiksemaks. Allosas tihed lehekodarik. Õied valged. Kroonlehed tupplehtedest märgatavalt pikemad. Vili on kõder. Viljaraod kuni poole kõdra pikkused. Kõrgus 4-25 cm.	kivi	Kuivadel ja pähkesepealistelstel paealadel.	mai-juuli			Lääne- ja Loode-Eestis	
	Ohulähedane	Sõnajalgtaim. Eostaim. Väliskujult tugeva olemisega taim. Lehed pikad ja kitsad, veidi nahkjad, jälgad, lihtlajad, omajäse sissepressitud mustriaga. Leheroots labast pisut lühem, sõkalsoomustega. Kõrgus 20-40 cm.	mets, soo	Soostunud metsades, rabaservadel.	juuli-september				
	Ohulähedane	Sõnajalgtaim. Eostaim. Lehed tumerohelised, hõreda lehrtrina, enamasti talvehaljad. Lehtede teise järgu alumine leheke moodustab esimese leheke pikkusest vaevalt kolmandiku. Sõkalsoomuseid väga palju, nende tumepruun keskosa enamasti selgepiiriline. Tugeva luubiga vaadates võib näha tumepruune eosid. Kõrgus 40-100 cm.	mets	Varjulistes metsades.	juuli, august				
	Ohulähedane	Varre tipus üks pähiik, mis on 5-15 cm pikk. Õiekattelehed 2,5-3,5 mm pikad, teravnevad. Õiekattekarvakesi 4(5) või 6(8), pähklikestest pikemad. Varrel kõik lehetuped labata. Varred heterohelised, läbikumavad, pehmed, algavad risoomi sõlmevahe algusest või keskelt. Kõrgus 15-50 cm.	kallas	Veekogude kaldas, märjal turvastunud pinnasel.	mai, juuni		Sarnane soo-alsiga, soosalil õisiku alumine kandleiht ümbritseb vart kuni 1/2 varre ulatuses. Varred tumerohelised, jälgad, algavad risoomi sõlmevahe lõpuosast. Õiekattekarvakesi 4(5), võivad puududa, ei ole pähklikestest pikemad.		
	Ohulähedane	Varred valkjasrohelised, siledad, läbipaistvad. Peente roomavate risoomivõsunditega, väikeste puhmikutena kasvav taim. Varre tipus üks pähiik, sageli ainult osa vartest pähiikutega. Pähiik munajas, 1-3,5 mm pikk. Õielehed rohekad, 1,5-2,7 mm pikk. Õiekattekarvakesi 5-7, harva puuduvad, pähklikestega ühepikkused kuni veidi pikemad. Kõrgus 2-7 cm.	rannik, kallas	Rannikul, harvemini järvede kallastel hõredealt taimestunud pinnasel.	juuni, juuli		Sarnane nõelalsiga. Nõelalsi varred rohelised, ei paista läbi. Õielehed pruunid.		
	Ohulähedane	Õied kahesugulised. Marjad mustad, nende alusel säilinud tolmukad. Varred lamavad või tõusvad, tihedalt lehistunud. Lehed lineaalsed, väikesed, igihaljad. Pikkus 15-45 (150) cm.	nõmm, soo	Nõmmedel, rabades	aprill, mai		Sarnane hariiliku kukemargaga, hariilikul kukemargjal õied ühesugulised, isasõied roosad, emasõied valged. Marjad mustad, nende alusel tolmukaid ei ole.		
	Ohulähedane	Lehed kuni 3 cm pikad, hallikasrohelised ja pisut jälgad, asetsevad varrel vahelduvalt. Kroonlehed 4-6 mm pikk, tipul laia väljalõikega. Emakasuu neljahõlmaline. Seemned lendkarvadega. Kõrgus 5-40 cm.	mets, niit, põld, joonobjektid	Kuivades metsades, loopealsetel, teeservadel, söötidel.	juuni-august (september)				
	Ohulähedane	Kõik lehed ainult juurmised, varrel lehti ei ole, lehed terved, süstjad või äraspidimunajad. Õied väikesed, valged. Õisiku osas on vars kõverdund ühest õiest teiseni. Vili on kõder. Kõdras ovaalsed, viljaraost lühemad. Kõrgus 3-20 cm.	muu, põld	Kuivades kasvukohtades, põldudel umbrohuna.	aprill-juuni				
	Ohulähedane	Vars väänduv. Õieraod õite pikkused või pikemad. Välimised õiekattelehed tiivulised. Viljad laia tiivaga, viljaraag vilja pikkune või pikem. Vili sile ja läikiv. Pikkus kuni 2 m.	võsa, niit	Võsastikes, jõelammidel.	juuli-august				
	Ohulähedane	Alumised vanad lehetuped õlgkollased, läikivad, sageli tumedama, tõmbilt murdunud tipuga, jälgad. Lehed jälgad, traatjad, torkavate tippudega, siledad, 0,8-1,5 mm läbimõõduga. Kõrs ülemises osas tihedalt lühikarvane. Õis on pöös, mis on 6-12 cm pikk, kollakasroheline, peatele ja pööriseharud lühikarvased. Kõrgus 20-60 cm.	nõmm, rannik	Luidetel ja liivikutel.	mai, juuni			Rannikul.	
	Ohulähedane	Varred pehmete lidus karvadega, pole sõlmekohtadel jämenenud. Lehed kuni 1,5 cm laiad, munajassüstjad. Õied umbes 2 cm pikad, purpurpunased, kollase täpi ja tumepunase võrgulise joonisega alahuulel, õietuped näarmekarvased. Kõrgus 5-35 cm.	põld, joonobjektid	Umbrohuna põldudel, teeservadel, raudtee ääres.	juuni-september (oktoober)			Liivasel pinnasel. Paiguti, peamiselt Lääne- ja Põhja-Eestis.	
	Ohulähedane	Lehed 6-kaupa männases, süstjad või elliptilised, terava tipuga. Õied valged, 2-3 kaupa lehemännaste kaenlas. Taimed ei ole haakuvad. Kõrgus 15-40 cm.	mets, soo	Lodu- ja salumetsades.	juuni, juuli			Peamiselt Ida-Eestis.	
	Ohulähedane	Lihakas laiade lehtedega taim. Juurmised lehed olemas. Lehed munajassüstjad, kareservalsed, 3 rooga, alusel tupjalik kokku kasvanud. Kroon 4-tipuline. Õied seest sinised, väljast hallikassimised. Kroon 15-50 cm.	niit, kivi	Kuivadel niitudel, paepealsetel.	juuli-august				

	Ohulähedane	Mõru emajuurekese üks alamliikidest, mida on raske eristada. Sõlmevahesid 3-5, need on selgelt lehtedest pikemad, õitseb juunis-juulis (nn.suvivorm). Mõru emajuurekese kirjeldus - taime vars 3 või enam sõlmevahega, õisi palju. Õied määrdunudvioletjad (punaka varjundiga) või valkjad, krooni tipmed teritunud. Kroon 4- või 5- tipmeline. Juurmised lehed mõlajad või äraspidimunajad, sageli osa neist on õitsemisajaks kuivanud. Kõrgus (5)10-30(40) cm.	niit	Lubjarikastele niitudel.		juuni-juuli	mõru emajuureke subsp. amarella - taim 5-8 sõlmevahega, need on lehtede pikkused, õitseb augustis-septembris (nn. sügisvorm).		
	Ohulähedane	Hunditubakate määramiseks ei sobi sügisel teist korda õitsevad isendid. Üldkatsel ja õisikuraagudel rohkesti kuni 1,5 mm pikkusi näärmekarvu ning hõredalt 1,5-2 mm pikkusi lihkarvu. Üldkatsise näärmekarvad on otsekui kõngunud, kidurad, karvastusse kaduvad. Lehed ülitihedalt karvastunud. Juurmised lehed taime õitsemise ajal üldiselt olemas, neid on 2-6 (12) lehte. Varrelehti ei ole või on 1-2. Leherootsu labaks üleminek hästi eristatav. Kõrgus 25-75 cm.	mets	Metsades ja metsaservades.					
	Ohulähedane	Kasvab väikeste puhmikutena. Kõrre ülemine lehetupp labata, lõpeb kuni 4 mm pikkuse keelekesega. Lehed 3-6(9) mm laiad, alt läikivad, pealt hallikasrohelised, paljad. Võsud alusel punakad, ümbritsetud hallikaspruunide lehetuppedega. Pähikuraag alusel lühikarvane. Kõrgus 20-50 cm.	mets, niit	Kuivades leht- ja segametsades, puisniitudel.				Peamiselt Põhja-Eestis.	
	Ohulähedane	Hõremurusalt kasvav taim. Ülemine kõrreleht olemas, vegetatiivsete võsude alusel pruunikad labata tupid. Vegetatiivsete võsude lehed sarnanevad hariliku lõhnheina lehtedega. Õisik on pööris. Pööris laiuv, alumised harud vahel allapoole rippuvad. Pähik tihedate pruunide karvadega. Libled purpurpunakad, kullaläikelise ärisega. Välisõskal tipus ogateravikuga, tumepruun, servast ripskarvane. Kõrgus 40-100 cm.	niit	Niitudel.		mai-juuni		Paiguti, peamiselt Ida-Eestis.	
	Ohulähedane	Niitjateks hõlmadeks lõhestunud kamjad lehed hubivad vees, lehed asetsevad varrel ja selle harudel tihedalt. Õied ulatuvad veest välja, paiknevad männastena. Õied valged või veidi roosakad, kollase neeluga. Kõrgus 10-50 cm.	veekogu	Mudase või turbase põhjaga veekogudes.		juuni-august		Hajusalt Eesti mandriosas, väga haruldane saartel.	
	Ohulähedane	Taim ebameeldiva lõhnaga, vars näärmekarvane. Lehed lihakad, hallikasrohelised, piklimunajad, jämedalt hambulise servaga kuni sulgjalt lõhestunud. Õied vartel ühes reas, hoiduvad ülespidi. Õied määrdunudkollakad violetse kirjaga. Vilj on kaanega avanev kupar. Kõrgus 20-100 cm.	rannik, asula	Rannikul, jäätmaal.		juuni-august			
	Ohulähedane	Lehed siidkarvased, matid, pehmed, ei läigi. Lehe pealmisel pinnal külgrood ebaseelgelt näha. Varred siidkarvased (sügiselt võivad muutuda pea-aegu paljaks). Seemnis 1-1,5 mm pikk, lühikarvane. Kõrgus 10-40(50) cm.	niit, kallas	Niisketel niitudel, niiskel pinnasel veekogude kallastel.		juuni-august			
	Ohulähedane	Varre alus sibuljalt paksenenud. Lehed kuni 1 mm laiused, ruljad, kuivanult ebaseelgelt sõlmilised, pikkade valkjate kõrvadega. Õied 2-10-kaupa poolkerajates pähikutest. Õiekattelehed süstjad, võrdse pikkusega, rohekad või pruunikad. Kõrgus 4-20(27) cm.	kallas	Veekogude niisketel, mudastel või liivastel kallastel.		juuni, juuli			
	Ohulähedane	Hõredapuhmikuline, kaarjalt tõusvate võsudega taim. Kõrs pöörise all rohkem kui 2 cm ulatuses lühikarvane. Lehed ja lehetuped pehmekarvased. Lehed 2-3 mm laiad, jämedad. Keeleke umbes 1 mm pikk, veidi kõhrjas, tipus lõhestunud. Õisik on pööris, kuni 15 cm pikk, kitsas, hõlmine. Kõrs pöörise all rohkem kui 2 cm ulatuses lühikarvane. Sõklad tipus teritunud, libledega ühepikkused või neist pikemad. Kõrgus 40-100 cm,	nõmm, mets	Nõmmedel, hõredates männikutest.		juuni-juuli		Paiguti, valdavalt Põhja- ja Ida-Eestis.	
	Ohulähedane	Taime vars ruljas, paljas, sinaka kirmega. Lehed pealt alati paljad, viimase järgu sulglehekese suured 2-6 cm laiad, lõhestumata, täkklissaaga servaga, alt hõredalt karekarvased (vahel ka pea-aegu paljad). Sariõied tavaliselt 15-30 cm läbimõõduga, 15-40 kiirega. Katis koosneb 8-10 paljast lehekesest, osakatis vähestest naaskeljatetest lehekestest. Vilj lainjate roietega. Kõrgus 60-160 cm.	niit, mets	Lubjarikastele niitudel ja hõredates metsades.		(juuni) juuli (august)		Paiguti, peamiselt Saaremaal.	
	Ohulähedane	Taimed kõitragudega. Lehekesi rohkem kui üks paar. Lehekesed ovaalsed, tõmbi tipuga. Abilehed pea-aegu sama suured kui lehekesed. Varred laiade tiibadega. Õied punakad. Kõrgus 30-90 cm.	mets, joonobjektid	Hõredates loometsades, sarapikes, teeservadel.		juuni-juuli		Lääne- ja Põhja-Eestis.	

	Ohulähedane	Rohttaime välimusega peenikese puitunud varre ja igihaljaste lehtedega taim. Lamavate puitunud varte pikkus kuni 50 cm. Lehed hõredalt karvased, terved, ümardunud, pisut nahkjad, kuni 1,5(2) cm läbimõduga. Õied valkjasroosad, 2-kaupa pikal püstisel raol, rippuvad. Tolmukaid 4. Meenutab õiteta olekus pisut jõhvikat. Pikkus 15-70 (150) cm.	mets	Varjukamates niisketes metsades.		juuni-august			
	Ohulähedane	Kaavab kogumikena. Lehed pikalt teritunud tipuga, kuni 2 cm laiad, piklikud, pealt tume-, alt helerohelistes, vähemalt 3 selgelt eristatava külgroo paariga. Õied kollakasrohelistes, lehtede kaenlas. Viljad umbes 5 mm pikkused, kõva sileda läikiva valge kestaga. Kõrgus 30-90 cm.	võsa	Pöösastikes	klibul, kruusal	(mai) juuni, juuli		Harva, peamiselt rannikulähedastel aladel.	
	Ohulähedane	Arvukate tõusvate vartega taim. Taim risoomita, vars ei ole õhones. Lehed paaritusulgiad. Varrelehed, õietupp ja -raag 1-1,5 mm pikkuste harali ripsjate karvadega. Vili on kaun, kaunad tiituvad. Kõrgus 10-45 cm.	joonobjektid	Kuivadel kasvukohtadel, raudteetammidel, põllu- ja teeservades.		juuni-august		Kirde- ja Kagu-Eestis.	
	Ohulähedane	Lehed paksud, lihavad, sinaka kirmega. Kõrglehed õisiku alusel laiuslõiged. Õied 16-18 (20) mm pikad. Õietupp kitsaskellukas, hambakesed kitsad, naaskeljad, pisut sissepoole käärdunud. Kõrgus 10-25 cm.	rannik	Rannikul.		juuni-august		Läänesaartel ja Soome lahe rannikul.	
	Ohulähedane	Risoomiga, rõnsa varrega taim. Õied 6-12-kaupa sarikjates õiskutes. Õietupp õitsemiseni täielikult harali. Tupehambad kitsassüstjad, ripskarvasteservadega. Kõrgus 20-65 cm.	niit, põid, mets	Soostunud niitudel, põllupeenardel, metsasihtidel.		juuli, august			
	Ohulähedane	Varrel paari sentimeetri pikkused, otsekui tõrvased kleepuvad vööd, vars sageli punakas. Enamik lehti juurmised, teravatipulised, lineaalsüstjad, alumises osas ripsomelised, 4-7 cm pikad ja 0,4-0,6 cm laiad. Õied lõhriroolised, roosad või punased. Kroonlehed pole tipul lõhestunud. Kõrgus 20-70 cm.	niit, asula	Kuivadel niitudel, jäätmaadel.		mai-juuli (august)			
	Ohulähedane	Kaunad rippuvatel raagudel, paljad, poolkuu kujulised. Lehed kolmetised. Lehekesed äraspidimunajad, 10-25 mm pikad, paljad. Õiekroon 8-10 mm pikk, helekollane. Kõrgus 40-60 cm.	niit	Kuivadel niitudel.		juuli-september		Loode- ja Lääne-Eestis	
	Ohulähedane	Õisikus kõrglehed, mis on peedipunased, sulgalt lõhestunud. Varrelehtede lehelaba terveservaline. Lehed varrel vastakud. Õiekroon kahehuuline, kannuseta. Taime raske teistega segi ajada värviliste kõrglehtede tõttu. Kõrgus 10-20 cm.	niit, joonobjektid	Kuivadel niitudel ja teeservadel.		juuni-august (september)		Lääne-Eesti saartel paiguti, mujal puudub.	
	Ohulähedane	Õite kandlehtede servad ülespoole kokku käärdunud, serval kammi meenutavalt lõhestunud ja õisik näib asetõttu neljastulise. Õied kollakad või punakad. Lehed varrel vastakud. Varrelehtede lehelaba terveservaline. Kõrgus 15-40 cm.	mets	Niiskemates metsades lubjarikkal pinnasel.		juuni-august		Paiguti, peamiselt Saaremaal.	
	Ohulähedane	Kõik lehed kolmetised. Erinevalt kollasest mesikast on keskmiste varrelehtede abilehed 6-10 hambaga, lehekesed ise tihedalt teravahambulised. Õied 3-3,5 mm pikad, kahvatukollased. Kaunad paljad, 4-5 mm pikad. Kõrgus 20-100 cm.	rannik	mererandadel		juuli-september	Sarnane kollase mesikaga. Erinevalt kollasest mesikast on keskmiste varrelehtede abilehed 6-10 hambaga, lehekesed ise tihedalt teravahambulised. Kaunad paljad.	Lääne-Eestis, harva.	
	Ohulähedane	Lõosilmade määramisel on oluliseks tunnuseks õite(vilja)-tupe karvade kuju, mis nähtavad luubiga. (Sisuliselt muru-lõosilma teisend, peetakse ka iseseisvaks liigiks või alamliigiks, on raskesti eristatav ja omab rohkesti üleminekuvormi). Peamiseks eristustunnuseks muru-lõosilmast on: "Õisik lehistunud. Pärast õitsemist õietupp suureneb. 5-6 mm pikkune, õieraad viljumise ajal 1,5-3,5 mm pikad. Juurmised lehed õitseaial kuivanud." Õietupe alusel lüdis, haakja tiputa karvad. Perekonna üldtunnuseid: viljad ogadeta, õie(vilja) kellukjas. Õite läbimõõt kuni 0,5 cm. Õied helesinised, mühksoomused kollased. Varrelehed kuni 2 cm laiad, piklikud või lineaalsüstjad. Kõrgus 5-20 cm.	niit, rannik	Rannaniitudel taimestumata aladel.		mai-juuli		Muru lõosilmal ei ole õisik lehistunud. Prast õitsemist õietupp 3-5 mm pikkune, õieraad viljumise ajal umbes 1 cm pikkused. Juurmised lehed õitseaial olemas.	
	Ohulähedane	Lõosilmade määramisel on oluliseks tunnuseks õite(vilja)-tupe karvade kuju, mis nähtavad luubiga. Taimed nõrgad, rohkesti harunenud, harunemiskohtadelt tulevad üksikud õied. Õisik vähehoieline, hõre. Õietupe alusel eemalehoidvad või osalt haakjatipulised karvad. Kroon 2-3(5) mm läbimõduga, veevalt tupest välja ulatuv. Tupp pooleni või sügavamalt lõhestunud. Õied helesinised. Viljaraad käärduvad allapoole, need on tupest 3-4 korda pikemad. Kõrgus 5-17 cm.	rannik, nõlv, aed, niit	Mererannal, nõivadel, umbrohuna aedades, niitudel.		mai, juuni (juuli)			

	Ohulähedane	Lõõsilmade määramisel on oluliseks tunnuseks õite(vilja-)tupe karvade kuju, mis nähtavad luubiga. Taim püstine, enamasti juba alusel puhmasjalt harunev. Õietupe alusel lüdis, haakja tiputa karvad. Õied pea-aegu raotud, tupp piklik ja sügavalt lõhestunud. Õite läbimõõt 1-4 mm. Alumised õied lehtede kaenlais. Õied helesinised. Lehtede kinnituskohal ja ka varrel konksjad karvad. Kõrgus 4-15 cm.	nõmm, nõlv, põld	Liivikutel, kuivadel nõlvadel, liivastel põldudel.		aprill-juuni			
	Ohulähedane	Lehed pea-aegu tervete servadega, kõrvakestega, pisut karvased, terved lihtlehed. Taime vars lehistunud. Õied kollased, tihedas õisikus. Viljad kerajad, augulised, hoiduvad rõhtsalt, ei avane. Kõrgus 15-60 cm.	põld, joonobjektid	Põldudel, teeservadel.		mai-juuli		Sagedasem Lääne-Eestis.	
	Ohulähedane	Taimed valge piimmahaga. Lehed sulgajased. Õied telliskivipunased. Tupplehti 2 (harva 3) varisevad õite puhkedes. Õienupud ja kuprad (vili) pikkade jäikade karvadega. Taim üleni hõredalt liduskarvane. Kõrgus 10-40 cm.	põld, joonobjektid	Põldudel, teeservadel.		mai-august		Peamiselt Lääne-Eestis	
	Ohulähedane	Vars haruneb juba alusel. Vars ühtlaselt lehistunud. Lehed peensulgiate hõlmadega, lehed õrnad. Kogu taim punakasroheline või punane. Õied kuni 2 cm pikad, roosakad, lehistunud õisikus ja üksikult lehtede kaenlais. Poolparasiit, eelkõige tarnadel. Kõrgus 10-60 cm.	niit, soo	Niisketel niitudel ja soodes.		mai-august (september)			
	Ohulähedane	Vars haruneb juba alusel. Vars ühtlaselt lehistunud. Lehed peensulgiate hõlmadega, lehehõlmade vahelisel alal lehe keskosa üle 1 mm lai. Lehed õrnad. Kogu taim punakasroheline või punane. Õied kuni 2 cm pikad, roosakad, lehistunud õisikus ja üksikult lehtede kaenlais. Poolparasiit, eelkõige tarnadel. Kõrgus 10-60 cm.	niit, soo	Niisketel niitudel ja soodes.		mai-juuli	Soo-kuuskjala alamliik, erinevus: õitseaeg ning lehehõlmade vahelisel alal lehe keskosa üle 1 mm lai.		
	Ohulähedane	Annab kergesti hübriide teiste karutubakatega, seetõttu on määramisel lihtne eksida. Karutubakaid ongi raske määrata, vaja on ka 20-30x suurendusega luupi. Määramiseks ei sobi sügisel korjatud (teiskordselt õitsevad) isendid. Maapealsete võsunditeta. Varre alaosa näärmekarvadeta, enamasti paljas, vahel üksikute heledate lihtkarvadega. Lehed vaid keskrool ja leheservad karvased. Varrelehti vähemasti 2. Üldkatsel nii näärmeid kui lihtkarvu, üldkatsi kuni 8,5 mm pikkune. Õis kollane, emakasuudmed kollased. Kõrgus 20-60 cm.	niit	Niitudel.		juuni, juuli			
	Ohulähedane	Karutubakaid on raske määrata, vaja on ka 20-30x suurendusega luupi. Määramiseks ei sobi sügisel korjatud (teiskordselt õitsevad) isendid. Varre alaosa lihtkarvad kogu ulatuses läbipaistvad, pole värvunud. Soomusjad lehekese õisikuraagudel heledama ääriseta. Lehed liduskarvased, karvad kuni 1 mm pikkused. Üldkatsi kuni 8,5 mm pikkune. Üldkatsel rohkelt tumedaid näärmekarvu, mis enamasti koondunud katiselehe tippu. Emakasuudmed alati kollased. Lisavõsud ja maapealsed võsundid puuduvad. Kõrgus 20-90 cm.	niit	Kuivadel lubjarikastel niitudel.		juuni, juuli			
	Ohulähedane	Karutubakaid on raske määrata, vaja on ka 20-30x suurendusega luupi. Määramiseks ei sobi sügisel korjatud (teiskordselt õitsevad) isendid. Taim jäikade, ülespoole suunatud karvadega, mis on 3-5 mm pikad. Varrekarvad kogu ulatuses heledad, pole punase alusega, karvad on tähtkarvad. Korvõisikud 6,5-7,5 mm pikad. Emakasuu enamasti kollane. Näärmekarvad katiselehtedel 0,2-0,5 mm pikad. Taimed võsunditeta või nõrkade, lühikeste maasistest võsunditega ja lisavartega. Kõrgus 20-80 cm.	niit	Kuivadel lubjarikastel niitudel.		juuni-juuli			
	Ohulähedane	Karutubakaid on raske määrata, vaja on ka 20-30x suurendusega luupi. Määramiseks ei sobi sügisel korjatud (teiskordselt õitsevad) isendid. Lehed pealmisel pinnal ühtlaselt kaetud pikkade lihtkarvadega. Kodarikulehe alakülje pearood üksikute lihtkarvadega. Üldkatsi 9-12 mm pikk, katiselehed mõõdukate kuni paljude näärmekarvadega ja tihedalt tähtkarvased. Varre alaosa näärmekarvadeta. Kõrgus 20-30 cm.	niit, mets	Niitudel ja metsaservadel		juuni-juuli			

	Ohulähedane	Karutubakaid on raske määrata, vaja on ka 20-30x suurendusega luupi. Määramiseks ei sobi sügisel korjatud (teiskordselt õitsevad) isendid. Varre alaosas lihtkarvad alusel punakaspruunid, jämenenud. Soomusjad lehed õisikuraagudel selge, kuid kitsa, karvadeta äärisega. Näarmekarvad on üldkaltse lehel ühtlaselt. Emakasuoimed määrdunud või pruunikad. Tihti lisavõsude ja maapealsete võsunditega. Kõrgus 30-75 cm.	muu	Kuivadel, valgusrikastel kasvukohtadel.				
	Ohulähedane	Karutubakaid on raske määrata, vaja on ka 20-30x suurendusega luupi. Määramiseks ei sobi sügisel korjatud (teiskordseelt õitsevad) isendid. Vars alumises osas tumedate näarmekarvadeta, ülemises osas vähemalt üksikute pikkade (üle 2,5 mm), alusel punakaspruunide lihtkarvadega. Emakasuoime määrdunud kollane või pruun. Kõrgus 20-60 cm.	niit, mets, põld	Niitudel, metsaservadel, sootidel.	juuni-juuli			
	Ohulähedane	Kasvab hõredate kogumitena, pika risoomiga. Kõrre ülemine osa rulljas, alumised lehetuped tugevasti lapikud, veidi karedate. Lehed 5-15 mm laiused, tipus järsult ahenenud paistjaks lehetipuks. Keelele kuni 3 mm pikk, teritunud tipuga. Õisik on pööris, 12-30 cm pikk, laiuv, pikkade karedate harudega. Pähikud 3-4,5 mm pikad, välissõkal paljas. Kõrgus 50-120 cm.	mets	Hõredates niisketes metsades, metsaservades.	juuni-juuli			
	Ohulähedane	Õisiku tipul ei ole kandlehtedest tupsu, õied 6-8 mm pikad, helesinised, harva roosad või valged. Varrelehed kitsassüstjad. Lehe kõige laiem koht on lehe keskel või allpool. Alumised lehed ei ole kodarikuna. Kõrgus 10-25 cm.	niit	Niitudel, puisniitudel	(mai)juuni-juuli(september)			
	Ohulähedane	Tervete lihtlehtedega taimed, lehed varrel vahelduvalt, leheserv terve. Õied tipmistes õisikutest. Õisik tipul tihe, alumises osas hõre - õite vahelt paistab vart. Õiekate viiesaline, näärmetäpideta, roosa, punaka või valge servaga. Õie- ja varretuped 1-4 mm pikkuste karvadega, näärmeteta. Õielehed paljad. Vili on tõri. Vili läigib, kitsas, lüüdi harjaskarvadega ja serval erineva pikkusega ripsmetega. Kõrgus 15-40 cm.	niit, kallas, põld	Niisketel niitudel, tee- ja kraaviservadel, põldudel.	juuli-september			
	Ohulähedane	Tervete lihtlehtedega taimed, lehed varrel vahelduvalt, leheserv terve. Alumised lehed kitsamad kui 1,5 cm, alaküljelt sinakasvalged, leheroots pole tiivuline. Õied valged või pisut roosad, üsna hõreda õisiku alaosas tumedad sigipungad. Kõrgus 8-30 cm.	niit	Niisketel ja soistel niitudel ning puisniitudel.	juuni, juuli		Lõuna-Eestis harvem, mujal tavaline.	
	Ohulähedane	Taimed veesisest lehtedega. Õied mõlemasugulised, tipmistes tähkiõisikutest, õitsemise ajal ulatuvad veest välja. Vars sirge ja harunemata. Taimed vahel ujulehtedega, mis on labast lühema rootsuga ja pikalt aheneva alusega. Veesisesed lehed ahenevad pikamööda tõmbiks tipuks. Pikkus 0,3-1(1,5) m.	veekogu	Vooluveekogudes, järvedes, tiikides.	juuni-august			
	Ohulähedane	Taimed veesisest lehtedega. Õied mõlemasugulised, tipmistes tähkiõisikutest, õitsemise ajal ulatuvad veest välja. Lehed varrest märgatavalt laiemad, kuni 2 mm laiused, küljelt enam-vähem nähtavad. Lehe keskkroon lame, ääristatud läbipaistvate õhukambrite ridadega (nähtav luubiga), abilehtede servad aluseni vabad. Abilehed terved. Vars rulljas. Pikkus 15-80 cm.	veekogu	Tiikides, lompides, kraavides, ojades, paisjärvedes, harva järvedes.	juuni-august			
	Ohulähedane	Taimed veesisest lehtedega. Õied mõlemasugulised, tipmistes tähkiõisikutest, õitsemise ajal ulatuvad veest välja. Lehetuped alaosas vaid mõne millimeetri ulatuses kokku kasvanud. Lehelabade kitsaslineaalsed, 1-2(3,5) mm laiad, (1)3(5) pikirooga, lehed tõmbi tipuga. Kogu varre ulatuses harunevad taimed. Pikkus 1-1,5 m.	veekogu	Kiirevoolulistest külma veelistes jõgedes	juuni, juuli			
	Ohulähedane	Õied roosakadillad, tihedas sarikõisikus varre tipus. Õisik ja lehtede alakülg valkjaskollaka jahaja kirmega. Noored lehed servadest tagasi käärdunud, väikesed, kõik lehed juurmise kodarikuna. Kõrgus 15-40 cm.	niit	Niisketel niitudel.	mai-juuni		Eelistab lubjarikast pinnast.	
	Ohulähedane	Veetaim. Lehed kaheksagused - vee peal ümarad hõlmissed ujulehed, vee all peenajagused veesisesed lehed. Õied valged. Õieraad vastas asuvalt ujulehest pisut pikemad, viljaraag rühkem kui 5 cm pikk. Abilehed piklikud, alaosas pole laienenud. Vars hele. Täiskasvanud veesised lehed sõlmevahedest lühemad, lehtede hõlmad eemal hoiduvad. Vahelmiste (vee piiiril olevate) lehtede lehekused kompaktsed, harjasjate või niitjate hõlmadega. Pikkus 20-110 cm.	veekogu	Rohkeveelulistest seisuveekogud.	mai-august	Sarnaneb tumeda särjesilmaga, erinevus harkjast särjesilmast - õieraag vastas asuvalt ujulehe raost lühem, viljaraag kuni 5 cm pikk. Abilehed kolmnurkjad ja alaosas laienenud.		

	Ohulähedane	Lehed süstjad. Taime ülemised lehed terved, lõhestumata, alumised lehed mitmesuguse sügavusega lõhestunud. Õied erekollased, väheldased. Kroonlehed tupplehtedest poole pikemad. Vili väike ovaalne kõdrake. Kõrgus 30-90 cm.	veekogu	Veekogude kaldavees, ka niisketil hõreda taimeistikuga kohtades.	juuni-september		Paiguti, Ida-Eestis sagedasem.	
	Ohulähedane	Puittaim. Lehed 1,3-3 cm laiad, laiusest 3-5 korda pikemad. Abilehed ovaalsed, varisevad varakult. Oksad kollased, kollakasrohelised kuni kollakaspunakad, valkja või sinaka vahakirmega. Kõrgus 2-10 m.	nõmm, rannik, kallas, joonobjektid, aed	Luidetel, jõgede kallastel, teeäärtel, õuedes.	aprill, mai	Sarnaneb väga halapajule. Halapaju erinevus hämpajust: Lehed 1-2 cm laiad, laiusest 6-7 korda pikemad. Abilehed süstjad püsivad sügiseni. Oksad punakaspruunid, valkja või sinaka vahakirmega.	Sageli istutatult. Peamiselt Kagu-Eestis. Sarnane liik halapaju on vanast ajast kultiveeritud liik, sageli istutatult õuedes, paiguti põhjaranniku ja Peipsi luidetel.	
	Ohulähedane	Puittaim. Noored võrsed lühikarvased. Rõõned (kriipsukujulised puhetised pajude koorealusel puidul) kuni 1 cm pikad, hajusalt. Lehed pikliküstjad, 8-15 x 2-3 cm, pealt paljad, alt sinakasrohelised, enamasti pisut karvased. Kõrgus 4-8 m.	kallas	Jõgede ja järvede kallastel.	aprill, mai		Paiguti, Lõuna- ja Ida-Eestis tavaline.	
	Ohulähedane	Puittaim. Võrsed püstised, silvakad, painduvad, koore sisepind sirdunkollane. Oksad vahakirmeta. Lehtedel külgroodused rohkem kui 8 paari. Lehed sageli vastakud, äraspisüstjad, kõige laiem koht asub ülemisel kolmandikul. Lehe pikkus ületab laiust 5-8 korda. Lehe tipuosa saaga näarmelise servaga, alumine osa terveservaline. Abilehed tavaliselt puuduvad. Kõrgus 1,5-5m.	kallas	Jõgede kallastel.	aprill, mai		Kagu-Eestis looduslikult, mujal istutatult või metsistunud.	
	Ohulähedane	Lehed läikivad, sõrmjalt lõhestund, meenutavad kullerkupu lehti. Vars pea-aegu lehistumata, õiskud pisikesed ja tihedad, otsekui nutid, vähem kui 1 cm läbimõõduga. Kroonlehed valkjad või punakad. Kõrgus 30-50 cm.	mets	Leht- ja salumetsades.	mai, juuni		Paiguti, rohkem Eesti lääneosas.	
	Ohulähedane	Tervete lihtlehtedega taimed. Lehed varrel vahelduvad. Õied umbes 2-3 cm läbimõõduga, rohkeelises laiuvus õisikus, õied valged, kroonlehti 5. Varre alusel sigipungad. Juurmised lehed ümarneerjad, näarmekarvased, vars hõredalt lehistunud. Kõrgus 15-45 cm.	niit	Kuivadel niitudel.	mai-juuli		Sagedasem Kagu-Eestis.	
	Ohulähedane	Tervete lihtlehtedega taimed. Lehed varrel vahelduvad. Õie läbimõõt kuni 8 mm, kroonlehed ja tuppolehed ühepikkused. Kuivanult on viljad nagu väikesed potid. Juurmised lehed piklikud, terveservalised, kuni 2 cm pikad ja 3-5 mm laiad, hõreda kodarikuna, mis õitsemisajal on tavaliselt kuivanud. Kõrgus 2-15 cm.	joonobjektid, niit	Lubjarikkal kuival pinnasel, teeservadel, loopealsel.	mai, juuni			
	Ohulähedane	Tervete lihtlehtedega taimed. Kasvab hõremurusalt, pika risoomiga. Lehed renjad ja veidi lihakad. Õied kollakasrohelised, 3-6-kaupa kobarõisikus. Viljad kolmekaupa, silmapaistvad. Kõrgus 5-40 cm.	soo	Rabades ja siirdesoodes.	juuni-juuli			
	Ohulähedane	Tervete lihtlehtedega taimed. Vars püstine, tugev. Lehed pikikoovalsed, lapikud, üle 5 mm laiad, alusel kiiljalt ahenevad, rootsutud. Õied tähtjad, punased või roosakaspunased, kannasjas tipmises õisikus, tupp- ja kroonlehti 5. Kõrgus 25-60 cm.	põld	Liivasel pinnasel, sõõtidel.	juuli, august			
	Ohulähedane	Lehed pealt matid, pisut karvased, ebakorrapärase hambulise servaga, paljad või veidi udemelised, lõhestumata. Vars tihedalt näarmekarvane, pisut kleepuv. Litiõisik kannasjas (õiskud enam-vähem ühel kõrgusel), õiskud varre tippudes paarikümne kaupa. Keel-ja putkõied kollased. Õiskud 12-16(18) keelõiega, üldkatis üherealine, näiliku väliskatteta. Kõrgus 15-75 cm.	kallas, turbaauk, mets, soo	Veekogude kallastel, turbaaukudes, lodumetsashidel.	juuli, august			
	Ohulähedane	Lehed pealt läikivad, lõhestumata, korrapäraselt peensaagia servaga, rootsutud, pea-aegu paljad, harva kitsamad kui 3 cm. Kasvab sageli tihemurusa kõrge kogumikuna. Litiõisik kannasjas (õiskud enam-vähem ühel kõrgusel), õiskud varre tippudes paarikümne kaupa. Õiskud enamasti 5(8)-10(12) keelõiega. Keel-ja putkõied kollased. Lisakatis üldkatisega harilikult ühepikkune. Kõrgus 50-100(200) cm.	põld, asula, park	Põlluservades, jäätmaadel, kasutatud mõisaparkides ilutaimena.	juuli, august (september)			
	Ohulähedane	Lehed lõhestumata, terved. Juurmised lehed õitsemisajal olemas, varrelehtedest tunduvalt suuremad, pealt hõredalt ja alt tihedalt karvased. Varrelehed aheneva alusega, keskveel. Vars näarmekarvade, ei ole sõnes. Õiskuid vähe, suhteliselt suured. Keelõisi 10-15, kuldikollased. Seemnisid karvased. Kõrgus 15-70 cm.	niit	Lubjarikastel kuivematel niitudel.	juuni, juuli		Enamasti Eesti põhja- ja lääneosas.	
	Ohulähedane	Lehed varrel vastakult. Lehed korrapärase jämedalt täkilise servaga, pehmekarvased. Suurem osa lehti juurmised. Õied purpurpunased, kuni 2 cm pikad. Krooni alumise huule külghõlmad hästi arenenud; alahuul kolmehõlmaline. Krooni putkel ei ole sees karvaringi. Õiskud tihedad. Kõrgus 30-90 cm.	niit, mets	Niitudel, hõredates metsades	juuni-august(september)		Sagedasem Kesk- ja Lõuna-Eestis.	

	Ohulähedane	Taim hele- kuni kollakasroheline. Taimel lehed varrel vastakud, terved. Lehed kuni 3 cm pikad ja alla 3 mm laiad. Vars õrn, murduv, servades kare. Kroon pea-aegu tupe pikkune, kroonlehed valged, rohkem kui poole pikkusest kaheks lõhestunud, õisik tipmine. Tupplehed sileda servaga, ei ole ripsmelise servaga (tuleb luubiga vaadata).	mets	Niisketes varjulistes metsades.	juuni-august			
	Ohulähedane	Kaovab hõredate kogumikena. Lõhnab nagu nõmm-liivette. Vars neljakandiline, kandid karvased ja mujalt paljas. Lehed lühirrootsulised, elliptilised, munajad, 0,3-0,8 cm laiad. Õied lillakas-roosad. Õietupp 2-huuline, ülakuul pooleni 3-hõlmaline, alakuul aluseni 2-hõlmaline. Tolmukad ulatuvad krooni ülakuulest üle. Kõrgus 5-25 cm.	niit, võsa	Kuivadel niitudel, põõsastikes.	juuni-september			
	Ohulähedane	Meenutab kaugelt vaadates pisikeste õitega kápalist, kuid õied táhtjad. Juurmised lehed mõõkjád, 3-5 mm laiad, lihavad, kinnituvad lapiku küljega. Varrelehti 2-4, rohtsed, juurmistest palju väiksemad. Õisik tipmine, táhkljas või rúljás kobar. Õied väikesed, valkjaskollased, kellukjad. Kõrgus 15-40 cm.	soo, niit	Allikasoodes, märgadel lubjarikastel niitudel.	juuni-juuli		Paiguti, Lõuna-Eestis haruldane.	
	Ohulähedane	Kasvab väikeste puhmikutena. Lehetuped pikkade harali karvadega. Lehed 5(6) mm laiad. Keeleke kuni 1(2) mm pikk, tõmp, tipus narmastunud. Õisik on pöörís, kitsas, 5-10(15) cm pikk, kullaláikeiline. Páhiutele karvad kuni 1 mm pikad, püstised, karedate. Páhiik 4-6 mm pikk. Välisõikla seljal pikk pölvjas ohe. Võlisõikla tipus kaks 1-3 mm pikkust peent ohet. Kõrgus 20-70 cm.	niit, nõlv, park	Kuivematel niitudel ja nõlvadel, parkides.	juuni-august			
	Ohulähedane	Taim on paljas, ei ole karvane. Õisikud lehekaenlais. Õied sinised, 2 valget tolmukat ulatuvad kroonist välja. Õieraad kandlehtedest lühemad, püstised või rõtsalt eemale hoiduvad. Lehed munajasústjad, rootsutud. Lehed ja kuprad tõmbi tipuga. Kõrgus 15-60 (110) cm.	veekogu	Veekogude kaldavees.	juuni-september			
	Ohulähedane	Vars haruneb harva. Varred püstised. Varrelehed 3-7 hõlmaks jagunenud, alla 2 cm pikad, sageli juha õitsemisajal kuivanud. Õisikud varte tippudes. Õied kuni 3 mm láibimõõduga, sinised. Vili on kupar, kolmnurkse alusega. Kõrgus 3-20 cm.	põld, aed	Kuival liivapinnasel, ka umbrohuna põldudel ja aedades.	mai-juuni(august)	Sarnaneb nõmm-mailasaga, erinevus kevadmailasest: õied enam kui 4 mm láibimõõduga. Kupar úmara alusega.		
	Ohulähedane	Taimed veidi karvased. Taime varred tiivitud. Lehed paarissúljad. Taimed kóittraadega. Lehed 1 mm pikkuste pehmete karvadega. Lehekesi 5-8(10) paari, lehekesed lineaalsed või sústjad. Alumised abilehed veidi narmastunud servaga. Õied sinakaslillad, 15-30 kuupa tihedas kobaras. Õisikud lehtede pikkused või veidi pikemad. Kõrgus 30-100 cm.	põld, joonobjektid	Põldudel, teeservadel.	juuni-august		Kaduv umbrohi.	
	Ohulähedane	Lehed ainult juurmised, rosetina, lehistunud vart ei ole, õieraad kinnituvad rosetilehtede kaenlasse. Lehed karedatekarvased, rohelistel, kolmnurkjásústjad, tákilishambulise servaga, terava tipuga. Kroonlehed hele- või punakaslillad, tipul sámpunud, kannus lillakas, terav. Kõrgus 5-20 cm.	niit	Kuivadel niitudel	aprill-mai		Peamiselt Láäne-Eestis.	
	Ohulähedane	Taimed paljad või úksikute karvadega. Taimel lehistunud vars olemas, õieraad kinnituvad varrelehtede kaenlasse. Kroonlehed lillakad, neelus tumedamad. Kannus 5-7 mm pikk, peenike, sirge või allapoole suunatud, lillakas. Varsi tavaliselt úks, lehed láisústjad või munajad, tákilise servaga. Kõrgus 15-30(40) cm.	mets	Leht- ja kuuse-segametsades.	aprill-mai			
	Ohulähedane	Úldkatis lehed kúhmuta või sarvja lisemeta, harva mõnel katislehel vaevumárgatav váike lise. Seemnise láienenud osa ilma punase toonita. Válimised úldkatis lehed vastu sísemist láibunud. Õisiku válimised keelõied válskúljel ilma tumedate pikivóõtideta või vaevu márgatavate joontega (ainus taoline liik Eestis). Õied helekollased, úietolmuta. Lehed loogelishambulise servaga, harvem sulgúhised või lõhestumata. Kõrgus 5-10(25) cm.	niit	Lááne-Eesti halofílsitel loo- ja puisniitudel.	juuni, juuli			
	Ohulähedane	Seemnise láienenud osa ilma punase toonita. Úldkatis lehed kúhmuga või sarvja lisemega (esineb váhemasti sísemistel katislehtedel). Lehehõlmad kolmnurksed, veidi allapoole või kúvale káádnunud. Õietolm puudub. Úldkatis lehed suhteliselt láida, láia áárisega. Ááriskeelõied lámedad. Lehehõlmad lúhidalt teritunud. Seemnis pruunikashall kuni hallikas-oliiivroheline, punase toonita. Kõrgus 5-20(35) cm.	loodudel, joonobjektidel	Loodudel, teeservadel.	mai, juuni			

	Ohulähedane	Üldkatise lehed kühmuga või sarvja liisemega (esineb vähemasti sisemistel katiselehtedel). Lehehõlmad sirpjad kuni kaarjad, selgelt allapoole käärdunud. Õietolm puudub. Sigimikud ja emakakaalad hallsinised. Lehed tumerohelised. Kõrgus 11-20(25) cm.	raiesmik, niit, nõmm, rannik	Raiesmikel, niitudel, liivikutel, rannikul, luidetel.		mai, juuni			
	Ohulähedane	Lehed laiemad kui 1,6 cm. Külghõlmade vahed selgete, sageli pikkade ja peente hammastega, hõlmad enamasti sirpjalts ahenevad, hõlmad sageli hambulised. Lehehõlmad laia alusega, üldkujult kolmnurksed, enamasti ei ahene pikkadeks hõlmadeks. Lehehõlmade vahel mitmesuguse pikkusega hambaid. Emakasuumed kollased kuni määratud kollased. Õietolm harilikult puudub. Seemnis 0,4-0,5 mm lai, kõige laiem ülemises kolmandikus, üleni kaetud teravate ogadega, oranžikas kuni kuldpruun. Kõrgus 4(10-20)(25) cm.	muu	Mitmesugustel kasvukohtadel.		mai, juuni		Peamiselt Lääne-Saaremaal.	
	Ohulähedane	Lehed laiemad kui 1,6 cm. Külghõlmade vahed hammasteta või üksikute väikeste hammastega, hõlmad kolmnurksed, laia alusega, võrdlemisi terveservalsed. Õietolm olemas. Külghõlmade vahed hammasteta. Emakasuumed kollased kuni määratud kollased. Leheroots kahvatu-roheline, harva mõnel lehel pisut punakas. Välimised üldkatise lehed laia valkja või roosaka äärisega. Seemnis punakaspruun kuni tumevioletne. Kõrgus 5-10(15) cm.	loodudel, nõmm	Loodudel ja liivikutel.		mai, juuni		Lääne-Eestis.	
	Ohulähedane	Külghõlmade vahed selgete, sageli pikkade ja peente hammastega, hõlmad enamasti sirpjalts ahenevad, hõlmad sageli hambulised. Lehehõlmad laia alusega, üldkujult kolmnurksed, enamasti ei ahene pikkadeks hõlmadeks. Lehed tumerohelised, leheroots punakas. Emakasuumed tumerohelised kuni mustjasrohelised. Õietolm harilikult puudub. Välimised üldkatise lehed laia roosaka äärisega. Seemnis tume-punakaspruun. Seemnis 0,25-0,27 (0,3) mm lai, nokk aheneb järsult. Kõrgus 10-15 cm.	niit, joonobjektid	Loopealsetel, teeservadel.		mai, juuni		Lääne- ja Looe-Eestis.	
	Ohulähedane	Üldkatise lehed kühmuga või sarvja liisemega (esineb vähemasti sisemistel katiselehtedel). Välimised üldkatise lehed laimunajad, tõmbid, eemale käärdunud, veerand kuni kolmandik sisemiste pikkusest, kitsa kileja äärisega. Lehetuped värvuseta või kahvatu-punakasvioletsed. Seemnis õlgkollane või mee värvi, sigimikud kollased, emakasuumed tumedad. Õied suured kuldikollased. Õietolm olemas. Kõrgus 4-25 cm.	nõmm, rannik, loodudel	Luidetel, loodudel, randadel.		mai, juuni		Lääne-Eestis.	
	Ohulähedane	Üldkatise lehed kühmuga või sarvja liisemeta, harva mõnel katiselehel vaevumärgatav väike lise. Lehed enamasti sulghõlmised, üldkujult tahjad, väga harva pea-aegu terved või lühihambulised. Pappusekandja seemnisest 1,75-2,75 (3) korda pikem. Seemnis 4-6 mm pikk, ilma punase toonita. Õied helekollased või kollased, õisiku läbimõõt 2,5-3,7 (4,5) cm. Välimised üldkatise lehed helerohelised, sageli pea-aegu tervikuna kilejad, tavaliselt allapoole käärdunud, harva veidi teenduvad või üles suunatud (mitte liibuvad). Suhteliselt väikesed taimed laiade lehtedega.	mets	Kuuse-segametsades, salu-lehtmetsades.		juuni		Saaremaal.	
	Ohulähedane	Väga harva kohatav ja raskesti eristatav pisiliik. Puittaim. Põõsas. Noored võrsed rohelised, paljad, või härekarvased, sagedasi punakaspruunid. Astlaid vähe, 0,5-1,5 cm pikad. Lehed kuni 6 cm pikad ja kuni 4,5 cm laiad ärsapidi munajad kuni kolmnurkjad-rombjad, pealt paljad, rood alt karvased, 3 (5) tõmbi kuni tõmpterava hõlmaga, terveservalsed või ainult tipus nõrgalt saagjad. Õie läbimõõt 1,3-1,6 cm, emakakaalu 1, kõverdunud. Tolmukaid (10) 18-20, tolmukotid purpurjad. Viljad 1-1,4 cm pikad, 1-1,2 cm läbimõõdus punased kuni helepunased, paljad. Viljaliha rohekaskollane, luuseemneid 1. Kõrgus 7-8 m.	mets, põld, joonobjektid, kivi	Metsaservades, põllupeenardel, teede ja kiviaedade ääres				Saaremaal, peamiselt läänerrannikul.	
	Ohulähedane	Väga harva kohatav ja raskesti eristatav pisiliik.	muu					Väga harva kohatav ja raskesti eristatav pisiliik.	

	Ohulähedane	Väga harva kohatav ja raskesti eristatav pisiiliik. Puittaim. Noored võrsed algul rohekad, paljad, hiljem muutuvad purpurjalk, vanemad võrsed hallikad. Astsaid vähe, kuni 1 cm pikad. Lehed äraspidumunajad kuni munajad, kuni 5 cm pikad ja kuni 4 cm laiad, kumerkiilja ja terveservalise alusega, 3 (5)-hõlmalised, hõlmad üsna tõmbi tipuga. Leheroots 0,5-2 cm pikk. Õisikud 3-8 õielised. Õie läbimõõt 1,5-1,8 cm, tolmukaid 18-20, tolmukotid purpurjad, sigimik viljakarvane, emakakaelu 1-2. Viljad punased, piklikud, kuni 1,3 cm pikad ja kuni 0,9 cm läbimõõduga. Luuseemneid 1-2. Kõrgus 2-5 m.	muu		juuni		Saaremaal ja Abrukal, mandril Puhtus ja Saastnas.	
	Ohulähedane	Väga harva kohatav ja raskesti eristatav pisiiliik.	muu				Väga harva kohatav ja raskesti eristatav pisiiliik.	
	Ohustatud	Lehetuped paljad, tugevaroolised, kõrvakesi ei ole. Pähikud rohelised, paljad, 2-2,5 cm pikad, 6-11 õiega, noorelt rulljad, pärast õitsemist lapikud, õied pähikus harali. Välissõõklad kõhrijad, puhetus, sissekeerdunud servadega, kollakasrohelised, 0,5-8 mm pikkuse sirge või kõverdunud õhtega. Kõrgus 60-100 cm.	põld, asula	Rukkipõldudel, prahipaikadel.	juuni, juuli		Kaduv umbrohi.	
	Ohustatud	Kõik lehed terved. Õied valged või pisut roosakad, väga väikesed, üksikult lehtede kaenlas, peaaegu raotud. Lehed munajad, terava tipuga, varrel vahelduvalt. Kõrgus 2-4(7).	põld, asula	Põldudel, jäätmaadel.	juuni-august		Peamiselt Lääne-Eestis.	
	Ohustatud	Õied valged, lühiraolisid. Kroonlehed terved, ei ole tipust sängunud. Kroonlehed tupplehtedest veidi pikemad. Tupplehed vähemalt kahe kolmandiku ulatuses kokku kasvanud. Tolmukad ja emakakaelad kroonlehtedest pikemad. Õisik tihe, kannasjas (st. kõik õied enam-vähem ühekõrgusel), harud närmekarvased. Lehed harilikult 1 rooga. Lehed varre alusel kimbuna, lineaalsed, 2-7 cm pikad ja 0,2-0,3 cm laiad, varrel lehed vastakud. Vars alusel tõusev, ülemises osas harunenud ja näärmekarvane. Kõrgus (15)20-45(60) cm.	muu	Liivastel aladel.	juuni, juuli (august)			
	Ohustatud	Üksikute, sageli harunevate kõrttega, ilma juurmiste mitteõitvate võsudetat kollakasroheline taim. Lehelabad 2-5 mm laiad, lamedad, siledad või tipuosas karedate, alusel väikeste karvakestega. Keeleke kuni 1 mm pikk, tipust lõhestunud. Pähikud 4-8 õiega, helerohelised, valminult lai-elliptilised. Lible pähiku pikkune või veidi lühem. Välissõõklad kõvad. Välissõõkal ohtetu. Kõrgus 40-60 cm.	joonobjektid, põld	Raudteedel, linapõldudel.	juuni-august		Umbrohi, tulnukas.	
	Ohustatud	Hallikasrohelised lehed 4-10 mm laiad, noorelt rullunud, pealt karedate, alt siledad, läikivad, alusel väikeste kõrvakestega. Pähikud koos õhtega 11-24 mm pikad. Libled 15-30 mm pikad, sageli pähikust üleulatuvad. Välissõõkal alati pikaõhteline	põld, asula	Põldudel umbrohuna ja ruderaaltaimena.	juuni-august		Väga harva.	
	Ohustatud	Tervete lihtlehtedega taim. Vars tõusev, peenike, nõrk, harunev. Lehed lihakad, mõlajad, ülemised viljumise ajaks kolunud. Õied valged, tipmised. Õis väike, 2 mm. Õie all kaks tupesarnast kõrglehte. Seemned mustad, läikivad, vaolisid. Kõrgus 4-12 cm.	kallas, veekogu	Veekogude liivastel või soostunud kallastel, kraavides.	juuni-august			
	Ohustatud	Nurmika perekonna üldtunnused: noored lehed kahekorra, lehetupp lahtine. Leht tipu suunas järsult ahenev (paatjas) või pikalt teritunud. Lehe keskrood kahesooneelised. Välissõõkal nahkjas, ripskarvase andruga, ohtetu. Libled pähikust palju lühemad. Liigi tunnused: Pähikud idanenud teristega. Võsud alusel sibulajalt jämenenud. Juurmised lehed 3-8 cm pikad ja kuni 1 mm laiad. Kõrgus 10-30 cm.	joonobjektid, kivi	Teeservadel, paekiviastangutel.	juuni-juuli		Väga haruldane.	
	Ohustatud	Taimed veesisest lehtedega. Õied mõlemasugulised, tipmistes tähkiõisikut, õitsemise ajal ulatuvad veest välja. Lehed 2-5 mm laiad, kolme tugeva pikirooga. Õisik kuni 1 cm pikkune, õisikuraag kuni 2 cm, viljub halvasti.	veekogu	Järvedes.	juuli, august		Paiguti Kagu-Eestis, mujal haruldane.	
	Ohustatud	Taimed veesisest lehtedega. Õied mõlemasugulised, tipmistes tähkiõisikut, õitsemise ajal ulatuvad veest välja. Vars lapik. Lehed pikalt ja peenelt teritunud. Lehe keskrood alaküljel eenduv, ilma läbipaistvate õhukambrite ridadeta (vaadatakse luubiga). Lehed kitsaslineaalsed, varrest märgatavalt laienemad, enam-vähem nähtavate külgroodudega. Abilehed 1,2-2 cm pikad, tugevakulised, alusel mõne millimeetri ulatuses toruks kokku kasvanud. Pikkus 20-60(100) cm.	veekogu	Järvedes.	juuli, august		Harva, peamiselt Kagu-Eestis.	

	Ohustatud	Lehed üle 3-20 mm laiad ja üle 0,5 m pikad, lõdvad, lintjad, terved, veesisesed. Lehe rööduvahelised ühendused ristipidised, moodustades pea-aegu ruudukujulistest osadest koosneva võrgustiku. Õied tihedate kerajate isas- ja emasnuttidena. Liitõisik harunenud. Liitõisik lühem, ühe isas- ja nime emasnuttiga, vähemalt osa emasnutte tihedalt üksteisega kokku puutuvad. Kõrgus 20-30(40) cm.	kallas, veekogu	Kallastel, kraavides, soistes kohtades.	juuni-august			
	Ohustatud	Karutubakaid on raske määrata, vaja on ka 20-30x suurendusega luupi. Määramiseks ei sobi sügisel korjatud (teiskordselt õitsevad) sennid. Varre alaosa hõredalt kuni mõõdukalt näärmekarvane, lihtkarvadeta. Võsunditega, millel kõige suuremad lehed tipuosas. Varrelehti 0-1. Üldkatis lehed hõredate kuni hajusate, 0,5-1 mm pikkuste näärmekarvadega, alati lihtkarvadeta. Liitõisik enamasti harkjas, 2-8(10) korvõisikuga. Emakasuudmed kollased. Kõrgus 5-20(40) cm.	niit, mets	Niisketel niitudel, metsaservadel.	mai-juuli			
	Ohustatud	Lehed pealt tihedalt kaetud kuni 1 mm pikkuste karvadega, varred ülaoas tihedalt kaetud 3-6 mm pikkuste pruunikate karvadega, karvad allapoole suunatud. Emakasuudmed tumedad. Kõrgus 20-70 cm.	niit	Niitudel.	mai-juuli			
	Äärmiselt ohustatud	Taime lehed varrel vastakud, lehti varrel mitu paari. Tolmukaid 10. Kroon ja tupp lahklehised, vietsesed. Õietupp kuni 5 cm pikk (pook kuni 2 cm, vabad tipmed kuni 3 cm pikad, ulatuvad kroonist üle). Vars ja lehed pehme karvased. Lehed lineaalsed, alusel kokku kasvanud, (3)6-12 cm pikad. Õied suured, 2,5-3,5 cm läbimõõduga, roosad, tipmised, enamasti üksikult, pikaraolised. Seemned mustad, karedad. Kõrgus 40-80 cm.	põld	Teraviljapõldudel, söötidel.	juuli-august		Tänapäeval jäänud haruldaseks.	
	Äärmiselt ohustatud	Tervete lihtlehtedega taimed. Taimed paljad või kaetud jahuja kattega (vähemalt noored lehed ja varred). Vars õõnes, eriti selle alumises osas. Lehed enam-vähem lameda lehelabaga. Lehed kolmnurksed, odajad, terve või lainja servaga. Õisik enamasti tipmine. Taim ühekojaline. Tolmukaid 5, emakasuudmeid 2. Emakasuudmed 0,8-1,5 mm pikad. Seemned vertikaalsed, välja arvatud tipmistel õitel. Kõrgus 20-70 cm.	asula	Elamute ümbruses, prahipaikadel.	juuni-august			
	Äärmiselt ohustatud	Niitjate roosakate või kollakate (klorofüllita) väärdavate varrega parasitaim, mis kinnitub teiste taimede külge imi juurtega. Varred tugevalt harunenud. Õied pea-aegu raotud, roosakad. Õisik tihed, umbes 0,7 cm läbimõõduga, õied ümarate kobaratena. Emakakaalad koos suudmetega sigimikust pikemad. Õietupp krooni putke pikkune. Krooni putke soomused pea-aegu putke pikkused, närmastunud servadega. Emakasuudmed ulatuvad üle tolmuks. Pikkus 30-60 cm.	muu		juuli, august		Haruldane tulnukas. Parasiteerib rohttaimedel, sealhulgas kultuurtaimedel, harvemini pöösastel.	
	Äärmiselt ohustatud	Varred harunevad, püstised, mittehaakuvad. Õied valged või õige pisut kollakad. Õisikud varre ja harude tipus, hõredavõttu. Lehed kitsasüstjad, 1-2 cm pikad ja 1-2 mm laiad, 7-9-kaupa männastes. Keskmised ja ülemised sõlmevahed pikad (võrreldes lehtede pikkusega). Kõrgus 15-30 cm.	mets	Kuivadel metsaservadel	juuni-juuli		Lõuna-Eestis.	
	Äärmiselt ohustatud	Lehed neljakaupa männastes, umbes 1 cm pikkused, tõmbid, ilma ogaja tipuga. Õied valged, (väga õrnalt roosakad). Õied 1-3 kaupa pähiikus, õieraod õitest pikemad, pärast õitsemist tavaliselt kõverdunud.	mets, soo	Soistes metsades.	juuni-juuli			
	Äärmiselt ohustatud	Taimed kõitragudeta, püstised, varred tiivulised. Lehed paarissulgjad. Lehekesi 2 või 3(4) paari, 10-50 mm pikad, 3-15 mm laiad. Abilehed lehekestest väiksemad. Õied punakad, hiljem sinised. Kõrgus 15-50 cm.	mets	Kuivadel metsaservadel.	aprill, mai		Lääne- ja Põhja-Eestis.	
	Äärmiselt ohustatud	Roheliste tehtedeta taimed (klorofüll puudub). Vars püstine. Taim kollakas-pruunikas. Õisik tihed. Õiekroon 2-2,5 cm pikk, pruunikaskollane violetja varjundiga. Tolmukad kinnituvad 4-7 mm kõrgusel krooni putke alusest. Emakasuue kollane. Kanded lehed õitest pisut lühemad, tumepruunid. Kõrgus 30-60 cm.	muu		juuni-august		Parasiteerib sarikalistel.	

	Äärmiselt ohustat	Puittaim. Põõsas. Noored võrsed rohelised, sügiseks punakaspruunid, hiljem tume-punakaspruunid. Astlaid vähe, kuni 1 cm pikad. Lehed laimunajad, rombjad kuni äraspidimunajad, 2-6 cm pikad, 1,5-5 cm laiad, laikilja kuni pea-aegu sirge alusega, 3-5 teravatipulise hõlmaga, pea-aegu aluseni teravaagja servaga. Õisikud väheõielised, pea-aegu lehtede pikkused, õie läbimõõt 1,6-1,8 cm. Tolmukaid 20. Viljad erepunased, karvased, 1-1,5 cm pikad, 0,8-1 cm läbimõõduga. Luuseemneid 1. Kõrgus 2-5 m.	muu			juuni			
--	-------------------	---	-----	--	--	-------	--	--	--